

ГРЕКО-СЛАВЯНСКАЯ ХРЕСТОМАТИЯ

ПОСОБИЕ
ПРИ ИЗУЧЕНИИ ГРЕЧЕСКАГО ЯЗЫКА
ВЪ ДУХОВНЫХЪ УЧИЛИЩАХЪ, СЕМИНАРИЯХЪ
И МЛАДШИХЪ КЛАССАХЪ ГИМНАЗІЙ

Составилъ Н. РОЗОВЪ
ПРЕПОДАВАТЕЛЬ ВТОРОЙ С.-ПЕТЕРБУРГСКОЙ ГИМНАЗІИ

Рекомендована Учебнымъ Комитетомъ при Святейшемъ Синоде для употребления въ духовныхъ училищахъ и духовныхъ семинарияхъ въ качествѣ учебнаго пособія при обученіи Греческому языку

САНКТПЕТЕРБУРГЪ
СИНОДАЛЬНАЯ ТИПОГРАФІЯ
1893

ОГЛАВЛЕНИЕ

	отр.
Молитвы утреннии	1—4
Молитвы вечерняи	4—6
Пъсногълія и молитвы Богослужебныя	7—21
Послѣдованіе ко Св. Причащенію	22
Изъ Постной Тріоди.	22—38
Изъ Цвѣтной Тріоди (Пасхальный камонъ)	39—49
Тропари, кондаки и ирмосы на главнѣйшия праздники	49—80
Стихиры, тропари, кондаки и ирмосы воскресныхъ службъ	
Осмогласника	80—104
Изъ чина погребенія умершихъ.	105—114
Избранные псалмы	114—128
Словарь	129—161
Алфавитный указатель.	163—165
Божественная литургия. (Начало, греческий текст) . . .	166
Евангельское чтение на пасхальной литургии	170

©Издательство Свято-
Владимирского Братства, Москва, 1996.

ISBN 5-900249-17-4

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ,
καὶ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Во имя Отца, и Сына, и Святаго Духа. Аминь.

МОЛИТВЫ УТРЕННИЯ

Δόξα Σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα
Σοι.

Βασιλεῦ Οὐρανίε, Παράκλητε,
τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ παντε-
χοῦ πατέρων καὶ τὰ πάντα πλη-
ρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν*
καὶ ζωῆς Χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκή-
νωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς
ἀπὸ πάστης κηλίδος, καὶ σῶσον,
Ἄγανθὲ, τὰς φυχὰς ἡμῶν.

Πριμονανίε. Τὸν ἀγαθὸν «βλαγήτῳ»—среднаго рода; ὁ θησαυρός—
«сокровище», въ смыслѣ: сокровищница, кладезь.

Ἄγιος ὁ Θεὸς, Ἄγιος ἴσχυρὸς,
Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς
(τρίς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Σῷῳ καὶ Ἄγιῳ
Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀςτὶ καὶ
εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ἀλαζόντι* ταῖς ἀμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς
ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἰασαι τὰς ἀσυνείας ἡμῶν,
ἴνεκεν τοῦ δυόματος Σου.

Πριμονανίε. Πλάσθηται—состав. значитъ: смилуйся, будь милостивъ.

Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομα Σου, ἐλθέτω

Βλάβα Τεβέ, Εἶπε νάσκ, слáва
Τебé.

Цркъ Нѣмыи, Оутѣшителю, Дѣ-
нестини, Иже вездѣ сый и всѣ
неполнѣлай, сокроенїе блг҃ихъ и
жизни Подателю, пріиди и вселися
въ ны, и шчтн ны ѿ всакія
скверны, и спаси, Елкъ, дѹши
наша.

Сѣйи Елкъ, Сѣйи крѣпкii,
Сѣйи беззмѣртныи, помилѹи нѣс
(тріяды).

Блѣда Ωັດ и Сਨ੍ਹ ਨ ਬਚਮੁ
ਅਵ, ਨ ਨਿੰਦ ਨ ਪ੍ਰਿਵ ਨ ਕੋ ਕੇਕਿ
ਏਕਿਵਾ. ਮਿਨ੍ਹ.

Преста́ла Тре́це, помилѹи нѣс:
Гли, шчтн грѣхъ наша: Елко,
прости беззаконія наша: Сѣйи,
погѣти и изцѣли нѣмощи наша,
имене Твоєшъ ради.

Гли, помилѹи (тріяды).

Очи наша, Иже єсн на нѣсѣхъ,
да стѣтса има Твоє, да прі-

ἡ Βασιλεία Σου, γενηθήτω τὸ θέλημά Σου, ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν στόμερον, καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ διφειλήματα ἡμῶν, ώς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς διφειλέταις ἡμῶν καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν, ἀλλὰ βῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ἵλεται Πρότερε Τβοὲ, λα βέδετζε βόλα Τβοὲ, τίκω να νέση, ή να ζεμάη: χλέβες νάπικης ναεθνινή δάρδα νάπικη δηνές, ή ωτάβι νάπικη δολγη νάπικη, τίκοτε ή μιλι ωταβαλέμενης δοληνη-κώμης νάπικης: ή νε ββεδη νάπικη βο νικυνέητε, νο ηζεύβη νάπικη ς λε-κάβαρο.

Τροπαρι Τροιχνη

Ἐξεγερθέντες τοῦ δπνου, προσ-πίπτομέν Σοι, Ἀγαθὲ, καὶ τῶν Ἀγγέ-λων τὸν δμνον βοῶμέν Σοι, Δυνατέ-ἄγιος, ἄγιος, ἄγιος εἰ, δ Θεὸς, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῆς χλίνης καὶ τοῦ ὑπνου ἔ-ηγειράς με, Κύρε, τὸν νοῦν μου φωτίσον καὶ τὴν χαρδίαν, καὶ τὰ χειλή μου δνοεῖσον εἰς τὸ ὑμνεῖν Σε, Ἀγία Τριάς· ἄγιος, ἄγιος, ἄγιος εἰ, δ Θεὸς, διὰ τῆς Θεοτό-κου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄθρόν δ Κριτῆς ἐπελεύσεται, καὶ ἔκάστου αἱ πρᾶξεις γυμνωθή-σονται· ἀλλὰ φόβῳ κράξωμεν* ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός· ἄγιος, ἄγιος, ἄγιος εἰ, δ Θεὸς, διὰ τῆς Θεοτό-κου ἐλέησον ἡμᾶς.

Примѣчаніе. Крάξωμεν «зовемъ», собств. «да зовемъ» — сослаг. наклоненіе, для выраженія ободренія, приглашенія.

Μολιτβα

Ἐκ τοῦ ὑπνου ἔξαναστάς, εὐχα-ριστῶ Σοι, Ἀγία Τριάς, διὰ διὰ τὴν πολλήν Σου ἀγαθότητα καὶ μακροθυμίαν οὐκ ωργίσθης ἐμοὶ τῷ ῥᾳδύμῳ καὶ ἀμαρτωλῷ, οὐδὲ συναπώλεσάς με ταῖς ἀνομίαις μου, ἀλλ᾽ ἐφιλανθρωπεύω συνήθως καὶ ἐν ἀπογονοῖς κείμενον ἡγειράς με,

Βοητάψῃς ς ενα, πρηπάδεμτ Τη, Επήκε, ή Αγγλεσκόνι πέκηνε βοητέλιτ τη, Βίλληνε: ετζ, ετζ, ετζ εση, Επή, Ειψει πομήλιη νάπικη.

(3) στηρὰ λε ενα κοζδκίγια λα εση, Γδη, ούτις μού προσεβέτη λε εράρε, ή ούτινη μονη Ζβέρζη, βο έπει πέγη Τα, Βτάλα Τρέψε: ετζ, ετζ, ετζ εση, Επή, Ειψει πομήλιη νάπικη.

Βιεζάπθ Βγδιλα πρηίδετη, λε κο-εγώκδο δεληνία ωβηλάτελ: νο ετράχομης ζοβέμης ει πολύνονης: ετζ, ετζ, ετζ εση, Επή, Ειψει πομήλιη νάπικη.

(3) ενα βοητάψη, βλαγοδαρη Τα, Βτάλα Τρέψε, τίκω μηνόγια ράδη Τβοελ ειργοστη λε δολοτερπέκηλα νε προ-γηέκαλε εση λα λεηνηβαρο λε γρέβηναγο, ιητή ποργδηλα λα εση λο βεζζακόνηλη μοηλη, νο ψιεκ-κολούετβοβαλα εση ωβεύηνη λε ει πει-λεπάνηι μετζάμηι βοζδεηγια λα εση,

εἰς τὸ δρῦτρισαι καὶ δοξολογῆσαι τὸ κράτος Σου. Καὶ νῦν φωτισόν μου τὰ δηματα τῆς διανοίας, ἀνοικέν μου τὸ στόμα τοῦ μελετᾶν τὰ λόγια Σου, καὶ συνιέναι τὰς ἐντολάς Σου, καὶ ποιεῖν τὸ θέλημά Σου, καὶ φάλλειν Σοι ἐν ἔξομολογήσει χαρδίας, καὶ ὑμεῖν τὸ πανάγιον δομόμα Σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἄγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΒΟ ἘΠΕ ΟὐΓΡΕΝΕΒΑΤΗ Ν ΜΑΛΒΟΣΛΟΚΗΤΗ
ΔΕΡΚΑΙΘ ΤΒΟΪ. Ή ΝΗΤΗ ΠΡΟΣΕΒΤΗ Ν
ΜΟΗ ΣΩΗ ΜΥΣΑΓΗΗΝΑ, ΖΒΕΡΖΗ ΜΟΔ
ΙΨΤΑ ΠΟΒΖΑΤΗ ΣΛΟΒΕΣΕΗΝ ΤΒΟΪΜ, Ν
Η ΡΑΖΔΜΈΤΗ ΖΑΠΙΒΖΕΗ ΤΒΟΪ, Ν ΠΕΤΗ ΤΑ
ΒΟ ΗΣΠΟΒΖΔΗΝ ΣΕΡΔΕΝΗΜ, Ν ΒΟΓ
ΙΠΕΒΑΤΗ ΒΕΣΕΓΓΟΕ ΗΜΑ ΤΒΟΪ, ΩΣΑ Ν
ΒΗΑ Ν ΖΤΑΓΑΩ Δῆ, ΝΗΤΗ Ν ΠΡΗ
Ν ΒΟ ΒΈΚΗ ΒΈΚΙΩΒΖ. ΠΛΗΝΗ.

Молитва иъ Ангелу Хранителю

"Αγιε Ἀγγελε, ὁ ἑφεστὼς τῇ ἀδλίᾳ μου ψυχῇ καὶ ταλαιπώρῳ μου ζωῇ, μὴ ἐγκαταλίπῃς με τὸν ἀμαρτωλὸν, μηδὲ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ διὰ τὴν ἀκρασίαν μου· μὴ δψς χώραν τῷ πονηρῷ δαίμονι κατακυριεῦσαί μου τῇ καταδυναστείᾳ τοῦ θνητοῦ τούτου σώματος· χράτησον τῆς ἀδλίας καὶ παρειμένης χειρός μου* καὶ ὀδήγησόν με εἰς ὅδον σωτηρίας. Ναὶ, ἄγιε Ἀγγελε τοῦ Θεοῦ, δ φύλαξ καὶ σκεπαστής τῆς ἀδλίας μου ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, πάντα μοι συγχώρησον, δασ σοι ἔθλιψα πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου καὶ εἴ τι ἡμαρτον τὴν παρελθοῦσαν νύκτα· σκέπασόν με ἐν τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ καὶ διαφύλαξόν με ἀπὸ πάσης ἐπηρείας τοῦ ἀντικειμένου, ἵνα μὴ ἐν τινὶ ἀμαρτήματι παροργίσω τὸν Θεόν· καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Κύριον τοῦ ἐπιστηρίξαι με ἐν τῷ φόβῳ Αὐτοῦ καὶ ἔξιον ἀναδεῖξαι με δοῦλον τῆς Αὐτοῦ ἀγαθότητος. Ἀμήν.

Приимнаніе. Крάτησον τῆς χειρός μου собств.: завладей моему рукою,
возвьми мою руку.

ΣΤΑΪ ΠΙΓΓΛ, πρεδετολή άκαλή,
ΗΝΗΣΗ ΜΟΕΗ ΔΩΣΗ Ν ΣΤΡΑΓΤΗΝΗ ΜΟΕΗ
ΤΙΖΗΝΗ, Ν ΖΓΤΑΒΗ ΜΕΝΗ ΓΡΕΣΗΝΑΓΩ,
ΗΝΗΣΗ ΖΕΤΖΗΝΗ Ζ ΜΕΝΗ ΖΑ ΝΕΒΩΔΕΡ
ΖΑΝΗΣ ΜΟΕ: ΝΕ ΔΑΖΔΛ ΜΕΣΤΑ ΛΥΚΑ
ΒΟΙΘ ΔΕΜΩΗ Ζ ΖΕΛΑΔΑΤΗ ΛΗΝΟ ΝΔ
ΣΗΛΙΣΤΒΩΜ ΣΛΕΡΤΗΝΑΓΩ ΣΕΓΩ ΤΖΕΛΕΣ:
ΙΨΚΡΕΠΗ ΒΕΔΕΣΤΒΙΟΨΗΝ Ν ΧΩΔΙΟ
ΜΟΙΟ ΖΒΙΚ Ν ΗΑΖΤΑΗ ΜΑ ΝΑ
ΠΥΤΗ ΣΠΗΙΑ. ΖΗ, ΣΤΑΪ ΠΙΓΓΛ ΕΓΓΙΗ,
ΧΡΑΝΗΤΕΙΟ Ν ΠΟΚΡΟΒΝΤΕΙΟ ΆΚΑΛΗ
ΗΝΑ ΜΟΕΔ ΔΩΣΗ Ν ΤΕΛΑ, ΒΣΑ ΝΗΤΗ
ΠΡΟΣΤΗ, ΖΛΗΚΗΜΗ ΤΛ ΖΣΚΟΡΕΗΖ ΖΟ
ΒΣΑ ΔΗΗ ΖΗΒΟΤΑ ΜΟΕΓΩ Ν ΑЩΕ ΖΤΟ
ΣΟΓΓΕΩΗΖ Ζ ΖΡΕΣΔΩΔΙΟ ΝΟΣΗ (ΣΙΝ):
ΠΟΚΡΥΗ ΜΑ Ζ ΖΑΣΤΟΔΙΟΗ ΔΕΝΗ Ν
ΣΟΧΡΑΗ ΜΑ Ζ ΖΕΛΑΚΑΓΩ ΖΙΚΒΣΗΝΙΑ
ΠΡΟΤΙΒΝΑΓΩ, ΔΑ ΖΗ ΖΟΣΕΜ ΓΡΕΣΕ
ΠΡΟΓΗΝΕΒΑΙΟ ΕΓΓΑ: Ν ΜΟΗΝΑ ΖΑ ΜΑ
ΚΟ ΓΔΔ, ΔΑ ΖΤΕΒΡΔΗΤΖ ΜΑ Ζ Ζ
ΣΤΡΑΓΖ ΖΒΟΕΛΗ Ν ΔΟΣΤΟΗΝΑ ΠΟΚΑ
ΖΕΤΖ ΜΑ ΡΑΒΑ ΖΒΟΕΛΑ ΖΑΓΟΣΤΗ.
ΠΛΗΝΗ.

Пъснъ Пресвятой Богородицѣ

Θεοτόκε Παρθένε, χαῖρε, κεχα-
ριτωμένη Μαρία, δὲ Κύριος μετὰ
Σου· εὐλογημένη Σὺ ἐν γυναιξὶ,
καὶ εὐλογημένος δὲ καρπὸς τῆς
κοιλίας Σου, διὶ Σωτῆρα ἔτεκες
τῶν φυχῶν ἡμῶν.

*Ἄξιὸν ἔστιν ὡς ἀληθῶς μα-
καρίζειν Σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν
ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον
καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν
τιμιωτέραν τῶν χερουβίμι καὶ ἐνδο-
ξιότεραν ἀσυγχρίτως τῶν σεραφίμι,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεόν Δύον τε-
κοῦσαν, τὴν ὄντως* Θεοτόκον Σὲ
μεγαλύνομεν.

Примѣчаніе. *Οντως=ἀληθινῶς, τῷ ὅντι, παριστωτελύνο, на самомъ
дѣлѣ.

Εἶτε Δέο, βάδυνε, βαττία
Μήριε, Γᾶς εἰς Τοσόν: ελαφρέννα
Τὰς εἰς γενάκις, ἡ βαττένη πλόδε
χρέεια Τεοεγώ, οἵκου θῆτα ροδηλὰ
ἔσῃ δύως νάσην.

Δοστόινο ἔστε οἴκω βούτηννή
ελακήτη Τὰ Εὔρι, πρινοβάτεννήδιο ἢ
πρενεπορόčιδιο ἢ Μήτρα Εγέρα νά-
σηγω. Χτηνένηδιο χερβένηδιο ἢ ελά-
κηνηδιδιο οεζ ερανένηδια εεραφίδιο,
εεζ ήετέκηδια Εγέρα Βλόβα ροκδωδιο,
ενψηδιο Ειτήδι Τὰ βεληνάδεμ.

МОЛИТВЫ ВЕЧЕРНІЯ

Тропари

*Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησόν
ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀπο-
ροῦντες, ταύτην Σοὶ τὴν ἰκετεῖαν,
ὡς Δεσπότη, οἱ ἀμαρτιωλοὶ προσ-
φέρομεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, Σοὶ γὰρ πε-
ποίθαμεν· μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφό-
δρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν
ἡμῶν· ἀλλ’ ἐπίβλεφον καὶ νῦν, ὡς
εὔσπλαγχνος, καὶ λύτρωσον ἡμᾶς
ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· Σὺ γὰρ εἰ

Πομήλδη νάεζ, Γᾶη, πομήλδη
νάσε: εεάκαγω εο Ṭεέγτα ηεδο-
δημένηψε, ειν Τὰ μολίτκι, οἴκω
βλαζε, γρέσην πρινόσημ: πομή-
λδη νάεζ.

Γᾶη, πομήλδη νάεζ, на Τὰ εο
ούποβάχομ: οε προγήεβαισα на νά
ειλω, ηηκή πομανη οεζζακόνη
νάσηη: οο πριζρη οη ηηέ, οἴκω
εαγοθρόσεη, οη ηζεάβη νά ο
εράργ ηάσηη: Τά εο έση Ειτή

Θεος ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός Σου, πάντες ἔργα* χειρῶν Σου, καὶ τὸ δόνομά Σου ἐπικαλούμεθα.

Примечание. Έργα съ подразумѣваемыиъ єсмѣн—сказуемое.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πόλην ἀνοίξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεούτοχε, ἐλπίζοντες εἰς Σὲ μὴ ἀπολώμεθα, ἀλλὰ ῥυσθῶμεν διὰ Σοῦ ἀπὸ τῶν περιστάσεων. Σὺ γὰρ εἶ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Τῇ ὑπερμάχῳ Στρατηγῷ τὰ νικητήρια*, ως λυτρωθέντες τῶν δεινῶν, εὐχαριστήρια** ἀναγράφομεν Σοὶ οἱ δοῦλοι Σου, Θεούτοχε ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ χράτος ἀπρόσμαχον, ἐκ παντοίων ἡμᾶς κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράψωμέν Σοὶ χαῖρε, Νύμφῃ Ἄνυμφευτε.

Примечания. Τὰ νικητήρια обыкновенно значить: празднество въ память побѣды. Здѣсь при таѣ νικητήρια подразд. ѿрматы—побѣдныя пѣсни.—εὐχαριστήριа принадлежитъ къ сказуемому ἀναγράφομεν=въ благодарность восписуемъ, слагаемъ.

Ὑπερένδοξε Ἀειπάρθενε, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Γεῷ Σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, ἵνα σώσῃ διὰ Σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς Σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ· φύλαξδόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

*Ἀνες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰ ἀμαρτήματα ἡμῶν, τὰ ἔκουσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, τὰ κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν· τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ως ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

ἵνας, ἡ μὲ λιόδιε Τβοὶ, εεὶ δὲλα ρόκδ Τκοέν, ἡ ἡμία Τασὲ πριγύλ βάεμι.

Μῆρδια δεέρη ὕβερζη νάμι, εαγβένηλα Εῖψε, οαδκιοւσеса на Тѣ да не погибнемъ, но да нѣзбѣниса Тобою ѿ ѿкѣдъ: Ты бо єинъ спишие рода Хрѣтгіанскаго.

Ειзбраниѣтъ Коееводѣкъ поеѣднительнаа, таکш нѣзбѣвльшеса ѿ злѣхъ, багодарственнаа вогинеемъ Ти раби Тбои, Еїпс: но таکш нѣзбѣвла державъ непогѣднімъ, ѿ влакнукъ наскѣ ѿкѣдъ свободн, да зогенъ Ти рабдніса, Невѣстго Неневѣстнаа.

Преславнаа Прѣнодѣо, Мѣти Хрѣта Еїга, принеси нашъ молитвъ Еїнъ Тбоемъ и Гѓу нашемъ, да спасетъ Тобою дѣши наша.

Биѣ нѣпоканіе моѣ на Тѣ возлагамо, Мѣти Еїжіа: сохрани ма подъ кроюоли Тбоими.

Шилан, штаби, прости, Еїже, прегрѣшениа наша, вѣльнаа и не вѣльнаа, та же въ слѹбѣ и въ дѣлѣ, та же въ вѣдѣнїи и въ нѣвѣдѣнїи, та же во днѣ и въ ношн, та же во ѿмѣ и въ помышленїи: всѣ наим прости, таکш багъ и чако-любенци.

Τοῖς μισοῦσι καὶ ἀδικοῦσιν ἡμᾶς συγχώρησον, Κύριε φιλάνθρωπε. Τοῖς ἀγαθοτοιοῦσιν ἀγαθοποίησον. Τοῖς ἀδελφοῖς καὶ ιδίοις ἡμῶν χάρισαι τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Τοὺς ἐν ἀσθενείᾳ ἐπίσκεψαι καὶ ζασιν δώρησαι. Τοὺς ἐν θαλάσσῃ κυβέρνησον. Τοῖς ἐν ὁδοπορίᾳς συνόδευσον. Τῷ βασιλεῖ συμμάχησον. Τοῖς διακονοῦσι καὶ ἐλεοῦσιν ἡμᾶς ἀμαρτιῶν ἀφεσιν δώρησαι. Τοὺς ἐντειλαμένους ἡμῖν τοῖς ἀνάξιοις εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν, ἐλέησον κατὰ τὸν μέγαν ἔλεον Σου. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν προκομηθέντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ ἀνάπαισον αὐτούς, διπού ἐπισκοτεῖτὸ φῶς τοῦ προσώπου Σου. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν αἰχμαλώτων καὶ λύτρωσον αὐτούς ἀπὸ πάσης περιστάσεως. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν χαρτοφορούντων ἐν ταῖς ἀγίαις Σου Ἐκκλησίαις καὶ δός αὐτοῖς τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Μνήσθητι, Κύριε, καὶ ἡμῶν τῶν ταπεινῶν καὶ ἀμαρτωλῶν καὶ ἀνάξιων δούλων Σου, καὶ φωτίσον τὸν νοῦν ἡμῶν τῷ φωτὶ τῆς γνώσεως Σου, καὶ δδήγησον ἡμᾶς εἰς τὴν τρίθον τῶν ἐντολῶν Σου, πρεσβείας τῆς Παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειταρθένου Μαρίας καὶ πάντων τῶν ἀγίων Σου· διτι εὐλογητὸς εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ηεναβίδαψης ἡ ὥσηδαψης ήσας προστὴ, Γῆνι ψλοκούσε. Βιγότβοράψημις εἴργοστβορή. Εράτιαμις ἡ σρδηνηκημις ήσηψημις δάρδη ἵζε κο εἰηπη προσένια ἡ ημίζη εἴκηνδη. Βικ ήμόσεκης εψηψηλ πορκήτη ἡ ήζηψελένη δάρδη. Ηίζε εκ μόρη οὔπραση. Εχεργεστεβιψημινι επύτεστεβδη. Ιμπεράτορός εποερετεβδη. Σλοκάψημις ἡ μηλοκηψημις ήσας γρήχως ωσταβλένη δάρδη. Ζαποεδαψημις ήσηψημις ήδοστώνημις μολύγησα ώ ηηψη, πομιλόη πο βελιψέη Τβοένη μάτη. Πομανή, Γῆνη, πρέπει οὔρεψηα στητη ἡ εράτιο ήσηψη δη οὔποκόη ἄ, ίδεζε πρησεψηέτη ηηψητη Ληνη Τβοεργά. Πομανή, Γῆνη, εράτιο ήσηψη πλένηνημις ἡ ήζεάει ἄ ώ εεάκαγη ώβετοάη. Πομανή, Γῆνη, πιδονοσάψημις (ή δορροδέλαιψημις) εο ετύχη Τβοηψη Σρικβαζης ἡ δάρδη ήμηζε κο εἰηπη προσένια ἡ ημίζη είκηνδη. Πομανή, Γῆνη, ἡ ήσας ειηρένημις ἡ γρέψημηκη ἡ ήδοστοημημηκη ράεξ Τβοηψη, ἡ προεκέτη ήσηψη οὔης εεέτομη ράζδη Τβοεργά, ἡ ηαρτάη ήσας κα στεζηο ωποεδεη Τβοηψη, μάτβαη Πρεχτηα ελάψη ήσηψη ήσηψη Ειηη ή Πρηνδεη Μηρίη ή εεέχη Τβοηψη ετέψης: ήκω εετβένη έηη εο εεέκη (εεέκαε). Ελίνη.

ПѢСНОПѢНІЯ И МОЛИТВЫ БОГО- СЛУЖЕБНЫЯ

Изъ вечери

ПѢСНЬ СВЯЩЕННОМУЧЕНИКА АЕИНОГЕНА

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης ἀθανάτου Πατρὸς, οὐρανίου, ἀγίου, μάχαρος, Ἰησοῦ Χριστέ! Ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινὸν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἀγίον Πνεύμα Θεόν. *Ἀξιόν* Σε ἐν πᾶσι καροῖς ύμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις**. Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὃ διδούσ· διὸ δὲ κόσμος Σὲ δοξάζει.

Примѣчаніе. "Ἀξιόν" съ подразумѣваемымъ єстъ, т. е. «достойно есть», заѣсь развивается по смыслу ἀξιός εί—«достоинъ есъ». Слав. переводъ имѣеть въ виду послѣднюю конструкцію.—αἰσίαις=δέξιος, δίκαιος, своевременный, благопріятный.

Молитва св. Симеона Богопріимца

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν Σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά Σου ἐν εἰρήνῃ· διτὶ εἶδον οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν* Σου, δὲ ητοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ Σου Ἱερατὴλ.

Примѣчаніе. Тѣ смотрио употребляется въ значеніи: спасительное дѣйствіе, средство.

Изъ величаго повечерія

Молитва св. Василія Великаго

Κύριε, Κύριε, δὲ ρυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς βέλους πετομένου ἡμέρας, ρῦσαι ἡμᾶς καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπο-

Σεΐτε τῷκαί στύμα γλάβι βεζ-
ελρηναγш Сѣ҆да, нѣнагш, стѣгш,
блѣжнагш, Інсе Хѣтре! Πρινέдше
на Запада сѣланца, вѣдѣвшіе сеќѣтъ
вечерній, поемш Сѣ҆да, Сна н Сѣтаго
Дѣха, Еїга. Достоинна єснъ во вѣл
временѣ пѣтъ быти гласы прпѣны-
ли, Снѣ Цикѣтѣ, жибутъ даий: тѣмже
мірѣ Тѣл слѣбітъ.

Ηнѣк юпѹшашн рлѣд Твоего,
блѣко, по ггоболѣ Твоемѣ съ ми-
ромъ: тѣкш вѣдѣста сѣн мон тѣнн
Твоѣ, єже єсн юготоболѣ предъ ми-
цемъ всѣхъ людій, сеќѣтъ во юкро-
вение изѣкіш нѣ влѣдъ людій
Твоихъ Гїла.

Гїн, Гїн, нѣзевалін наст ю всѧ
кія стрѣлѣ лєтакїл во днн,
нѣзбін наст н ю всакїл вѣци во
тмѣ преходащїл. Прінин жертеv

ρευομένου. Πρόσδεξαι θυσίαν ἑστερινήν τὰς τῶν χειρῶν ἡμῶν ἐπάρσεις. Κατακέλωσον δὲ ἡμᾶς καὶ τὸ νυκτερινὸν στάδιον ἀμέμπτως διελθεῖν, ἀπειράστους κακῶν, καὶ λύτρωσον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ταρσῆς καὶ δειλίας, τῆς ἐκ τοῦ διαβόλου ἡμῖν προσγινομένης. Χάρισαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν κατάνυξι καὶ τοῖς λογισμοῖς ἡμῶν μέριμναν τῆς ἐν τῇ φοβερῇ καὶ δικαίᾳ Σου χρίσει ἔκετάσεως. Προστήλωσον τῷ φρέφῳ Σου τὰς σάρκας ἡμῶν καὶ θανάτωσον τὰ μέλη ἡμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, ἵνα καὶ ἐν τῇ καθ' ὑπονομῇ συχίᾳ φωτιζώμεθα τῇ θεωρίᾳ τῶν κριμάτων Σου. Ἀπόστησον δὲ ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν φαντασίαν ἀπρεπῆ καὶ ἐπιθυμίαν βλαφεράν. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἑστηριγμένους ἐν τῇ πίστει καὶ προκόπτοντας ἐν τοῖς παραγγέλμασι Σου, εὐνοίᾳ καὶ ἀγαθότητι τοῦ μονογενοῦς Χίου Σου, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἰ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ Σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Μολιτβα

‘Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ ὑμενόμενος, Χριστὸς δὲ Θεός ἡμῶν, δὲ μακρόθυμος, δὲ πολυεὔλεος, δὲ πολιεύσπλαγχνος, δὲ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν, δὲ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τὴν ἐπαγγελίαν τῶν μελλόντων ἀγαθῶν. Αὐτὸς, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς εὐχὰς καὶ

βενέρηνο, ρύκς ήσην καὶ βοριζόνε. Σποδόσιν τε καὶ ήσην ἡ ιούσιος πόρης περὶ βεζ πορόκα πρεήτη, ηνεκυψένης ὦ λαΐχ, ἡ ήζάβην ήσην ὦ βελακαγιώ εινδιέντα ἡ βολάζνη, μῆκε ὦ διάβολα ήσην πρηβιτάνιστα. Δάρδην δύσαμις ήσην μημένεις ἡ πομηλώμις ήσην ποπεχένεις ἐπίκειται η στράπηνος ἡ πρεήτης τοβέμις εὐλέπτης ήσην πρητάνια. Πριγβοζδήν στράχην τοβέμις πλωτή ήσην η ούμερτεν ούδης ήσην πάσα έψηα ήσην ζελανή, δια η σόνην μησερέμις προσβετήμια ζρέκηνεις εδέβη τοβίχη. Ούμινή ησην πάσα έψηα ήσην μετάνιεις ήσην ηποδόβηνος η πόχοτη βρέδην. Ήσιζτάνη ησην πο βρέμη μολάτης ούτερητένεις εζε βέρες η πρεπτέλεια εζε βάποβεδεζ τοβίχη, εαγοβολέμις η ελγοστήν έδηνορόδηνας ένη τοβεγή, εζε ημήτε εαγένεις εζε, εζε πρεττάμις η ελγήνης η ζινβοτεράριμις τοβίμις δήομις, ηητέ η πρήη η πο βέκη βέκιέβες. Ημήνη.

Ιήκε η βάσιος βρέμη η η βελακιή έπιση η η ζελανή ποκλανάεινη η ελάνηνη, Χρήτε Ειήκε, δολοτερπέληνε, μηγομάτηνε, μηγοελγούτρόσηνε, Ιήκε πρέηνια μιβάνη η γρέηνηα μήδαν, Ιήκε βελαζούνη κοπηνή άβεζάνηα ράδην εδάψηνης ελγε: Βάμη, Γάδη, πρινηνή η ήσηνα εζε έπη μολάτης η ήσηρηνι η ζιεότη ήσην η ζάποβεδεμης τοβίμις, δύση

ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολὰς Σου, τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίσον, τὰ σώματα ἀγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης· τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις Σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ στρατιᾷ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι, ἀφικώμενα εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν γνῶσιν τῆς ἀβάτου δόξης Σου· διτὶ εὐλογητὸς εἴ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

ιάσια ὠρτῆι, τέλεει ὠχτῆι, πε-
μυσλένια ἡπράβη, μίσηι ὠχτῆι
ἡ ἡζέβανή ήσει ὦ βεάκια εκόρει,
εώς ἡ βολέζηνή: ὠγραδή ήσει
εῖγάμη Τεούμη ιττάλη, δια ωπολέ-
νιεμη ἡχης εοβιούδαμη ή ναστα-
βλέμη, δοστιγνημης εοεδηνένηε
εκρηι ἡ εο ράζδηκης νεπρεγγύηνα
Τεοελ ελάβη: μάκια ελγένη έση βο-
ετκη ετκωεζ. Μιηνή.

Изъ полунощницы

Тропари

Ίδού, δὲ Νύμφιος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτὸς, καὶ μακάριος δὲ σοῦλος, δὲν εὐρήσει ἀγρυπνοῦντα· ἀνδέξιος δὲ πάλιν, δὲν εὐρήσει ῥαδυμοῦντα. Σκόπει οὖν, ψυχὴ μου, μὴ τῷ ὑπνῳ δαμῆ, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς καὶ τῆς Βασιλείας ἔξω κλεισθῆς, ἀλλ' ἔξετρήγορε κράζουσα· ἄγιος, ἄγιος, ἄγιος εἰ, ὁ Θεὸς, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Τὴν ἡμέραν ἔχεινην τὴν φοβερὰν ἐννοοῦσα, ψυχὴ μου, ἀγρύπνησον, ἀνάπτουσα λαμπάδα αου, ἐλαίω διαφωτίζουσα· οὐ γάρ οἰσθα, πότε πρὸς σὲ ἐπελεύσεται ἡ φωνὴ ἡ λέγουσα· Ίδού, δὲ Νύμφιος! Σκόπει οὖν, ψυχὴ μου, μὴ νυστάξῃς καὶ μείνῃς ἔξωθεν κρούουσα, ὡς πέντε παρθένοι· ἀλλ' ἀγρύπνως καρτέρησον, ἵνα ὑπαντήσῃς Χριστῷ ἐλαίω πίονε*, καὶ δῆσοι τὸν νυμφῶνα τὸν θεῖον τῆς δόξης Αὐτοῦ.

Примѣчаніе. Πίων—жирный, достаточный, богатый; ἐλαίω πίον—съ достаточными количествомъ елея.

Се, Женхъг градетъ въ полъ нощи, и бѣженъ рачъ, єгоже ѿбралъ шетъ едакиа: недостони же паки, єгоже ѿбралъ шетъ иуныблюща. Глюдн ишо, дыше мол, не сюмъ ѿтаготиса, да не смртни преданы бѣдеши и Цртвя ииѣ затворишиам: но вогоранн зовѣши: етъ, етъ, етъ єси, Епкѣ, Епкенъ помилън насъ.

Дѣнь ѿнъ страшный помы-
шлакиши, дыше мол, поеди, вжи-
гакиши, ебѣкиръ твою, єлееиз про-
свѣшакиши: не вѣсен бо, когда при-
идетъ къ тебе глаголюши: се, Женхъг! Глюдн ишо, дыше мол,
да не воздрѣмеши и преебдеши
внѣ толкчиши, мако пѣть дѣки: но
бодренниш пожди, да ѿгрѣшеши
Хрѣта єлееиз маститыи, и дастъ
ти чиртогъ бѣтвенныи слабы Своеа.

Изъ утреини.

Антифоны

Ἐκ νεότητος* μου πολλὰ πολε-
μεῖ με πάνη, ἀλλ' Αὐτὸς ἀντι-
λαβοῦ καὶ σῶσον, Σωτήρ μου.

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε
ὑπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ
πυρί, ἔσεσθε ἀπεξηρασμένοι.

Ἄγιψ Πνεύματι πᾶσα φυχὴ
ζωοῦται καὶ καθάροις ὑφοῦται,
λαμπρύνεται τῇ Τριαδικῇ μονάδι
ἱεροκρυφίως.

Примѣчаніе. 'Ἐκ νεότητος «отъ юности»—во временному значеніи.

Боесвреческія пѣсни по Евангеліи

Ἄναστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι,
προσκυνήσωμεν "Ἄγιον Κύριον
Ἴησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον.
Τὸν σταυρὸν Σου, Χριστὲ, προ-
σκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἀγίαν ἀνάστασιν
Σου ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ
γάρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός Σου
ἄλλον οὐκ ἴσμεν, τὸ δόνομά Σου δυ-
μάζομεν. Δεῦτε, πάντες οἱ πιστοί,
προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ
ἀγίαν ἀνάστασιν· ἵδού γάρ, ἥλθε διὰ
τοῦ σταυροῦ χαρὰ ἐν δόψι τῷ κόσμῳ.
Διὰ παντὸς* εὐλογοῦντες τὸν Κύριον,
ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν Αὐτοῦ.
σταυρὸν γάρ ὑπομείνας, θανάτῳ θά-
νατον ὠλεσε.

Примѣчаніе. Διὰ παντὸς подраз. χρόνου—впродолженіе всего вре-
мени, всегда.

Пѣснь Пресвятой Богородицы.

Μεγαλούνει ἡ φυχὴ Μου τὸν
Κύριον, καὶ ἔχάρη τὸ πνεῦμά Μου
ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί Μου.

Ως ἕνοστη μοεὶ μηδίγη βέρνυται
τὰ στράστη: οὐ Βάμις (ιαὶ) ζαστόπη
ἡ εἶπε, Επει τού.

Ηεναβίδαιψιν Βιώνα, ποσραμίτεσα
ώ Γδα: τάνω τραβά εο ὄγνέμα,
εὔδετε ὑζούχησε.

Βέτύίκις Διονις ειάκα δύσα τη-
βάντα ει ποτόγιο κοζβασάετα,
εκτέλεετα Τριεκικις ἐδίκιτβοις
ειφενητάηντε.

Βοειρήις Χρτόβο ειδέβεσε, ποκλο-
νίμασα Στόμι Ηγέ, ἐδίκομή
εεζγρέσινομ. Κρτό Τβοεμδ πο-
κλανάεμσα, Χρτέ, ει στόβε βοειρήις
Τβοε ποέμτ ει ειβίκιμ: Τηι εο
ειη Ειτζ νάσκ, ράζετε Τεβε ἕνογω
νε εινάεις, εια Τβοε ἕμενεμ. Πριηδίτε,
ειη εέρηιη, ποκλονίμασα
ετόμδ Χρτόβο βοειρήιη: εέ εο,
πριηδε κρτόμογ ράδοστε βεεμδ μιρό. Βεεγδά
εлагословάιце Γδα, ποέμτε
βοειρήις Εγώ: ραπάτε εο πρετερ-
πέεζ, ειρτοι ειέρτη ραρβώνη.

Βελίχητε δηλ Μολ Γδα, ει οζ-
ράδοβασα δηζ Μόνι ω Ειτζ Επει
μοέμι.

"Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αύτοῦ· ἴδου γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσα Με πᾶσαι αἱ γενεαῖ.

*"Οτι ἐποίησε Μοι μεγαλεῖα δ
Δυνατός, και ἄγιον τὸ δνομα Αὐτοῦ,
και δ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενέαν και
γενέαν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.*

Ἐποίησε κράτος βραχίονι Αύτοῦ,
διέσπειρεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ
καιροδίας αὐτῶν.

Καθεῖλε δωνάστας ἀπὸ θρόνων
καὶ ὑψώσεις ταπεινούς· πεινῶντας
ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦν-
τας ἔξαπέστειλε χενούς.

Αντελάβετο Ισραὴλ παιδὸς
Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέου, καθὼς
εἶπε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν,
τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ
ὅως αἰώνος.

Пѣснь ко Пресвятой Богородицѣ

‘Γιπερευλογημένη ώπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· διὰ γάρ τοῦ ἔκ Σου Σαρκωθέντος ὁ ἄδης ἥχμαλώτισται, ὁ Ἀδάμ φανακέληται^{*}, ἡ κατάρα λέλυται, ἡ Εὔα ἥλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐξωποιήθημεν. Διὸ ὑμνοῦντες βοῶμεν· εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς; (ἡμῶν), δούτως εὐδοκήσας, δόξα Σοι.

Примѣчаніе. Предлогъ *а́на* въ сложныхъ словахъ означаетъ:

Великое славословіє.

Δόξα Σοι τῷ δεξαντὶ τὸ φῶς.

Слава Тебе, показавшему (намъ) съѣзду.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ^{γῆς} εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

Слаба въ вѣшнинѣ Гѣг, и на
землѣ мѣрѣ, въ человѣцѣхъ єагово-

Τύμνοῦμέν Σε, εὐλογοῦμέν Σε, προσκυνοῦμέν Σε, δοξολογοῦμέν Σε, εὐχαριστοῦμέν Σοι διά τὴν μεγάλην Σου δόξαν. Κύριε Βασιλεῦ Οὐρανίε, Θεὸς Πάτερ Παντοκράτορ, Κύριε Γιὲ Μονογενὲς, Ἰησοῦ Χριστὲ, καὶ Ἀγιον Πνεύμα, Κύριε ὁ Θεὸς, ὁ Ἄμυνς τοῦ Θεοῦ, ὁ Σὺδς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς· ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου, προσδεῖαι τὴν δέσησιν ἡμῶν· ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ὅτι Σὺ εἶ μόνος ἄγιος, Σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς, Ἀμήν.

Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω Σε καὶ αἰνέω τὸ δονομά Σου εἰς τὸν αἰώνα καὶ εἰς τὸν αἰώνα τοῦ αἰώνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτῆτος φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ εὐδοξημένον τὸ δονομά Σου εἰς τὸν αἰώνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, ὁ ἔλεός Σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ Σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά Σου (τρίς).

Κύριε, καταφυγὴ ἐγένου ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγώ εἰπον· Κύριε, ἐλέησόν με, ἵσσαι τὴν φυχήν μου, ώτι ἡμαρτόν Σοι.

Κύριε, πρὸς Σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τὸ ποιεῖν τὸ θελημά Σου, ώτι Σὺ εἶ ὁ Θεός μου, ώτι παρὰ Σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί Σου δόφμεθα φῶς. Παράτεινον τὸν ἔλεον Σου τοῖς γιγνώσκουσι Σε.

λένιε. Χβάλιμ τὰ, ελαγοσλοβίμ τὰ, κλάναμε τη εα, ελαγοσλοβίμ τὰ, ελαγοδαρήμ τὰ βελικία, ράδι ελάβε τροελ. Γῆν Ζρὶ Ήνενι, Επῆε Σηίε Εεσερήγτελο, Γῆν Σηίε θδη- πορόδηνι, Σηίε Χρῆτε, ή Στύιη Δησε, Γῆν Επῆ, Λγνη Ειζήη, Σηίε Ωήη, εζέμλαι γρέχη μίρα, πομήλιη νάκε: εζέμλαι γρέχη μίρα, πρίνιη μολήτεβ νάσθ: σεδάη ώ λεινό Ωῆη, πομήλιη νάσθ. Ηϊκι Τὺ έση έδηνης ετγ. Τὺ έση έδηνης Γῆ, Σηίε Χρῆτος, εζ ελάβε Εετα Ωῆη. Ελίνη.

Να βεάκι δένη ελαγοσλοβίο Τα ή βοσκαλιο ίμα Τροε ου βέκη ή εζ βέκεια βέκα.

Σποδόβι, Γῆν, εζ δένη εση βεζ γρέχη λαχρανήτηκα νάμι. Ειλγένης έση, Γῆν, Επῆε στέψι κάσηκη, ή χάραλη ή προμάβλενο ίμα Τροε ου βέκη. Ελίνη.

Βέδη, Γῆν, μάτη Τροα η νάσθ, ιάκοκε ιψοβάχομι η Τα.

Ειλγένης έση, Γῆν, καθηνη μα ωπραδάνιεμι Τροηης (τρίκα).

Γῆν, πρεπέζηψε εύιλα έση νάμι εζ ρόδη ή ρόδη. Άζη ρέχη: Γῆν, πομήλη μα, ήζυτκη λέωδη μοη, ιάκιοι οργέωνηκ Τεεβ.

Γῆν, κα Τεεβ πριετέροχη, καθηνη μα τρορίτη βόλι Τροο, ιάκι Τὺ έση Εετη μοη, ιάκι ου Τεεβ ηστόη. Νηκια ζηνετά, ου εεκτέ Τροέμη ιψρημι εεκτη. Προβάνη μάτη Τροο ου εεδύψημι Τα.

ИЗЪ ЧАСОВЪ

ПЕРВАГО ЧАСА

Тропарь

Τὸ πρωὶ εἰσάκουσον τῆς φωνῆς
μου, ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου.

Τὰ βήματά μου κατεύθυνον κατὰ
τὸν λόγον Σου, καὶ μὴ καταχρητη-
σάτω μου πᾶσα ἀνομία. Λύτρω-
σόν με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώ-
πων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολὰς Σου.
Τὸ πρόσωπόν Σου ἐπίφημον ἐπὶ
τὸν δοῦλόν Σου καὶ δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά Σου.

Πληρωθήτω τὸ στόμα μου ἐπαι-
νέσεως Σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσω
τὴν δόξαν Σου, δληγ τὴν ἡμέραν
τὴν μεγαλοπρέπειάν Σου.

Ζαύτρα οὔσλιψη γλάζ μόν, Πρέ
μόν ἡ Εἴτε λόν.

Στιψὸν μοῦ ηπράβη πο εορεε
Τβοεμδ, ἡ δα νε ὠβλαδεηγζ μνόν
εεάκε εεζζαιονίε. Ηζάβη μὰ ὧ
κλεβετὴ χελοβέχεσκιά, ἡ δα σοχρανὸ
ζάπωβέδη Τβολ. Λιζὲ Τβοε προ-
εετὴ η ραβα Τβοερὸ ἡ ηαγκι
μὰ ωπρεδάηεμη Τβοηιζ.

Δα ιηπόλιατεα οὔετὰ μοῦ χβα-
λένια Τβοεγω, Γλη, ιάκιν δα βοσποὶ^ο
ειάδ Τβοκ, βέσε δένη κελικολέπη
Τβοε.

Молитва

Χριστὲ, τὸ Φῶς τὸ ἀληθινὸν,
τὸ φωτίζον καὶ ἀγίζον πάντα δνθρω-
πον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον!
σημανθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ
προσώπου Σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ἰδω-
μεν φῶς τὸ ἄβατον· καὶ κατεύθυνον
τὰ βήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν
τῶν ἐντολῶν Σου, πρεσβείας τῆς
παναχράντου Σου Μητρὸς καὶ πάν-
των Σου τῶν ἀγίων. Ἀμήν.

Χρῆτε, Σεεέτε ιησηνηνηιή, προεβέ-
ψάλαι ἡ ωσψάλαι εεάκαρο χελοβέχκα
γραδάψαρο εε μίρζ! δα ζηάμενετσα
ηι ήάζε εεετε ιηια Τβοεγι, δα
εε ήέμι ούζρηηις εεετε ηεπρητόπ-
ηηι: ἡ ιηπράβη εεψόνη ηηηα ιη
δέλλαιηι ζάπωβέδη Τβοηιχ, μάτβα-
μη πρετηηα Τβοελ Αιτρε ἡ εεετζ
Τβοηιχ εετείχ. Αιηηη.

ТРЕТЬЯГО ЧАСА

Тропарь

Κύριε, ὁ τὸ Πανάγιόν Σου Πνεῦ-
μα ἐν τῇ τρίτῃ. ὥρᾳ τοῖς Ἀπο-
στόλοις Σου καταπέμψας, Τοῦτο,
Ἀγαθὲ, μὴ ἀφέλης ἀφ' ἡμῶν, ἀλλ'
ἐγκαίνισον ἡμῖν τοῖς δεομένοις Σου.

Γλη, Ήτε Πρεετάρο Τβοερὸ Δῆ
εε τρέτιη ηάζε ιηπλωμη Τβοηιζ
ηηζηολάβηι, Τογω, Εάτριη, ηε
ηηηιη ὧ ήάζε, ηο ωβηονη εε ήάζε
μολάψηη Τη εα.

Молитва св. Мардарія

Δέσποτα Θεός, Πάτερ Παντοχάρτορ, Κύριε Γιὲ Μονογενὲς, Ἰησοῦ Χριστὲ, καὶ Ἀγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἀμαρτωλόν, καὶ οἵς ἐπίστασαι κρίμασι σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλον Σου· ὅτι εὐλογητὸς εἰς εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Βάκο Εἶπε, Οὐχεὶς βεσεργήτελο, Γῆν Σηε Εδινοφόρον, Γῆσε Χρῆτε, ή Στκήν Διše, έδινο Επτήβο, έδινα οἴλα, πομήλον μὰ γρέσιναγο, ή ημικήνειν εὐδελάμιν, επεὶ μὰ ηδοστόνηναγο ραβὰ Τβοερο: ιάκω βαρένης έση νο ενεκκινεινεκκινειν. Πλινήν.

ШЕСТАГО ЧАСА

Тропарь

Ο ἐν ἔκτῃ ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρᾳ τῷ σταυρῷ προστηλώσας τὴν ἐν τῷ παραδείσῳ τολμηθεῖσαν τοῦ Ἀδὰμ ἀμαρτίαν, καὶ τῶν πταισιμάτων ἡμῶν τὸ χειρόγραφον διάρρήξαν, Χριστὲ δὲ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Иже, въ шестыи день же и мача, на крътѣ пригвозден въ рань лерзновенныи Адамовъ грѣхъ, и согрѣшении нашихъ рѣкописаніе раззера, Хрѣтѣ Божи, и епини насы.

Молитва св. Василія Великаго

Θεός καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων καὶ πάσης φύσεως Δημιουργὲ, διὰ σπλάγχνα ἀνεικάστου ἐλέου Σου τὸν Μονογενῆ Σου Γίδην, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, καταπέμψας ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦ τιμίου Αὐτοῦ σταυροῦ τὸ χειρόγραφον τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν διάρρήξας, καὶ νικήσας ἐν αὐτῷ* τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ σκότους. Αὐτὸς, Δέσποτα φιλάνθρωπε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν τὰς εὐχαριστηρίους ταύτας καὶ ιχετηρίους δεήσεις, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς δλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ ἀμαρτήματος καὶ πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς Στρούντων δρατῶν καὶ ἀσφράτων ἔχθρων·

Иже и Гдн сиаз и вел твари Содѣтелю, Иже, за мордие безпринадльяла мати Твоем, Единороднаго Сна Твоега, Гдм нашеого Гїса Хрѣта, инзпосланий на спасение рода нашего, и чтныи въгв крѣтому рѣкописаніе грѣхъ нашихъ растерзаніи, и побѣдніи тѣмъ: Сали, вѣко чаколюбче, пріяніи и насы грѣшиныхъ благодарственныя сіа и молебныя молитвы, и избави насы и вѣакаго всегубнительнаго и мрачнаго прегрѣшениа и вѣчехъ, шабло-сити насы ищущихъ, видимыхъ и невидимыхъ вѣрагъ: пригвозди стрѣлью Твоемъ плюти наша и не оуклони сердце нашихъ въ гробега

προσήλωσον τῷ φόβῳ Σου** τὰς
σάρκας ἡμῶν καὶ μὴ ἐκκλίνῃς*** τὰς
καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους ἢ εἰς
λογισμοὺς πονηρίας, ἀλλὰ τῷ πόνῳ Φ
Σου** τρώσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἵνα
πρὸς Σὲ διὰ παντὸς βλέποντες καὶ
τῷ παρὰ Σοῦ φωτὶ ὁδηγούμενοι,
Σὲ τὸ ἄριστον καὶ ἀΐδιον κατ-
οπτεύοντες φῶς, ἀδιάλειπτόν Σοὶ τὴν
ἐξομολόγησιν καὶ χάριν ἀναπέμπω-
μεν, τῷ Ἀνάρχῳ Πατρὶ, σὺν τῷ
Μονογενεῖ Σου Γίῳ, καὶ τῷ Παν-
αγίῳ καὶ Ἀγαθῷ καὶ Ζωοποιῷ Σου
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀέρι καὶ εἰς
τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

нан помышлениѧ людѣствія, но
лиюблю Твоєи мудрѣи дѣши наша,
да и къ Тебѣ вѣгда взирающе и
иже ѿ Тебѣ скрѣтомъ наставляемъ,
Тебѣ непрѣступнаго и прѣосвѣщенаго
зраще скрѣта, непрестаннѣе Тебѣ
неповѣданіе и благодареніе воз-
клиаемъ, беззначальномъ Свѣтъ, то
единородныиъ Твоии Свѣомъ, и
Бесѣстыи и Благимъ и Животово-
рашнии Твоии Дхомъ, искъ и
приш и ко вѣкѣ вѣковъ. Аминь.

Прикъчнія. Μιχῆας; èв а́тф—«побѣдивый тѣмъ»: предлогъ èв употребляется иногда для выражения средства, коимъ что-нибудь достигается, сравн. èв би́маси о́рф.—Родит. надежъ въ выражениихъ: тѣ фо́бф Σου, тѣ пôдф Σου, есть таъ наз. объективный: страху предъ Тобою, любовию къ Тебѣ. Пôдо́с=любовь, въ смыслѣ: исканіе, стремление; тѣ пôдф Σου трапсо́н та́с фу́хдес ̄т̄мон—внуши душамъ нашимъ постоянное стремление къ Тебѣ.—Для выражения просьбы, чтобы что-нибудь не случилось, или запрещенія, кроме повел. ваки. ставится сослагательное съ отрицаниемъ мѣ: мѣ е́ххлінгс—не уклони.

ДЕВЯТАГО ЧАСА

Тропарь

Ο ἐν τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ ἡμῶν ἔνεκα
σαρκὶ τοῦ θανάτου γευσάμενος,
θανάτωσον τῆς σαρκὸς ἡμῶν τὸ
φρόνιμα, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σω-
σον ἡμᾶς.

Молитва св. Василія Великого

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ,
ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας
ἐπὶ τοῖς πλημμελήμασι ἡμῶν καὶ
ἄχρι τῆς παρουσίης ὥρας ἀγαλών
ἡμᾶς, ἐν ᾧ ἐπὶ τοῦ ζωαποιοῦ ἔξ-
λου κρεμάμενός, τῷ εὐγνώμονι
ληστῇ τὴν εἰς τὸν παράδεισον ὠδο-

І́же въ десятый часъ настъ рѣдній
пятію смерть вѣчесвѣй, юмрѣтвній
плоти наша мѣдрованіе, Христе
Боже, и спаси настъ.

Білко ГАН Інсе Хрѣтѣ, Білже нашъ,
доаготерпѣвый ѿ нашнхъ согре-
шенихъ и дѣле до нїешнаги
часа приведый нась, во-ыже на-
жинотворашемъ дреѣвѣ виса, благо-
разумномъ разбояннику иже въ
рай пытесотворилъ єсн вуодъ и

ποίησας εἰσοδον καὶ θανάτω τὸν θάνατον ὄλεσας! ἐλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις Σου· ἡμάρτομεν γάρ καὶ ἡνομήσαμεν, καὶ οὐκ ἔσμεν ἀξιοῖς ἅραι τὰ δυματα ἡμῶν καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὑψός τοῦ οὐρανοῦ· διότι κατελίπομεν τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης Σου καὶ ἐπορεύθημεν ἐν τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν: 'Ἄλλ' ἵκετεύομεν τὴν Σὴν ἀνείκαστον ἀγαθότητα· φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε, κατὰ τὸ πλήθος τοῦ ἑλέου Σου καὶ σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ ὄνομά Σου τὸ ἄγιον, διὰ ἑξέλιπτον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν· ἑξελοῦ ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρὸς, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ἀμαρτήματα, καὶ θανάτωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα, ἵνα τὸν παλαιὸν ἀποθέμενοι ἀνθρωπὸν, τὸν νέον ἐνδυώμεθα, καὶ Σοὶ ζήσωμεν τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότῃ καὶ Κηδεμόνι, καὶ οὕτω τοῖς Σοῖς ἀκολουθοῦντες προστάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπτωσιν κατατήσωμεν, ἔνθα πάντων ἐστὶ τῶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία. Σὺ γάρ εἰ ὄντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη καὶ χαρὰ τῶν ἀγαπώντων Σε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ Ἀνάργυρῳ Πατρὶ Σου καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ Ἀγαθῷ καὶ Ζωοποιῷ Σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. 'Αμήν.

Изъ литургіи св. Іоанна Златоуста

Пѣснь Господу Иисусу Христу

'Ο Μονογενὴς Γίος καὶ Δόγος τοῦ Θεοῦ, ἀδάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν

εἰμρτῖο εἰμέρτη ραζρύσηνάς ἔσι! ὥντη ήτας γρέβηνηχ καὶ ηδοστόνηχ ράει Τρούχ: εορτέσιν χοικι βο ή βεζακόνηνοβαχομ, ή ητέσμη δοστόνην εοζβετη σ' θεατά ήταση ή κοζζρέτη ητα βγισοτδή ηέντο: ζανέ ωτάβηχομ πάγκε πράδη Τροεά ή ξοδίχομ περάληχερέεζ ήτασηχ. Ήτο μόλινη Τροιού βεζμ'ερνιού ελγοστε: ποιηδή ήταση, Γδη, πο μηόκεστεβ λατη Τροεά ή επη ήταση ήταση Τροεγχ ράδη ετάρω, ίακι ήζεζόσα κε ενετέ δηνε ήταση: ήζμη ήταση ήζράκη εοπροτίνηγκω, ή ωτάδην ήταση γρήγη (ήταση), ή ήμερτην πλοτεκόε πάση πεδροβάνη, δα δετζαγού ώλο-τίνησε χελογέκα, κε ήοβαγο ώβε-ζέμια, ή Τεβέ ποκιβένια ήτασημ' Βλάζε ή Ελγοδέτελι, ή τάκω Τρο-ημ ποσλέδηνη ποβελέημεζ, κε εβένηνη ποκόν δοστήγημεζ, ήδέζη είστη εβέζης κεσελάτηνηα ηιλάνη. Τάι βο έην ονετηνηδή ήστηνηοε βεσείε ή ράδοστη λιοβαζηχ Τά, Χρήτε Επή ήταση, ή Τεβέ ελάζδ βοζειαλεμζ, εο Βεζναχάληνημ Τρούμη Ωζέμη, ή Πρεστήμη ή Ελγήμη ή Ζινοτγεράζημ Τρούμη Δχόμη, ήητε ή πρήι ή βο-ετηκη βεκωάε. ήμίην.

Единородный Сын и Блажен-
ный, безсмертный ЕИИ и Изволи-
вый спаси наше го вспять.

σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς Ἀγίας Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεῖς τε, Χριστὲ ὁ Θεὸς, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἰς ὃν τῆς Ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος* τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσσον ἡμᾶς.

тиса ѿ Ст҃ыя Гіцы и Пріподы
Мірін, непреложни вочаве́чнівыйса,
распішныя же, Хрѣ Плѣ, сіртю
смѣрть поправый, ёніз сый Ст҃ыя
Трци, спрославленаій Сіцъ и
Ст҃ымъ дѹгъ, еїен наез.

Примѣчаніе. По свидѣтельству нѣкоторыхъ, эта пѣснь была со-
ставлена Иосифомъ и Никодимомъ, при погребеніи ими Христа Спа-
сителя; по другимъ, составитель — императоръ Юстиніанъ (527—565
г.). — *сочѣбаса, омечос:* глаголы, сложенные съ предлогомъ *съ*, выражая
общеніе, единеніе, согласіе, требуютъ въ Греч. яз. дательного падежа,
который удерживается въ Слав. переводѣ, тогда какъ по-Русски
извѣсториется предлогъ *съ*, срвн.: «вчера спрогреображеніи Тебѣ, Христѣ».

Хорувимская п'єснъ

Οι τὰ χερούθιμ μυστικῶς εἰκονίζοντες* καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον ὅμονον προσάρδοντες*, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν ἀποθύμημα** μέριμναν, ὡς** τὸν Βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι, ταῖς Ἀγγελικαῖς ἀօράτως δορυφοροῦμενον τάξειν.
Αλληλούϊα.

Иже херубімы тайны шебра звю...
ще и жиготворашен Трифъ триестью
п'есы приговараше, всакое иже
жигтейское шаожинк попеченье.
Тако да Прѣ всіхъ поділенъ,
Англійскими небідими до рукоімія
чнини. Аланія.

Примѣчаніе. О! е́хови́шоус, профѣсъ согласовано съ подразумѣваемымъ въ гм. аѣфѡмѣда иѣстонимевиемъ ѹїеїс.—аѣтѡмѣда: сослаг. накл. для выражения приглашенія.—ѡс съ прич. буд. показываетъ цѣль, намѣреніе, особенно послѣ глаголовъ, обозначающихъ движение.—доруфоробуменов — «дорунюсопма»; рѣдкій примѣръ полуперевода, сравн.: иконо-писецъ, псалмо-пѣвецъ.

‘Ο διάχονος· ’Αγαπήσωμεν ἀλλή-
λους. ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὑστερηθωμεν.

Ο χορός Πατέρα, Γιὸν καὶ
Άγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον
καὶ ἀγώριστον.

Ο διάχονος· Τὰς θύρας, τὰς θύ-
ρας· ἐν σοφίᾳ πρόσθγωμεν.

Ο χορός: Πιστεύω εἰς ἓνα Θεον
Πατέρα, Πατοχάτορα, Ποιητὴν

діаконе: Бозлубнимъ дрѹгъ дрѹга,
да єдиноличніємъ неповѣмы.

Лікъ: **О** ўа (н) Сна н Стаго
Дуа, Трцв єдиносъщнвю н нераз-
дѣльнвю.

Діакон: Двéрн, двéрн, прелітросгтю
вонлемз.

Ліккі: Бі́бр'ю во ёдніаго Е́гл
О́ця, Біседержі́тєла, Таср'ця неб'

ούρανου καὶ γῆς, ὅρατῶν τε πάντων καὶ ἀόρατων. Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, τὸν Γίδων τοῦ Θεοῦ, τὸν Μανογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· Φῶς ἐκ Φωτὸς, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, δμούσιον τῷ Πατρὶ, δι'. Οὐ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δὲ ήμας τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἅγιου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρώπησαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπί Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεῖλμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρίναις ζῶντας καὶ νεκροὺς, Οὐ τῆς Βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ "Ἄγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιὸν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὸν Πατρὶ καὶ Γίδῳ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδεῖταιζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν ἀγίαν, κακιθαρικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμοιογῶν ἐν βάπτισμα εἰς ἀψεσιν ἀμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μελλοντος αἰώνος. Ἀμήν.

Ο διάκονος Στώμεν καλῶς, στώμεν μετὰ φόβου, πρόσφηγωμεν, τὴν ἀγίαν ἀναψορὰν ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν*.

Примѣчаніе. Неопредел. паклоненіе иногда ставится для выраженія цѣли. Этотъ оборотъ преимущественно употребителенъ послѣ глаголовъ: давать, поручать, выбирать, доставлять.

и земли, видимых же бесчислен и
некидимых. Ибо единого Господя
Иисуса Христа, Сына Пречистой, видимо-
ного, Иже в Святом родившемся
прежде всех других: Сколько в Святом
Сыне, Господи истины в Боге истины,
родившись, неготворенна, единовещи-
на Святая. Или же все сущее. Насколько
райский человек и наше грешное
милое существо со всеми и бесплодные
шагоса в Духе Святом и Мирин Духом
и влечениями чисты. Разуметь же за
мы при Понтийском Пилате и
страдавша и погребенна. И воскресла
в третий день по Писанию. И
воздвигнувшись на небеса и сядавши
в лесную Святую. И паки грядущими
со слабою, видимы житейским и мертвым
концам. И въ Духе Святого, Господи
жизнотворящего, Иже в Святом не-
ходящему, Иже со Святым и Святым
спокойствием и славами, грядущим
шаго пророки. Ибо единъ Господь,
сокровище и Апостольский Пророкъ. Испо-
вѣдую единно крестие Иисуса
и Гроба Его. Чию воскресшую мертвым
жизнь видимаго бывшаго бывшаго.

Діаконъ: Станимъ добрѣ, станимъ
ко страдаліз, бояніе, стбое боz-
ношениe бу лирѣ приносити.

‘Ο χορός: Ἐλεον εἰρήνης, θυ-
σίαν αἰνέσσως.

‘Ο ιερέος: Ή χάρις τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη
τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, καὶ ἡ κο-
νυνία τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, εἰη*
μετὰ πάντων ὑμῶν.

Примечание. Желательное иакл. въ главныхъ предложеніяхъ обозначаетъ пожеланіе исполнимое.

‘Ο χορός: Καὶ μετὰ τοῦ πνεύ-
ματός σου.

‘Ο ιερέος: Ανω σχῶμεν τὰς
καρδίας.

‘Ο χορός: Εχωμεν πρὸς τὸν
Κύριον.

‘Ο ιερέος: Εὐχαριστήσωμεν τῷ
Κυρίῳ.

‘Ο χορός: Αξιον καὶ δίκαιον ἔστι
προσκυνεῖν Πατέρα, Γιὸν καὶ Ἀγίον
Πνεύματα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ
ἀχώριστον.

‘Ο ιερέος: Τὸν ἐπινίκιον ὅμνον
ἀδοντα, βοῶντα, κράοντα καὶ λέ-
γοντα.

Примечание. Воэгласъ этотъ служитъ продолженіемъ молитвы, прописанной священникомъ тайно (μυστικῶς). Предшествующія возгласы склона: εὐχαριστούμεν. Σοι καὶ ὑπὲρ τῆς λειτουργίας ταῦτης, ἦν ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν δέξασθαι κατηξιώσας, καίτοι Σοι παρεστήκατε χιλιάδες ἀρχαγγέλων καὶ μυριάδες ἀγγέλων, τὰ χερούβιμα καὶ τὰ σεραφίμ ἐξαπτέρυγα, πολούματα, μετάρσια πτερωτά....

‘Ο χορός: Ἀγιος, ἀγιος, ἀγιος Κύ-
ριος Σαβαὼν, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ
γῆ δέξης Σου, ώστανάλεντοῖς ὑψίστοις,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὄνόματι
Κυρίου, ωσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

‘Ο ιερέος: Λάβετε, φάγετε· τοῦ-
το ἔστι Σῶμά Μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν
κλώμενον εἰς ἀφεσιν ἀμαρτιῶν.

‘Ο χορός: Ἀμήν.

‘Ο ιερέος: Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες·
τοῦτο ἔστι Αἷμά Μου, τὸ τῆς καινῆς

λίτικ: Ηλπίτη λιμένα, πέρτες⁵ χβα.
λένηϊα.

Священникъ: Благъ Гдѣ нащегаш
Інса Хрѣта, и любы Егда и Сѣць,
и причастіе Ст҃аго Дхѣ, вѣдн бо
бѣбин вѣлин.

Лікк: Й со дѣхомъ твойлиз.

Священникъ: Горѣ и мѣнилъ сердци.

Лікк: Імалы ко Гдѣ.

Священникъ: Благодаримъ Гдѣ.

Лікк: Достойно и прѣно єсть
покланятися Сѣць (и) Сѣць и Сѣць
Дхѣ, Трїкѣ єдиносвѣшнѣй и нераз-
дѣльнѣй.

Священникъ: Погѣднико пѣсни ио-
юще, воліюще, взыблююще и глаго-
лююще.

Лікк: Сѣць, сѣць, сѣць Гдѣ Саба-
ѡдъ, исполни ибо и земля слыбы
Тбоел, шаанна въ вѣшинах,
бѣбенъ градыи бо ила Гдѣ,
шѣанна въ вѣшинах.

Священникъ: Прінадите, гадните, сіе
єсть Тѣло Мое, еже за бы ио-
лиюое ко иштавленіе грѣховъ.

Лікк: Плийна.

Священникъ: Пійте ѿ неа бы,
иа єсть Крбб Мол иобагиу за.

διαμήκης, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ πολλῶν ἔκχεύμενον εἰς ἀφεσιν ἀμαρτιῶν.

Ο χορός Ἀμήν.

Οἱ Ἱερεῖς Τὰ Σὰ ἐκ τῶν Σῶν Σοὶ προσφέροντες κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα.

Приимъчаніе. Главное предложение заключается въ послѣдующихъ словахъ: Сѣ ѿмѹиѹм... .

Ο χορός Σὲ ὑμοῦμεν, Σὲ εὐλογοῦμεν, Σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά Σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Οἱ Ἱερεῖς Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, παναχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδέξου Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας.

Приимъчаніе. Возгласъ составляетъ продолженіе таинства произноси-мой молитвы: ἔτι προσφέρομεν Σοὶ τὴν λογικὴν ταύτην λατρείαν, ὑπὲρ τῶν ἐν πίστει ἀναταυσαμένων προπατόρων, πατέρων, πατριαρχῶν, προφητῶν, ἀποστόλων, κηρύκων, εὐαγγελιστῶν, μαρτύρων, ὄμολογητῶν, ἐγχρατευτῶν καὶ παντὸς πνεύματος ἐν πίστει τετελειωμένου.

Ο διάκονος Πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο χορός Κύριε, ἐλέησον.

Τπέρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἀγισθέντων τιμίων δώρων τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἄγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν Αὐτοῦ θυσιαστήριον, εἰς δομὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψη ἡμῖν τὴν Θείαν χάριν καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, δεηθῶμεν.

Τπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄντιλαβοδ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, τῇ Σῇ χάριτε.

Εἴτα, μήτε ζα βὺ ἢ ζα πινιόγια ήζλιβάεια βο ὠσταβλένιε γρήχώκ.

Δίκια: Άμην.

Σβαμένηκα: Τεοδ ᷩ Τβούχικ Τε-

εκή πρινοσάμιε ω βρέχη ἢ ζα εσά.

Λίκικ: Τεκεὶ ποέμικ, Τεβεὶ κλαγοσλο-

βίνικ, Τεκεὲ βλαγοδαρίμικ, Γδή, ἢ

μόλινικ Τη εα, Επέ ήάσι.

Σβαμένηκα: Ήζράδην ω πρεεγήβη,

πρεεγέβενηκη, ελάκικη

ελιπέ ήάσιη Ειφέ ἢ Ηρνοδέβ

Μήρι.

Διάκονας: Βειλ ετκιλ πομανίκιε,

πάκη ἢ πάκη λιόρομικ Γδή πομό-

λικια.

Δίκια: Γδή, πομιλάδη.

Ω πρινεσένηκις ἢ ήσιψένηκις

γηνήκις δαρέχη Γδή πομόλικια.

Γήικα да чайколибенциз Ερέκ ήάσι,

πρέεη ἢ βο ετγιά ἢ πρεηκηνι ἢ

μύσενηνι Σβόη ψέρτβενηκα, β

βονικ ελγοθάνια δύσβατη, κοζινε-

πολετγ ήάσι Εψήβενηκο βλήγη

ἡ δάρε Στάγια Αχα, πομόλικια.

Ω ήζβάβιτηκ ήάσικ ς εσάκια

εκόρκη, γηέβα ἢ ήζήδη, Γδή πο-

μόλικια.

Ζαγγιπή, επεὶ, πομιλάδη ἢ εο-

χρανη ήάσι, Επέ, Τβοέιο βλήγιο.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν,
ἀγίαν, εἰρηνικήν καὶ ἀναμάρτητον
παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησάμεθα.

Ο χορός Παράσγου, Κύριε.

Ο διάκονος· Αγγελον ειρήνης, πι-
στὸν ὁδηγὸν, φύλακα τῶν ψυχῶν
καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγράμμην καὶ ἀφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς φυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς
ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἔκτε-
λέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησθεῖα.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτούς καὶ ἄλληλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραδώμενα.

Ο χορός. Σοι, Κύριε.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν,
ἔλαχόμεν Πνεῦμα Ἐπουράνιον, εὔρο-
μεν πίστιν ἀληθῆ, διδαίκετον Τριά-
δα προσκυνοῦμεν· Αὕτη γάρ ήμᾶς
ἔχωσεν.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν τῆς αἰνέσεως Σου, Κύριε, ὅπως ἀγ⁺ ύμνησαμεν τὴν δόξαν Σου, ὅτι ἡζίκωσας ἡμᾶς μετέχειν τῶν ἀγίων Σου, Θείων, ἀδυνάτων καὶ ζωοποιῶν μυστηρίων τῆρησον ἡμᾶς ἐν τῷ Σῷ ἀγίασμῷ, δηλητὴν τὴν ἡμέραν μελετῶντας τὴν δικαιοσύνην Σου.

Приимъчаніе. Къ союзамъ цѣлл ѿ и ѿпсъ съ сослаг. наклоненіемъ прибавляется въ іонич. нарѣчіи, а въ рѣдкихъ случаяхъ и въ аттическомъ, частпца *du*.

Днè всегò совершёна, ста,
лирна и безгрéшна оў Гда про-
снаиз.

Ліквідатори: Помаранчевий, Ганнібаль.

Діаконъ: Аггла мірна, бѣрна на-
стѣбника, храннтела дѹшъ н тѣ-
лесъ нашыкъ, оу Г҃а проснліз.

Προιηένια ἡ ὑσταβλένια γρέχιψε
ἡ πρεγρέσθεντή οάσινχ οὐ. Γία πρό-
σηνι.

Добрых и полезных душам
наших и мира твоего о Господи.

Проче врѣла жибота нашегш
въ лірѣ ю покалѣнї скончаги мъ
Гдѣ преслил.

Соединение в Еры и причастие
Святаго Духа испросивше, смири се
и дръгъ дръга и весь животъ
найш Христъ Гигъ предадиши.

Δήκοντες: Τερψίχορδοι, Γέροι.

Білдхойиз се'єткі йістинній, пріахоя Ах Нінаго, шөртегжохониз ве'єрх йістиннію, нераззакиңбій Тәңкеби пойланалесі; Тә бе нақыл ендаа ёсть.

Да неподната суета наша хба.
Леніа Твоєш, Гдн, іаки да поєніз
слівъ Твоі, іаки сподобилъ єси
нася причаститися ствіліз Твоїх,
Бжїтвенимъ, безсмертнимъ и
животворящимъ тайнімъ: соблюди
нася во Твоїй ствінн, юсі дні
побачитися праєдці Твої.

ПОСЛѢДОВАНИЕ КО СВ. ПРИЧАЩЕНИЮ

Молитва св. Иоанна Златоуста

Πιστεύω, Κύριε, καὶ ὁμολογῶ,
ὅτι Σύ εἶ ἀληθῶς Χριστὸς, ὁ Γίδες
τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ ἐλθὼν
εἰς τὸν κόσμον ἀμαρτωλοὺς σῶσαι,
ὅν πρῶτος είμι ἐγώ. Ἔτι πι-
στεύω, ὅτι τοῦτο αὐτὸς ἔστι τὸ
ἀχραντὸν Σῶμά Σου, καὶ τοῦτο
ἔστι τὸ τίμιον Λιμά Σου. Δέομαι
οὖν Σου ἐλέησάν με καὶ συγχώ-
ρησόν μοι τὰ παραπτώματά μου,
τὰ ἑκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν
λόγῳ, τὰ ἐν ἔργῳ, τὰ ἐν γνώσει
καὶ ἀγνοίᾳ, καὶ δξίωσόν με ἀκατα-
κρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων Σου
μυστηρίων, εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν
καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Τοῦ δείπνου Σου τοῦ μυστικοῦ σήμερον, Ήσά Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ* γάρ τοις ἔχθροῖς Σου τὸ μυστήριον εἴπω, οὐ φίλημα Σοὶ ὀνώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ᾧς ὁ ληστής ὄμολογῶ Σοι· μνήσθητι μου, Κύρε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ Σου.

Примѣчаніе. Обѣ частицы об ю вѣстъ служатъ для усиленія отрицанія (ни въ какомъ случаѣ не, во всѣ не) и соединяются обыкновенно съ сослагат. пакл. аорпста (ейко).

Бѣрѹ, Г҃ди, и́ исповѣдѹ, іакѡ
Ты єїн воїстинѣ Христосъ, Сынъ
Бога жиѳагѡ, пришедшій въ міръ
грешныхъ спаси, ѿ ииже първый
єсмь азъ. Бѣрѹ, іакѡ сіе
єсть салюе пречтое Тѣло Твоє, и́
сѧ (самаа) єсть чгнѧа Кроbъ Твоѧ.
Молюсѧ твою Тесьбъ: помилуй иа
и́ прости ии прегрешенїя людѧ,
вѣльнаа и́ неувѣльнаа, іаже сло-
воляхъ, іаже дѣлолихъ, іаже вѣдѣнія
и́ неувѣдѣнія, и́ сподоби мѧ не-
шутъжденіиши причаститиисѧ пречтѹхъ
Твоихъ таинствъ, во ишграбленіе
грахъвъз и́ въ жиць бѣчнѹ.
Аминь.

Бéчeрн Тбoeá тáйныя дне́съ, Спeи
Бéжий, причастника ла́ пройти: не
бо враговъ Тбoимъ тáйни побѣдил,
ни логзанія. Ти дамъ, ишко Гэда,
но якш разбоянка неповѣдаю Тай-
поланъ ла, Ганъ, во Цртгий Тбоелиз.

ИЗЪ ПОСТНОЙ ТРИОДИ

Въ недѣлю мытаря и фарисея

На утрени по Евангелії

Τῆς μετανοίας ἄνοιξόν μοι πύ-
λας, Ζωοδότα· δρυπίζει γὰρ τὸ
πνεῦμα μου πρὸς ναὸν τὸν ἄγιον

Покаянія щеберзни під дбери,
Жизнодавче: оутренметь во дзых
люйко храмъ стомъ Твоемъ, хранъ

Σου, ναὸν φέρον^{*} τοῦ σώματος ὅλον ἐσπιλωμένον· ἀλλ᾽ ὡς οἰκτίρμων κάθαρον εὐσπλάγχνῳ Σου ἐλέψ.

ἵσταται τελέσκητή βέβη ὁμοκεφρένες·
ἴο, μίκη ψέρρη, ὥστην κάροβτρόν
νοῦ Τούτῳ πλήττει.

Приимичаніе. Ферон (носяй) — согласовано съ тѣ писема.

Τῆς σωτηρίας εὔθυνόν μοι τρί-
βους*, Θεοτόκε· αἰσχραῖς γὰρ κατερ-
ρόπωσα τὴν φυγὴν ἀμαρτίας καὶ
ῥαδύμως ὅλον τὸν βίον μου ἔξεδα-
πάνησα· ἀλλὰ ταῖς Σαῖς πρεσβείαις
ρῦσαι με πάσης ἀκαθαρσίας.

На єїнїа ст҃єзїи настїави ма,
Бїзї: ст҃єднили во ѿкалах дїшѹ
г҃рїхїи н̄ въ лїбностї въ житїе
моє нїждїх: но Твоїли мїтвалїи
нїзбá вниа ѿ веакїа нечинстоты.

*Приимичаніе. Еѹѳонѹс тїїς σωτηρίас — дословно: «намѣть
мїв дорогу, ведущую ко спасенію». Срви. подобное же выраженіе въ
молитвѣ ко Ангелу Хранителю, стр. 3.*

Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς, κατὰ
τὸν μέγαν ἔλεον Σου, καὶ κατὰ
τὸν πλῆθος τῶν οἰκτίρμων Σου ἔ-
αλειψον τὴν ἀνωμίαν μου.

Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων
μοι δεινῶν* ἐννοῶν ὁ τάλας, τρέμω
τὴν φοβερὰν ἡμέραν τῆς κρίσεως·
ἀλλὰ θαρρῶν εἰς** τὸν ἔλεον τῆς
εὐσπλάγχνίας Σου, ὡς ὁ Δαρθὶδ
βωῶ Σου· ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς,
κατὰ τὸν μέγαν Σου ἔλεον.

Помилѹн ла, Бїзї, по веакїи
мїтти Твої, н̄ по либостї въ
дрота Твоїх ѿчїи везвакѡнїе
моє.

Инижестьга содѣланнныих линѹю
лінѹтих помышилѧ ѿкаанній, тре-
пецѹ стрâшнага дн€ єзднагш: но
налїкаса на лїтѣ багоўтровїа Тво-
егѡ, мікѡ дїдк волїк Ти: поми-
лѹн ла, Бїзї, по веакїи Твої
мїтти.

*Приимичаніе. Τὰ δεινά или τὸ δεινόν — зло, гибельный поступокъ,
срви. въ мол.: «Взбраний воеводѣ».—Глаг. θαρρέω въ значеніи «на-
дѣяться» соединяется обыкновенно съ дат. падежемъ.—Предшеству-
ющія покаянныя пѣсни св. Церковь воспѣваетъ до 5-й недѣли св.
Четырдесятницы.*

Кондакъ

Φαρισαῖου φύγωμεν ὑψηγορίαν
καὶ τελώνου μάθωμεν ὕψος ῥημά-
των ταπεινῶν, ἐν μετανοίᾳ κραυγά-
ζοντες· Σῶτερ τοῦ κόσμου, ἰλά-
σθητι τοῖς δούλοις Σου.

Фарїсеева оѓиѣжнїи бысокогла.
гольнїа н̄ мытареѣв наѣчимса въ-
согїи глаголь скиренныих, покал-
нїеми взыбакїи: Сїе мїра, ѿчїи
рабы Твої.

Въ недѣлю блуднаго сына

На утрени. Сѣдаленъ по 3-й пѣсни

Αγκάλας Πατρικὰς διαινοῖξαι μοι
σπεῦσσον· ἀσώτως τὸν ἐμὸν κατηγά-
λωσα βίον, εἰς πλοῦτον ἀδαπάνητον
ἀφορῶν* τῶν οἰκτηριῶν Σου, Σῶτερ-
νῦν πιστεύουσαν μὴ ὑπερβῆσαι καρ-
δίσαν. Σοὶ γάρ, Κύριε, ἐν κατα-
νῦξει κραυγάζω ἡμαρτον, Πάτερ,
εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν Σου.

Примѣчаніе. Афорамъ—смотрѣть издалѣкъ, безучастно.

Въ недѣлю мясопустную

На утрени. Сѣдаленъ по 3-й пѣсни

Ἐννοῶ τὴν ἡμέραν τὴν φοβε-
ρᾶν καὶ θρηνῶ τὰς πρᾶξεις μοι
τὰς πονηράς· πῶς ἀπολογήσομαι
τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ; ποίᾳ δὲ παρ-
ρησίᾳ βλέψω εἰς τὸν Κριτήν ὁ
ᾶσωτος ἔγώ; Εὔσπλαγχνε Πάτερ,
γιὲ Μονογενὲς, τὸ Πνεῦμα τὸ
“Αγιον, ἐλέησόν με.

Ω̄κάτια Ο̄πα ὥκερζти ми по-
тцика: блѣдни нѣжнѣхъ мое юнгѣ,
на югатѣтбо ненѣжнѣаеное вѣнѣрѣлѣ
щедроте Твоицк, Спес: нѣкѣ юви-
щабшее (моѣ) сѣрдце не прѣзпи. Тебѣ
бо, Гдѣ, бо юмиленіи зовѣ: зорѣ-
шик, Очи, на ико нѣ предъ Твоюк.

Помышлалио дѣнь гигришнкай нѣ пал-
чика дѣланіи монхъ лѣкѣвыхъ: кани
ѡбѣїмако беззмѣтномъ Црк; копиц
же дерзновеніемъ боззрю на Свѧтю
блѣднѣй азз; Елагодѣтровскыи (С)оче,
Спес Единнородныи, Дѣше Сѣлкіи, по-
мілѣй лял.

Кондакъ по 6-й пѣсни

Οταν ἔλθης, ὁ Θεὸς, ἐπὶ γῆν
μετὰ δόξης, καὶ τρέμουσι* τὰ σύμπταν-
τα· ποταμὸς δὲ τοῦ πυρὸς πρὸ τοῦ
βήματος ἔλκει**·, καὶ βίζλοι ἀνοι-
γονται*, καὶ τὰ κρυπτὰ δημοσιεύον-
ται*· τότε ρῦσαι· με ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ
ἀσθέστου καὶ ἀξιωσόν με ἐκ δεξιῶν
Σου στῆναι, Κριτὰ δικαιούτατε.

Өгдѣ прїндешн, Гдѣ, на землю
со слакою, нѣ треневѣтъ еслѣсекиа:
реѣка же сїгненнаа предъ сѣднїеиз
бленетъ, кнїгти разгнбаются, н тай-
нала іаблакутса: тогдѣ нѣзбаки ла
ш ѿгна нѣзгасимагш нѣ сподоби ла
ѡ деснѣи Тесе стати, Свѧтѣе прѣнѣй-
ший.

Примѣчаніе. Глаголы трёмусят, єлхеят, ѿсѹтят, ѿпослеѹютъ грам-
матически не зависятъ отъ отън (егда), требующаго послѣ себя сослаг.
наклоненія. Дѣйствіе, выражаемое этими глаголами, представляется
для наглядности какъ бы уже наступившимъ. — єлхеят иногда употре-
бляется въ непереходномъ значеніи: распространяться, простираясь,
протекать.

Въ недѣлю сыропустную

На утрени. Съдаленъ по 3-й пѣсни

Ἐκεῖθη ὁ Ἀδάμ τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς διὰ βρώσεως πικρᾶς*, ἐν ἀκρασίᾳ ἐντολὴν μὴ φυλάξας τὴν τοῦ Δεσπότου, καὶ κατεκρίθη ἐργάζεσθαι τὴν γῆν, ἐξ οὗ ἐλέγει οὐτὸς, ἰδρῶτε δὲ πολλῷ ἐσθίειν ὅρτον αὐτοῦ· διὸ ἡμεῖς ποιήσωμεν ἐγκράτειαν, ἵνα μὴ ἔξω θρηνήσωμεν τοῦ παραδείσου, ὥσπερ ἐκεῖνος, ἀλλ' εἰς αὐτὸν ἔλθωμεν.

Примѣчаніе. Διὰ βρώσεως πικρᾶς — пѣтъ-за горькой сиѣди; въ этомъ значепіи даѣ требуетъ посѣтъ себѣ обыкновенно вѣни. падежка. — πικρός=горький, причиняющій огорченіе, гибельный, плачевный.

Молитва св. Ефрема Сириня

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀρτίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μὴ μοι δῷσ*.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαι μοι τῷ Σῷ δούλῳ.

Ναὶ, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαι μοι ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· διὶ εὐλογητὸς εἴ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Примѣчаніе. Отношельно сослаг. накл. δῷ; см. стр. 15, прим.

Въ 1-ю седмицу св. Четыредесятницы

Въ понедѣльникъ

Стихира на утрени

Ἐλήλυθεν ἡ νηστεία, μήτηρ τῆς σωφροσύνης, κατήγορος τῆς ἀμαρτίας καὶ συνήγορος τῆς με-

ῆζηνάντας εἴστε ὕδατα ὦ ρίζεια
ιαλόστη εἰκέδιο γέρυκο, εἰς νεβοζ-
λεργάνην βάπτομέντοις οὐχιανίκη
βίλην, ἢ ὠεδάνια ἀκλατηνόντα,
ὦ νεάρτε βράτες εἴστε εἶμι, πό-
τοις τε μὲν λινόγιαντα μέστι χλέβια
ιοῦν· τέλιτε μὲν βοζλούβιαντα βοζ-
λεργάνην, λα τε βητί βοζρυά-
μικ, μάκοκε σῆν, μόνοντα μεγά-
λεια.

Γὰν ἡ βάλιο μηκοτὰ λοεγίω,
λέγων πράζνοστη, οὐκανία, λιγονα-
χάλια ἡ πράζνοστεβια μετάκη μη.

Δῆγ τε ψικλολιτρῖα, ειπρεπολιτρῖα,
τερψικηῖα ἡ λιοερέ λάρβη μὴ ραβή
Τερελειδ.

Εῦ, Γὰν Πῦρ, λάρβη μὴ ψρέπτη
μολα πρεγρέκισηα ἡ νε ὠεδάνητη
κρίγα λοεγώ, μάκω βλέπεντα ἐστὶ βο-
τεκηνονέκιά. Μανίνη.

Πριήδε πόστα, μάτη ψικλολιτρῖα,
ῳδικηνίτελο γρέχιωβ, προποβέδηνικη
ποκαληῖα, ψήγελεστρο μιγλωβ ἡ

τανοίας, καὶ πολιτεία τῶν Ἀγγέλων εἰπεῖς ψευδέκιαβζ, εἰκρηπήις εορτοπί-
καὶ σωτηρία τῶν ὀνθρώπων, οἱ ήπιες: Εἴπε, πομήλῳη μάζε.

Стихиры на вечернѣ

Πάσαν ἀμαρτίαν διεπραξάμην,
πάντας ὑπέρβην τῇ ἀσωτεῖχ· ἐὰν
πελήσω μετανοῆσαι, οὐκ ἔχω δα-
κρύων ὄχετούς· ἐὰν ῥάβδυμας καὶ
νῦν βιώσω, πολάσσει ὑπόδικός εἰμι·
ἄλλα δέ μοι διόρθωσιν, μόνε ἀγα-
νής οἱ Θεοί, καὶ ἐλέγασσον με.

Νηγετέωναμεν νηστείαν δεκτήν,
εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ ἀληθῆς νη-
στεία ἡ τῶν κακῶν* ἀλλοτρίωσις,
ἐγκράτεια γλώσσης, θυμοῦ ἀποχή,
ἐπιθυμιῶν χωρισμός, καταλαλίας,
φεύδους καὶ ἐπιαρκίας· ἡ τούτων
ἔνδεια νηστεία ἐστίν ἀληθῆς καὶ
εὐπρόσδεκτος.

Приимчаніе. Тын хакъю (злыхъ) — средняго рода.

Ирмосы великого канона

α'. Βοηθός και σκεπαστής ἐγένετο μοι εἰς σωτηρίαν· Οὐδός μου Θεός, και δοξάσω Αὔτον, Θεός του πατρός μου, και ὑψώσω Αὔτον· ἐνδοξάσω γάρ δεδούσαται.

β'. Πρόσεχε, ούρανε, καὶ λα-
λήσω, καὶ ἀνυμνήσω Χριστὸν τὸν
ἐκ Παρθένου σαρκὶ ἐπιδημήσαντα.

Ἵδετε, ἴδετε, δτι Ἐγώ εἰμι
Θεός, οὐ μάννα ἐπομβρήσας καὶ
τὸ ὕδωρ ἔχ πέτρας πηγάσας πά-
λαι· ἐν ἑρήμωι τῷ λαῷ Μου τῇ
μύνῃ δεικνῦ καὶ τῇ ἰσχύᾳ τῇ Ἐμῆ.

γ'. Ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον, Χριστέ,
πέτραν τῶν ἐντολῶν Σου στερέωσον
μου ὃς ἔγινεν.

БІЛКІЙ ІРКІХ СОЛ'ЕДХ, ВІГКІХ
ПРЕДОХ ВАЛДОИХ: ІШЕ КОСХОУХІ ПО-
КАМГІА, НЕ ЙНАЛІХ СІЕЗХ ТОКІІ;
ІШЕ Л'ЕНОСТИНІ І НІНІС ПОЖНД,
ЛІЦІС ПОВІНЕНХ ЄСІВ: но ділдк
мін НЕПРАКЛЕНІЕ, ЕДНІЕ КАГІЙ БІЖЕ,
І ПОЛІНДЛІЙ МА.

Постімся постомъ прѣятныи, ягдъ бодыи Гдѣнъ: истиинный постъ (Есть) сакръ южденіе, бездерзаніе, азкія, бороть юложеніе, похоронъ юлаченіе, югла болниа, аже и клятвопрестълѣніа: сихъ юскрѣдкіе постъ истиинный есть и багопрѣятній.

І. Помічникъ ѿ покровитель
бъсть мнѣ бо спасе: Святой лѣтії Гірь,
и прославлю єхго, Егъ сътці моеги,
и вознесу єхго: славиши бо про-
славленія.

Б. Бонні, ніо, н вогзагою,
н воспою Хртъ, ѿ дбы погтою при-
шедшаго.

БІДНТЕ, БІДНГЕ, ІІКШ ІІЗА ёСЛЬ
БІГ, МАИЧ УДОДНІГЫЙ Н ВОДУ ІІЗ
КАЛЕНЕ ИСТОЧНЫЙ ДРЕВЛЕ ВЪ ПУ-
СТИНИ АОДЕМІЦ Мойніц десніцею
ЕДНІНО Н КРЕПОСТЬЮ Моеи.

Г. На неділі відмінно, Хрісті, кількісно збільшилося Твоїх вірних послів.

Στερέωσον, Κύριε, ἐπὶ τὴν πέ-
τραν τῶν ἐντολῶν Σου σαλευθεῖσαν*
τὴν καρδίαν μου, ὅτι μόνος ἄγιος
ὑπάρχεις καὶ Κύριος.

*Приимчаніє. Салеуθеіса—подвигшееся, поколебавшееся, отъ гла-
гола салеу́ш=колебатьсяся, качаться (состр. о корабль, находящемся среди
моря).*

δ'. Ἀκήκοεν ὁ προφήτης τὴν
ἔλευσίν Σου, Κύριε, καὶ ἐφορήθη,
ὅτι μέλλεις ἐξ Παρθένου τίκτεσθαι
καὶ ἀνθρώποις δείκνυσθαι, καὶ ἔλε-
γεν ἀκήκοα τὴν ἀκοήν[#] Σου καὶ
ἐφορήθην· δόξα τῇ δυνάμει Σου,
Κύριε.

*Приимчаніє. Ή ἀκοή=слухъ, т. е.: 1) органъ слуха, 2) слушашіе,
3) все слышимое, мудра, вѣсть.*

ε'. Ἐκ νυκτὸς ὄρθροιζοντα, Φιλ-
ἀνθρωπε, φώτισον, δέομαι, καὶ
δύνηγησον κάμε ἐν τοῖς προστάγμασι
Σου, καὶ δίδαξόν με, Σῶτερ, ποιεῖν
τὸ θέλημά Σου.

ζ'. Ἔβρῆσα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου
πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεόν, καὶ ἐπ-
ήκουσέ μου ἐξ ἥδου κατωτάτου καὶ
ἀνήγαγεν ἐκ φύσεως τὴν ζωὴν
μου.

Кондањ по 6-й пѣсни

Ψυχὴ μου, ψυγὴ μου, ἀνάστα*,
τί καθεύδεις; τὸ τέλος ἐγγίζει, καὶ
μέλλεις θυρυβεῖσθαι ἀνάνηψον οὖν,
ἴνα φείσηται σου Χριστὸς ὁ Θεός,
ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα
πληρῶν.

*Приимчаніє. Ἀνάστα: такос окончаніє поведил. наклоненія 2-го
аориста употребително только въ поэзіи.*

ζ'. Ημάρτομεν, ἡγομήσαμεν,
ἡδικήσαμεν ἐνώπιον Σου, οὐδὲ συν-

Οὐγ̄βερδի, Γđи, на κάμени զáпо-
κէկիй Թօնիչ ուժեցած սրաւց
լու, մաս էմնի սրբ էնի հ Գđь.
նպարչեւ և Կύριօ.

ለ. ቅሬልካሬ የጥናዎች ማኅበርኩል
ጥቦዱ, Γđи, ካ ማኅበርፏ, መሬ ፍርማዎች
ው ፍሬ የጥናዎች ካ ማኅበርኩልዎች
መስተኛው, ካ ገጻሚል: ቅሬልካሬ ፍርማዎች
ኤንኑ ፍሬ ካ ማኅበርፏ: ሰላባ ሰነድ ፍሬ
ጥናዎች, Γđи.

ሻ. ይመሱ የግብረዕስም, ፍልክ-
ሎበቂ, የጥናዎች, ለወሰኑ, ካ አ-
ጊባኑ ካ ለወሰኑ የጊባኑ ፍሬዎች,
ኋ አልሆነ ስል, ሪፖርት, ቅሬዎች
ጥናዎች.

ሻ. ይመሱ የግብረዕስም ፍርማዎች
ሞኑዎች ቤት የጥናዎች ክፍት, ካ ቅሬል-
ካሬ ሲል ዘላ ማኅበርኩል: ይመሱ የግብ-
ረዕስም ሲል ለል ማኅበርኩል ካ ይመ-
ሱ ዘላ ማኅበርኩል ሲይ.

Ճ. Ճ. և լոձ, ճ. և լոձ, ՅՈՒՏԱՆԻ,
что ծոնի; կոնեց պրեկայետս,
և լուսի ԾՈՎՄԵՐՆԻ: ՅՈՒՏԱՆԻ օ՞ք,
և պովադու տա ՀՐՈՏԵԿ ԵՐԿ,
եզմէ սայ և եկ հ ԱՌՈՂՈՆԱԴԻ.

Յ. Յօգբեանիու, ԱՅՑԱԿՈՒ-
ՆԱՅՈՒ, ԿԵՊՐԱՅՈՒ ու ՏՈԿՈՒ,

ετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν, κα-
θὼς ἔνετε· λόγῳ ἡμῖν· ἀλλὰ μὴ πα-
ραδῷς ἡμᾶς εἰς τέλος, ὁ τῶν πα-
τέρων Θεός.

η'. "Οὐ στρατιαὶ οὐρανῶν δο-
ξάουσι καὶ φρίττει τὰ χερούβιμ
καὶ τὰ αεραφίμ, πᾶσα πνοὴ καὶ
κτίσις, ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε καὶ ὑπερ-
υψώντε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

θ'. Ἀστόρου συλλήφεως ὁ τό-
κος ἀνερμήγευτος*, Μητρὸς ἀνάνδρου
ἄρχυρος* ἡ κύησις· Θεοῦ γάρ η
γένυνησις καινοποιεῖ τὰς φύσεις· διὸ
Σὲ πᾶσαι αἱ γενεαὶ, ὡς Θεόνυμφον
Μητέρα, ὄρθιοδόξας μεγαλύνομεν.

Примечание. Λανθράνετος и ἄρθρος — склонения; при томъ п
другомъ подразумѣвается єсти.

Великий канонъ — произведеніе св. Андрея, архіепископа Крит-
скаго. Наименованіе великаго присвоивается ему 1) за высоту мыслей
и силу выраженій, 2) за общпрнность, такъ какъ онъ заключаетъ въ
себѣ до 250 тропарей съ промсами.

Во вторникъ

На вечернѣ стихира

Βρώσει πάλαι πικρὴ ἔξοικοισθέν-
τες παραδείσου, ἐγκρατείᾳ τῶν πα-
θῶν ἐπισπεύσωμεν εἰσοικισθῆναι,
ἀλαχράζοντες τῷ Θεῷ ἡμῶν· ὁ
σταυρῷ τανύσας παλάμας Σου,
ὅσος πιῶν χολῆς τε γενισάμενος
καὶ δύνας καρτερήσας τὰς ἐκ τῶν
ἥλων, τὰς πικροτάτας ἥδονάς πά-
σας ἐκ τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐτηλώ-
σας, διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν σω-
σον τοὺς δούλους Σου.

Θηκήδιο ἀρέβει γόργονο μέζρινθε.
ἰεισα ἦδ ρᾶ, κοζδερκάνιεικ στρα-
στέην ποτιψάμεια ειηγή, εγγειάψει
Πῆδ' οάσειδ: οα κρῆτε προστράϊ
λαλη Τεοδ, σόζεται πήκειν ἢ κέλι
κινήσειν ἢ ειωλέζην πρετερικέει
ἴη γεοζέη, γοργάνηια ελεστη κελ
ἴη δύσκα οάσηκ μέζροζινηι, ράζη
ειγοδτρόεια ιεδρόται επει ράκη
Τεοδ.

Въ среду

На вечернѣ стихира

Νηστεύοντες, ἀδελφοί, σωματι-
κῶς, νηστεύσωμεν καὶ πνευματικῶς·

Ποστγάψεα, εράτε, τέκλεση,
ποστήλια ἢ λόση: φρετειάμ

λύσωμεν πάντα σύνδεσμους ἀδεικίας, διαρρήξωμεν στραγγαλιάς* βιαίων συναλλαγμάτων, πᾶσαν συγγραφὴν ἀδικον διασπάσωμεν, δῶμεν πεινῶσιν δρότον καὶ πιωχοὺς ἀστέγους εἰσαγάγωμεν εἰς οἴκους, ἵνα λάθιμεν παρὰ Χριστοῦ τὸν μέγαν ἔλεον.

Примечание. Ή στραγγαλιά=1) узы, петля, 2) хитрость, козни, Πε. 124, 5=развращенное; τὸ συνάλλαγμα=сделка, договоръ; διαρρήξωμεν στραγγαλιάς βιαίων συναλλαγμάτων дословно: разориемъ узы вынужденныхъ сделокъ, т. е. откажемся отъ всякихъ вынужденныхъ сделокъ.

На преждеосвященной литургии

Κατευθυνθήτω ἡ προσευγή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιον Σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσίᾳ ἑσπερινή*. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Примечание. Θυσίᾳ ἑσπερινή — сказуемое.

Κύριε, ἔχραξα πρὸς Σὲ, εἰσάκουσόν μου· πρόστηξες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεχραγέναι με πρὸς Σέ.

Θοῦ, Κύριε, φυλακήν τῷ στόματί μου καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Μή ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας τοῦ προφασίζεσθαι* προσφάσεις ἐν ἀμαρτίαις.

Примечание. Προφασίζεσθαι=выставлять предлогъ, дѣлать увертки, отговариваться.

Νῦν αἱ δυνάμεις τῶν σύραχῶν σὺν ἥμῖν ἀσφάτως λατρεύουσιν· ἴδού γάρ, εἰσπορεύεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, ἴδού, θυσίᾳ μυστικῶς τετελειωμένη δορυφορεῖται. Πίστει καὶ φόβῳ προσέλθωμεν, ἵνα μέτοχοι ζωῆς αἰώνιοῦ γενώμεθα.

Ειάκιη τούτῳ νεπράδυ, ραγτόργνενης στρόψιγνα λέγοντας ηγήδηνην, ειάκοε επισάντες νεπράδενος φαρδερέης, δαδίπις ἀλγίης μεχεβος ἢ η ηγήδηνη βεζιράβνηα βεδέμης εκ δόμης, δι πρήμεμης ὦ Χριστά (Εἰτα) βέλιο μάτη.

Δι νεπράβητελα μολίτβα μολίκιω καδίλο πρέλ Τοκόν: ιοντάκανης ράκις μοσιο κέρτηα βενέρηλα. Ογελύσιν μὰ, Γδη.

Γδη, βοζζεύχις κα Τεεβέ, οὐσλί-
ση μὰ: ονομή γλάζ μολένηα μοεγώ,
κινεγάλ βοζζάτη μὴ κα Τεκέ.

Πολοζή, Γδη, χρανέντες οὐστιώνης
μοιης ἢ δεέρη ώγραγδενηα ώ
οὐστιάχης μονής.

Ηε οὐκονή εέρδιε μοὲ εκ ελοβεά
λέκαβετελα, νεπψεάτη βιναῖ ώ
γρεεέχης.

Ηήκε εῖλης ηένηα εκ ηάμη ηε-
ηάδημη ειάζητελ: εέ βο, βχόδητη
Πέρι εάλβη, εὲ, τέρτηα τάηηαλ εο-
ερέσθενα δοργήσειτελ. Βέροιο μὲ
βοβηο πριετζηηης, δι πρητζηηης
κιάζηη εένηηα εέδητη.

Въ четвергъ.

На вечернѣ стихира

Τὸν σκοτισθέντα με ταῖς ἀπάταις τοῦ πολεμήτορος, Χριστέ μου, φώτισον, δὲ σκοτίσας σταυρῷ χρημάμενος ἡλιόν ποτε καὶ λάμψας τοῖς πιστοῖς φῶς ἀληθινῆς ἀφέσεως, σαφῶς, ὅπως, πορεύμενος ἐν τῷ φωτὶ τῶν προσταγμάτων Σου, φθάσω* καθαρῶς τῆς ἀναστάσεως τῆς Σῆς τὴν αὐγὴν τὴν σωτήριον.

Примѣчаніе. Порядокъ словъ: Христѣ мου, о скотісас... καὶ λάμψас тоїς πιστοῖς φῶς ἀληθινῆς ἀφέσεως, φώτισον σαφῶς με τὸν σκοτισθέντα... ὅπως... φθάσω κτл. — φθάσω въ значеніи «достигать» употребляется только у позднѣйшихъ писателей.

Въ пятницу

На вечернѣ стихира

Δεῦτε, πιστοὶ, ἐπεργασώμεθα ἐν φωτὶ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσωμεν πᾶσαν ἄδικον συγγραψήν ἀφ' ἑαυτῷ τοῦ πλησίον ἀφελώμεθα, μὴ τιθέντες πρόσκομμα τούτῳ εἰς σκάνδαλον*, ἀφώμεν τῆς σαρκὸς τὴν εὐπάθειαν, αἰνήσωμεν τῆς ψυχῆς τὰ χαρίσματα, δῶμεν ἐνδέεσιν ἄρτον καὶ προσέλθωμεν Χριστῷ ἐν μετανοίᾳ βοῶντες· ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Примѣчаніе. Μὴ τιθέντες πρόσκομμα τούτῳ εἰς σκάνδαλον=не дѣлай ловушкы изъ промедленія его (т. е. близкаго); τὸ σκάνδαλον=западня, облазинъ, препятствіе.

Въ страстную седмицу

Въ великий понедѣльникъ

Езапостила рій

Τὸν νυμφῶνά Σου βλέπω, Σωτέρ μου, κεκομημένον, καὶ ἔνδυ-

Ὥμραχένα μὰ πρέλεστριν εօριζά, Χριτὲ μοΐ, προσεβέτη, ὥμραχήνειν ἡ προσεβέτηνειν εἰρηνική εὐέτη τῆστηνειν ἰσταβλένια ἵβεται, τίκω δι χοδάι βοικήτῃ Τροική ποκελέκην, δοστηγήν γίνεται κοσμήνια Τροεγώ ζαρι επεντελεινδι.

Πρίνδιτε, κιέρνην, δέλλιμιτ βοικήτῃ δέλλα Εἰκήλα, τίκω δο δηνή εἴτησεβράζη χόδημιτ: βοάκοε ιεπράδειοε επησάντε θεε βοίτηκηλα ψώμενη, οε πολαγήμιτ πρετηκάνιτι ειειδε βι εοκλάζη, ωετάνηιτ πλότηι ειλαστράστει, βοζραετήμιτ δέσιη λαροβάνηα, δαδήμιτ τρέβιοιμιτιχ ξηκκα δη πρητέπημιτ Χριτὲ βι ποκλάηνηι δοπιώμε: Εἰκή ηάικ, πομηληνηή ηάει.

Чергогъ Троицъ, Спсе моя,
ѹг҃ирáшеникъ, и съдѣжъ не мимъ,

μα οὐκ ἔχω, ἵνα εἰσέλθω εἰς αὐτόν· λάμπρυνον τὴν στολὴν τῆς ψυχῆς μου, Φωτοδότα, καὶ σῶσόν με.

да вни́дъ вóнъ: проси́ктъ и́дѣ. а́нне дѣши́ мое́л, бе́тодáвчe, и́ спи́ мa.

Стихира

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος πρὸς τὸ ἑκούσιον πάθος, τοῖς Ἀποστόλοις ἐλεγεν ἐν τῇ ὁδῷ· οἴοù, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ παραδοθήσεται ὁ Σίδος τοῦ ἀνθρώπου, καθὼς γέγραπται περὶ Λύτοῦ. Δεῦτε οὖν, καὶ ἡμεῖς, κεκαθαρμέναις διανοίαις, συμπορευθῶμεν Αὐτῷ καὶ συσταυρωθῶμεν, καὶ νεκρωθῶμεν δὲ· Αὐτὸν ταῖς τοῦ βίου ἡδοναῖς*, ἵνα καὶ συζήσωμεν Αὐτῷ καὶ ἀκούσωμεν βοῶντος Αὐτοῦ· οὐκ ἔτι εἰς τὴν ἐπίγειον Ἱερουσαλήμ διὰ τὸ παθεῖν, ἀλλὰ ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα Μου καὶ Πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεόν Μου καὶ Θεὸν ὑμῶν, καὶ συνανυψώμας εἰς τὴν ἄνω Ἱερουσαλήμ, εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

Примечание. Некротомен таїс тοῦ βίου ἡδοναῖς: будемъ мертвы, безчувственны для житейскихъ удовольствий (срвн. Римлян. 6, 2). — Иерусалимъ въ Св. Писаниі на Греч. яз. называется: Ἱερουσαλήμ (безъ склоненія); та Ἱεροσόλυμа, род.-щу; η Ἱεροσόλυμа.

ВЪ ВЕЛИКІЙ ВТОРНИКЪ

Стихиры

Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἀγίων Σου πᾶς εἰσελεύσομαι ὁ ἀνάξιος; ἐὰν γάρ τολμήσω συνεισελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα, ὁ χιτών με ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ γάμου, καὶ δέσμοις ἐκβαλοῦμαι ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων. Καθάρισον, Κύριε, τὸν ρύπον τῆς ψυχῆς μου καὶ σῶσόν με, ὃς φιλάνθρωπος.

Примечание. *En ставится у позднейшихъ писателей иногда вмѣсто εἰς.

Градкій Гдѣ къ болынѣи стрѣти, фѣллими глаше на пѣти: иѣ, вол хордилъ во Іералицъ, и предастся Свѣк Члѣвѣскій, тѣко же єсть иллюцио иѣ Нѣмъ. Приндиште иѣбо, и мѣ, юнцирѣнныи смѣласи, сиѣ-стѣвнитъ вѣмъ иѣраспнѣмъ, и оѣмер-тѣвниса. єгѡ ради житѣскими слѣ-стѣлъ, да и ѿживѣмъ съ Нѣмъ и ѿслѣпнитъ волиюща єгѡ: не ито-ль къ землій Іералицъ за єже страдати, но боюождъ ио Сѣпъ Моеиъ и Сѣпъ вѣшемъ, и Епъ Моеиъ и Епъ вѣшемъ, и собоз-кніиъ бакъ бкъ горнѣи Іералицъ, къ Цртбо Нѣмое.

Кто сефѣтостехъ стѣнъ Твоихъ кикъ внидъ недостойнки; аще бо дарзинъ собиити въ чертогъ, сдејдъ мѧ ѿблніиетъ, иако иѣсть брічна, и івѣзанъ иѣзберженъ вѣдъ ѿ Агглювъ. Шчѣти, Гдѣ, сиѣрнъ дѣши моеѣ и спи мѧ, иако члѣполюбецъ.

Τοῦ κρύψαντος τὸ τάλαντον τὴν κατάκρισιν ἀκούσασα, φυχὴ, μὴ κρύπτε λόγον Θεοῦ, κατάγγελλε τὰ θαυμάσια Αὐτοῦ, ὥνα πλεονάζουσα τὸ χάρισμα εἰσέλθῃς εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου.

Ίδοι, σοὶ τὸ τάλαντον ὁ Δεσπότης ἐμπιστεύει, φυχὴ μου, φύβω δέξαι τὸ χάρισμα, δάνεισαι τῷ δεῖναχτί, διάδος πτωχοῖς καὶ κτῆσαι φίλον τὸν Κύριον, ὥνα στῆς ἐκ δεῖνῶν Αὐτοῦ, ὅταν ἔλθῃ ἐν δύσῃ, καὶ ἀκούσῃς μακαρίας φωνῆς εἰσελθεῖ, δούλε, εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου. Αὐτῆς* ἀξιωσόν με, Σῶτερ, τὸν πλανήθεντα, διὰ τὸν μέγαν Σου ἔλεον.

Припеваніе. Λύτης τ. ε. χρᾶς.

ВЪ ВЕЛИКУЮ СРЕДУ.

Стихиры.

Σήμερον ὁ Χριστὸς παραγίνεται εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ϕαρισαίου, καὶ γυνὴ ἀμαρτωλὸς, προσελθοῦσα τοῖς ποσιν, ἐκυλίνδετο βιωσαὶ ἵδε τὴν βεβυθισμένην τῇ ἀμαρτίᾳ, τὴν ἀπηλπισμένην διὰ τὰς πράξεις, τὴν μὴ βδελυχθεῖσαν παρὰ τῆς Σῆς ἀγαθότητος, καὶ δύσ μοι, Κύριε, τὴν ἀφεσιν τῶν κακῶν καὶ σῶσόν με.

Κύριε, ἡ πολλαῖς ἀμαρτίαις περιπεσοῦσα γυνὴ, τὴν Σὴν αἰσθομένη Θεότητα, μυροφόρου ἀναλαζοῦσα τάξιν, δύνομένη μύρα Σοὶ πρὸ τοῦ ἐνταξιασμοῦ κομίζει· οἱ μοι! λέγουσα, ὅτι νῦν μοι ὑπάρχει οἰστρος ἀκολασίας, ζοφώδης τε καὶ ἀσέλγνος ἔρως τῆς ἀμαρτίας. Δέξαι μου τὰς πηγὰς τῶν δακρύων, ὁ νεφέλαις διεξάγων τῆς θαλάσσης

Θερύβωλγω ταλάντα ωρθόδενεις εἶπιστιβη, Ω, λύσε, οὐκείσι εἰπεις εἴπια, εορτεῖσαι θύεσαι θριψι, δα οὐκονοκάμιψι δαροβάνεις ειπιδεινι καὶ ράστη Γλα (τροειν).

Ϲε, τεϊκ ταλάντα βλικα εκέραετκ, δύσε μοὰ, ετράχολις πρινην λάρζ, βαίμητκει δέμηεις (τη), ραζδαβάνη ηνηψινης ή σταζή δρόγα Γλα, δα ετά- νειης ιδεινης θριψι, έγδα πριηδετκ εο ελαεβε, ή ογαίηνης ελάζενηνη γλίζεις: ειηίδη, ράβε, καὶ ράστη Γλα τροεργω. Τολ δοστόηηα μλα σογβορη, Σπιε, βαβλειμησαγο, κελικηα ράδη Τκοελ λαγη.

Διέσε Χρτόες πριχόδιτζε εζ δόμις φαρίσεοκ, ή ψενα γρίσινηι, πρι- στρινέβηνη κα ιοράμη, καλάσεσα βο- πιόψι: ειήδη πογράζενηο γρί- ςένη, ψηάλαδιο δέλανηι ράδη, η γηύσλειμηο θ Γεοελ έλγοση, ή δάκηδη μη, Γλη, ισταβλένηε ελύζη ή επειη μα.

Γλη, ιάκε εο μηύγηλ γρίζην βπά- ςαλ ψενα, Γεοελ ωρτύτιβηαλ Ειήτεδ, μηρονόσηι, βζέιση ιίνη, ψηάλαψη μηρο Τεϊκ πρέπη πογρε- βενηα πρινόσητζ: ούβη ιιη! γλαγέ- λιψη, ιάκω ιούη μηη! έστη ρα- τζκένηε εαζδη λεβόζερκάνηα, μρά- μηο τε η έ βεζληνοε ραχένηε γρίζη. Πρινηι μολ ιιστονηικι ελέζη, Ιάκε ωγλακάμη προνζβοδάη μόρα

τὸ οὐδωρ, κάμφητι μοι πρὸς τοὺς στεναγμοὺς τῆς καρδίας, ὁ κλίνας τοὺς οὐρανούς τῇ ἀφάτῳ Σου κενώσει: καταφιλήσω* τοὺς ἀχράντους Σου πόδας, ἀποσμήξω* τούτους δὲ πάλιν τοῖς τῆς κεφαλῆς μου βοστρύχοις, ὃν ἐν τῷ παραδείσῳ. Εῦα, τὸ δειλινὸν, κρότον τοῖς ωσὶν ἡγηθεῖσα, τῷ φόβῳ ἔκρυψθη. Ἀμαρτιών μου τὰ πλήθη, καὶ κριμάτων Σου ἀβύσσους τίς ἔξιγνάσει; Ψυχοσῶστα Σῶτέρ μου, μή με τὴν Σὴν δούλην παριδῆς, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸν ἔλεον.

Примъчанія. Эта стихира—творение Кассиапы инокини.—Относительно сослаг. изъясненія хатафілъса, апостолъ см. стр. 2, прим.

ВЪ ВЕЛИКІЙ ЧЕТВЕРГЪ

На утрени тропарь

“Οτε οι ἔνδοξοι μαθηταὶ ἐν τῷ νιπτήρι τοῦ δείπνου ἐψωτίζοντο, τότε Ἰούδας ὁ δυσσεβῆς φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο, καὶ ἀνύμωμοις κριταῖς Σὲ, τὸν δίκαιον Κριτήν, παραδίδωσι. Βλέπε, χρημάτων ἐραστά, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνη χρησάμενον· φεύγε ακόρεστον ψυχῆν, τὴν Διδασκάλῳ τοιαῦτα τολμήσασαν. Οὐ περὶ πάντας ἀγαθός, Κύριε, δόξα Σοι.

Стихириа

Συντρέχει λοιπὸν τὸ συνέδριον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα τὸν Δημιουργὸν καὶ Κτίστην τῶν ἀπάντων Πιλάτῳ παραδῷ. ^ΩΤῶν ἀνόμων, ὃ τῶν ἀπίστων! Φτι τὸν Ἐρχόμενον κρῖναις ζῶντας καὶ νεκροὺς εἰς κρίσιν

бодъ, приклониша къ моихъ воз-
ды ханіемъ сердечныхъ, приклониши
ніса нензрѣченнымихъ Твоихъ ишто-
циаміемъ: да ѿбловыжъ пречтѣніи
Твои нозѣ и штогъ сїл паки гла-
въ моейъ власей, пїже въ ранѣ Ева,
по полѣдни, ѿбломивъ пїши ѿгла-
сивши, страхолихъ скрыса. Греющъ
множество, и сдѣлъ Твоихъ
бѣздны икто и злѣдитъ; Дѣш-
спасче Свісе мой, да иа Твою рабу
не презріши, Иже беззмѣрно и мѣка-
латъ.

І єгда славній огніці на оумо-
венні вечерні прославляхся, тогдя
І єда блочесгівый сребролюбіемъ не-
дкоговав шимрачашса, и беззаконі-
нныхъ сюдіамъ Тебе, принало съ-
дію, предаетъ. Бінжда, йжеңній ра-
чицтелею, сінг ради нудавленіе оуно-
трекивша: сінжні несытыя дүши,
Оғытлю таковада дерзнувшіа. Иже
ш есікүш багін, Ган, слава Тебе.

Стекаєтса прооче еоборнице Іудей-
ское, да Содітела и Зиждитела
всѧческихъ Пілатъ предастъ. Съ,
пеззаконныхъ, Съ, нехѣрныхъ! якѡ
Градищаго сдинти живѣніи и мѣр-
твилии на єзыкъ готскагъ, Йаше-

εύτρεπτούσι, τὸν Ἰώμενον τὰ πάθη λαϊμαργο στρέστη κα στρέμη οὐγο-
πρὸς πάθος ἔτοιμάζουσι. Κύριε τοβλάκυτκ. Γῆνι δολοτερπέλινε,
μακρόθυμε, μέγας Σου ὁ ἔλεος, κέλια Τβοὰ μάτη, σλάβα Τεεβ.
δόξα Σοι.

Примѣчаніе. При восклицаніяхъ, выражавшихъ различныя душевныя настроенія, употребителенъ въ Греч. яз. родительный падежъ, напр. οῖμοι, τῶν ἐρῶν κακῶν=увы, мои бѣдствія! φεῦ τῆς ἀφροσύνης=ахъ, безуміе! Этотъ родительный падежъ удерживается и въ Славянскомъ переводе: «о, беззаконныхъ, о, невѣрныхъ!»

Въ великую пятницу

Езапостиларій

Τὸν εὐγνώμονα ληστὴν αὐθη-
μερὸν τοῦ παραδείσου ἡξίωσας, Κύ-
ριε κάμε τῷ ἕνδικῳ τοῦ σταυροῦ
φύτισον καὶ σῶσόν με.

Разбойника блгороазъмнаго бо
еминѣли часѣ рабви сюдокихъ єсн,
Гѣн: и менѣ дрѣвомъ крѣпнмы
просвѣтн и н єпн ла.

Тропарь на 6-мъ часѣ

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς
γῆς, Χριστὲ ὁ Θεός· ἐπὶ σταυροῦ
τὰς ἀχράντους Σου χεῖρας ἑξέ-
τεινας, ἐπισυνάγων πάντα τὰ ἔθνη,
κράζοντα· Κύριε, δόξα Σοι.

Синнє юдѣмлъ єсн посредѣ земл-
ли, Хрѣтѣ Епѣ, на крѣпѣ пречтѣши
рѹцѣ Твои простерлахъ єсн, собирала
еслъ мѣзыни зовѣшиа: Гѣн, слава
Тебѣ.

Стихиры на вечернѣ

Πᾶσα ἡ κτίσις* ἡλλοιοῦτο φρൗφ,
θεωροῦσά Σε ἐν σταυρῷ κρεμάμε-
νον, Χριστέ· ὁ ἥλιος ἐσκοτίζετο,
καὶ γῆς τὰ θεμέλια συνεταράτ-
τετο, τὰ πάντα συνέπασχεν τῷ
τὰ πάντα Κτίσαντι. Ὁ ἔχουσίς
ἡμῶν ἔνεκα ὑπομείνας, Κύριε,
δόξα Σοι.

Еслъ тварь нѣмѣнайшема страд-
жомъ, зрячи Тâ на крѣпѣ бысна,
Хрѣтѣ солнце юмрачашесма, н земл-
ли ѿсноканія сограждесма, еслъ со-
страдаъ ѿоздѣшиемъ еслъ. Бѣлею
насъ ради претерпѣши, Гѣн, слава
Тебѣ.

Примѣчаніе. Первоначальное значеніе сущ. κτίσις=основаніе, отъ κτіζω=основываю.

*Ω πῶς ἡ παράνομος συναγωγὴ
τοῦ Βασιλέως τῆς κτίσεως κατεδί-
κασε θάνατον, μή αἰδεσθεῖσα τὰς

Θ, κάκω беззаконное сомните-
шъ твари ѿснди на смртъ, не
пѣстыдѣши ѿгодѣнія, аже кос-

εὐεργεσίας, ἃς ἀναμιμνήσκων προ-
ησφαλίζετο, λέγων πρὸς αὐτούς·
λαός Μου, τί ἐποίησα ὑμῖν; οὐ*
θαυμάτων ἐνέπληστήν· Ιουδαίαν; οὐ
νεκροὺς ἐξανέστησα μόνῳ τῷ λόγῳ;
οὐ πᾶσαν μαλακίαν ἐθεράπευσα καὶ
νόσους; τί οὖν Μοι ἀνταποδίδοτε;
διὰ τί ἀμνημονεῖτε Μου, ἀντὶ τῶν
ἰαμάτων πληγῆς Μοι ἐπιμένετε,
ἀντὶ ζωῆς νεκροῦντες, κρεμώντες
ἐπὶ ξύλου ως κακοῦργον τὸν Εὔερ-
γέτην, ως παράνομον τὸν Νομοδότην,
ως κατάκριτον τὸν πάντων Βασιλέα;
Μακρόθυμε Κύριε, δόξα Σοι.

Примечание. Частицы οὐ, ἀρ' οὐ, οὐχοῦ предпосылаются прямымъ вопросамъ, на которые ожидается утвердительный отвѣтъ. Вопросы, на которые ожидается отрицательный отвѣтъ, соединяются съ частими: μή, ἄρα μή, μῶν.

Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς
ώστερ ἴματιον καθελὼν Ἰωσήφ
ἀπὸ τοῦ ξύλου σὺν Νικοδήμῳ καὶ
Θεωρήσας νεκρὸν γυμνὸν ἀταφον,
εὗσυμπάθητον θρήνον ἀναλαβὼν,
δῦρομενος ἔλεγεν· οἵμοι, γλυ-
κύτατε Ἰησοῦ, Όν πρὸ μικροῦ* ὁ
ἥλιος ἐν σταυρῷ κρεμάμενον θε-
ασάρενος, ζόρον πειρεβάλλετο, καὶ
ἡ γῇ τῷ φόρῳ ἔχυμαίνετο, καὶ
διερρήγνυτο ναοῦ τὸ καταπέτασμα·
ἄλλ' ἰδοὺ, νῦν βλέπω Σε, ἐμοὶ
ἔνεκα ἔχουσίως ὑποσχόντα θάνατον.
Πῶς Σε κηδεύετω, Θεός μου; ἦ
πῶς σινδόσιν εἰλύσω; ποίας δὲ χερ-
σὶ προσφαύσω τῷ Σῷ ἀκηράτῳ
Σώματι; ἦ ποία ἄσματα μέλψω
τῇ Σῇ ἔδδοι, Οἴκτιρμον; Μεταλύνω
τα πάθη Σου, ὑμνολογῶ καὶ τὴν
ταυγὴν Σου σὺν τῇ ἀναστάσει, κρυ-
γάζων· Κύριε, δόξα Σοι.

Примечание. Πρὸ μικροῦ=недолго передъ тѣмъ, немногого раньшe.

ποιηνά πρεδίτεραίσιε, γὰρ οὐ
νήικ: λόδιε Μοή, τιὸς εοτεροῦχ
βάλις; οὐ θύδεες λι οὐσιανῆχ Πύδει;
οὐ μερτεεψὶ λι βοσκρεῖχ ἐδί-
νέλιμ ελόβονη; οὐ βελκύο λι βο-
λέζην ἡζικῆληχ ἵ νεδύγχ; τιὸς
ιψός Μη βοζδετε; βεκίνο οὐ πο-
λιντε Τὰ, οὐ ηζικέλενηα ράνη
Μηκη παιοζίψιε, βαζιεότζ οὐ μεψ-
βλάιψιε, εβέσαιοψιε ηα δρεβή, τάκι
ελοδέλα, Επλοδέτελα, τάκι βεζα-
κόνηα, Ζακονοδάβια, τάκι ώθεζδέν-
ηα, ετέρχ Τρά; Δολοτερπέλινε
Γάη, ελίκα Τεβή.

Τεβέ ὠλέκινημγοσα εβέτομις τάκι
ρίζον εηέηκ Ιάσιφι εκ δρέβα εκ
Ηίκοδημοικη ἵ βιδέκεικ μέρτβα ιάγα
ηεπορεεέна, ελλοσέρδыиη πλάče βο-
πρίνης, ριαδά γλαγόλаше: ούψι Μηκή,
ελαδάνηση Ηίσε, θρόже κιαλέ εόλη-
ηде на ερ्टε Κηνηια ούζρεκεεηε ιαρά-
κομις ωβλαγάσεια, ού ζελλά ετράχομι
κολεάσεια, ού ραζδηρασεια ιερκόβнаλ
закеεа: οу εе, οηηέ Κηκύ Τά,
ιεηέ ράδη ιόλειο ποδέμιша εμέργη.
Κάκιο πογρεεή Τά, Επή μόη; οηηέ
κακόιο πλαψανηικεю ωβειδ; ιονια
λη ρθάλια πρηκοσηιεα ηετλέκηνοιή
Τβοειη Τζέλ; οηηέ κιλ πεσηιι βο-
ποη Τβοειη ιηχόδη, Ψέρε; Βελιηάιο
ετρήη Τβοδ, πεσηοσλόβια ού πορ-
εέηе Τβοε οο βοσκρηιειη, ζοβιйη:
Γάη, ελίκα Τεβή.

ВЪ ВЕЛИКУЮ СУББОТУ

На утрени тропари

Ο ευσχήμων Ἰωσῆψ, ἀπὸ τοῦ
Εὐλού καθελών τὸ ἄγραφον Σῦμά
Σου, σινδόνι καθαρῷ ειλύσας καὶ
ἀρώμασιν ἐν μνήματι καινῷ κη-
θεύσας ἀπέθετο.

"Οτε κατήλθες πρός τὸν Θάνατον, ἡ Ζωὴ ἡ ἀδύνατος, τότε τὸν ἄδην ἐνέκρωσας τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος. "Οτε δὲ καὶ τοὺς τεθνητὰς ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ δινάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωδότα Χριστὲ ὁ Θεός ἡ μῶν, δόξα Σοι.

Ταῖς μυροφόροις γυναικὶ παρὰ τὸ μνῆμα ἐπιστὰς ὁ Ἀγγελος ἔβασ- τὰ μύρα τοῖς θυητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια, Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς ἐδέιγνη ἀλλότριες.

Бѣговѣ бѣзъїмнѣй Іѡсифъ, съ дрѣба
снѣмѣхъ пречистое Тѣло Твоѣ, плащади-
ніи цею чистою ѿбѣвѣхъ и вонали въ
гробѣ нѣвѣ покрыхъ положи.

Бѣдѣ синшѣаѣ єсн въ смѣртѣ,
Животѣ беззѣйртныи, тогдѣ дѣл
ѹмѣртвилъ єсн систѣмѣи Бѣжта.
Бѣдѣ же въ ѹмѣршыи ѿ прениспод-
нїхъ воскресилъ єсн, всѧ силы небныя
взыкаю: Жизнодѣбче Христѣ Бѣже-
ніиц, слава Текѣ.

Мъроносицанікъ женамъ при грѣхъ предстаяхъ Господу вспоминая: мѣрата мѣртвымъ суть нравственна, Христосъ же нравственна имена чуждъ.

Издательство

α'. Κύματι θαλάσσης τὸν Κρύ-
ψαντα πάλαι διώκτην τύραννον ὑπὸ^{τό}
γῆν ἔχρυψαν τῶν σεσωσμένων οἱ
πατέρες· ἀλλ' ήμεῖς, ὡς αἱ νεανί-
δες, τῷ Κυρίῳ φέωμεν, ἐνδόξως
γὰρ δεδόξασται.

γ'. Σέ, τὸν ἐπὶ ὄδατῶν χρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτω*, ἡ κτίσις κατιδούσα ἐν τῷ χρανίῳ** χρεμάμενον, θάμβει πολλῷ συγείτεο, οὐκ ἔστιν ἄγιος πλήν Σου, Κύριε, κραυγὰζουσα.

3. Волюю морюю Сиркышаго
дребле гоннитела изнитела, под зем-
лею сиркыш спасеныхъ строции:
но ми, ткъ строекици, Гви-
понаихъ, слыкни во прослависса.

Г. Тебе, на водяухъ покрѣпшаго
всю землю неподерганныи, тваркъ бы-
дѣкинъ на лобнѣлихъ вѣница, оѣж-
даныхъ иногородиныхъ содрогнѣши, и кѣсть
сѧ разбѣ Тебе, Господи, взыбайющи.

Примѣчанія. Срвн. псаломъ 23, ст. 1—2: τοῦ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἢ οὐκούμενη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες αὐτήν. Αὐτός γαρ ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελιώσεν αὐτήν καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἤτοι μάσεν αὐτήν.—ἀσχέτως; —на-
рѣчие отъ ἀσχέτος; =неудержимый, непреодолимый.—τὸ κρανίον первонач.
значеніе: черепъ, голова.

δ'. Τὴν ἐν σταυρῷ Σου Θείαν κένωσιν προορῶν Ἀββακούμ, ἔξεστηχίως ἐβόα: Σὺ δυναστῶν διέκοψας κράτος, Ἀγαθὲ, ὅμιλῶν τοῖς ἐν ἀρῃ, ὡς παντοδύναμος.

ε'. Θεοφανείας Σου, Χριστὲ, τῆς πρὸς ἡμᾶς συμπαθῶς γενομένης, Ἡσαΐας φῶς ἰδὼν ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὄρυρίσας* ἐκράγαζεν ἀναστήσονται οἱ νεκροὶ, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ πάντες οἱ γηγενεῖς ἀγαλλιάσονται.

Примечание. Ἐκ νυκτὸς ὄρυρίσας=бодрствую отъ ночи, съ наступлением ночи.

ζ'. Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη στέρνοις κητῷοις Ἰωνᾶς: Σοῦ γάρ τὸν τύπον φέρων*, τοῦ παθόντος καὶ ταφῆς δοθέντος, ὡς ἐκ θαλάμου, τοῦ θηρὸς ἀνέθορε, προσεφώνει δὲ τῇ κουτωδίᾳ** οἱ φυλασσόμενοι μάταια καὶ φευδῆ, ἔλεον αὐτὸν ἐγκατελίπετε***.

Примечание. Σοῦ γάρ τὸν τύπον φέρων=пробобразуя Тебя.—κουτωδία обозначено изъ Лат. custodia=стража.—Срвн. Іон. 2, 9: фυλασσόμενοι μάταια καὶ φευδῆ ἔλεος αὐτῶν ἐγκατέλιπον и Русск. Библ.: «чтущие суетныхъ и ложныхъ боязей оставили Милосердаго своего».

Кондаакъ

Τὴν ἀβύσσον ὁ Κλείσας νεκρὸς ὀρᾶται, καὶ σμύρνη καὶ σινδόνη ἐνειλημένος, ἐν μνημείῳ κατατίθεται ὡς ὑνητὸς ὁ Ἀθάνατος: γυναικεῖς δὲ Αὔτὸν ἡλθον μυρίσαι κλαίσουσαι πικρῶς καὶ ἐκβοῶσαι: τοῦτο σάββατόν ἐστι τὸ ὑπερευλογημένον, ἐν φ Χριστὸς ἀφυπνώσας ἀναστήσεται τριήμερος.

ζ'. Ἀφραστὸν θάύμα ὁ ἐν καμίνῳ Τυσάμενος τοὺς ὄσιους παῖδας ἐκ φλογὸς, ἐν τάφῳ νεκρὸς ἄπονος

η. Η κρῆτικ Τροὲ Γιάγγεινος ἱστοιψάνε προβίδα Μεβακόνια, οὐκάστα κοπιέσθε: Τὰ εἰλικῆς πρεβέκας ἐστὶ δερκάβ,³ Εἶτα, πριωψάλα σύμφυλη βοῦλε, τάκιο κεστίλενη.

ē. Εγροκλενία Τροεγί, Χρῆτε, καὶ πάμια μάτικηνα βύβισαγ, Νεάπα εικέτη κιάδηκης νεκερένη, ἢζη νόψην οὐγρεπεβικα εζύβισθε: βοσκέσηντα μέρτβιη, ή κοστάνδητη σύμην βοργούκη, ή βεη ψελιορόδηνι βοργάδιοντα.

ς. Πάτηκ κάιστη, ου δερκάνης καὶ πέρεχη κιτοβηγῆς Ἰόνα: Τροῦ κο ωβραζης νοσὰ, στραδάσαγιο οὐ πορεβένιο δίβισαγησα, τάκιο ώ ψερτά ιζύδε, πριγλασάσθε πιστωδίη: χρανάψην σύετηνα ή λύκηνα, μάτη εἰο ωστάβηλη έστε.

Ηέζδαν⁴ Ζακλικήνιοι μέρτβικαρίτσα, ου εινέρνοι ου πλαζανίσειο ώκεινελα, βορέε πολαρέτσα τάκιο μέρτηνι Βεζέμέρτηνι: ζενηί τε πρινδώια πομάζατη έρε μέρομι, πλάγιψηα γόρκηα ου βοπινύψηα: ειλα σεβεώτα έστε πρεβλέψηνα, ειλα ηέπηκε Χρῆτός ουγιέζε βοσκρητηκ τριδηνέβενη.

ζ. Ηενζρέκινένος ιζδο: ει πεσή Ιζβάβηνιοι πρέπηνια ωγροκη ιζη πλάμενη, βορέε μέρτβικα βεζδη-

κατατίθεται εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· λυτρωτὰ ὁ Θεός, εὐλογητὸς εῖ.

η'. Ἐκστῆθι· φρίττων, οὐρανὲ, καὶ σαλευθήτωσαν τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ίδοὺ γάρ, ἐν νεκροῖς λογίζεται ὁ ἐν ὑψίστοις Οἰκῶν καὶ τάφῳ σμικρῷ ξενοδοχεῖται*, Ὁν, παῖδες, εὐλογεῖτε, ἕρετες, ἀνυμνεῖτε, λαδεῖς, ὑπερυφοῦτε** εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

Примѣчанія. Ξενοδοχέω или ξενοδοχέω=принимать чужестранцевъ, оказывать гостепріимство.—ὑπερυφοῦτε согласовано не съ грамматическою формой подлежащаго (λαός), а со значеніемъ его (ἀνθρωποι). Такая конструкція называется хатѣ сунесян, т. е. согласование по смыслу.

δ'. Μὴ ἐποδύου Mou, Μῆτερ, καθορῶσα ἐν τάφῳ, Ὁν ἐν γαστρὶ ἀνευ σπορᾶς συγέλαβες Γίον ἀναστήσομαι γάρ καὶ δοξασθήσομαι καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ ἀπαύστως, ὡς Θεός, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόδῳ Σε μεγαλύνοντας.

Примѣчаніе. Канонъ на великую субботу—твореніе св. Козьмы Маюмскаго, бл. Марка и бл. Кассии.

На литургіи вмѣсто Херувимской пѣсни

Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία καὶ στήτω μετὰ φόβου καὶ τρόμου καὶ μηδὲν γῆγεν ἐν ἔσυτῇ λογίζεσθω· οὐ γάρ Βασιλεὺς τῶν βασιλεύντων καὶ Κύριος τῶν χριεύντων προσέρχεται σφαγιασθῆναι καὶ δοθῆναι εἰς βρῶσιν τοῖς πιστοῖς. Προηγοῦνται δὲ Τούτου οἱ χοροὶ τῶν Ἀγγέλων μετὰ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας, τὰ πολυόμματα χερουβίμ καὶ τὰ ἔξαπτέρυγα σεραφίμ, τὰς δψεις καλύπτοντα καὶ βωῶντα τὸν ὅμιλον· ἀλληλούϊα.

Χάνεντος πολαγάεται, βο σῆντε ήσει ποιωνιχς: ήζωάγκτειο Κάκε, βαρβένη έσι.

η. Θύγασηςα βοάσι, ήσι, ή δι ποδηνήκαται ισνοβάνηα ζειλιν: σέ κο, εκ μερτβειχς βλικηάεται εκ βάσινιχς Ζικβι ή δο γρούκ μάλικ ιτρανηοπρέμαεται: Ερόже, οτρούζι, βαλγολοβίτε, εβλιφένηι, βοιπόντε, λιόδιε, πρεβοζνοσιέ κο κελ βέκη.

δ. Νε ριδάη Μενέ, Μήτη, ςράψιν δο γρόβε, Ερόζε δο ψρέβε βεζ εκιμενε ψαχαλά έσι Σηλ: βοστάνδυ κο ή προσλάμια ή βοζνες δο ελάβιον ηπρεστάνηι, ιάκιο Ηγέ, β.κ.ρον ή λιγκόβιο Τὰ βελιγάκια.

Дол молчнтиз вѣакаа пѣтъ чело-
вѣчча ή да стоятъ со стражомъ ή
трепетомъ ήничтоже зенино
εз севѣ да помышлааетъ: Цръ бо
цирстбюрихъ ή Гдъ господствъи-
щихъ приходнтиз заклѣтия ή дѣ-
тила εз сибѣ вѣрніумъ. Предход-
датъ же Семѣ лнїцы Апгльстїи со
вѣакниж началомъ ή бластию, много-
сочнтихъ херувіимъ ή шестокрнлтїи
серифіимъ, лнїца закрыбакије ή во-
пійце пѣсни: аллахія.

ИЗЪ ЦВѢТНОЙ ТРИОДИ

Во святую недѣлю Пасхи.

На утрени тропарь

Христосъ аնестетъ єкъ нехрѡн, на-
нѣтъ ѹданатон патѣтасъ халъ тоїсъ
енъ тоїсъ мунѣмаси ѹѡнѹнъ չарісаменосъ.

Хрѣтосъ вострѣе նѣ мѣртвыхъ,
спиртию смѣртъ иопрабъ նѣ сѹшына
бо гробѣхъ յивотъ даровавъ.

Канонъ

а'. 'Анастасеъсъ յѣмѣра, лам-
прунѹщмевъ, ласо: Пасха, Куріоу
Пасха: єхъ յаръ ѹданату прѣсъ ѹѡнѹнъ
халъ халъ յѣсъ прѣсъ օуранонъ Хри-
стосъ ծъ Թєосъ յѣмѣсъ ծъբіթасенъ, էպи-
нікіонъ* ծъдонутасъ.

ա. Յօսկրիա դѣнь, պրебѣтимса,
լուծ: Пасха, Гдна Пасха: ա մѣр-
ти бо և յիզնի ն ա Յըման և
հեն՝ Խրѣтосъ Երշ հաց պրебедէ, ո-
բѣдնիք ոկնիա.

Примѣчаніе. 'Епинікіонъ—побѣдну, т. е. пѣснь.

Կաժարѹщмевъ тѣсъ аіօմիսесъ* խалъ
ծѣфомѣда տѣ ծѣփօսіտъ փատъ տѣсъ
անастасеъсъ Խристонъ էնատրպтоңու
խարետ փաշխու տրանъ չакоւ-
սամевъ, էպинікіонъ ծъдонутесъ.

Ունիտմиз չչետվել, ն ուզրուն
նեփրէտնինք և եղոմի Յօսկրիա
Խրѣտ բանտանիա ն, բացիտесъ
քէնիա, լաւ դա ուղանինք, ո-
բѣдնիք ոկնիւ.

Примѣчаніе. Тѣсъ аіօմիսесъ—випит. отношенія. Срвн. выраженіе:
վեֆէլի և լօմենօս նմօս.

Օурանու մեն էպաչիաս և սփրա-
նեօմասան, յի ծѣ աղալլաւածա,
էօրտաչետ ծѣ խօմօս, օրտօս տէ
ապաս խարօտ: Խристосъ յար
էնյիլլերտա, և սփրօսնյ ալանօս.

Անչ ուշ ձօտօնիւ դա եւելա՛-
ւա, զեմա յե դա բացիտել, դա քրած-
նեբէլ յե միշ, բանանի յե եւսъ
ն նենդնին: Խրѣտս бо բօտա,
եւելու եկինո.

γ'. Ծեծտ, ովմա պիամевъ խաւն,
սու յէ պէտրա այջու տերատօր-
չունեն, ալլ' ծѣփարսիաս պէյյու
յէ տѣփու ծմբրիյսանտօсъ* Խристու,
енъ ՞Ո: սթեռօսմեթա.

Դ. Պրինդիտ, պիւ ունի նօбо,
ու ա կամեն նեփրէտնի չչծծենօ,
ու նեղանիա նեգօնինք նѣ գրօբա
ածոյնիա Խրѣտ, եւ Նեմիշ ութեր-
յձանիս.

Примѣчаніе. Պէյյու ծմբրեն=проязводить, отрывать источникъ.

Նոն պանտа պէլիրտա փատօсъ,
օурանոս տէ խա յի խա կատախմո-

Հինէ եւ նըոլնիա և եղա,
հեօ յե ն զեմա ն պրенունդնա:

νια' ἑορταζέτω γοῦν πᾶσα κτίσις
τὴν ἔγερσιν Χριστοῦ, ἐν τῇ ἐστε-
ρέωται.

Χιές συνεθαπτόμην Σοι, Χριστέ,
συνεγέρομαι σήμερον ἀναστάντι
Σοι, συνεσταυρούμην Σοι χιές.
Αὐτός με συνδύεται, Σώτερ, ἐν
Βασιλείᾳ Σου.

да празнуетъ ѿѣо всѧ чѣарь во-
стїаніе Христово, въ нѣкаке оѣткев-
шаетса.

Бчерà спогреbóхса Тебѣ, Хр̄тє,
сокостю днесь коcкршь Тебѣ, срас-
пинáхса Тебѣ бчерà: Сáмъ мà
спрослáви, Спсе, во Цр̄ткїи Твоéлїк.

Ипакои

Προλαβοῦσσαι* τὸν ὄρθρον αἱ περὶ Μαριάμ** καὶ εύροῦσσαι τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἥκουσσον ἔκ τοῦ Ἀγγέλου τὸν ἐν φωτὶ αἰδίῳ ὑπάρχοντα*** μετὰ νεκρῶν τι ζητεῖτε ὡς ἀνθρώπων; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα· ὅραμετε καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἡγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον, ὅτι ὑπάρχει Γίος Θεοῦ, τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Предваряюшиа оутро іже ю
Маріи ю ѿбрѣтшиа кількох юба-
ленах ю гроба, слизшах ю Аггасі:
во скрѣтѣ прногуцихъ въ здѣшаго
єхъ мертвыхъ чго ищете юкіи че-
ловѣка; вѣдите гробъ на пеленѣ:
тецище ю мірѣ проповѣдните, юкію
костя Гдѣ, оуперть въ кій смртъ,
юкіи єшь Свѧтага Ісаї, спасающаго
родъ человѣческихъ.

Примѣчанія. Пролафѣвъ—предупреждаю; пролафѣвъсъ тѣвъ ѿѣрою—предупредивъ разсѣять, т. е. до разсѣята.—ои таї тихъ означають тѣхъ, которые собираются вокругъ кого-нибудь въ качествѣ учениковъ, спутниковъ, близкихъ.—тѣвъ Глѣбовуто: винъ. надежъ зависить отъ ѣтой.

δ. Επί τῆς Θείας φυλακῆς δὲ Θεηγόρος Ἀβρακούμ στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω φαεσφόρον Ἀγ- γελον, διαπρυσίως λέγοντα σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ παντοδύναμος.

Ѥ. На ЕѤтвенинѣй сугрѣзїи ЕѤго-
глагольниый Аѣвлѣнъ да суганетъ
съ нами и покажетъ сѣтвоносна
Аѣгла, іаинъ глаголица: днѣсь синіе
міръ, тѣка востокре Христосъ, тѣка
востокленъ.

Примѣчаніе. Срвн. Аввак. II, 1: ἐπὶ φυλακῆς μου στήσομαι καὶ ἐπιβῆσομαι ἐπὶ πέτραν, καὶ ἀποκοπεύσω τοῦ ιδεῖν, τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ καὶ τί ἀποκριθῶ ἐπὶ τὸν ἐλέγχον μου. Καὶ ἀπεκριθῆ Κύριος πρός με.... Русск. Библия: «на стражу мою стала я и, стоя на башне, наблюдала, что сажаетъ Онъ во мнѣ, и что мнѣ отвѣтывать по жалобѣ моей. И отвѣтала мнѣ Господь....»

*Αραεν μὲν, ως διανοϊξαν τὴν παρθενεύουσαν νηδύν, πέφηνε Χριστός, ως βροτὸς δὲ ἀμύνας προσ-

Ижеекий юкш нолз, таکш раз-
бэрзый дэвтвенихю юфтрокъ, таёнса
Хртосс: таќш чөлөвъек же, агнеш

ηγορεύνη, ἄμωμος δὲ ὡς ἀγευστός*
κηλῖδος, τὸ ἡμέτερον Πάσχα, καὶ
ὡς Θεὸς ἀληθῆς, τέλειος λέλεκται.
παρέχεται: οὐ πορομένης τοι, μάκιν οὐ-
κείσεντος εἰκόνην, ηλίσσεται Πάσχα: οὐ
μάκιν Βῆτος οἰστινεντος, εἰκόνην ρε-
γέται.

Примѣчанія. Порядокъ словъ: Христосъ тὸ ὑμέτερον Πάσχα ἀρξεν μὲν πέφρην, ως διανοῖξαν τὴν παρθενεύουσαν νηδὺν, ἥμνος δὲ προστηγορεύθη ως βροτός, κτλ.—ἄγειστος—не отвѣдавшій, незнакомый съ чѣмъ-либо, чуждый.

‘Ως ἐνιαύσιος ὁ ἀμύντης, εὐλογούμενος ἡμῖν στέφανος Χριστὸς ἔχουσίως ὑπὲρ πάντων τέθυται Πάσχα τὸ καθαρτήριον, καὶ αὐτὸς ἐκ τοῦ τάξου ωραῖος δικαιοσύνης ἡμῖν ἔλαμψεν Πλοιος.

Приимъчаніе. Пасха тѣ христіанскаго приналежитъ къ сказуемому тѣтвата; закланье въ очистительную пасху. Срви. 1 Кор. V, 7: καὶ γὰρ τὸ Πάσχα τὴν ὑπὲρ τῶν ἐθνῶν ἔθισθη. Христосъ.

Ο Θεοπάτωρ μὲν Δαχθὶδ πρὸ τῆς σκιώδους* κιβωτοῦ ἥλατο σκηρῶν, ὁ λαὸς** δὲ τοῦ Θεοῦ ὁ ἄγιος, τὴν τῶν συμβόλων ἔχβασιν ὀρῶντες, εὐφρανθῶμεν ἐνθέως, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ παντοδύναμος.

Примѣчанія. Σχιδός—тѣнистый, таинственный, прообразовательный. Срвн.: ἐν νύκτι, σκοτῷ καὶ γραῦματι, τόπον κατέβησεν οἱ πιστοί—«въ законѣ, свии и писаніи, образъ видимъ вѣрнію». —οἱ λαοὶ δὲ... εὐθραυνῶμεν—а мы, святый народъ Божій, да возвеселимся.

ε'. Ορθρίσωμεν γ' ὅρθρους βαθιέως
καὶ ἀντὶ μύρου τὸν ὑμνον προσ-
ενέγκωμεν τῷ Δεσπότῃ, καὶ Χριστὸν
ἴδωμεν, δικαιοισθής "Ηλιον, πᾶσι
ζωὴν ἀνατέλλοντα.

Приимъчаніе. "Орфейъ Захѣшъ—родит. времени: въ глубокое утро, съ восходомъ солнца.

Τὴν ἄμειτον Σου εὐσπλαγχνίαν
οἱ ταῖς τοῦ ἄδου σειραῖς συνεχό-
μενοι δεδορκώτες, πρὸς τὸ φῶς
ήπειροντο, Χριστὲ, ἀγαλλομένων
ποδὶ. Πάσγα κροτῶντες αἰλίγιον.

ИАРЕЧЕСА: НЕПОРОЧЕНХ ЖЕ, ІАКУ НЕ-
БІУСЕНХ СКВЕРНЫ, НАША ПАСХА: ІА
ІАКУ БІГУ НОСТИНЕНХ, СКВЕРШЕНХ РЕ-
ЧЕСА.

Гайш єдинолітній згніця,
Благодінний наїз вікніцах Христос бо-
лю за вічніх загублінів бысть, Пасха
чистительна: й паки из гроба
красное пряды наїз вогістя Слнцце.

Б'юсілік місію дідак пред сін-
німіків кокчегомік скликаше інграа,
ліде же Біжін сінін, шікадзішк
святіє зразіре, беселіміса Біжтевен-
ік, ішшо восткіре Хрістес, ішкіш
кесеілерх.

Е. Оутрененіи оутреннюю гла-
голю, и быкетш лінра п'єсъ при-
несеши влїкъ, и Хрѣтъ оўзрникъ,
празды Станце, вскихъ тѣзъ воз-
стяюща.

Бе земльное Твое благоговрое
дово ми ну залин содержание зваже,
и к секты нахъ, Хрѣ, веселыи н
игамъ, Пасхъ хвалаше вѣчнью.

Προσέλθωμεν λαμπαδοφόροι τῷ προϊόντι: Χριστῷ ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίῳ, καὶ συνεορτάσωμεν ταῖς φιλερότοις τάξεσι: Πάσχα Θεοῦ τὸ σωτήριον.

Примычаніе. Сунеортасовиен таїс филюбртоиц таќеси=будемъ праздновать вмѣстѣ съ радостно-празднующими чинами (Ангелонъ).

с'. Κατῆλθες εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς καὶ συνέτριψας μοχλούς αἰωνίους, κατόχους πεπεδημένων, Χριστὲ, καὶ τριήμερος, ώς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, ἔσανεστης τοῦ τάφου.

Φυλάξας τὰ σήμαντρα* σῶa, Χριστὲ, ἔτηγρέθης τοῦ τάφου, ὁ τὰς κλεῖς τῆς Παρθένου μὴ λυμηνάμενος ἐν τῷ τόκῳ Σου, καὶ ἀνέψεις ἡμῖν παραδείσου τὰς πύλας.

Примычаніе. Τὸ σήμαντρον=σημαντρион, печать.

Σῶτέρ μοι, τὸ ζῶν τε καὶ ἀδυτον ἵερεῖον, ὡς Θεὸς, Σεαυτὸν ἔκουσίως προσαγαγὼν τῷ Πατρὶ, συνανέστησας παγγενῆ τὸν Ἀδὰμ, ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου.

Πριστύπημις εὐθυγενέσιν ἡ-
χοδαιμός Χρῆς ἡδὲ γρόβα μίκη ζε-
νηχδ, ἡ επράζνυμις λικοπράζδη-
τεβενηνημι Κίνημι Πάσχα Εἰκόνιο
εἴσιτελνδιο.

5. Σηνιζέληκ ἐσὶ εἰ πρενιπιώδ-
ημα ζεμιλή ἡ σοβρίσηλη ἐσὶ βερεή
εβίνηα, εοδερτάιηα εβλζанηηα,
Χρῆτε, ἡ τριδνεβεη, μίκη ϖ κίτα
Ιώνη, βοκέρλ ἐσὶ ϖ γρόβα.

Βοχρανήβις ιψηλα ζηάλισηι, Χρῆτε,
βοκέρλη ἐσὶ ϖ γρόβα, κλικη Δέβη
νε βρεδηβιη ει ράττεβ Τβοέη, ἡ
ιηβέρζλη ἐσὶ ηάηη ράηηηια δερέη.

Επει ιοή, ζηνόε όже ἡ νεκέρ-
τεβеное заколеніе, μίκη Βῆτ, Βάλιζ
Бесе бояко прибездз Спіл, совос-
кірсілз ἐσὶ бсероднаго Αδάμα, βο-
κέρλ ϖ γρόβα.

Кондаевъ

Εἰ καὶ* εἰς τάφου κατῆλθες, Ἀθά-
νατε, ἀλλὰ τοῦ ἄδου καθεῖλες τὴν
δύναμιν καὶ ἀνέστης ὡς νικητής,
Χριστὲ ὁ Θεὸς, γυναιξὶ μυροφό-
ροις φεγγέμενος: χαίρετε, καὶ
τοῖς Σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δω-
ρούμενος, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων
ἀνάστασιν.

Δίψε ἡ βο γρέβις ηηιζέληκ ἐσὶ,
Беззіртне, но ѧдовъ разбрзшнлѣ ἐσὶ¹
сілѣвѣ ἡ βοκέρλη ἐσὶ μίκη ποβεδн-
тей, Χρῆτε Εἰκὲ, πενάμις λιύρονο-
снцамих εтешакыи: ράδұйтес! ἡ
Τβούмиз Мілшынж лінръ дарғазай, пад-
шыныз подаанъ βοκέρніе.

Примычаніе. Εἰ καὶ, καὶ εἰ, έαν καὶ—союзы уступительные (==хоти).

Ивосъ

Τὸν πρὸ ἡλίου Ἡλιον*, δύντα
ποτε εἰς τάφον, προέφθασαν πρὸς

Ēже πρέжде солнца Сәніце, за-
шедшее нигогда во грех, предвари-

δρυμον ἐκήνησας ὡς ἡμέραν μυροφόροι κύραι, καὶ πρὸς ἀλλήλας ἐβύνων· ὡς φίλαι, δεῦτε τοῖς ἀρώμασιν ὑπαλείψωμεν Σάνμα ζωηρόρον καὶ τεθαμμένον, σάρκα ἀνιστῶσαν τὸν παραπεσόντα Ἀδὰμ, κείμενον ἐν τῷ μνήματι. Ἄγωμεν, σπεύσωμεν, ὥσπερ οἱ μάρτοι, καὶ προσκυνήσωμεν, καὶ προσκομίσωμεν τὰ μύρα ὡς δῶρα τῷ μη ἐν σπαργάνοις, ἀλλ᾽ ἐν σινόδῃ ἀνειλυμένῳ, καὶ κλαύσωμεν, καὶ κράξωμεν· ὡς Δέσποτα, ἐζεγέρθητι, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέγων ἀνάστασιν.

ζ. Ο παῖδας ἐξ καμίνου 'Ρυ-
σάμενος, γενόμενος ἀνθρωπος,
πάσχει ὡς θνητὸς, καὶ διὰ πά-
θους τὸ θνητὸν ἀφθαρσίας ἐνδύει
εὐπρέπειαν*, ὁ μόνος εὐλογηθὸς
τῶν πατέρων Θεός καὶ ὑπερένδοξος.

Примѣчаніе. Порядокъ словъ: ἐνδύει τὸ θυτὴν εὐπρέπειαν ἀφθαρσίας, Глаголъ ἐνδύω—одѣвать, облачать кого во что, соединяется съ двой-нымъ вип. падежемъ.

Γυναῖκες μετὰ μύρων Θεόφρο-
νες ὅπισα Σου ἔδραμον. "Οὐ* δὲ
ώς θνητῶν μετά δακρύων ἐζήτουν,
προσεκύνησαν, χαίρουσαι, ζῶντα
Θεὸν, καὶ Πάσχα τὸ μυστικὸν
Σοῖς, Χριστὲ, μαθηταῖς εὐηγγε-
λίσαντο.

Примѣчаніе. "Онъ относится къ подразумѣваемому передъ просею-
щимъ указат. мѣстопребыванію Тобѣтъ: но Кого онъ, какъ мертваго, искали
со слезами. Тому поклонились съ радостью, какъ живому Богу.

Θανάτου ἔορτάζομεν νέκρωσιν,
ἄδου τὴν καθαίρεσιν, ἀλλης βιοτῆς
τῆς αἰώνιου ἀπαρχῆν, καὶ σκιρτῶν-

ша ко ѿт்ப' нірвныя таікіш аңең
мұғаныңсызы діббети, һә дарға ко-
дасын көпілдіх: Ә, дарғани, прі-
надите, вонамин помажем Тәле
жиконөсное һә погребенное, патъ
Боскрайшаги падшаго Іадама, ле-
жашын ко гробъ. Идең, потүрни-
са іақоже болғын, һә поклонимся, һә
принесем мұра, таікіш дары, не въ
пеленахъ, но въ плащаницѣ юбѣн-
томъ, һә плачимъ, һә возопийимъ:
Ә, Блжко, востанн, падшынын по-
даан боскрайте.

Жены съ муры Егомрыя ёслѣдъ
Тебѣ течахъ: Есъ же таиу нерѣтва
со слезами искакахъ, поклоннишаса
радующылъсѧ живолю Егъ, и Пасхъ
тайню Твоимъ, Хрѣте, и чинкишъ
благовѣстїши.

τες ύμνοις μεν τὸν αἰτίον, τὸν μόνον εὐλογητὸν τῶν πατέρων Θεὸν καὶ ὑπερουδοῖον.

‘Ως ὅντως ἱερά καὶ πανέορτος αὕτη ἡ σωτήριος νῦν καὶ φωταυγῆς, τῆς λαμπροφόρου ἡμέρας τῆς ἐγέρσεως οὖσα προάγγελος, ἐν τῷ τὸ ἄχρονον Φῶς ἐκ τάφου σωματικῆς πᾶσιν ἐπέλαμψεν.

Примечаніе. Частца *ώς*, соединяясь въ положительной степени, не переводится: *ώς* ἀλλιθώς, *ώς* ὅντως = въ самомъ дѣлѣ, действительно. При нарѣчияхъ въ превосходной степени *ώς* имѣетъ значеніе «какъ можно»: *ώς* (ὅσον) τάχιστα = какъ можно скорѣе.

γ'. Αὕτη ἡ χλητὴ^{*} καὶ ἀγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν σαρθράτων ἡ βασιλὶς καὶ χορία, ἔορτῶν ἔορτη καὶ πανήγυρίς ἐστι πανηγύρεων, ἐν τῇ εὐλογοῦμεν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Примечаніе. Κλητός = званный, избранный, именитый.

Δεῦτε, τοῦ καίνου τῆς ἀμπέλου γεννήματος, τῆς Θείας εὐφροσύνης, ἐν τῇ εὐτῆμῳ ἡμέρᾳ τῆς ἐγέρσεως, Καστείας τοῦ Χριστοῦ κοινωνήσωμεν, ύμνοις μεντες Αὕτων ως Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄρον κύκλῳ τοὺς ὄφελακμούς σου, Σιὼν, καὶ ἴδε· ίδοὺ γάρ, ἥκουσί σου, Θεοφεγγεῖς ως φωστῆρες, ἐκ δυσμῶν καὶ βορρᾶ καὶ θαλάσσης καὶ ἐφας^{*} τα τέκνα σου, ἐν τοι εὐλογοῦντα Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Примечаніе. Η ἐφα подразумѣвается γῇ = восточная земля, востокъ.

Πάτερ Παντοκράτορ, καὶ Λόγε, καὶ Πνεῦμα, τρισὶν ἐνίζομένη ἐν ὑποστάσεσι φύσις, ὑπερούσιε καὶ ὑπέρθεε, εἰς Σὲ βεβαπίσμενα καὶ Σὲ εὐλογοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ποέις βινόβνаго, єдінаго блгкéнаго сътцкá Гїга и препролакленаго:

Икю вонестиннъ еїїннаа и ке. праднественнаа сїа еїїнтельнаа нойнъ и икетогарнаа, сївѣтонеснагш днѣ востаніа, сїци приодозбѣстници, въ нейже везлѣтніи Свѣтъ иж гроба пѣтии бѣлихъ возѧ.

η. Сеи нарѣченніи и стѣй дѣнь, єлннгъ сїккіштк царь и господь, праднникъсъ праднника и торже. ство єсть торжество, въ нейже благословіи Христъ во вѣки.

Приидите, ноблагаш вѣнограда роженил, Божиевеннаш бесеіла, и на роунитѣли днѣ воскрѣшила, Щртѣла Христоу пришешиимса, похище єго маки Еїга во вѣки.

Бозведи юркестк сѹчи твои, Сионе, и вѣжды: се бо, приидоша икъ тебѣ, икъ Госевѣтлаа сївѣти, и, ю запада и вѣвера и моря и коготка чада твои, въ тебѣ благословіиа Христъ во вѣки.

Сѣре Вседержитею, и Слобе, и Аш, треми соединяюще во юпогасехъ єстеетбо, преѹещеетгенне и преѹактенне, въ Тѣ крѣхомиса и Тѣ благословиши во всѣ вѣки.

Прип'ять

Ο Αγγελος ἐβρά τῇ Κεχαριτω-
μένην. Ἀγνή Παρθένε, χαῖρε! καὶ
πᾶλιν ἔρω· χαῖρε! ὁ Σός Γίδης
ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου καὶ
τοὺς νεκροὺς ἐξεγείρας· οἱ λαοὶ,
εὐφραίνεσθε.

Ὄ. Φωτίζου, φωτίζου, ή νέα
Ἱερουσαλήμ, ή γάρ δόξα Κυρίου
ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε· χόρευε νῦν καὶ
ἀγάλλου, Σιών. Σὺ δὲ ἀγνῆ τέρ-
που, Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ
τόχου Σου.

Ὥ Θείας, ὡ φίλης, ὡ γλυκυτάτης Σου φωνῆς* μεθ' ἡμῶν γὰρ ἀψευδῶς ἐπηγγείλω ἔσεσθαι μέχρι τερμάτων αἰώνος, **Χριστέ·** ἦν** οἱ πιστοὶ ἄγκυραν ἐλπίδος κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

Примечание. Относительно родительн. пад. Θείας, φίλης, γλυκυτάτης φωνής см. стр. 34.—*т. е. фωνην.*

***Ω Ηλσα τὸ μέγα καὶ ιερώτατον, Χριστέ· ὡς σοφία καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις, διδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον. Σου μετασχεῖν ἐν τῇ ἀνεσπέρω ημέρᾳ τῆς Βασιλείας Σου.**

Екзапостилярій

Σαρκὶ ὑπώσας ὡς θυητὸς, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, τριήμερος ἔξαντστης, Ἀδάμ ἐγέιρας ἐκ φυλορᾶς καὶ καταργήσας θάνατον. Πάσχα τῆς ἀφθαρτίας, τοῦ κόσμου σωτήριον.

ІГРІЛ ВОПІДШЕ БЛГНКІЙ: ЧТАДА
ДБО, РАДВІСА! І ПАКИ РЕКУ: РАДВІ-
СА! ТВОІ ВІЦ ВОСКРСЕ ТРИДНІВЕНІ-
Ш ГРОБА І МЕРТВЫА ВОЗДНГНЧ.
ВІН: АЛДІЕ, БЕГЕАНТЕСА!

Ѣ. Свѣтлѣа, свѣтлѣа, нѣвѣй
Іерархіе, слава во Г҃дана на тебѣкъ
ко звѣї: ликии нѣѣ въ веленіе,
Сионе: Ты же чѣда красица, Епѣ,
ѡ вогнаніи рѣтѣа Твоєши.

Ѡ, Бѣтвениагш, ѡ, аюбезнагш,
ѡ, гладчайшагш Тбоегш гаас! ех
наин бо неложни шефциаса ёси
быти до скончанія вѣка, Христе:
ეցոյ եկрій ուժերջենіе надежды
մանш, ռадзенса.

Ѡ, Пасха Келіа н Еїреникшша,
Хрѣт! ѡ, мѣсте н Слобе Еїкій
н сіло! подавай наим пѣт'є Тебе
принчапатна въ Невечернемъ дні
Црквя Твоегѡ.

Стихиры

Αναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορ-
πισθήτωσαν οἱ ἐγχυροί· Αὐτοῦ.

Πάσχα ιερὸν ἡμῖν σήμερον
ἀναδέειχται, Πάσχα καινὸν, ἄγιον,

Пâтю оүснівз тâкш мérттаz,
Црò и Гдн, трайднебенз воскрадз
бен, Адама воздвнгих ш тан н
оўпразднівз смéрте: Пасха нета-
ниа, міра спnне.

Да воскреснетъ Господь, и расточатся
вражи Египта.

Пасха сіїннаа намъ днѣсъ по-
казаѧ, Пасха нѣва, стаѧ, Пасха

Πάσχα μιμητικὸν, Πάσχα πανσεβάσμιον, Πάσχα Χριστὸς ὁ λυτρωτὴς, Πάσχα ἄμωμον, Πάσχα μέγα, Πάσχα τῶν πιστῶν, Πάσχα τὸ πύλας ἡμῖν τοῦ παραδείσου ἀνοῖξαν, Πάσχα πάντας ἀγίου πιστούς.

‘Ως ἐκλείπει καπνὸς, ἐκλειπέτωσαν.

Δεῦτε, ἀπὸ θέας γυναικες εὐαγγελίστριαι, καὶ τῇ Σιὼν εἰπετέ δέχου παρ’ ἡμῶν χαρᾶς εὐαγγέλια τῆς ἀναστάσεως Χριστοῦ τέρπου, χύρευε καὶ ἀγάλλου, Τερουσαλήμ, τὸν Βασιλέα Χριστὸν θεασαμένη, ἔκ τοῦ μνήματος ὡς νύμφιον προερχόμενον.

Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Αἱ μυροφόροι γυναικες, ὅρθρου βαθέως, ἐπιστᾶσαι πρὸς τὸ μνῆμα τοῦ Ζωοδότου, εὗρον Ἀγγελον ἐπὶ τοῦ λθού καθήμενον, καὶ ἐκεῖνος, προσφεγγάμενος αὐταῖς, οὕτως ἔλεγε· τί ζητεῖτε τὸν Ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τί θρηνεῖτε τὸν Ἀφθαρτον ὃς ἐν φθορᾷ; ἀπελθοῦσαι κηρύξατε τοῖς μαθηταῖς Αὐτοῦ.

Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Πάσχα τερπνὸν, Πάσχα, Κυρίου Πάσχα, Πάσχα πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε· Πάσχα, ἐν χαρᾷ ἀλλήλους περιπτυζώμεθα. ‘Ω Πάσχα, λύτρον λύπης· καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμερον ω̄περ ἐκ παστοῦ ἐκλάμψας Χριστὸς, τὰ γύναια χαρᾶς ἔπληξε, λέγων· κηρύξατε Ἀποστόλοις.

Τάνηστικηνα, Πάσχα βεεψτήνα, Πάσχα Χρτόσι ὥζεβάντελ, Πάσχα νεπορόνηα, Πάσχα βεανίκα, Πάσχα βέρηνη, Πάσχα λαέρη ράινκηα ήλικι ψερζάμια, Πάσχα βεκήκη ώεψιον. ψαλα βέρηνηχ.

Ἔτικι ήζηεζέτε δύαίτι, δι ήζηεζήςτι.

Πριηδίτε, ὦ βιλένηα ψενι βιλογκεστηνιци, ή Βιώνιδι ψιγίτε: πριηπαὶ ὦ ήσε ράδοστη βιλοβέψε-νία κοσιρήνια Χρτόκα: ιραεύσα, λικίνη ή ραδίνια, Ιεράληιε, Ψρά Χρτά ήζερέβε, ήζ γρόβα τάκι ψε-νηγά προπεχοδάμια.

Τάκιοι δι πογίεινήτικι γρένηνιци ώ ληικι Γιττία, ἀ πρένηιци δι βοζ-βεσελάτσα.

Ηγρονιώνιци ψενι, ομπτρές γλδ-κοιδι πρεδεγάνια γρόβες Ζιβοδάβ-ια, ωρέρκτοσα Λιττα να κάλενη ιεβάλιμα, ή τού, προβέψιας ήτις, σίηε γλαγόλασε: ητο ήψιετε Ζινβάριο ει μέργεβιλις: χτὸ πλάγετε Νετταΐνη. ηαγο βο τηλ; ωέδωσα προποβέδιτε ογκηνιώνικι θρώ.

Σέη δένη, έρόζε ιογκορή Γάδ, κοζράδεμσα ή βοζβεσελάμσα βό-ην.

Πάσχα ιράσηα, Πάσχα, Γάδηα Πάσχα, Πάσχα βεεψτήνα ήλικι βοζεία: Πάσχα, ράδοστιοι λρέγκι αρδγα ω̄κι ήμελις. Ω, Πάσχα, ήζκαβλένης εκόρ-ενη: ήβο ήζ γρόβα δηέσει ήκι ώ ψερτόγα βοζείλεκ Χρτόσι, ψενι ράδοστη ήπολην, γλλ: προποβέδιτε ήπλιωμι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ Ἀγίῳ
Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀءὶ καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμην.

Αναστάσεως ήμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει· καὶ ἀλλήλους περιπτευόμεθα, εἰπωμεν· ἀδελφοί! καὶ τοῖς μισοῦσιν ήμᾶς συγχωρήσωμεν πάντα τῇ ἀναστάσει· καὶ οὕτῳ βοήσωμεν. Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν γαρισάμενος.

Слáблъ Слáблъ и Слáблъ и Слáблъ
Алхъ, и ннѣ и прнш и во вѣки
вѣкіавъ. Амінъ.

Бо скрім дέнь, и просвѣтлѧша
торжестволях и дрѹгъ дрѹга ше-
наемъ, рїцѧша: братє! и ненавіда-
цихъ насъ простіяихъ всѧ бо-
скріиши и таики ходопійши: Хрѹсъ
боскree и зъ міртвыхъ, спрѣти смртъ
поправъ и сѹщыхъ го просвѣхъ
жніотъ даровівъ.

Слово св. Іоанна Златоуста.

Εἴ τις εὐσεβής καὶ φιλόθεος, ἀπολαυέτω ταύτης τῆς καλῆς καὶ φαιδρᾶς πανγήγρεως. Εἴ τις δοῦλος εὐγνώμων, εἰσελθέτω χαρῶν εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου αὐτοῦ. Εἴ τις ἔκαμε νηστεύων, ἀπολαυέτω νῦν τὸ δηγάριον*. Εἴ τις ἀπὸ τῆς πρώτης ὥρας είργαστο, δεχέσθω σῆμερον τὸ δίκαιον ὄφλημα. Εἴ τις μετὰ τὴν τρίτην ἡλιθεν, εὐχαρίστως ἑόρτασάτω. Εἴ τις μετὰ τὴν ἔκτην ἔψυχασε, μηδὲν ἐνδοιαζέτω, καὶ γὰρ οὐδὲν ζημιοῦται. Εἴ τις ὑστέρησεν** εἰς τὴν ἐνάτην, προσελθέτω, μηδὲν ἐνδοιάζων. Εἴ τις εἰς μόνην ἔψυχασε τὴν ἐνδεκάτην, μὴ φοβηθῇ τὴν βραδύτητα· φιλότιμος γάρ ὁ Δεσπότης, δέχεται τὸν ἔσχατον, καθάπερ καὶ τὸν πρώτον· ἀναπαύει τὸν τῆς ἐνδεκάτης, ὡς τὸν ἐργασάμενον ἀπὸ τῆς πρώτης· καὶ τὸν ὑστερον ἐλεεῖ, καὶ τὸν πρώτον θεραπεύει· κάκιενώ διδωσι, καὶ τούτῳ γαρίε-

ταὶ καὶ τὰ ἔργα δέχεται, καὶ τὴν γρῷμην ἀσπάζεται· καὶ τὴν πρᾶξιν τιμᾷ, καὶ τὴν πρόθεσιν ἐπαιγνεῖ. Οὐκοῦν εἰσέλθετε πάντες εἰς τὴν χαράν τοῦ Κυρίου ἡμῶν· καὶ πρῶτοι καὶ δεύτεροι, τὸν μισθὸν ἀπολαύετε. Πλούσιοι καὶ πένητες, μετ' ἀλλήλων χορεύσατε. Ἐγκρατεῖς καὶ ῥἀδυμοί, τὴν ἡμέραν τιμήσατε. Νηστεύσαντες καὶ μὴ νηστεύσαντες, εὑφράνθητε σῆμερον. Ἡ τράπεζα γέμει, τριψήσατε πάντες. ὁ μόργος πολὺς, μηδεὶς ἔξελθῃ πεινῶν. Πάντες ἀπολαύετε τοῦ συμποσίου τῆς πίστεως· πάντες ἀπολαύσατε τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητος. Μηδεὶς ὑρηνείτω πενίαν, ἐφάνη γὰρ ἡ κοινὴ βασιλεία. Μηδεὶς δύναρέσθια πταίσματα, συγγρῷμη γὰρ ἐκ τοῦ τάφου ἀνέτειλε. Μηδεὶς φοβείσθια θάνατον, ἡλευθέρωσε γὰρ ἡμᾶς ὁ τοῦ Σωτῆρος θάνατος. Ἐσθεσεν αὐτὸν ὑπὲρ αὐτοῦ Κατεχόμενος. Ἐσκύλευσε τὸν ἄδην δὲ Κατελθῶν εἰς τὸν ἄδην. Ἐπίκρανεν*** αὐτὸν γευσάμενον τῆς σαρκὸς Αὐτοῦ. Καὶ τοῦτο προλαβὼν Ήσαῖας ἐβόησεν· ὁ ἄδης, φησὶν, ἐπικράνθη, συναντήσας Σοι κάτω. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ κατηργήθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐνεπαίχθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ καθηρέθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐδεσμεύθη. Ἐλαβε σῶμα, καὶ Θεῷ περιέτυχεν. Ἐλαβε γῆν, καὶ συνήτησεν οὐρανῷ. Ἐλαβεν, ὅπερ ἐβλεπε, καὶ πέπτωκεν, ὅπου οὐκ ἐβλεπε. Ποσσοῦ, θάνατο, τὸ κέντρον; ποῦ σου, ἄδη, τὸ νίκος; Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ σὺ καταθέβλησαι. Ἄλεστη

Χριστός, καὶ πεπτώχασι δαιμονες. Ἀνέστη Χριστός, καὶ χαίρουσιν Ἀγγελοι. Ἀνέστη Χριστός, καὶ ζωὴ πολιτεύεται. Ἀνέστη Χριστός, καὶ νεκρός οὐδεὶς ἐπὶ μνήματος· Χριστός γάρ, ἐγερθεὶς ἔχ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο. Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἐμῆν.

Примечания. Тό δηράριον=римская монета, здѣсь поставлено вмѣсто: награда, мѣда.—ὑστερέω=опаздывать, приходить позже.—πικραίνω=дѣлать горькимъ, огорчать, раздражать, мучить.

—————∞—————

ТРОПАРИ, КОНДАКИ И ИРМОСЫ НА ГЛАВНѢЙШИЕ ПРАЗДНИКИ

На Рождество Богородицы

Тропарь

Ἡ γέννησίς Σου, Θεοτόκε Παρθένε, χαρὰν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ· ἐκ Σου γάρ ἀνέτειλεν ὁ Ἡλιος τῆς δικαιοσύνης Χριστός ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν, καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ρήγτε Τεοὲ, Εἴψε Δέο, ράδοστὸν βορεῖστὴν βεσέην βεσείνην· ήζ Τεεέ βορεῖσιλ Σληψε πράβδη Χρτόσι Εἴγκ ηάψη, ή φρεζρίνης καλτεύ, δαδε ελγενηφ, ή οὐφραζδηνης εμέρτη, λαροβά ηάψη ψινεότη κείχην.

Кондакъ

Ἴωακείμ καὶ Ἀγνα ὀνειδοσμοῦ ἀτεκνίας καὶ Ἀδάμ καὶ Εὔα ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου ἡλευθερώθησαν*, Ἀχραντε, ἐν** τῇ ἀγίᾳ γεννήσει Σου. Αὐτὴν ἑορτάσει καὶ ὁ λαός Σου, ἐνοχῆς τῶν πται-

ἴωακίμης ή θίνη πονοδένηα εεζ-
χάστενα, ή ίδαμης ή ένα ω τλη
ειέρτηνα εεορδίστασα, Πρεγήα,
εο εγκέμης ρήγτε Τεοέη. Το πράζ-
ηνητη ή λιόδε Τεοή, θινη πρε-
γρέσθενη ήζβάκλησεα, εηεγδά ζεάτη

σμάτων λυτρωθείς ἐν τῷ κράζειν Τῇ: οὐ πλόδοι ράκιά εἶται Εἰπέ δὲ πη.
Σοι: ἡ στέρα τίκτει τὴν Θεοτόκον τάτεληνης γῆζην οὐσεῖ.

Примитивија. Глаголъ єлеумеро=освобождать отъ чего, соединяется
п съ родит. падежемъ (онеиймъ) и съ предлогомъ єк (ек тѣс фуборас).—
Относительно значенія предлога єн см. стран. 15, прим.

Ирмосы

α'. Δεῦτε, λαοί, ἄσωμεν ἄσμα
Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασ-
σαν καὶ ὀδηγήσαντι τὸν λαὸν, διν
ἀνῆκε δουλείας Αἰγυπτίων, διτι δε-
δόξασται.

γ'. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν Σοὶ,
Κύριε, δέ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἄμαρ-
τίαν, καὶ τὸν φόβον Σου ἐμφύτευ-
σον εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
ὑμνούντων Σε.

δ'. Εἰσάκηχος, Κύριε, τὴν
ἀκοήν τῆς Σῆς οἰκονομίας*, καὶ
ἐδόξασά Σε, μόνε Φιλάνθρωπε.

Примитивије. Η οἰκονομία=управление домомъ, распоряженіе, устрой-
ство.

ε'. Ό σκιαγράφον ἀχλὸν αἰνιγ-
μάτων σκεδάσας καὶ τῶν πιστῶν
ἐκβάσει τῆς ἀληθείας διὰ τῆς
Θεόπαιδος καταυγάσας τὰς καρδίας,
καὶ ἡμᾶς τῷ φωτί Σου, Χριστὲ,
καθιδήγησον.

Примитивије. Ποριδοκъ словъ: καταυγάσας τὰς καρδίας τῶν πιστῶν
ἐκβάσει τῆς ἀληθείας διὰ τῆς Θεόπαιδος....

ζ'. Πρὸς Κύριον ἐκ κήπους ὁ
Ἰωνᾶς ἐβύθεσε. Σύ με ἀνάγαγε ἐκ
πυθμένος ὅδου, δέομαι, ἵνα, ως
λυτρωτῇ, ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀλη-
θείας τε πνεύματι θύσω Σοὶ.

ζ'. Βάτος ἐν δρει πυράφλεκτος
καὶ δροσοβόλος κάμινος Χαλδαικὴ
σαφῶς προεγεγράφει Σε, Θεόνυμ-

ἄ. Γραδίτε, λιόδε, ποίμης πέκη
Χρῆτος Εἰρήνης, ραζδέλησειδί λιόρε ἢ
ναστάβλησειδί λιόδη, τάκη ἡζεδε
ἵζις ραζότης Βιγύπετσκῆ, τάκη προ-
σάλβησα.

γ'. Οὐτεβράνη οὔση εκ Τερέκ, Γάνη,
αρέκολης οὐλεριψκέλης ιρέκης, ἢ
ιτράρχης Τερέης εσάδη εκ εριμάζη οὔση
ποιούμης Τάλη.

δ'. Θείλεύπαχης, Γάνη, ελύχη Τερ-
εγής ειοτρένης, ἢ προσλαβηχη Τάλη,
έλινη Τάλκολιόγη.

ε'. Βικηνοικάσσανης πράκτη γαδάνης
ραζορέας ἢ εβέρηνης πριβύττειας
πετρηνης Εροστροκοβίζειο ώζαρηνης
εριμάζη, ἢ οὔση εεέτολης Τερέης,
Χρῆτη, οαστάνη.

ζ. Κο Γάζης ὥ κίτα Λίονα βο-
ζοιη: Τάι μα βοζεδή ἵζις γλέβηνη
Ἄλα, μολέσα, δα τάκη ἡζεβάντελη,
εο γλάστε ξελένηα, ιργηνης ψε δέροικ
ποπρός Τερέκη.

ζ. Κεπηνη εκ γορέ ογηνεωηλη-
ηλα ἢ ροσονόσηλα πείρη Χαλδαιεικα
ιαβής πρεδηπηκά Τάλη, Εργονεβέκτο:

φε· τὸ γὰρ Θεῖον ἄϋλον ἐν ὑλικῇ γαστρὶ πῦρ ἀφλέκτως ἐδέξω. Διὸ τῷ ἐκ Σοῦ Τεχθέντι κράζομεν· εὐλογητὸς εἰ, ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν.

η. Ἐν τῇ καρίνῳ τῇ τῶν παιῶν προαπεικόνισάς ποτε τὴν Σὴν Μητέρα, Κύριε, ὃ δὲ τύπος* τούτους* πυρὸς ἔξειλετο, ἀφλέκτως ἐμβατεύοντας· Ἡν* ὑμνοῦμεν ἐμφανισθεῖσαν διὰ Σοῦ τοῖς πέρασι* σήμερον, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Примечанія. Τύπος=образъ, прообразованіе.—τούτους («сіи»), т. е. τοὺς παιᾶς.—*Ну*, т. е. τὴν Μητέρα.—τοῖς πέρασι sc. τῆς γῆς=«копцемъ земли».

θ. Ἡ* τὸν πρὸ ἥλιον φωστῆρα τὸν Θεὸν ἔξανατεῖλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, ἐκ λαγύων Παρθενικῶν ἀφράτως σωματώσασα, εὐλογημένη Πάναγε, Σὲ, Θεοτόκε, μεγαλύνομεν.

Примечанія. Ή соединяется съ соматоюса.—Первый канонъ на Рождество Пресвятой Богородицы составленъ св. Иоанномъ Дамаскінъмъ, великимъ пѣснописцемъ VIII-го вѣка.

Ирмосъ 9-ой пѣсни втораго канона

Αλλότριον τῶν μητέρων ἡ παρθενία, καὶ ζένον ταῖς παρθένοις ἡ παιδοποία· ἐπὶ Σοὶ, Θεοτόκε, ἀμφότερα φυκονομήθῃ διὸ Σε πᾶσαι αἱ φύλαι τῆς γῆς ἀπαύστως μεγαλύνομεν.

Примечаніе. Второй канонъ—произведеніе св. Андрея, архіепископа Критскаго (въ VII-мъ вѣкѣ).

На Воздвиженіе честнаго и животворящаго Креста.

Тропарь

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαὸν Σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν

Εἰκότεννοι βο νεβεψέστεννοι βι
νεψέσγεννοις ψρέβε σῆρν νε.
ωπάλην πριάλα ἐσι. Τέλικε ήζ Τεε
Ρόδιδημεσα ποέιτι: καλέβεντις ἐσι,
Επτε στέέψε νάινης.

η. Βι πεψη στρογεετεη προ-
ωβραζηλ ἐσι ηνογδα Τεον Ητρη,
Γλη, ωβραζη ότι ειλ ηζ σήρη ηζ-
ημάσε, νεωπάλην εγολάμημα:
Ιώκε ποέιτι τεβληδησα Τοβον κον-
ψέητις δηέσε, ή πρεβοζησηις βο
ειλ ετεη.

δ. Είκη πρέζε σόληντι εγκτηίλ-
ηνη Εγα βοζεάκησα, πάτεκη ιχ
νάηις πρησέδησα, ηζ εοιζ Δηγ
νενζρεύχηνη εοπληγησα, βαγέν-
ηα θεεητα, Τα, Εψε, βεληνάειμ.

Τζήδε λιτερεμη δέεστρο, ή
εγράνην δέβαλης δέτορογδένει: πα
Τεεη, Εψε, ωβοα ούτρονησα: ηζ
ηζης Τα ειλ πλειηνα δεινηα νε-
πρεετάνηνη κεληνάειμ.

Σῆση, Γλη, λιόδη Τεολ ή καλέ-
δостолήιε Τεοε, ποέδηι βλαго-

Σου, νίκας τῷ εὐσεβεῖ Αὐτοχράτορι ἡμῶν Ἀλεξάνδρῳ τῷ Ἀλεξάνδρῳ κατ' ἀντιπάλων δωρούμενος καὶ τὸ Σὸν φυλάττων διὰ τοῦ σταυροῦ Σου πολίτευμα.

Βέρνομος Ἰμπεράτορὸς οὐαῖεν
Πλευράνδρος Πλευράνδροβην
να τοποτήβηνα λάρδα ἡ Τβοὲ
σοχρανάλα ἥρτόμι Τβοίμι ψήτελο
τεβο.

Кондакъ

Οὐ νψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ ἔκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ Σου καινῇ πολιτείᾳ* τοὺς οἰκτιρμούς Σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὑφρανον τῇ δυνάμει Σου τὸν πιστὸν Αὐτοχράτορα ἡμῶν Ἀλεξάνδρον τὸν Ἀλεξάνδρου, νίκας χορηγῶν αὐτῷ κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοντι τὴν Σῆν ὅπλον** εἰρήνης, ἀγήτητον τρόπαιον.

Примѣчанія. Τῇ ἐπωνύμῳ Σου πολιτείᾳ, т. е. Христіанству.—ὅπλον присоединяется въ єхонти, какъ имѧ скажемаго: имѣющему оружіемъ Твою помошь.

Ирмосы

α'. Σταυρὸν χαράκας Μωϋσῆς ἐπ' εὐθείας* ράβδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε τῷ Ἰσραὴλ πεζεύοντι*, τὴν δὲ* ἐπιστρεπτικῶς φαρὰὼ τοῖς ἄρμασι χροτήσας ἦνωσεν, ἐπ' εὖρους* διαγράφας τὸ ἀγήτητον ὅπλον διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Примѣчанія. Ἐπ' εὐθείας=въ прямомъ направлениі передъ союю, въ длину.—τῷ Ἰσραὴλ π.=для првешествовавшаго Израиля.—τὴν θάλατταν.—ἐπιστρεπτικῶς τοῖς ἄρμασι=противъ колесницъ, навстрѣчу колесницамъ.—ἐπ' εὖρους=въ ширину. Моисей, ударами же засла въ длину и въ ширину моря, изобразилъ крестъ—непобѣдимое оружие.

γ'. Ράβδος εἰς τόπου τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται, τῷ βλαστῷ γάρ προκρίνει* τὸν ἰερέα· τῇ στειρευούσῃ δὲ πρώην Ἐκκλησίᾳ

ἄ. Κρῆτικηνερτάβικην Ιωνᾶνεν επράμικηνερτάβικην Κερμίνε πρεεβέκη Ηλιού πέσεχοδάψιδην, τούτη ὕεράτην φαραώνησηνειμις κολεσνίцαιμις οὐδάρνης εοκοκψή, βορεικὴ ναπησάβζης νεποεδάμιος σφράζτιε: τέκη Χρῆτονημις, Βῆτος οὐαῖεν, ἐπικω προσλαβη.

Γ. Ζέλακ βοῶεριζκ τάινην πριέμεται, προζαένειεν βο πρεδραζεύκαμετες εβαψένηνικα: νεπολαδάψενη περέζδε Ζέρκην οὗτος προζεκτε

νῦν ἐξήνθησε ξύλον σταυροῦ εἰς ἀρέβο κρῆτα εκ δερπάδος ἡ οὐτεφ-
χράτος καὶ στερέωμα.

Примечаніе. Прохрінъ=предразсуждастъ, предуказываетъ.

δ'. Εἰσακήκοα, Κύριε, τῆς οἰκο-
νομίας Σου τὸ μιστήριον, κατε-
νόγασ τὰ ἔργα Σου καὶ ἐδόξασά
Σου τὴν Θεότητα.

ε'. Ὡς τρισμακάριστον ξύλον, ἐν φ-
έταθη Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύ-
ριος, δι' οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπα-
τήσας*, τῷ ἐν σοὶ δελεασθεὶς Θεῷ τῷ
προσπαγέντι σαρκὶ**, τῷ παρέχοντι
τὴν εἰρήνην ταῖς φυχαῖς ἡμῶν.

Примечанія. Δι' οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας=чрезъ которое падъ
обольствиши (Куы) древомъ.—Порядокъ словъ: δελεασθεὶς τῷ Θεῷ τῷ
ἐν σοὶ προσπαγέντι σαρκὶ=бысть уловленъ привоздившимъ на тебѣ плотю
Богомъ.—δελεа́зъ ти́а ти́и=предъящать, удовлять кого чѣмъ.

ζ'. Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις
παλάμας Ἰωνᾶς σταυροειδῶς διεκπε-
τάσας, τὸ σωτήριον πάνος προδιετύ-
που σαφῶς ὅθεν* τριήμερος ἐκδύεται,
τὴν ὑπερκόσμιον** ἀνάστασιν ὑπεζω-
γράψῃ τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος.
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ τριημέρῳ

ἐτέρεσει τὸν κόσμον φωτίσαντος.

Примечанія. "Οθεν—нарѣч. = откуда. — υπερκόσμιος = неземной,
сверхъестественный.

ζ'. Ἔκκονον πρόσταγμα τοράνγου
δυσσεβοῦς λαοὺς ἐκλόνησε, πνέον
ἀπειλῆς καὶ δυσφημίας* θεοστυγοῦς·
ὅμως τρεῖς παῖδας οὐκ ἐδειμάτωσε
θυμὸς θηριώδης, οὐ πῦρ βρώματον,
ἀλλ' ἀντηχοῦντι δροσοβόλῳ πνεύ-
ματι**, πυρὶ συνόντες ἔφαλλον· ὁ
ὑπερύμνητος τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν
Θεὸς, εὐλογητὸς εῖ.

Примечанія. Πρόσταγμα πνέον ἀπειλῆς καὶ δυσφημίας=вездѣниe, дышу-
щее угрозою и богохульствомъ; обыкновенно глаголъ πνέω соединяется
съ вин. падежемъ, какъ и здѣсь въ Слав. текстѣ: «дышущее преще-
ние». —антрхойонти δροσοβόλῳ πνεύματι=дат. причины: благодаря вѣявшему
противъ огня росоносному духу.

η. Οὐγαίησαχτ, Γῆ, εισοτρένια
Τεοεγιώ τάνητεο, ραζύμεχγ δέλλ
Τεολ ἡ προσλάβηγ Τεοε Επῆτεο.

η. Ω, τρεβλένηος ἀρέβο, η
νέμικε ρασπάσα Χρτός Ζεύς ἡ Γῆ,
ημικε παδὲ δρεβομι πρελεστήβιη,
τοβού πρελεστήεσα, Εγγ̄ πριγβοζ-
λιένεχσα πλητίο, ποδακίεμος μηρά
δυάμαζ νάσιμικ.

η. Ήόδηγας εβέρα ηο μήτρονέ
διάνη Ιώνα κρτοβένδην ραροστέρα,
πηντετανύνο στργ̄ προωβράτασε
ιάβε: τέλιας τριδνέβενης ήζωσέδ,
πρεμίροης κοσκρήε προπνάσε πλητίο
πριγβοζδένηγω Χρτά Είγα η τρι-
λιένηνικ εοσκρήεμος μήρα πρ-
εβέψιαγω.

η. Εεζκλινοε βελένηε μγχίτελα
ελοχεστήβαγω λιόδη ποκολεκά, δηλ.
ωδιψε πρεψένηε η ελοχλάνειε εγο-
μέρδικοε; εβάνιε τρή στροκη ηε
ηγετρανή προστγε εβέρεκαλ, ηι σγην
εηγδάλη, ηο προτηβοδιάλιωψδ ρο-
σονόσνομδ δχδ, ηο σγηνέη εψη
πολχδ: πρεπέτηο στιψεξη η ιάτη
Επη, εαργένη έη.

η'. Εύλογείτε, πατέρες, τῆς Τριάδος ισάριθμοι, Δημιουργὸν Πατέρα Θεόν, ὑμεῖτε τὸν συγχαταβάντα Λόγον καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα, καὶ ὑπεριψόυτε τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον Πνεῦμα Πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

8'. Μυστικὸς εἶ, Θεοτόχε, παράδεισος, ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστὸν, ὡφ' Οὐ τὸ τοῦ σταυροῦ ζωηφόρον ἐν γῇ πεφυτούργηται δένδρον· διὸ, νῦν ὑψουμένου*, προσκυνοῦντες αὐτὸν, Σὲ μεγαλύνομεν.

Примечание. Υψουμένου съ подразум. аὐτοῦ, т. е. τοῦ σταυροῦ,—родит. самостоятельный.

На представление св. Апостола и Евангелиста Иоанна (26 сент.)

Тропарь

Ἄπόστολε, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡγαπημένε! ἐπιτάχυνον ρύσασθαι λαὸν ἀντιπολόγητον· δέχεται σε προσπίπτοντα* ὁ ἐπιπεσόντα τῷ στήθει Καταδεξάμενος· Ὁν ἵέτευε, Θεολόγε, καὶ ἐπίμονον νέφος ἐθύνων διασκεδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην καὶ τὸν μέγαν ἔλεον.

Примечание. Δέχεται σε προσπίπτοντα=примаетъ милостиво, когда ты припадаешь и умоляешь. Для дальнѣйшаго срвн. Еванг. отъ Иоанна XIII, 25: ἐπιπεσὼν δὲ ἐκεῖνος (Ιωάννης) ἐπὶ τὸ στήθος τοῦ Ἰησοῦ, λέγει Λύτφ...

Кондакъ

Τὰ μεγαλεῖά σου, παρθένε, τίς διηγήσεται; βρύεις γὰρ θάυματα καὶ πηγάζεις ιάματα, καὶ προσθεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

и. Εὐλαγοσλοβήτε, ὥτροցμι, Τρῦπαι ριψηνοσλεγηνη, Βοδέγελα (Ωῆ) Εἴτα, ποίητε εινιζηέδшеε Σλόβο ἢ σῆγην εῇ ρούχη πρετερόφηε, ἢ πρεβονοσήτε εεβημικι ψηζηνη ποδαβάνη φαγο Δῆα Βιεετῆάρο βο κέκη.

ж. Τάνης ἔει, Εἴτε, ράη, νεβοζ-λέκλανης βοζραστηνη Χρῆτα, Ηλικε κρήτηο жибоносное на земли на-ядиця дребо: τηκιз, ннѣс возно-енікъ, покланяющеся єиу, Τὰ κε-ληταλеніз.

ληλ, Χρῆτѹ Είτѹ κοζλόβленнне! ιγ̄сокори һәзбәнти ләди везшәбет-ны: прїемлетъ тѣл прїаданыца. Ηλικε пайды на перен прїемлын: Εγόже молл, Ег̄сөлөвє, һә належайчю миглә тәзүйкәвәл ۋازىناتги, прօсلا памыр һә велла матн.

Киелүүчىя твоя, дүтбенниче, къто повѣсть; тóчнин го чүдеса һә һәзлн-бáшиш һәцибленія, һә молишинса ѡлышаң хашың, макш Ег̄сөлөвэл һә дрэгъх Хрѣтөвъ.

На празднованіе въ честь иконы Пресвятой Богородицы всѣхъ снорбящихъ радости (24 окт.)

Тропарь

Τῇ Θεοτόκῳ ἔκτενῶς νῦν προσ-
δράμωμεν ἀμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοί,
καὶ προσπέσσωμεν ἐν μετανοίᾳ κρά-
ζοντες ἐκ ράذησος φυχῆς· Δέσποινα,
βοήθησον ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσαι·
σπεῦσον, ἀπολλύμεθα ὑπὸ πλήθους
πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς Σοὺς
δούλους κενούς, Σὲ γὰρ καὶ μόνην
ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε, Θεοτόκε,
τὰς δυναστείας Σου λαλεῖν οἱ ἀνά-
ξιοι· εἰ γὰρ μὴ προϊστασο πρε-
σβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο (ἀν)
ἐκ τασσούτων κινδύνων; τίς δὲ διε-
φύλαξεν (ἀν) ἔως νῦν ἐλευθέρους;
Οὐκ ἀποστώμεν*, Δέσποινα, ἀπὸ
Σοῦ· Σοὺς γὰρ δούλους σώζεις
ἀεὶ ἐκ παντοίων δειγμῶν.

Примѣчаніе. Сослагательное наклоненіе вмѣсто будущаго встрѣчается преимущественно въ эпич. поэзіи.

На Введеніе во храмъ Пресвятой Богородицы

Тропарь.

Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προοίμιον καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἡ προκήρυξις· ἐν ναῷ τοῦ Θεοῦ τρανῶς ἡ Παρθένος δείχνυται καὶ τὸν Χριστὸν τοῖς πᾶσι προκαταγγέλλεται. Αὐτῇ καὶ ἡμεῖς μεγαλοφύνωνς βοήσωμεν· χαῖρε, τῆς οἰκουμενίας τοῦ Κτίστου ἡ ἐκπλήρωσις.

Днєс єлговоленія Біжіа пред-
швраженіе ю чловѣківъ сїнія про-
повѣданіе: къ хранѣи Біжіи гасни.
Да ізблѣтса и Хрѣта всесил пред-
воздвѣщаетъ. Той и мы велегасиши
возопійни: радиша, синотренія Зи-
жнителеека неподнѣтие.

Кондакъ

‘Ο καθαρώτατος ναὸς τοῦ Σωτῆρος. ἦ; πολυτιμητος παστὰς καὶ

Пречистыи храмъ Святаго, много-
цѣнныи честитого и Дѣла, спасеніе

Παρθένος, τὸ ιερὸν θησαύρισμα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, σήμερον εἰσάγεται εἰς τὸν οἶκον Κυρίου, τὴν χάριν συνεισάγουσα τὴν ἐν Πνεύματι Θεών, Ὡν ἀνυμοῦσιν Ἀγγελού Θεοῦ· Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.]

На день памяти св. Николая Чудотворца (6 дек.)

Тропарь

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πρότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον ἀνέδειξε σε τῇ ποιμνῇ σου ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἔκτησω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ ιεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πράβιλο εἴρευ ἡ ἄγριας κρότος, οὐδερτάνια ὑγτὰ λαβὴ τὰ στάδια τβοειδά μάκε βεφένη μετινα: ειγώ ράδη στακάλας ἐσὶ ειμέρενης βασιώνα, ημιφετόν εοργάταλ. (3) γέ ειμενηνοαμάληνηε Ήιολαε, μολή Χρῆτα Είρα ειρήνα δύσαλιν ήάσινε.

Кондакъ

Ἐν τοῖς Μύροις, ἄγιε, ιερουργὸς ἀνεδείχθης τοῦ Χριστοῦ γάρ, ὅσιε, τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας, ἔθηκας τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔσωσας τοὺς ἀδύοντας ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τοῦτο ἡγιασθης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Εἰκ Μύρτηκ, εῆτε, ειμενηδέκεστκι-
τελλ ποκαζάλας ἐσὶ Χρῆτοβο εο,
πρίπενε, θύλιτε ήισιόανηε, πολοζήλ
ἐσὶ δλιώ τβοι ω λιδεκχ τκοηχ
(4) ειλικ ἐσὶ νεποβιηνηια ω σμέρτη:
ειγώ ράδη ωστήια εἰη, λακιο βε-
ληπτη ταηηηικ Εικίλα ελγη.

На Рождество Христово

Тропарь

Ἡ γέννησίς Σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως· ἐν αὐτῇ γάρ οἱ τοῖς ἀστροῖς λατρεύοντες ὑπὸ ἀστέρος ἐδιδάσκοντο. Σὲ προσκυνεῖν τὸν Ἡλιον τῆς δικαιοσύνης καὶ Σὲ γινώσκειν ἐξ ὑψους Ἀνατολήν. Κύριε, δόξα Σοι.

Ράπτερ Τβοὲ, Χρῆτε Εικίλα ήάσκ, κοζειλα μίροβι ειβέτκ ράζδια: ει
νέιιζ κο σκεζδάμητι σλεκάριν σκε.
ζδιοι ομιάχθει Τερέ ηλάνατηια
Σάηηχ πράβδιι η Τερέ ειεστηιι ει
βακοτηι έοστοια. Γδη, ειάβα Τεεβ!

Кондаевъ

Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν Ὑπερ-
ούσιον τίκτει, καὶ ἡ γῆ τὸ σπη-
λαιον τῷ Ἀπροσίτῳ προσάγει· Ἀγ-
γελοι μετὰ ποικίλων δοξολογοῦσι,
μάργοι δὲ μετὰ ἀστέρος ὁδοιπόροῦσι·
δὶ ἡμᾶς γάρ ἐγενήθη Παιδίον
νέον, ὃ πρὸς αἰώνων Θεός.

Дѣа днѣеъ Пресвѣтѣнаго ра-
ждаєтъ, и землѧ кертѣк Непрі-
стѣпномъ приносятъ: Агтан ез пас-
тырьми славословѣтъ, болскій же
со скѣздомъ прѣгешествуетъ: нась
бо ради родніка Строча младо,
превѣчный Ег҃.

Ирмосы

α'. Χριστός γεννᾶται, δοξάσατε·
Χριστός ἐστι οὐρανῶν, ἀπαντήσατε·
Χριστός ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε· θάσατε
τῷ Κυρίῳ, πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐ-
φροσύνῃ ἀνυμνήσατε, λαοί, ὅτι δε-
δόξασται.

γ. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων ἔκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρένεστως Υἱῷ καὶ ἐπ' ἐσχάτων* ἔκ Παρθένου σπρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· οὐ ἀνυψώσας τὸ κέρας** ἡμῖν, ἄγιος εἰ, Κύριε.

Приムъчанія. 'Επ' ἐσχάτων=въ послѣднія „времена. — хέρας=ῆ
ισχὺς, παρὰ τῇ Θείᾳ Γραφῇ, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ζῷων τῶν καθηπλισμένων τοῖς
κέρασι καὶ τούτοις ἀμυνομενων (Suidas).

δ'. Πάρδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσασαι
καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς, Χριστὲ, ἐκ
τῆς Παρθένου ἀνεβλάστης, ἐξ
ὅρους, ὁ αἰνετός, κατασκίου δά-
σεως γῆλυθες, σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειρ-
άνδρου ὁ ἄυλος καὶ Θεός· δόξα
τῇ δυνάμει Σου, Κύριε.

Πριμπλανίε. Ισαϊ ΙΙ, 1: καὶ ἔκελενσεται ῥάβδος ἐκ τῆς βίζης Ἰεσσαί,
καὶ ἄνθος ἐκ τῆς βίζης ἀναβήσεται. ΑΒΒΑΚ. ΙII, 3: ὁ Θεός ἐκ Θαιμών ηγεῖ,
καὶ ὁ "Ἄγιος ἐξ ὄρους Φαρών κατασκιύον δάσεως.

ε'. Θεὸς ὧν εἰρήνης, Πατὴρ
οἰκτιρμῶν, τῆς μεγάλης βουλῆς
Σου τὸν Ἀγγελον, εἰρήνην παρ-
εγόμενον. ἀπέστειλας ἡμῖν: ὅδιεν

Ѣ. Жѣзлъ нѣ корене Іессеева нѣ
цвѣтъ ѿ негѡ, Христѣ, ѿ Дѣви
проздѣлъ єшь, нѣ горы хвалынны
пришѣнія чаша пришѣлъ єшь,
копающа ѿ иенскѹсомѣжна не-
вѣщественный нѣ Бѣже: слаба сиѣль
Твоей, Гдѣ.

҆. Егъ сый ми्रа, юц
иредротъ, белнагш сөвбета Тво-
егш Аггаа, миrz подабыница, по-
слалъ ён наны; тбих Егораэмийя

Θεογνωσίας πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες, ἐκ νυκτὸς ὄρυθρίζοντες, δοξολογοῦμέν Σε, Φιλάνθρωπε.

ζ'. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν ἔμβρυον ἀπήμεσεν μὲν ἀλίος θήρ, οἶον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ δὲ ἐνοικήσας ὁ Λόγος καὶ σάρκα λαβών, διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· τὸς γὰρ οὐχ ὑπέστη ρεύσεως, τὴν Τεχοῦσαν κατέσχεν ἀπήμαντον*.

Πριμονότητα. Ἡς οὐχ ὑπέστη ρεύσεως τὴν Τεχοῦσαν κατέσχε τὴν Τεχοῦσαν ἀπήμαντον ταύτης τῆς ρεύσεως, ἣν (Αὐτὸς) οὐχ ὑπέστη (απτρακτική).

ζ'. Οἱ παῖδες εὔσεβείᾳ συντραφέντες, δυσσεβοῦς προστάγματος καταφρονήσαντες, πυρὸς ἀπειλήν οὐχ ἐπιστήθασιν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς ἐστῶτες ἔφαλλον· ὁ τῶν πατέρων Θεὸς, εὐλογηθῶς εἰ.

η'. Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος ἔξεικνισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὓς ἐδέξατο, φλέγει νέους, ὃς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεότητος Παρθένου, ἢν ὑπέδυ, νηδύνων. Διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλφωμεν· εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον καὶ ὑπερψυχούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πριμονότητα. Πορεδονὸς λέξη: ὡς οὐδὲ πῦρ Θεότητος (φλέγει) νηδὸν Παρθένου, ἣν ὑπέδυ.

θ'. Μυστήριον ξένον ὄρῳ καὶ παράδοξον· οὐρανὸν τὸ σπήλαιον, θρόνον χερούβικὸν τὴν Παρθένον, τὴν φάτνην χωρίον, ἐν ᾧ ἀνεχλίθῃ ὁ ἀχώρητος Χριστὸς ὁ Θεὸς, Ὅντις ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ирмосъ 9-ой пѣсни втораго канона

Στέργειν μὲν ἡμᾶς ὡς ἀκίνδυνον φόρῳ

καὶ εἰκέτῳ μαστάβαλησε, ὃν οἴμη οὐτρενιούψε, ελαβοσόβηντα, Τὰ, Κλκολίκε.

η'. Ἡδὲ οὐτρόβει Ἰώνης μαλέντα ήζελεβλα μορκήι εβέρη, ίάκοβα πρὶν αὐτῷ: εκ Δέδε ψεύτης Βλέβο ή πάτη πρέμισσε, πρόηδε σοχράνισε ηταλκηνής: ἐγώπε εο νε ποστραδὰ ήτατακηνία, Ρύσκωνι σοχράνη ιεβρετάδηνδη.

ζ'. Οὐργοὶ εἰργοτήνιοι σοβοσπντάνη, ολοχετήκαρι εβελκηνία ιεβρέγει, ογκηνηλαγω πρεμένη ιεινοάσαε, ιο πορεδεκή πλάμενε στολιψε πολάχ: οὐτρέεβ Βέρε, ειργένη έση.

η'. Τέλια πρεειτετρενηλαγω ροσοδάγεληνα ήζωεραζή πέψι ωεραζε: ιε βο πάτης πλάντη ίνηια, ίάκω ιηηκε ογκη Βιζτά Δέδη, εκ ιηήκε ιηηδε, οὐτρόβεν. Τέλια εο πιεβάνιψε βοσπόνης: δι ειργοσλοβητης τεύρη ιελα Γδα ή πρεβοζησητης ιο ειελ ιηην.

δ'. Τάνιστκο ετράνηο ειηδή ή πρεειάνοε: ιε βερτέπη, πρεστόλα χερζβιλική Δέδη, ιελη ιηηεστηληηη, ειηηγη ιοζλετη ιεβμηεστηληηη Χρτόσα Βέρε, Βέροπε εοσηπέ ιαίοψε ιεληηάεικ.

η'. Λιεβάτη ογεω ιάμη ιάκω ιεζεκήδηνοε ετράχομι οὐδόετε ιοληάνιε:

Πάσον σιωπήγ*· τῷ πόθῳ δὲ, Παρ-
θένε,
Τύμνους ὑφαίνειν, συντόνως τεθει-
μένους,
Ἐργωδέες ἔστιν ἀλλὰ καὶ, Μῆτερ,
σθένος,
Οση πέφυκεν ἡ προαιρεσίς, διδου**.

λιοβόειο ότε, Δέο, πέκεν τικάτη
επροταζένηνα εποχένηνα μεθόδον
ἔστι: νοῦ, Μῆτη, σίλλος, ἐλίκο
ἔστι προκειμένη, δάκτυλος.

Примѣчанія. Второй канонъ на Рождество Христово, равно какъ и многія другія произведения св. Иоанна Дамаскіна, написанъ ямбическими триметромъ, состоящими изъ 6 стопъ:

Вместо ямба ($\text{—} \text{ } \text{—}$) иногда встречается спондей ($\text{—} \text{ } \text{—}$), трибрахий ($\text{—} \text{ } \text{—} \text{ } \text{—}$) и анапест ($\text{—} \text{ } \text{—} \text{ } \text{—}$). — стéречу ѹмáс сиоти — подлежащее, выраженное черезъ асс. син inf.; рѣю (естi) — сказуемое. — ѡстъ соответствуетъ подразумѣваемому передъ ѿбеноc мѣстоимъ тосов. Полное выражение было бы: Ѹбдоу тосов ѿбеноc, ѡстъ Ѵ просаfес=даруй таковую силу, каково стремлениe. — Весь ирмось можно передать на Русскiй яз. приблизительно такъ: изъ-за страха наmъ легче удовольствоваться молчаниемъ, такъ какъ оно не навлекаетъ никакой опасности, между тѣмъ трудно составлять стройно сложенные гимны, руководствуясь только одною любовью къ Тебѣ, о Дѣва. Но, кромъ любви, дай намъ и силу соразмѣрную нашему желанію.

На день пам'яти св. Василія Великого

Тропарь

Εἰς τὰσσαν τὴν γῆν ἔξηλθεν δι-
φύόγγος σου, ὡς δέξαμένην τὸν
λόγον σου, δὲ οὐ μεσπερπᾶς ἐδογ-
μάτισας, τὴν φύσιν τῶν ὄντων
ἐτράνωσας, τὰ τῶν ἀνθρώπων
ἡδη κατεκόσμησας. Βασίλειον ἑρά-
τευμα*, πάτερ ὅσιε, πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Примѣчаніе. Василеевъ іератеура: въ тропаряхъ и кондакахъ очевы
часто встрѣчается разъясненіе самаго имени святаго, которое какъ бы
соответствуетъ всему житію его.

Кондакъ

“Ωφθης βάσις ἀσειστος τῇ Ἐκ-
χλησίᾳ, νέμων πᾶσιν ἀσυλον τὴν
χυριότητα θροτοῖς, ἐπισφραγίζων

Бо въ землю изыде вѣщникъ
твоє, яко прїемшю слово твоє,
иже болѣпшю наѹчихъ єси, есте-
ство вѣщникъ осленникъ єси, чело-
вѣческіа ѿблѣмъ ѿкасанъ єси.
Цѣкое сїеніе, сїче прїбне, моли-
Хрѣта Гита сїтнса душамъ на-
шымъ.

σοῖς δόγμασιν, οὐρανοφάντος Βασί- Запечатлѣа твойни велѣнъи, нбо.
λειε ծու. авленіе Басіїе прієне.

На Богоявленіе Господне

Тропарь

Ἐν Ἱορδάνῃ βαπτιζομένου Σου,
Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη
προσκύνησις· τοῦ γὰρ Γεννήτορος
ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει Σοι, ἀγα-
πητὸν Σε Γίὸν ὄνομάζουσα, καὶ
τὸ Πνεῦμα ἐν εἶδει περιστερᾶς
ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές.
Οἱ ἐπιφανεῖς Χριστὲ δὲ Θεὸς καὶ
τὸν κόσμον φωτίσας, δόξα Σοι.

Бо Ісса́діи крімакуфъса Тебѣ,
Гдѣ, Троицкое мвілса покаоненіе:
Родітельевъ бо гласъ свидѣтельство-
ваше Тебѣ, возліблениаго Тѧ Сынъ
Именѧ, и Духъ, въ видѣ голубинѣ,
извѣстковаше словесе оутверждѣ-
ніе. Извлѣна Христѣ Божіе и міръ
прославѣней, слава Тебѣ.

Кондакъ

Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἰκου-
μένῃ, καὶ τὸ φῶς Σου, Κύριε,
ἐσημειώθη ἐφ' ἡμάς, ἐν ἐπιτρώ-
σει ὑμοῦντάς Σε· ἡλθες, ἐφάνης,
τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Ілья́лса єсн днесь веленінѣй, и
свѣтъ Тебой, Гдѣ, знаменна на
насъ, въ разумѣ поꙗтихъ Тѧ:
прине́л єсн (и) мвілса єсн, свѣтъ
неприетъпныи.

Ирмосъ 9-ой пѣсни первого канона*

Ἄπορεῖ πᾶσα γλῶσσα εὐφημεῖν
πρὸς ἀξίαν, ίλιγγιά δὲ νοῦς καὶ
ὑπερχόσμιος ὑμεῖν Σε, Θεοτόκε·
ὄμως, ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πί-
στιν δέχου, καὶ γὰρ τὸν πόθον
οἰσθα τὸν ἔνθεον ἡμῶν· Σὺ γὰρ
Χριστιανῶν εἰ προστάτις, Σὲ με-
γαλύνομεν.

Недовѣръ віакъ звіикъ благо-
хвалити по достоанію, нѣзъмѣваетъ
же оумъ и премірныи пѣти Тѧ,
Ешес: събаче, багаа ізіши, кѣръ прѣ-
нии, ико любобъ вѣси Бжѣтвенію
найшъ: Ты бо Христіанъ єсн пред-
стательница, Тѧ величаема.

Примѣчаніе. Первый канонъ — твореніе св. Козьмы Маюнского.

Ирмосы втораго канона

α'. Στείθει θαλάσσης χυματούμε-
νον σάλον,
*Ηπειρον αῦθις Ιαραχὴ δεδειγμέ-
νον.

β'. Шеествуетъ морскѹю волна-
щюю вѣрю, съшвѣбѣе Іиль мвль-
шюса: чёрный же понтъ трѣ-
статьи Египетскія покры күпни,

Μέλας δὲ πόντος τριστάτας Αἰγυπτίων
Ἐκρυψεν ἄρδην, ὑδατόπτωτος

τάφος,

Τρώμη χραταιᾶ δεξιᾶς τοῦ Δε-
σπότου.

γ. Ὅσοι παλαιῶν ἐκλελομεθα
βρόχων
Βορῶν λεόντων συντεθλασμένων
μύλας*,
Ἄγαλλιῶμεν καὶ πλατύνωμεν
στόμα,
Δόγον πλέκοντες ἐκ λόγων με-
λυδίας,
Ωι τῶν πρὸς ἡμᾶς ἥδεται δωρη-
μάτων**.

Примечанія. Мұлас отъ ю мұлды=1) мельница, жерновъ, 2) зубъ. Относительно иин. падежа см. стр. 39, прим.—тѡν πρὸς ἡμᾶς δωρημάτων—родит. раздѣлительный: изъ всѣхъ даровъ, которые намъ наисланы.

δ. Πυρσῷ καθαρθεὶς μυστικῆς
θεωρίας,
Τμηῶν προφήτης τὴν βροτῶν και-
νουργίαν
Πήγυσι τῆρυν Πνεύματι χρο-
τουμένην*,
Σάρκωσεν ἐμφαίνουσαν ἀρρύτου
Λόγου,
Ωι τῶν δυναστῶν τὰ κράτη συν-
ετρίβῃ.

Примечанія. Γῆρους христоумѣнѹ — рѣчъ, сопровождаемую рукоплесканіемъ, радостную.—Пневмата: подъ влияниемъ Духа, внушаемую Духомъ.

ε. Ἐχθροῦ Σοφώδους καὶ βε-
ζορβορωμένου
Ίδν καθάρσει Πνεύματος λελου-
μένοι,
Νέαν προσωριμίσθημεν ἀπλανῆ τρί-
βον,
Ἀγουσαν ἀπρόσιτον εἰς θυμηδίαν,
Μόνοις προσιτὴν, οῖς Θεὸς κατηλ-
λάγη.

γ. Ελήνι γρέβηνης ἡρέβηνηχοισι
εἴτει βράσεντος λεβίως, σοτρένηνηχ
τιλένοβνηνι, ράδζηνησι ἡ ραζη-
ρίης οὔστα, εοσοβ πλεγήσιε ὦ σο-
βές ελαδκοπένηλ, ἡμήκε η κάμη
ναγλαγάδεται δαροβάνη.

δ. Ογκένιος ὥνημίσια τάνηγω
ζρένηλ, πολλά πρόκινος άνθρωπων
κοβοδένηστο, βοζγλασάεται γάλες
άξομις πλεψύσι, βοπλημένει τάβλα.
νηψι οενζρέβηνηα Σαόβα, Ηλική ένηλ-
ηνηχ λερκάδηι εοτρόσαγα.

ε. Βραγὴ τέληγω ἡ ὠέκεβερ-
νένηγω ιδα ὥνημένηεικ Λχα ιζνο-
βένη, ικ οέβοι πριετάχοηικ ιεβλάζ-
νενηκέη ετεζη, ιβοδληηικ ηκ ιεπρι-
ετζηηνο ράδοστη, ιδηηηκηικ πρι-
ετζηηη, ημήκε Ειγη πριμηρίσα.

с'. 'Имертὸν ἐξέφηνε σὺν παν-
ολβίῳ
"Ηγω Πατὴρ, δν γαστρὸς ἔχηρεύκατο·
Ναὶ, φησὶν, Οὐτος συμφυῆς γόνος
πέλων,
Φώταυγος ἐξώρουσεν ἀνθρώπων
γένους,
Δόγος τέ Μου ζῶν καὶ βροτὸς*
προμηθεία**.

Примъчанія. Лόγος и бротός принадлежать къ сказуемому ἐξώρου-
сөн=произошлоъ какъ Слово и какъ смертный.—пρομηθεῖ sc. Μου=Мо-
имъ промышленіемъ.

ζ'. "Εφλεξε ρείθρῳ τῶν δραχόντων
τὰς κάρας
Ο τῆς καρμίνου τὴν μετάρσιον
φλόγα,
Νέους φέρουσαν εὔζεβεῖς, κατευ-
νάσας,

Τὴν δυσκάθετον ἄλιγν ἐξ ἀμαρ-
τίας
Ολην πλύνει δὲ τῇ δρόσῳ τοῦ
Πνεύματος.

η'. 'Ελευθέρα μὲν ἡ κτίσις γυνω-
ρίζεται,
Υἱοὶ δὲ φωτὸς οἱ πρὶν ἐσκοτι-
σμένοι.*
Μόνος στενάζει τοῦ σκότους ὁ
προστάτης·

Νῦν εὐλογείτω συντόνως τὸν
Αἴτιον

Η πρὶν τάλαινα τῶν ἐθνῶν παγ-
κληρία.

Примъчаніе. Οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι (γυνωρίζονται) οἵοι φωτός: бывшіе
во мракѣ призываются сынами свѣта; ελευθέρα и οἵοι φωτός: принадле-
жать къ сказуемому γυνωρίζета.

δ'. "Ω τῶν ὑπὲρ νοῦν τοῦ τόκου
Σου θαυμάτων*,
Νύμφη πάναγνε, Μῆτερ εὐλογη-
μένη,

δ. Βιοπτελέννаго гавстгога со
всеслуженныи глаголиц **Съц**, єгоже
нѣ чреца ѿригінъ: єн, глетъ,
Сей гоестественъ ѿнъ сый, гвѣто-
заренъ пронзинче нѣ человѣка рода,
Слобо же **Мое** жнбо н чловѣкъ
промышиленіемъ.

з. **Ш**пали супрѣмъ смѣекъ глаголи
пѣрній бысокий пламень, юноши
носаціи блгочестивыя, їтгашивыи,
недободерджианъ лгаль нѣ грѣхъ
бнъ же юлыбаетъ роско **Дх**.

и. Свободна юноша тварь позна-
вѣтъ, и сыновекъ съѣга прѣжде
шлюченніи: єдніи стеныти тмы
прѣстѣтель: нѣ да благословитъ
югурдину Бинеънаго прѣжде юкаанъ-
ное иззыкавъ венаслѣдіе.

ж. **С**, паче оѣмѣ рѣтъ Тво-
егу чудесъ, Невѣчнго всенчима, **И**тн
бакенна! єюже полѣніише все-
содерженное спнѣ, дастгойниш хвѣ-

Δι. Ἡς τυχόντες παντελοῦς σωτη- λική εὐγοδέτελα, δάρκη πο-
ρίας, εἴριμε πρέσης εὐγοδαρένια.

Ἐπάξιον κροτοῦμεν ώς εὐεργέτην,
Δῶρον φέροντες ὑμνον εὐχαριστίας.

Примъчанія. О родит. падежѣ тѣнъ ѹсмѣштвъ см. стр. 34, примѣч.
— Второй канонъ на Богоявленіе Господне — твореніе св. Иоанна
Дамаскина.

На Срѣтеніе Господне

Тропарь

Χαῖρε, κεχαριτωμένη Θεοτόκε
Παρθένε, ἐκ Σου γὰρ ἀνέτειλεν ὁ
Ἴλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ
Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκό-
τει εὑφρατίνου καὶ σὸν, πρεσβύτα
δίκαιε, δεξιάμενος ἐν ἀγκάλαις τὸν
Ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν,
χαριζόμενον ἡμῖν τὴν ἀνάστασιν.

Ράδικα, εἰπήτηα Εἶψε Δέο, ἡζ
Τεέ βο βοζείλ Βληπε πράγδι,
Χρότος Εἳρε νάιώ, προεκείψαλη
εψιψια κο τλέ: βεσελήσα ἡ τύ,
επάρμε πρήκην, πρέμην βο ωήλατηα
Σεβοδικέλα δύσικ νάιώκ, δάρδιο-
ιψαγο νάιώ βοσκρήιε.

Кондакъ

Ο μῆτραν Παρθενικὴν ἀγίσας τῷ
τόκῳ Σου καὶ χεῖρας τοῦ Συμεὼν
εὐλογήσας, ώς ἔπρεπε, προσφέρασας
καὶ νῦν ἔσωσας ἡμᾶς, Χριστὲ ὁ
Θεός· ἀλλ’ εἰρήνευσον ἐν πολέ-
μοις τὸ πολίτευμα καὶ κραταίωσον
Αὐτοκράτορα, δὸν ἡγάπησας, ὁ
μόνος Φιλάνθρωπος.

Θύτροβές Δεήνχθ ὠετίπικειράπτεβοιζ
Τκονίκ ή ρζηκ θνμεώνης ελίπη-
ειν, ιάιοκε ποδογάσε, πρεδερήβι
ή ηνή ειλαξ ἐση νάρκ, Χρότε Ειάκε:
μο ούμιρη βο ερανέχη πήτελετβο
ή ούρεπην Γιπεράτορα, έρόκε
κοζλικηλιξ ἐση, έδηνε Τάκολιεβη.

Ирмосы

α'. Χέρζον ἀριγματούχον πέδον
ἢλιος ἐπεπόλευσέ ποτε*. ώσει τε-
χος γὰρ ἐπάγη ἔκατέρωθεν ὅδωρ
λαῶ πεζοποντοποροῦντι καὶ θεαρέ-
στως μέλποντι· ἄτωμεν τῷ Κυρίῳ,
ἐνδύσσως γὰρ δεδύξασται.

β. Σύισθ γλύκοροδιτεληνδιο ψέμιλιο
τόληιε ναшέστεβοα ἥνογδα: ιάικ
ειγκήα βο ωήγετηκ ούσαπόλη βοδά
λιόδειζ πρέσωμορεκοδάψηικ ή ειγο-
ύρδηιο ποκίψηικ: πονίκ Γάβη,
ιάκηιο βο προσλίκηα.

Примъчаніе. Χέρζον α. π. ἢλιος ἐπεπόλευσέ ποτε, т. е.: солище оза-
рило одважды морское дно (недоступное обыкновенно его дучамъ),
какъ сушу.

γ. Τὸ στερέωμα τῶν ἐπὶ Σοὶ πεποιθότων, στερέωσον, Κύριε, τὴν Ἐκκλησίαν, ἵνα ἔκτησις τῷ τιμώ Σου Αἴματι.

ї. ОУГВЕРДЕНІЕ на ТÀ НАДБЮ-
ШИХСА, ОУГВЕРДН, ГЛН, ЦРКОВЬ, юже
СТАЛАЖАХ ЁСН ЧТНОЮ ТКОЮ КРОГІЮ.

δέ. Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρέτη
Σου, Χριστέ· τῆς κιβωτοῦ γάρ
προελθών τοῦ ἀγίασματός Σου,
τῆς ἀφύδρου Μητρός, ἐν τῷ ναῷ
τῆς δόξης Σου ὥψιθης, ὡς βρέφος
ἀγκαλιφορούμενος, καὶ ἐπλήσθη
τὰ πάντα τῆς Σῆς αἰνέσεως.

ε'. Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς
ἐν θρόνῳ ἐπηρμένον Θεὸν, ὅπ' Ἀγ-
γέλων δόξης δορυφορούμενον, ὃ
τάλας, ἐβίσα, ἐγώ· προεῖδον γὰρ
σωματούμενον Θεὸν, φωτὸς ἀνε-
σπέρου καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

ζ'. Ἐβόησέ Σοι, ἵδων ὁ πρέσβυτος
τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον, ὁ
λαοῖς ἐπέστη ἐκ Θεοῦ· Χριστὲ,
Σὺ Θεός μου.

ζ'. Σέ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα παιδας θεολογήσαντας καὶ Παρθένωφάκηράτω ἐνοικήσαντα, Θεὲν Λόγου ὑμοῦμεν, εὐσεβῶς μελῳδοῦντες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

η'. Ασέκτιψ πυρ! ένωθέντες
οι θεοσεβείας προεστώτες νεανίαι,
τη γλογή δὲ μή λωβηθέντες, Θείον
ύμνον ἐμελπον εὐλογεῖτε, πάντα^{τα}
τα ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον, καὶ
ὑπεριψύσσετε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

8'. Ἐν νόμῳ, σκιῇ καὶ γράμματι, τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί πᾶν ἄρσεν, τὸ τὴν μῆτραν διανοῦγον, ἄγιον Θεῷ διὸ πρωτότοκον Λόγον Πατρὸς ἀνάρχου, Ήδην πρωτοτοκούμενον Μητρὶ ἀπειράνδρως, μεγαλύνουμεν.

Д. Покрыла есть неба добродѣтель Твоя, Христе: и з кившта бо проиѣхъ стыни Твоиа, нетиѣнныя Митре, бг храмѣ славы Твоиа, явилася єси, якко младенецъ русконосный, и исполненша всѧ Твогѡ увѣленїѧ.

Е. Пікш відіг Ісаїа юбравши
на пртоль преозненена Ега, ю
пгглз слкы доруносима, 3, юка-
анний, волаше, 3з: пробудиух
во волашеши Ега, скста нева-
чорна ю мноюх владичествюша.

5. Възопи къ Тебѣ, въдъвъ
старецъ съчина сине, єже людемъ
прінде ѿ Господя: Хрѣте, Ты Господъ
мой.

3. Тебе ко съгнине широки съншаго
състrokesи късъгъвшиши и въ дълъгъ
нетъленъ въселишиагоса, Егъ Сълова
пойни, благочестни поини: вългъвни
Егъ сътѣцъ нашни.

й. Нестерпимою сінню соєдннів.
щеса бгочестія предстоїще юнши, **плакненем** же негрекіенні, **Бжтвен-**
нью п'есни подуху: благословіте, всі
дѣла Гдна, Гда, и превозносите
ко веда вѣки.

д. Въз законы, сънн и писаніи, избранныхъ вѣдмизъ кѣрніи: всакъ мъжескій полъ, ложесна разверза, стѣ Бгъ: тѣкъ первородженное Слово (Ща) вѣзначальна, съна первородица Мігрии неискомѣжни, вѣличаенъ.

Примѣчаніе. Капонъ на Срѣтеніе Господне — произведеніе св. Козьмы Маюроваго.

На Благовѣщеніе Пресвятой Богородицы

Тропарь

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν
τὸ κεφάλαιον, καὶ τοῦ ἀπ' αἰώνος
μυστηρίου ἡ φανέρωσις· ὁ Ήδος
τοῦ Θεοῦ Ήδος τῆς Παρθένου γίγε-
ται, καὶ Γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγ-
γελίζεται. Διὸ καὶ ἡμεῖς σὺν αὐτῷ
τῇ Θεοτόκῳ βοήθωμεν· χαῖρε,
Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετά Σου.

Днесь синѧ нашеѡ глагољиꙗ, и єже ѿ вѣка таинства ѿблѣниѧ: Сиꙗ Гл҃тій Сиꙗ Дѣти бытѣјте, и Гавріїлъ благъ ѿговѣте гулетъ. Тѣмже и мы съ ними Бѣлѣ во- запишихъ: рѣдѹса, Бѣлѣна, Гѣ- съ Тобею.

Ирмосы

α'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγου ἐρεύνημα: τῇ Βασιλίδι Μητρὶ, καὶ ὁρθήσομαι φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἣντα γηθύμενος Τάυτης τὰ θαύματα.

а. **Щ**ебръ юстя под, и напол-
ната дѣа, и сюбо щрыгнѣ **Принѣ**
Итѣн, и пѣлюсъ скѣташа торже-
ствѣа, и коспюо рѣдаса **Толъ чу-**
лесъ.

γ. Τοὺς Σοὺς ὑμνολόγους,
Θεοτόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἀξέθουσα
πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας,
τινευματικῶς στερέωσον, ἐν τῇ Θεῖᾳ
δόξῃ Σου στεψάνων δόξης δέξιωσον.

Г. Тебол п'єснослобіцькі, Білі, жн-
бий її незабігістий пісточник, че,
лікік (себі) сокогульських, діброви
оутберді), вх Ежтєннії Тбоєн
слáжé вінцівські слави сподобін.

δ'. Ο καθήμενος ἐν ὅδῃ ἐπὶ
θρόνου Θεότητος, ἐν γεφέλῃ κούψῃ
ἡλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος τῇ
ἀκηράτῳ παλάμῃ καὶ ὑεσώσε-
τοις κραυγάζοντας ὑέσα, Χριστὲ,
τῇ δυνάμει Σου.

Л. Свѣтлѣй въ славѣ на прѣголѣ
Бѣжѣтъ, бо юблающѣ лѣгкѣ прииде
Іисусъ преглавленіи непоганкою дам-
нию и спасъ зобушивалъ: слава, Христѣ,
силѣ Твоей.

ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα ἐπὶ τῇ Θείᾳ δόξῃ Σου. Σὺ γάρ, ἀπειρόγαμες Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τῶν ἐπὶ πάντων Θειν καὶ τέτοκας ἄγρονον Γιδὸν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσι. Σε τὴν εἰρήνην βασιεύουσα.

ї. Оѓјасошаса вѣческаа ѿ
Біжтебеній славѣ Твоей: Ты же
не искусоѣрамъ да єво, иже кла єши
во ѿгроѣвѣ надъ всѣми. Ега и ро-
дила єши вездѣтнаго Сына, всѣмъ вѣс-
тѣвѣшшихъ Ты лириз подабающа.

ε'. Εβόησε προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερου ὁ προφήτης Ἰωάννης, ἐν τῷ κήτει δεύμενος· ἐκ φιλοράξ με βύσσαι, Ἰησοῦν, Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Ϲ. Οὐχ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει
οἱ Θεόφρονες παρὰ τὸν Κτίσαντα*,
ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν ἀνδρείως
πατήσαντες, ἔχαιρον φάλλοντες·
ὑπερύμνητε ὁ τῶν πατέρων Κύριος
καὶ Θεός, εὐλογηθός εἴ.

Примѣчаніе. Пары тѣх Ктіознта=противъ Создателя.

η'. Ἀκούεις, Κόρη, Παρθένε ἀγνή·
εἰπάτω δὴ ὁ Γαβριὴλ βουλὴν Ὑψί-
στου ἀρχαίαν ἀλληλήν· γενοῦ πρὸς
ὑπόδοχον ἑτοίμη Θεοῦ· διὰ Σου γὰρ
ὁ Ἀχώρητος βροτοῖς συνανεστρέψε-
το. Διὸ καὶ χαίρων βοῶ· εὐλογεῖτε,
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

ἢ. Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ,
ψυχέτω μηδαμῶς χεὶρ ἀμυῆτων*,
χεῖλη δὲ πιστῶν, τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγγί-
τως φωνήν τοῦ Ἀγγέλου ἀναμέλπον-
τα, ἐν ἀγαλλίᾳσει βοστῷ χαῖρε,
Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ Σοῦ.

Примѣчанія. Порядокъ словъ: χεῖρ ἀμυήτων μηδαμῶς ψυχέτῳ Θεοῦ κιβωτῷ, ως ἐμψύχῳ (быти). — ἀμύτος = неиспосвященный. — Канонъ на Благовѣщеніе Пресвятой Богородицы составленъ бл. Теофаномъ и св. Io-анномъ Дамаскиннымъ.

Въ недѣлю Вай

Тропарь

Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν πρὸ τοῦ
Σοῦ πᾶθους πιστούμενος, ἐκ νε-
κρῶν ἥγειρας τὸν Λάζαρον, Χριστὲ
ό Θεός. "Οὐδεν καὶ ἡμεῖς, ὡς οἱ
παιδες τὰ τῆς νίκης σύμβολα
φέροντες, Σοὶ τῷ νικητῇ τοῦ ὑανά-
του βοῶμεν ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψί-
στοις, εὐλογημένος ὁ Ἐρχόμενος ἐν
δόνοματι Κυρίου.

Кондакъ

Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ, τῷ πάλιν ἐπὶ τῆς γῆς ἐπογύμενος,

3. Не посвѣжіша твари Гіоміч-
дрії паче Создавшаго, но ѿгнен-
ное преімѣніе ижеески попрѣкше,
радовашася поюще: препѣтый сѣ-
цесъ Гѣй и Ег҃ъ, кагдѣнъ єсн.

й. Слакин, Строкобіце, Або
чтада, да речётъ о́бъо Гаврійлюк со-
бѣта Бышнагш дрѣвнїй погниннїй,
взди ко прѣстю готова Шкію:
Тобою бо Неми́кстнай ехъ человѣки
поживѣ. Тѣмъ и́ рѣдьаса вонїй:
благослови́те, бѣлъ Гана, Гда.
д. Ико́ша ю́дьшиевленномъ Ішкю
ківштъ, да ніка́юже коснегса рѣка
сікѣрныхъ, о́стнѣк же вѣкіиыхъ,
Ешкъ немолчній гласъ пітла косте-
блюще, съ радостю да коніютъ:
рѣдьаса, Багтнаа, Гдѣ ехъ Тобою.

χείρ ἀμυνῆτων μηδαμῶς ψυχέτω Θεοῦ
епосвященный.—Канонъ на Благо-
гавленъ бл. Теофаномъ и св. Ио-

ОБІШРЕ ВОСКРЕНІЕ ПРЕЖДЕ ТВОЕА
СТРГИ ОУВЕРДАЛ, НІЗ НЕРГВЫХ ВОЗ-
ДВІГАЗ ЕСІН ЛАЗАРА, ХРІТЕ БЖЕ.
ТКІЖЕ Н АІ, ШІШ СТРОЦЫ, ПО-
ВІДЫ ЗНАМЕНІЯ НОСАЦІЕ, ТЕБІК ПО-
ВІДІТЕЛО СЛІРПІ БОНІЕМ: юСАННА
БZ ВЫШИННХ, БЛГВЕНХ ГРАДЫН ВО-
ІНА ГАНЕ.

На прѣоѣ на нѣсі, на жрецаѣти
на землѣ носямый, Христѣ Еже,

Χριστὲ ὁ Θεὸς, τῶν Ἀγγέλων τὴν αἵνεσιν καὶ τῶν παῖδων ἀνύμνησιν προσεδέξω βοῶντων Σοι εὐλογημένος εἰ ὁ ἐρχόμενος τὸν Ἀδάμ ἀνακαλέσασθαι.

Ирмосы

α'. Ὡρυθῆσαν αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου νοτίδος ἄμυοροι*, καὶ ἀνεκαλύψθη θαλάσσης κυμανούσῃς τὰ θεμέλια τῇ καταιγίδι**· γενόματι γάρ ταῦτην ἐπετίμησας, περιούσιον δὲ λαὸν ἔσωσας, ἔσσοντα ἐπινίκιον ὅμινον Σοι, Κύριε.

Примечание. Ὡρυθῆσαν ἄμυοροι νοτίδος—сказуемое: явились именуемыеми влаги.—Порядок словъ: ἀνεκαλύψθη τὰ θεμέλια τῆς θαλάσσης κυμανούσῃς τῇ καταιγίδι.

γ'. Νάσουσαν ἀκρότομον προστάγματι Σῷ, στερεὰν ἐθήλασε πέτραν Ἰσραὴλίτης λαὸς· ἡ δὲ πέτρα Σὺ, Χριστὲ, ὑπάρχεις καὶ ζωὴ, ἐν ᾧ ἀστερώθη ἡ Ἐκκλησία κράζουσα· ωσαννά, εὐλογημένος εἰ ὁ ἐρχόμενος.

δ'. Χριστὸς, ὁ ἐρχόμενος ἐμφανῶς Θεὸς ἡμῶν, ἥξει καὶ οὐ χρονιεῖ ἕξ ὤρους κατασκίου δάσεως, Κόρης τικτούσης ἀπειράνδρου, προφῆτης πάλαι φησί. Διὸ πάντες βοῶμεν δόξα τῇ δυνάμει: Σου, Κύριε.

ε'. Τὴν Σιών* ἐπ' ὄρους ἀνάβηθι: ὁ εὐαγγελίζομενος, καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ ὁ κηρύζοσσων ἐν ἰσχοῖς ὑψώσου φωνῇν· δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σου, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ· εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ καὶ σωτῆριον ἔθνεσιν.

Примечание. Славянскій переводъ ставить тѣн Σιὼν καὶ завиенности отъ ἀνάβηθι; срвн. однако Исаии 40, 9: ἐπ' ὄρος ὑψηλὸν ἀνάβηθι, ὁ εὐαγγελίζομενος: Σιὼν, ὑψώσου τῇ ἰσχοῖ τὴν φωνήν σου, ὁ εὐαγγελίζομενος Ἱερουσαλήμ=«на гору высоку взыди, благовѣстуя Сиону, возвыси крѣпостю гласъ твой, благовѣствуя Иерусалиму».

Ϊ̄ππλιωκι χβαλενීε ᷄ ἀκτέεи боспрѣ. βάνීе пріалъ єсіи зօбѣирихъ Ти: εлѣбенъ єсіи, градыи ՚идаина боз. звѣти.

δ. Ἰ̄βιшаса ՚иеточинци бэздныя ՚иаги непримѣстны, ՚и ՚икрышаса лорда волникоурица ՚иенованиа бѣрею: маніенъ бо запретнія єсіи ՚иї, ՚и зордныя же лорди ՚илях єсіи, поирияла поибѣднію ՚иеси Тебѣ, ՚и.

γ. Τούμпий ՚ираесеи ՚ишии поке-
лениенъ ՚ибопиц, ՚ивердый ՚исаша ՚иалиенъ ՚ильтестти ՚иади: ՚иалиенъ
же Ты єсіи, Хрѣте, ՚и жиизнь, на
нелике ՚утвердніца ՚иркоба зօбѣиша:
՚исанна, баѓвениг єсіи градыи.

δ. ՚иргоса, градыи ՚августенни
՚иїз ՚иаша, пріидергъ ՚и не закоснитъ
՚и горы ՚и прииуеиененкия ՚иаша, ՚отро-
коини ՚и ражданишиа ՚иенеси ՚иененкия, ՚и
пrrоиз ՚древле глаголетъ. ՚ибопиц ՚и
коптіенъ: ՚иава ՚иатѣ ՚ибоен, ՚и.

ε. На горѣ ՚иѡнъ взыди благо-
еиети ՚иали, ՚и ՚иеріи ՚и пропои ՚иудаи
՚и крѣпости ՚иознеги ՚и гласъ: преслав-
наа глаголашаса ՚и тенѣ, граде
՚и ппїи: ՚и нрз на ՚иала ՚и епніе ՚и зе-
ниши.

ς'. Ἐβίησαν ἐν εὐφροσύνῃ δικαίων^{τα} τὰ πνεύματα· νῦν τῷ κόσμῳ διαθήκη καὶνὴ διατίθεται, καὶ ράντισματι κακουργεῖσθω λαὸς Θεού Αἵματος.

Приимыканie. Δικαίων—οπρεδέλεπος καὶ τὰ πνεύματα.

ζ'. Οἱ διασώσας ἐν πυρὶ τοὺς Ἀθραριστοὺς Σου παῖδας καὶ τοὺς Χαλδαίους ἀνελῶν, οὓς ἡ δίκη δικαίως ἐνήδρευεν*, ὑπερύμνυτε Κύριε, ὁ Θεός ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, εὐλογητὸς εἶ.

Приимыканie. Οὐδὲ ἡ δίκη δικαίως ἐνήδρευεν=которыхъ постигъ этотъ супъ праведно.

η'. Εὐχράνθητι, Περιουσαλήμ, πανηγυρίσατε, οἱ ἀγαπῶντες Σιών· ὁ βασιλεὺς γάρ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριος τῶν δυνάμεων γλ̄θεν. Εὐλαβεῖσθω πᾶσα ἡ γῆ ἐκ προτώπου Αὐτοῦ καὶ βοάτῳ εὐλογητε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

θ'. Θεὸς Κύριος καὶ ἐπεφάνη ἡμῖν· συστήσαθε ἑορτὴν, καὶ ἀγαλλιώμενοι δεῦτε μεγαλύνωμεν Χριστὸν, μετὰ βαΐῶν καὶ κλάδων ὑψώμενος κραυγάζοντες· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνύματι Κυρίου Σωτῆρος ἡμῶν.

Приимыканie. Канопъ на недѣлю Ваії—пропаведеніе св. Козьмы Маюмскаго.

На Вознесеніе Господне

Тропарь

Ἄνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, χαροποιήσας τοὺς μαδητὰς τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας, ὅτι Σὺ εἶ Γίδες τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου.

5. Βορζοπίστα εἰς κεφέλειπτικὸν νηκής δέσι: οἵτις λίρφ^ό πολεμεῖται οὐδεὶς πολεμεῖται, οὐ προπλένειται λα ὥβηοράτεα λιόδιε Εὐπρεπεῖα Βρέβε.

3. Οἵτις εἴ δο φρήνι Ἀβραμικῆα Τεολό σύγροιη ή Χαλδέην οὐκίεβ, τίκε πρίβια πράβειν οὐλοβλάσθε, πρεπεκτική Γῆ, Εἴπε στέπεις πλησική, κλέβεις εἴσι.

η. Βερενίσα, Ίρμίη, τορκετεύατε, λούκαψη Βιώνι: πρτεκλάι δο δο εκκη Γῆ είπα πρηίδε. Δα κλαγοκετεκ τεκλά δειπλά ιη λιγά θηρίο ή δα κοπιέτε: κλαγοσλοβίτε, τεκλά λεκλά Γήνα, Γῆ.

θ. Εἴτε Γῆ ή οἰκία ημίν: εοστάβιτε πράδηνικά, ή βεσελάψεσα πρηίδιτε, βοζβελήνηικ Χρῆτα, εκ κατανη ή εκτεβηνη ικενηηις πολεύητε: κλέβειν γραδάι δο πηλα Γῆ Βίσα πάπεγω.

Βορζησίσα εἴσι δο γλάκι, Χρῆτε Εἴπε οἴσικ, ράδοστι σοτβορίεκη οὐγκηιώικ ιθεκτοβάνηεικ Βτάγιο Λῆ, ιθεκτερέηικηικ ιηικ πάπεικηικ πολεγενεικη, πάκω Τύι εἴσι Οἵτη Εὐτῆ, ιθεγάνητελ μίρα.

Кондакъ

Τὴν ὑπὲρ ήμῶν πληρωτὰς οἰκονομίαν καὶ τὰ ἐπὶ τῆς ἐνώσας τοῖς οὐρανοῖς, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐδαμόθεν χωριζόμενος, ἀλλὰ μένων ἀδιάστατος καὶ βοῶν τοῖς ἀγαπῶσι Σε. Ἔγώ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Вѣже ю наѣхъ пісполниихъ смотрѣніе
и та же на землѣ соединикъ нѣнына,
вознесла єшь во славѣ, Хрѣтъ Гїже
нашъ, никооже шлачайса, но преги-
бла нефѣтъпный н воліа любашыи.
Та: Ізъ єсьль съ вали, и никого-
же на вѣ.

Ирмосы первого канона

α'. Τῷ Σωτῆρι Θεῷ, τῷ ἐν
θαλάσσῃ λαὸν ποσὶν ἀβρόχοις ὁδη-
γίσαντι καὶ φαράὼ παντεραῖς
καταποντίσαντι, Αὔτῷ μόνῳ ἔσω-
μεν, ὃτι δεδήξασται.

а. Спінителю Єгъ, въ ліорі людні
немоکрани ногамі настільшише^в
и фараона со всесонноством по-
тольшише^в, Тому єліною^в поїмк,
їхні прославінса.

γ'. Δυνάμεις τοῦ σταυροῦ Σου,
Χριστὲ, στερέωσόν μου τὴν διά-
νοιαν εἰς τὸ ὑμεῖν καὶ δοξάζειν
τὴν σωτήριόν Σου ἀνάληψιν.

Г. Сиаю кртà Твоегù, Хртè,
оутбердн моë пошишениé, во єже
п'єти и славити сїснителъное Твоё
Бо́жненеине.

δ'. Εισαχήκουα τὴν ἀκοήν τῆς δυναστείας τοῦ σταυροῦ, ως παράδεισος ἀνεψιθή δι' αὐτοῦ, καὶ ἐβίησα· δόξα τῇ δυνάμει Σου,
Κύροε.

Д. ОУСЛЫШАХ СЛУХ СИЛЫ КРТА,
КАК РАН ШВЕРЗЕСА НМЪ, И ВОЗ-
ПНУХ: СЛАВА СИЛЪ ТВОЕНЬ, ГДИ.

ε'. Ὁρθίζοντες βοῶμέν Σοι,
Κύριε σῶσον ἡμᾶς. Σὺ γὰρ εἶ ὁ
Θεός ἡμῶν, ἐκτίς Σου ἄλλον οὐκ
ἰστιεγ.

Е. Оұғренююш воліеміз Ти,
Гән: етсің ны: Ты бо есін Ерк
нашк, рәзбет Тебе мінгші не аймек.

ζ'. Ἐκύκλωσέ με ἀβίωσας, τα-
φῆ μοι τὸ κχήτος ἐγένετο, ἐγώ δὲ
ἐβίόσα πρὸς Σὲ τὸν Φιλάνθρωπον,
καὶ ἔσωχέ με ἡ δεξιά Σου, Κύ-
ρο; ε.

С. Швейде ма беездна, гробъ
лишне киңтъ быстъ, азъ же козопицъ
къ Тебѣ Члѣвъколюбъ, и сїссе ма
деснинца Тбоа, Ган.

5. Ο ἐν χαμίνῳ πυρὸς τοὺς
ὑμνολόγους σώσας παῖδες, εὐλο-
γητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων γιᾶν.

3. Въ пеющіи ѿгненій п'есно-
слободы епсыи ѿгроки, блгвени
Бггъ ѿтсюз нашиу.

η'. Τὸν ἔχ Πατρὸς πρὸ αἰώνων γεννηθέντα Γίον καὶ Θεὸν καὶ ἐπ' ἐγκάτων τῶν χρόνων σαρκωθέντα

п. И́з Си́а прéждé к'е́къ ро-
жéннаго Си́а и Бéга и въ посleбд-
ннаа л'бта волниеннааго ѿ Дкы

έκ Παρθένου Μητρὸς, ἵερεῖς, ὑμνεῖ-
τε, λαὸς, ὑπερυφοῦτε εἰς πάντας
τοὺς αἰώνας.

Θ'. Σὲ, τὴν ὑπέρ νοῦν καὶ λόγον
Μητέρα Θεοῦ, τὴν ἐν χρόνῳ τὸν
Ἄχρονον ἀφράστως κυήσασαν, οἱ
πιστοὶ ὄμοφρόνως μεγαλύνομεν.

Примѣніе. Первый канонъ на Вознесение Господне составленъ св. Иоанномъ Дамаскіиъ.

На праздникъ Пятдесятницы

Тропарь

Εὐλογητὸς εῖ, Χριστὲ ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ὁ πανσύρφους τοὺς ἀλιέας
ἀναδεῖξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ
Πνεῦμα τὸ "Ἄγιον, καὶ δὲ" αὐτῶν
τὴν οἰκουμένην σαργηνέσας. Φιλ-
άνθρωπε, δόξα Σοι.

Βαρβένης ἐσι, Χρῆστὲ Εἴπε οὕτω,
Ἴπκε πρελῆρι λοβῖαι τὰβλέϊ, ηνζπο-
ιάλεις ἥμις Δῆμα Στάρο, ἢ τέλιν
οὐλοβλέϊ ηελενηνδυ. Τῆβεκολικε, ηε-
ιάβα Τερβ.

Кондакъ

"Οτε καταβὰς τὰς γλώσσας συν-
έχεε, διεμέριεν ἔννη ὁ "Γψι-
στος, ὅτε δὲ τοῦ πυρὸς τὰς γλώσ-
σας διένειμεν, εἰς ἐνότητα πάντας
ἐκάλεσε· καὶ συμφωνῶς δοξάζομεν
τὸ Πανάγιον Πνεῦμα.

Ἐγδὰ ηηζωέδε ἀζύκην ελᾶ, ραζ-
μελάσθε ἡζύκην βύσηνή: ἐγδὰ ζε
σιγηνηκα λζύκην ραζλάσθε, εκ
εοδηνηέε έσλα πριζβά: η σογλάσην
ειάβηλης βεεεγήρο Δῆμα.

Стихиры

Δεῦτε, λαοὶ, τὴν τριτυπόστατον
Θεότητα προσκυνήσωμεν, Γίὸν ἐν
τῷ Πατρὶ σὺν Ἀγίῳ Πνεύματι· Πα-
τήρ γὰρ ἀχρόνως ἐγένυσεν Γίὸν
συναθίσιον καὶ σύνθρονον, καὶ Πνεῦμα
Ἀγιος ἦν ἐν τῷ Πατρὶ, σὺν Γίῷ
δοξαζόμενον, μία δύναμις, μία οὐ-
σία, μία Θεότης, Ἡν προσκυνοῦντες
πάντες λέγομεν· "Ἄγιος ὁ Θεός, ὁ
τὰ πάντα δημιουργήσας δι' Ήτο,
συνεργείᾳ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος·
"Ἄγιος ἰσχυρὸς, δι' Οὐ τὸν Πατέ-

Πρῆπετε, λοιδε, τριτυπόστατον
Βῆτες ποκλονήμισα, έσδ' εο Ωψῆ
εο Στάμις Δῆμοις: Ωψῆ εο βεζ-
λέτην ροδη Σηα οπρηοεύηνα η
οπρτόληνα, η Δῆμα Στάρη εε οο
Ωψῆ, εο Σηοις προσλαβελεύ: έδήνα
είλα, έδήνο εθιεετβο, έδήνο Βῆτεδ.
Έλιζκε ποκλακιψεσα εεη γλαγόλεικ:
Στάρη Βῆτε, εελ εοδήλων Σηοικ,
εοδήλητεορε Στάρη Δῆμα: Στάρη
κρέκηπι, Ημικε Ωψῆ ποζνάχομα η
Δῆμα Στάρη πρηίδε εο λιρε: Στάρη

ρα ἐγνώκαμεν καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ
“Ἄγιον ἐπεδήμησεν ἐν κόσμῳ.” Αγιος
ἀθάνατος, τὸ παράκλητον Πνεῦμα,
τὸ ἐκ Ὅσιων Πατρός ἐκπορευόμενον καὶ
ἐν Γενναπαύσμενον Τριάς Ἀγία,
δέξα Σοι.

Παράδοξα σήμερον εἰδον τὰ ἔθνη
πάντα ἐν πόλει Δαβὶδ, ὅτι τὸ
Πνεῦμα κατῆλθε τὸ “Ἄγιον ἐν πο-
ρίναις γλώσσαις, καθὼς ὁ Θεογό-
ρος Λουκᾶς ἀπεφέρετο, φησὶ^{το}
γάρ· συνηγμένων τῶν μαθητῶν
τοῦ Χριστοῦ, ἐγένετο γάρ τοις καθά-
περ φερομένης βίαιας πνοῆς, καὶ
ἐπλήρωσε τὸν οὐρανόν, οὐ διασπα-
καθήμενοι, καὶ πάντες ἤρχαντο
φθέγγεσθαι ἔνοις ὥρμαστι, ἔ-
νοις δύρμασι, ἔνοις διδάγμασι
τῆς Ἀγίας Τριάδος.

Ирмосы первого канона.

α'. Πόντωφ ἐκάλυψε φαραὼ σὺν
ἄρμασιν ὁ Συντρίβων πολέμους ὑψη-
λῷ βραχίονι· ἄσωμεν Αὔτῳ, ὅτι
δεδόξασται.

γ'. Τὴν ἦτο ψῆφον δύναμιν, τοῖς
μαθηταῖς, Χριστὲ, ἔως ἂν ἐνδύ-
σησθε, ἔψης, καθίσατε ἐν Ἱερου-
σαλήμ*. Ἔγὼ δὲ, ως Ἐμὲ, Παρά-
κλητον ἀλλον, Πνεῦμα τὸ Ἐμόν
τε καὶ Πατρὸς ἀποστελῶ, ἐν Ὡς
στερεωθήσεσθε.

Πριμηνανίε. Πορядок словъ: Χριστὲ, ἔψης τοῖς μαθηταῖς καθίσατε
ἐν Ἱερουσαλήμ, ἔως ἂν ἐνδύσησθε τὴν ἦτο ψῆφον δύναμιν.

δ'. Κατανοῶν ὁ προφήτης τὴν
ἐπ' ἐσχάτων* Σου, Χριστὲ, ἔλευ-
σιν, ἀνεβόα· τὴν Σὴν εἰσακήκοα,
Κύριε, δύναστείαν, ὅτι πάντας τοῦ
σῶσαι τοὺς χριστούς Σου ἐλήλυθας.

Πριμηνανίε. Ἐπ' ἐσχάτων σε. χρόνῳ=ν τὸ πολλήνια времена.

Πρεσλάβηα μνέας βίδεσα βοὴ
ιάζειψι βο γράδὲ Δέλοκὲ, ἐγδὲ
Δῆκ επίδε Θεύην βο σῆγνηνηγ
άζειψιεχ, ἐκοκη Εβογαλαγόνινει
Λύκα ποβεστετζ, γλαγόλετζ βο:
ιάζρανηιας ογηνιώμι Χρτώβειμζ,
ειίστε ωδηιχ, εικοκη νοσήμι δη.
χάνιο εκρην, ἡ ιεπόλην δέμι, ιδέη
ειάχειειδάψε, ἡ βοὴ ναχάσα γλα-
γόλατι ετράνηιαν γλαγώλι, ετρά-
νηιαν ογένηη, ετράνηιαν ποκελέ-
νην Θεύια Τρῖτη.

ε. Πόντομικ ποκρὶ φαραίνα
ει κολεγήιαλην Βοκρδωάλην εράνη
ιάζιψειον: ποήμις θέμα,
ιάκια προσλάβηα.

ζ. Βο ειγοτηὶ είλοι, ογηνιώμι,
Χρτὲ, δόνδεπε ωβαεψέτεσα, ρέκλ
ειη, ειδίητε βο Ιεράνηκι: Ηζε τε
ιάκια Μενή, ογηνιώτελα ήνογο, Δῆκ
Ιεσέρη τε η Οηνα ποσλι, βο Νέμιτε
ογηνερδητέσα.

η. Βιοτράλαι πρέσις βο ποσλέδ-
ηαλ Τβοὲ, Χρτὲ, πριηστετζε, βο-
πιάλη: Τβοὶ ογελιώδηχ, Γδη, ειάδ,
ιάκια ειλ ειήτη πολλάνηια Τβοὶ^τ
πριησέλ ειη.

ε'. Τὸ διὰ τὸν φύζον Σου ληφθὲν, Κύριε, ἐν γαστρὶ τῶν προφητῶν καὶ κυηθὲν ἐπὶ τῆς γῆς, πνεῦμα σωτηρίας Ἀποστολικὰς καρδίας κτίζει καθαρὰς καὶ ἐν τοῖς πιστοῖς εὐθὺς ἐγκαίνιεται· φῶς γὰρ καὶ εἰρήνη διότι τὰ Σά προστάγματα.

Ϲ. Ναυτιώντα τῷ σάλῳ τῶν
βιωτικῶν μελημάτων, συμπλόσις
ποντούμενον ἀμαρτίαις* καὶ ψυχο-
φύσιόρῳ θηρὶ προσριπτούμενον, ὡς δὲ
Ἰωνᾶς, Χριστὲ, βοῶ Σοι ἐκ θανα-
τηφόρου με βιθοῦ ἀνάγαγε.

Приимъчанія. Порядокъ словъ: *ώς οἱ Ἰωνῖς, Χριστὲ, βοῶ Σου ἀνάγαγε ἐνθανατηφόρου βυθοῦ με ναυτιώντα κτλ.—ποντοβόμενον συμπλόκοις ἀμαρτίαις=погопляляемаго грѣхами, сопровождающими меня.*

ζ. Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς ἐμβληθεῖντες, ὅσιοι παῖδες τὸ πῦρ εἰς δόρσον μετέβαλον, διὰ τῆς ὑμνωδίας οὕτω βοῶντες: εὐλογητὸς εἴ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

η'. Ἀφλεκτος πυρὶ ἐν Σινᾶ
προσομιλοῦσα βάτος Θεὸν ἐγνώ-
ρισε τῷ βραδύταχτῳ καὶ δυσήχω
Μωσῆ, καὶ παῖδας ζῆλος Θεοῦ
τρεῖς ἀναλώτους ἐν πυρὶ ὑμνῶδους
ἔδειξε· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν
Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερψύχοντε εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

ἢ. Μή τῆς φύσιορᾶς διαπειρά
κυνοφορήσασα καὶ παντεχνήμονι
Λόγω σάρκα δανείσασα, Μήτερ
ἀπέιρανδρε, Παρθένε Θεοτόκε,
δοχείον τοῦ Ἀστέκτου, χωρίον τοῦ
ἀπέιρου Πλαστούργος Σου, Σὲ
μεγαλύνομεν.

Примѣчаніе. Первый канонъ на Пятдесятницу — твореніе св. Козмы Маюмскаго.

Б. Плакуциаго въ молѣкѣ жи-
тейскіхъ попеченій, въ корабельныхъ
почтоуальена грѣхѣ нъ душетаѣнно нѣ
свѣрно пристаѣла, іако Іѡна,
Христ., вспію Ти: нѣ спертоносныѧ
глагонныѧ во зведеніи ала.

3. Въ пеірѣ Сѣненію єкбѣржени, прїпѣнїи сѣтроци Сѣни въ рѣсѣ пре-
лоджина, воспѣканіемъ сицѣ волгойо: вѣ-
лгѣніз єсн, Гѣн, Бѣже сѣтѣцѣ на-
шиу.

й. Нешпальна місції в Сінані
принчіпується кінні та інші не-
длено засічномъ ѿ гвгніомъ Мішъ-
себи, ѿ строки речностю Бахія-
трії непрервомъ ѿ місці п'євці-
поклад: всі ділла Гана, Гда поінте-
и проводносните во вед вікі.

д. Не таївія нісвішненіємъ
рольша і весянітрецъ єлобъ піть
взаніюдівша, Мітн неңкідомж-
на, діко Ецѣ, прілагелице Нестер-
піллагш, село некмістяллагш Зи-
жінтела Твоєгш. Та величайш.

Ирмосъ 9-ой пѣсни втораго канона

Хаіроіс, "Анастаса, μητροπάρθενον
хлѣосъ;
"Апакъ ꙗрѣ еудінѹтѹн еўлаலѹн отома
Рѣг҃реѹеиу оѹ сѹнѹеи, Се мѣлпєиу
ѧзїѡс,
'Ілїггиꙗ дѣ нѹсъ ѧпакъ Сѹу тѹн тѹхѹн
Нѹеиу. ѹћенъ Се сѹмѹѡнѹсъ дѹбѧ-
Сѹмѹн.

Примѣчаніе. Второй канонъ на Пятдесятницу составленъ св. Иоанномъ Дамаскінъмъ.

На празднованіе въ честь святыхъ равноапостольныхъ царей Константина и Елены

Тропарь

Тѹи стауруѹ Сѹу тѹн тѹпѹн єн
оѹраѹнѹ ѹеасамеѹиу хати ѿсъ ѿ
Паѹлоис тѹн кљиѹи оѹхъ єќи аѹмѹ-
пѡнъ дѹсамеѹиу, ѿ єнъ ѹаѕиւеѹиу
'Апостолѹсъ Сѹу, Кѹрие, ѹаѕи-
леѹиѹианъ пѹли тѹи ѹеирѹ Сѹу паѹ-
щето. Ѽнъ ѹерісѡчє дѹапанто. єнъ
eirjnyj прѹсѹеиаис тѹи ѹеотѹхѹу,
мѹнє Фиլаѹмѹпѡ.

Кондакъ

Кѡнстантиносъ сѹмѹерѹн сѹнъ тѹи
μηтрѹ тѹи 'Елени тѹн стауруѹн
еќфаинѹи, тѹ пѹнѹеиб зѹионъ ѹулюн,
пѹнѹи мѹнъ тѹн 'Іоудаионъ аїсѹ-
нѹи ѹнта, ѹплюн дѣ пѹтѹн аѹн-
тѡн хати єнантионъ. дї Ѽмѹасъ ꙗрѣ
аѹеиѹи ѹиѹи сѹмѹионъ мѹгѹа хати єнъ
пѹлѹмоис фрикто.

На рождество святаго пророка, предтечи и крестителя Иоанна

Тропарь

Профїта хати прѹдromoе тѹи
пѹрѹсѹиаис Христѹи, Ѿзїѡс еѹфѹ-
мѹсai се оѹхъ еѹпорѹмѹен Ѽмѹеis,

Радбѹиа, Црѹице, мѹрѹдѹтвен-
наа сѹмѹ: в лака во оѹдобоибрациа.
Тевѧнаа благоглагѡибаа ѹиста ви-
тѹиствовати не жѹтѹ, Теве пѹкѹи
дѹстѹиши: ѹзѹмѹкѹиже же оѹмѹ
в лака Твоє рѹжѹ бѹзѹмѹтти:
тѹкѹиже Та соглаšни сѹмѹи.

Крѹта Твоегѡ ѿбрѹзк на нѹеси
в лака пѹ таќоже Плѹев зѹиѹи не
шѹ ѹелѹвека нѹеи, в л ѹаѹехъ
мѹлл Твој, Гѹи, ѹаѹетвѹиѹи гѹлѹ
в л ѹиѹи Твоји положи: єнѹже
сѹмѹи ѹсегда в л мѹрѹ мѹтѹви
Гѹи, єнѹи Члѹвеколѹбче.

Кѡнстантиносъ дѹеси се мѹтѹрио
Еленио ѹрѹ таѹдѹиѹи в сечтѹи
др бо, в сѹхъ оѹваш ѹдѹиѹи посрѹ-
ление сѹмѹ, сѹрѹжие же на протѹ-
ныя в ѣрѹиыхъ ѹаѹи: нѹсъ бо ѹади
мѹнѹиа ѹнѹиене в лїе һ во ѹранѹи
грѹзное.

Прѹоче һ прѹече пришествїа
Христѹи, дѹстѹиши вѹсѹвалити та
нѹдоѹмѹемк мѹи, любовию чѹющи

οι πόθι τιμῶντες σε· στείρωσις γάρ τεκούσης καὶ πατρὸς ἀφωνία λέλυνται τῇ ἐνδόξῳ καὶ σεπτῇ σου γεννήσει, καὶ σάρκωσις Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ κόσμῳ κηρύγγεται.

Кондакъ

‘Η πρὸν στείρα σήμερον Χρι-
στοῦ τὸν πρόδρομον τίκτει, καὶ
αὐτὸς πλήρωμα ἀπάσης τῆς προ-
φητείας· ‘Ον περ γάρ προανεκήρυ-
ξαν οἱ προφῆται, Τοῦτον δὴ ἐν
Τορδάνῃ χειροθετήσας, ἀνεδείχθη
Θεοῦ Λόγου προφήτης, κήρυξ
ὅμοιος καὶ πρόδρομος.

τὰ: οὐ πλόδεστο βο ρόζδιστα ἡ σῆτης
κεζγλάστε φραζέστια σλέβημιτ ἡ
τητηνικη τβονηκι φραζεστομι, ἡ
κοπιψέντε θηα Εικτια μέρονι προ-
πεξέδετσα.

Кондакъ

Прежде неплоды днесь Христова
претендуя рождаются, и той (есть) непол-
нене велакага пребывастватъ: Всоже-
бо пророцы проповедаша, на Всего
во Гирдане руки положивъ, явися
Ептилъ Влоба пророкъ, проповедникъ,
вкликъ и претенца.

На празднованіе въ честь святыхъ первоверховныхъ Апостоловъ Петра и Павла

Тропарь

Οι τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι
καὶ τῆς οἰκουμένης διδάσκαλοι, τῷ
Δεσπότη τῶν δικαιωμάτων πρεσβεύσατε εἰρή-
νην τῇ οἰκουμένῃ διωρήσασθαί καὶ
ταῖς φυγαῖς ἡμῶν τὸν μέγαν ἔλεον.

Міліахъ первопрестольници и
вселенники ищите, вакъ веъхъ
молите лихъ вселенничай дарованіи
и дашаиз нашими велю матв.

Кондакъ

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ Θεοφθόγγους
κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Ἀπο-
στόλων, Κύριε, προσελάβου εἰς
ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν* Σου καὶ
ἀνάπτασιν· τοὺς πόνους γάρ ἔκει-
νων, καὶ τὸν θάνατον ἐδέξω ὑπὲρ
πᾶσαν δλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γινώ-
σκων τὰ ἐγκάρδια.

Твѣрдна и Ег҃оукѣвшинна про-
повѣдатели, вѣрхъ міліахъ (Тбонихъ),
Глїн, прїаля єшъ въ наслажденіе
благихъ Тбонихъ и покой: Бшлѣзни
бо синѣхъ и смѣртъ прїаля єшъ
паче велакага всплодія, єдине сеъ-
дий сефдечна.

Примѣчаніе. Тѣн агатѡн—средняго рода.

На празднованіе въ честь св. пророка Иліи

Тропарь

‘Ο ἔνσαρχος Ἀγγελος, τῶν προ-
φητῶν ἡ κρηπίς, δὲ δεύτερος πρό-

βο πλότη Ἀγγλъ, пророки въно-
вание, вторый претенца пришествія

δροφος τῆς παρουσίας Χριστοῦ,
'Ηλίας δὲ ἐνδοξος, ἀνωθεν κατα-
πέμψας Ἐλισσαῖ τὴν χάριν νό-
σους ἀποδιώκειν καὶ λεπροὺς καθα-
ρίζειν, διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν
βρύει ιάματα.

Χρήστοβα Ἰλιὰ εἰάβηναι, εβύσε πο-
ιάβηναι θλισσέειν ελτε νεδυγι ὥρο-
νάτη ἡ προκατέβηναι ιόνηψάτη,
τέκμικε ἡ πονιτάιοντηις ἐγέ το-
νητη ήζψελένηλ.

Кондакъ

Προφῆτα καὶ προσόπτα τῶν
μεγαλουργῶν τοῦ Θεοῦ, Ἡλία
μεγαλώνυμε, δὲ τῷ φύέγματι σου
στήσας τὰ ὑδατόρρυτα νέφη, πρέ-
σθευε ὑπέρ ήμῶν τῷ μόνῳ Φιλαν-
θρώπῳ.

Πρόρομέ ἡ προκήδηε βελίκηχ δέκα
Εἴρη (νάσερω), Ἰλιέ βελικονομενήτε,
επικάνηεις τεούλις οὔσταίνειν βο-
λογιώνηκα ιόβλακη, μολὴ ὢ νάσκ
εδίναγο Τλεύεκολιόντα.

На Преображеніе Господне

Тропарь

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρε,
Χριστὲ δὲ Θεός, δεῖξας τοῖς μαθη-
ταῖς Σου τὴν δόξαν Σου, καθὼς
ἡδύναντο· λαμψάτω καὶ ήμīν τοῖς
ἄμαρτωλοῖς τὸ φῶς Σου τὸ ἀΐδιον
πρεοβείαις τῆς Θεοτόκου. Φωτο-
δύτα, δόξα Σοι.

Πρεωβραζήσα τονη на горѣ,
Χρήτε Εἰκὲ, ποκαζάβыи ογчнкюи.ιк
Τεούльиς ειάβу Твою, икоже мо-
жихъ: да возсілехъ и наиз греч-
ныииз εвѣтъ Твой преноеніиный
мѣтвади Епзы. Өбетодиаиче, слава
Терѣ.

Кондакъ

'Επι τοῦ ὄρους μετεμορφώθης,
καὶ, ως ἔχώρουν, οἱ μαθηταὶ Σου
τὴν δόξαν Σου, Χριστὲ δὲ Θεός,
ἐνεέσαντο· ἵνα, ὅταν Σε ἴδωσι
σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοή-
σωσιν ἑκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ
κηρύξωσιν, ὅτι Σὺ ὑπάρχεις ἀλη-
θῶς τοῦ Πατρὸς ἀπαύγασμα.

На горѣ преверазилася есн, и,
икоже вилѣшахъ, огчнкыи Твой
еиаеву Твою, Хрѣтъ Еике, відѣша:
да єгда Тѣ оғэрлатъ распинанема,
страданіе оубио оғраздимѣютъ болъ-
ное, мірои же пропорѣдатъ, икш
Ты єси вонестинъ Сочее ііаніе.

Ирмосы первого канона

α'. Χοροὶ Ἰσραὴλ, ἀνίκμοις ποσὶ^{*}
πόντον Ἐρυθρὸν καὶ ὑγρὸν ψυδὸν
διελάσαντες*, ἀναβάτας τριστάτας**
δυσμενεῖς ὄραντες ἐν αὐτῷ ὑπο-

β. Δίνιци Ἰηλιτεστѣи, неблажныи
етопами, понтии Чернныи и влажнъю
глбенъ прогнавше, веднинки тры-
еграты враги відайще къ ней по-

βρυχίους, ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελπον· γράψένει, εἰς βεσέλεμη πολύδι: ποίησις
ἀσωμέν τῷ Θεῷ ἡμῶν, δτὶ δεδό- Κῆρυξ οὐκενέθ, τίκις προσλαύνει.
ξασται.

Примычанія. Делецънъ=1) прогонять черезъ что, 2) проѣзжать, проходитъ.—тристатицъ=сановникъ, вельможа.

γ'. Τόσον δυνατῶν ἡσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν διὰ τοῦτο ἐστερεώθη ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

δ'. Εἰσακήκοα τὴν ἔνδοξον οἰκονομίαν Σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς, δτὶ ἐτέχυνῃς ἐκ τῆς Παρθένου, ἵνα ἔκ πλάνης ρύσῃ τοὺς κραυγάσοντας δόξα τῇ δυνάμει Σου, Κύριε.

ε'. Ό τοῦ φωτὸς διατμήξας* τὸ πρωτόγονον φάσι, ώς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα ὑμεῖ Σε, Χριστὲ, τὸν Δημιουργὸν, ἐν τῷ φωτὶ Σου τὰς ὄδοις ἡμῶν εὑθυνον.

Примычанія. Διατμήξω=разсѣвать, разсѣвать, распостранять; διατμήξας τὸ πρωτόγονον φάσι τοῦ φωτός: распостраняшій первобытие сине свѣта.

ζ'. Ἐν τῷ θλίβεσθαι με ἐβόησα πρὸς Κύριον, καὶ ἐπήχουσέ μου ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

ζ'. Αθραμμαῖοι ποτε ἐν Βαβυλῶνι πατῖδες καρίνου φλόγα κατεπάτησαν, ἐν ὅμοιοις κραυγάσοντες ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς, εὐλογητὸς εί.

η'. Οἱ ἐν Βαβυλῶνι πατῖδες, τῷ Θεῷ πυρπολούμενοι ζήλῳ, τυράννου καὶ φλογὶς ἀπειλὴν ἀγδρείως κατεπάτησαν, καὶ μέσον πυρὸς ἐμβληθέντες, δρασιζόμενοι ἔφαλλον εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

θ'. Ό τόκος Σου ἄφθορος ἐδειχθῇ· Θεὸς ἐκ λαγόνων Σου προηλθε, σαρκοφόρος ὥς* ὥφθη

γράψένει, εἰς βεσέλεμη πολύδι: ποίησις
Κῆρυξ οὐκενέθ, τίκις προσλαύνει.

η'. Δίκια σίληνης ἡζημόρι, ἡ νεμονιστεύοις πρεπόσασα εἴλοιο: εἴγω ράδι οὐτερδίσα εἰς Γῆνε σέρδει μοὲ.

λ'. Θύγειανης σλάβνοει σμογρένεις Τβοὲ, Χρῆτε Βῆτε, τίκις ροδήσα εἴην ψη Δέης, δι ψέστη οὐβάτην ψεδνημια: σλάβα σιλή Τβοέη, Γδη.

η'. Ωι εἴτα πρεγέκινη περβορόδηνη ειβέττε, τίκις ψο ειβέττε μέλλα ποιότη Τὰ, Χρῆτε, Σοδέτελα, ψο ειβέττε Τβοέμη ποτή ηάσια ιαράβι.

δ'. Βιεγδὰ σκορεέτη μὴ, βοζοπήχ κο Γῆν, ἡ οὐελύσα μὰ Βῆτη επηΐα μοεγω.

ζ'. Μεραλλιστήν ηνογδὰ εις Βιανήνηκε οτροցι πείζηνη πλάμενη πο- πράσια, πέξημη έζηιβάιοψε: σότέψα ηάνηνης Βῆτε, ειρήνης έση.

η'. Βι Βιανήνηκε οτροցι, Βιπτενηνοι ραπλαέμην ρέβνοστίο, μογνήτελα η πλάμενη πρεψένει μόγεσκη ποπράσια, η ποερεδέ οτρηά Ββέργενη, ωροσαέμη πολύδι: βλαγοσλοβήτε, ειλλα μέλλα Γδηα, Γδα.

λ'. Ρήτεβο Τβοὲ ηεγλέηνο ιάκησα: Ειρή ηζε εοκύ Τβοέου πρόηδε, τίκις ηττονόσεψα ιάβησα η ζεμάη η

ἐπὶ γῆς καὶ τοῖς ἀνθρώποις συν-
ανεστράφη. Σὲ, Θεοτόκε, διὸ πάν-
τες μεγαλύνομεν.

Приимъчанія. Ω ; (вакъ) получаетъ удареніе, если стоять позади сравниваемаго слова: *σαρκοφόρος* $\dot{\omega}=\omega\acute{s}$ *σαρκοφόρος*.—Первый канонъ на Преображеніе Господне—произведеніе св. Козьмы Маюмскаго.

На Успеніе Пресвятої Богородиці

Тропарь

Ἐν τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐψύλαξες, ἐν τῇ κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες, Θεούκε· μετέστης πρὸς τὴν Ζωὴν, Μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς Ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς Σαῖς λυτρουμένη ἐκ θανάτου τὰς ψυγὰς ἡμῶν.

Кондаевъ

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτύχον καὶ προστασίαις ἀμετά-
θετον ἐλπίδα τάφος καὶ νέκρωσις
οὐκ ἔκρατησαν· ὡς γὰρ Ζωῆς Μη-
τέρα, πρὸς τὴν Ἰωῆν μετέστησεν
οἱ μήτραι Οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Въ рѣкѣ бѣ дѣтъ сохранилъ єснъ,
ко ѿспеніи міра не ѿстѣнилъ єснъ,
Бѣцъ: престаўилася єснъ къ жиботу,
Иг҃ти єсунъ Жицота, и мѣтгали
Твоимъ низкавалиши ѿ спирѣти
дѣши наша.

Въ лѣтъяхъ не вскіплющъ Кіцъ
и въ представительствахъ непреложное
упомянаніе гробъ и мѣрнѣліе не
улержаста: такоже бо Живота Итры,
иЖивотъ престави бо оутрѣвъ
Бесѣльбъиса приходѣтъению.

Ирмосы первого канона

α'. Πεποικιλμένη τῇ Θείᾳ δόξῃ,
ἡ ἱερὰ καὶ εὐχετής, Παρθένε,
μνήμη Σου πάντας συνηγάγετο
πρὸς εὐφροσύνην τοὺς πιστούς,
ἔχαρχούσσες Μαριάμ μετὰ χορῶν
καὶ τυμπάνων, τῷ Σῷ ἀδοντας
Μονογενεῖ ἐνόργως ὅτι δεδόξαστα..

γ'. Ἡ δημιουργικὴ καὶ συνεκτικὴ τῶν ἀπάντων Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις, ἀκλινῆ, ἀκράδαντον τὴν Ἐκκλησίαν στήριξεν, Χριστέ· μόνος γάρ εἰ ἅγιος, ὁ ἐν ἀγίοις ἀναπαύθμενος.

Ѣ. Прѣѣкрашеннїа ЕѢтвению
слагою, сїїеннаа нѣ слабнаа, дѣо,
память Твоя вѣдъ сообраѣ весялию
вѣбрнка, начинайшѣй Маріїнѣ ск
лїккіи нѣ тѣлпнкы, Твоему нокицька
вѣдннофодномъ: слабниш тѣкш просол-
вика.

ї. Содѣтвіема и содержіителемъ наѧ вѣкѹхъ Біжіа мѣстѣ и сѧло, непреклоннѣ, недвижимаѣ Ѣрковъ ѿтъверднѣ, Хрѣтѣ: сѧинъ бо єнъ істѣ, во ст҃пѹхъ почивавъ.

δ'. Τήσεις προφητῶν καὶ αἰνίγματα τὴν σάρκωσιν ὑπέψηναν τὴν ἐκ Παρθένου Σου, Χριστόν φέγγος ἀστραπῆς Σου εἰς φῶς ἐθνῶν ἔξελεύεται, καὶ φωνῇ Σοι ἄβυσσος ἐν ἀγαλλιάσει· τῇ δυνάμει Σου δόξα, Φιλάνθρωπε.

ε'. Τὸ Θεῖον καὶ ἄρρητον κἀλλος τῶν ἀρετῶν Σου, Χριστὲ, διηγήσομαι· ἐξ ἀδίου γὰρ δόξης συναΐσιον καὶ ἐνυπόστατον λάμψας ἀπαύγασμα, Παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ σωματωθεὶς ἀνέτειλας Ἡλιος.

ζ'. "Αλιον ποντογενές κητῶν ἐντόσθιον πῦρ* τῆς τριημέρου ταφῆς Σου προεικόνισμα*, οὐ^{*} Ἰωάννης ὑποφήτης ἀναδέεικται·* σεσωσμένος γὰρ, ὡς καὶ προύπεπτωτο*, δαινῆς ἐβόα· θύσω Σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε.

Примечание. Кηтвон ἐντόσθιον πῦρ: огонь (страданий) внутри морского кита.—προεικόνισμα (ἐστι)—сказуемое.—οὐ sc. προεικονίσματος.—ὑποφήτης ἀναδέεικται—сказуемое.—ώς καὶ προύπεπτωτο: въ томъ видѣ, въ какомъ быль поглощенъ.

ζ'. Ιταμῷ θυμῷ τε καὶ πυρὶ Θεῖος ἔρως ἀντιτατόμενος, τὸ μὲν πῦρ ἐδρόσιζε, τῷ θυμῷ δὲ ἐγέλα, Θεοπνεύστῳ λογικῇ τῇ τῶν ὄσιων τριφθόγγῳ λύρᾳ ἀντιφθεγγόμενος μουσικοῖς ὅρτάνοις* ἐν μέσῳ φλογῆς· ὃ δεδοξασμένος τῶν πατέρων καὶ ἥμῶν Θεὸς, εὐλογητὸς εἴ.

Примечание. Θεοπνεύστῳ λογικῇ τῇ τῶν ὄσιων τριφθόγγῳ λύρᾳ ἀντιφθεγγόμενος μουσικοῖς ὅρτάνοις—на звуки музыкальныхъ инструментовъ отвѣтная пѣснь на Богодухновенной словесной трехзвучной цѣвицѣ праведныхъ.

η'. Φλόγα δροσίουσαν δάσιος, δυσσεβεῖς δὲ καταφλέγουσαν Ἀγγε-

λ. Ρέινη πρόοικων ἡ γαδᾶνηλ βοπλιένῃ προσκινίᾳ Ὅλει Τροὲ, Χρῆτε· εἰλήνει βλητάνηλ Τροεγὼ δο εἰέται μάζικωει ἴζυιδεται, ἡ βοζγλανίται Τερεβένηδα εις βεσελίεικις εἰλή Τροεῖν ελάβα, Τλεβένηδα κοιάρει.

η'. Εἰκόνιο ἡ μενεργκιένηδιο δοερότυ δοεροδέγτειη Τροίχη, Χρῆτε, ἡ πο-βεκίκις Ὅλη προσκινίαλ δο ελάβεις ειρηνίκηοε ἡ ὑποστάσιοε δοζ-ειλεβιη εἰλήνει, ἡζ δεβτενίαλ οὐτρόβει εδημιαλ δο τακή ἡ εκκηνι βοπλιέσα δοζειλεις εἰσι ελάνηε.

ζ'. Μορεκή πούχινοροδныи κι-τοάζ εινέτρеннии ѿгын гридней-нагш Троегу ποгрекеиηла прошерад-жение, єгашке Іана πρόοικη ποκα-заса: спасеня во, таκω ἡ πρεδпо-слиса, небрекеиенз волиаше: ποκρδ Τи со глáсоми хваленія, Гли.

ζ'. Βεζετζднѣй тарости же ἡ ѿгын Ежтевенное желаніе сопро-тиблалсем, ѿгын оўеш юрошиаше, тарости же сижеашем, Егодохно-веникои словесною прѣблыж τριεβ-цянину цѣвицѣю проптибоевѣшлал илдесїкїиескиих ѿрганах посерединѣ пламене: препросамблленный сѣтциевъ ἡ нашк Еже, сижеенъ єси.

η'. Пламень юрошиашъ прѣблы-нила, блочестнѣяла же попалакищъ,

λος Θεός ὁ παναθεύης ἔδειξε παισὶ, ζωαρχικήν δὲ πηγὴν εἰργάσατο τὴν Θεοτύκον, φυδοράν θανάτου καὶ ζωὴν βίλυστάνουσαν τοῖς μέλπουσαῖς τὸν Δημιουργὸν μόνον δύνοδην οἵ λελυτρωμένοι καὶ ὑπερυψωῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὥ. Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ δροὶ ἐν Σοὶ, Παρθένε ἄχραντε· παρθενεύει γὰρ τόκος, καὶ ζωὴν προμυγήστεύεται θάνατος· η μετὰ τόκον Παρθένος καὶ μετὰ θάνατον ζῶσα, σώζεις ἀεὶ, Θεοτόκε, τὴν κληρονομίαν Σου.

Примечание. Первый канонъ на Успеніе Пресвятой Богородицы написанъ си. Козымою Маюмскимъ.

На празднованіе въ честь перенесенія изъ Едеса въ Константинополь иерукотвореннаго образа Спасителя

Тропарь

Τὴν ἄχραντον εἰκόνα Σου προσκυνοῦμεν, Ἀγαθὲ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός· βούλήσει γὰρ εὐδόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐπὶ τὸν σταυρὸν, ἵνα ρύσῃ οὓς ἔπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἔχθροῦ. "Οὐεν εὐχαριστώς βοῶμέν Σοὶ· χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

На усѣкновеніе честныя главы пророка, предтечи и ирестителя Иоанна

Тропарь

Μνήμη δικαιού μετ' ἐγκωμίων,
σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ
Κυρίου, Πρόδρομε· ἀνεδείχθης γὰρ
δοτῶς καὶ προφητῶν σεβασμιώτερος,

Δῆγε Βῆστιй вселеніиный показа́
сътроками, жибоначальныи же
несточинка содѣла Епъ, тао сиер-
ти и жиботъ томашъ поицьлии:
Содѣтелья єдинаго поими извѣлени-
ніи и превозносили во всѣхъ вѣки.

Ѳ. Погѣждайтса єстества и-
стакы къ Тебѣ, Дѣво чига:
дистрѣтца бо ржѣтъ, и жиботъ
иредѣберѣтъ сиерти: по ржѣтъ
Дѣва и по сиерти жиба, спасеши
прѣш, Епѣ, наслѣдіе Твоє.

Пречѣомъ Твоемъ шеразъ по-
кланѣнія, Бѣгій, прослави прощенія
и прегрѣшиеній нашнхъ, Хрѣтъ Εїже:
бо леи бо бѣговолиагъ єсн пѣтю
взыти на крѣтъ, да и извѣлениши, іакъ
коудаля єсн, ѿ работы вражіѧ.
Тѣмъ бѣгодарственіи воліенъ Ти:
радости неполнагъ єсн всѧ, Спсе
нашъ, пришедшій сїтъ лирз.

Память прѣлагаш ся похваламъ,
тѣкъ же доблѣтъ сиенѣтельство
Гѣне, Прѣчес: показалъ бо ся єсн во-
несточинъ и прѣрокавъ чѣнѣшии, іакъ

ὅτι καὶ ἐν ρεῖθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν Κηρυτόμενον. "Οὐδεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας χαίρων, εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν ᾧ θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκὶ, τὸν αἰρούντα τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ἵνα εἰ τερβάχη κρτίτη εποδόσιλε ἐσὶ Προποβέδανναgo. Τέλικε γὰρ ἵστιν⁸ ποστραδάβης ράδιασα, πλαγοβέτηλας ἐσὶ ἡ εὐφυίας βοῶδες. Εἴτα ταβλιώσα πλτίο, εζέμιλιμαρο γρίκης λίρα ἡ ποδακόμαρο οάνης βέλιο μάργη.

Кондакъ

Η τοῦ Προδρόμου ἔνδοξος ἀποτομὴ οἰκονομία γέγονε τις Θεϊκὴ, ἵνα καὶ τοῖς ἐν ᾧ θεῷ τοῦ Σωτῆρος κηρύξῃ τὴν ἔλευσιν. Θρηνείτω οὖν Ἡρῳδίας, ἀνομον φόνον αἰτήσασα· οὐ νύμνον γάρ τὸν τοῦ Θεοῦ, οὐ ζῶντα αἰώνα ἡγάπασεν, ἀλλ' ἐπιπλαστον, πρόσακαρον.

Πρτέσεβο ελάβοε οὔρεικονεή εινογρένε εκτίστη ηέκοε Κικτενοε, δα ἡ εὐφυίας βοῶδες Εύσοβο προποβέστη πριωέστε. Δι ριδάετκ ούκο Ήρωδία, κεζζακόνηο ούκειστο ιηπροείσιν: οε ζακόν βοζλογή, οο πριπερνηο, πριβρέμενηο.

СТИХИРЫ, ТРОПАРИ, КОНДАКИ И ИРМОСЫ ВОСКРЕСНЫХЪ СЛУЖБЪ ОСМОГЛАСНИКА

Перваго гласа

Стихиры на «Господи возввахъ»

Τὰς ἑσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς πρόσδεξαι, "Ἄγιε Κύριε, καὶ παράσχοι ἡμῖν ἀφεσιν ἀμαρτιῶν, ὅτι μόνος εἰ δεῖξας ἐν κόσμῳ τὴν ἀνάστασιν.

Κυκλώσατε, λαοί, Σιών καὶ περιλάβετε αὐτὴν, καὶ δότε δόξαν ἐν αὐτῇ τῷ Ἀναστάντι ἐκ νεκρῶν, δτι Οὗτός ἐστι Θεὸς ἡμῶν, ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

Βενέβερνία οάνηα μολιτβη πρηπη, Στύη Γῆ, οο ποδάκη οάνηισταβλεήο γρέκωβ, ιάκιο έδηνης ἐσὶ ταβλεήο εκ μίρη βοικρη.

Ώβειδητε, λιόδε, Σιώνη, οο ωέ. ιιήτε ἐρὸ, οο δαδήτε ελάβη εγ ήέμη βοικρημεύ ήζ μέρτβηχ: ιάκιο Τοῦ έστη Εγκα οάνη, ήζβαλεη οάνη οο βεζζακόνηο οάνηχ.

Δεῦτε, λαοί, ὑμνήσωμεν καὶ προσκυνήσωμεν Χριστὸν, δοξάζοντες Δύτοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, ὅτι Οὐτός ἔστι Θεὸς ἡμῶν, ὃ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἔχθρου τὸν κόσμον λυτρωσάμενος.

Πρινδίτε, λιόδιε, βοεποίμιζ ἡ ποκλονήμεα Χρ̄το, ελάβαψε ὕγια ἡζέ μέρτειχας βοσκήνιε: ταῖς Τοῦ ἔστε Βῆται οὐκέτι, ὃ πρέλεσθη βράτια λίρα ἡζειλένη.

Богородиченъ

Τὴν παγκόσμιον δόξαν τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρεῖσαν καὶ τὸν Δεσπότην τεκοῦσαν, τὴν ἐπουράνιον πύλην, ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν Παρθένον, τῶν ἀσωμάτων τὸ ἄσμα καὶ τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλωπισμα: Αὕτη γὰρ ἀνεδείχθη οὐρανὸς καὶ ναὸς τῆς Θεότητος, Αὕτη τὸ μεσότειχον τῆς ἔχθρας καθελοῦσα, εἰρήνην ἀντεισήγαγε καὶ τὸ Βασιλεῖον ἀνέῳξε. Ταύτην οὖν κατέχοντες τῆς πίστεως τὴν ἀγκυραν, ὑπέρμαχον ἔχομεν τὸν ἐξ Αὕτης τεχθέντα Κύριον. Θαρσεῖτε τοίνυν, θαρσεῖτε, λαοί τοῦ Θεοῦ καὶ γὰρ Οὐτός πολεμήσει τοὺς ἔχθρούς, ὡς παντοδύναμος.

Βισεμίρθιο ελάβδ' ὃ χειροβέης προζάρβωδίον ἡ βλῆται ρόζδωδί, ηβήνιον άβερη, βοεποίμικ Μήριο Δέδη, βεζπλήνιχας πέκεη ἡ εβέρηνιχας οὐδοερένε: Σιά βο ταῖκησα ήβο ἡ χράμικ Βιζτεά: Σιά, πρεγραζδέπειε βρακδάρια ραζρύνινησι, μίρη κεβεδὲ ἡ Ζργείε ώβέρζε. Σιοὺ ήβο ήλιθψε εβέρης οὐτκερζλένε, ποβόρηνικα ήλιαλημαλιας ήζ Ήελα ρόζδωλοσα Γλά. Δερζάνητε ήβο, δερζάνητε, λιόδιε Βιζτή: ήβο Τοῦ ποβέδιτης βραγή, ταῖκα βεσείλενη.

Тропарь

Τοῦ λιθοῦ σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων καὶ στρατιωτῶν φιλασσόντων τὸ ἄχραντόν Σου Σῶμα, ἀνέστης τριήμερος, Σωτερ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωήν. Διὸ τοῦτο αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβύσαν Σοι, Ζωοδότα· δόξα τῇ ἀναστάσει Σου, Χριστὲ, δόξα τῇ Βασιλείᾳ Σου, δόξα τῇ οἰκουμείᾳ Σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Κάλιενη ψαπεάτανδ' ὃ Ίδεῖν ἡ βόνιωντας στρεψύσιας πρεγήτος Τέλο Τεοὲ, βοσκρίς ἐσὶ τριδνέβενη, Σίπε, δάρδα μίροβη τήζην. Σεργὼ ράδη εἶλη ηένηια κοπιάχδ Τί, Ζηζηδάβε: ελάβα βοσκρήνιο Τροεμδ, Χρ̄τε, ελάβα Ζργείο Τροεμδ, ελάβα ειοτρένειο Τροεμδ, ἐλάνη Ζάβε-κολιόβε.

Богородиченъ

Τοῦ Ιαθριήλ φθεγξαμένου Σοι, Παρθένε, τὸ χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ

Γλερρήλε βέιψάβωδ Τερέ, Δέδη, ράδόβησα, εο γλάσομις βοπλιψιάσεια

έσαρκοῦτο ὁ τῶν δλων Δεσπότης ἐν Σοὶ τῇ ἀγίᾳ κιβωτῷ, ώς ἔφη ὁ δίκαιος Δαβὶδ· ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην Σου. Δόξα τῷ Ἐνοικήσαντι ἐν Σοὶ· δόξα τῷ Προελθόντι ἐκ Σοῦ· δόξα τῷ Ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου Σου.

κεῖκε βλὰκα εἰς Τεβὲ στέκμις καὶ
ωτῆς, τακόπε ρεμέ πρόκνιδ Δέδα;
ιδίνιασα ἐν πύρωσα ικέζ, πονο-
σίβινη Ζητάντελα Τοεργό. Σλάβα
κεέλκισεμέσα εἰς Τά: σλάβα Προσέδ-
ωμένης ήζ Τεβέ: σλάβα Σκοροδινώσιν
νάσα ράτβομέ Τεονίκι.

Ирмосы

α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά
θεοπρεπῶς ἐν ἰσχύι δεδόξασται·
αὐτῇ γάρ, Ἀθάνατε, ώς πανοψε-
νῆς, ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς
Ἴσαρηλίταις ὁδὸν βυθοῦ κατινουρ-
γήσασα.

γ'. Ο μόνος εἰδὼς τῆς τῶν
βροτῶν οὐσίας τὴν ἀσθένειαν καὶ
συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος,
περίζωσι, με ἐξ ὕψους δύναμιν,
τοῦ βιοῦ Σοι· ἀγιος ὁ ναὸς ὁ
ἔμψυχος τῆς ἀφράστου Σου δόξης,
Φιλάνθρωπε.

δ'. Ὁρος Σε τῇ χάριτι τῇ Θείᾳ
κατάσκιον* προβλεπτικοῖς ὁ Ἀρβα-
κοῦμ κατανόήσας ὄφθαλμοῖς, ἐκ
Σοῦ ἐξελεύσεσθαι τοῦ Ἰσατήλ,
προσκεφώνει, τὸν Ἀγιον εἰς σωτη-
ρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Примечание. Срви. стр. 57, примеч. внизу.

ε'. Ο φωτίσας τῇ ἐλλάμψει
τῆς Σῆς παρουσίας, Χριστέ, καὶ
φαιδρύνας τῷ σταυρῷ Σου τοῦ
κόσμου τὰ πέρατα, τὰς καρδίας
φώτισον φωτὶ τῆς Σῆς Θεογνωσίας
τῶν δρυδοδέξως ὑμούνυτων Σε.

ζ'. Ἐκύλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτῃ
ἀβύσσοις, οὐκ ἔστιν ὁ ῥύμενος,
ἐλογίσθημεν ώς πρόβατα σφαγῆς.

η'. Τρολὸποκέδητελναλδεσηνίδαβῖο.
λέπην εἰς κρέποστι προσλάβισα: τά
κο, Φεζεμργη, τάκω βεσμογράσα,
προτίκηνα σοτρέ, Γίλτανιμπ πότη
γλύκινή νοκοσοδέλαβισα.

τ'. Εδίνει βέδινη χελοβέγεσκαγισχ
ψεστβά νέμοις ἡ μάτινην εἰς
ἡν κοιωράյεσα, πρεποάση μὰ εἰς κύ-
σοτὶ εἴδοι, ἐже βοπάτη Τεβέ:
ετρά ωδύσεγλένηνη χράμις νενζρέ
χένηνα ελάβει Τκοελ, Τιλέκολικε.

λ. Γόρθ' Τὰ ελτίνι Επίτει πρι-
ωτενένηνδι προζορλίβιλα Λεβακέμι
οὔγειστρικά σύνημα, ήζ Τεβέ ήζύ-
τη Ιηλεβ' προβοζγλασάσε Στόμι,
εο σῆνε μάσε ἡ ωβνοβλένηε.

η. Προεβτίβιι ειλάγεμι πρι-
σέτεβια Τοεργώ, Χρτέ, ή ωβεβτή.
βιιή κρτόμι Τεονίκι μίρα κονցί,
εριμά προεβετή ειέτομι Τοεργώ
Ειγραζδμία πραβολάβην ποιψηχ
Τά.

δ. Ωβείδε μάσε ποσλέδηλα κέζ-
δηνα, ιέρετη ήζβαβλάλη, βιθηνίχομια
τάκω σέβαιιι ζακολένη. Βίση λιδη

Кондакъ

Ἐξανέστης ως Θεός ἐκ τοῦ
τάφου ἦν δδῆγ καὶ κόσμον συν-
ανέστησας, καὶ ἡ φύσις τῶν βρο-
τῶν ως Θεόν. Σε ἀνύμνησε, καὶ
θάνατος ἥγανισται, καὶ ὁ Ἀδάμ
χορεύει, Δέσποτα, καὶ ἡ Εὔα νῦν
ἐκ τῶν δειζμῶν λυτρουμένη χαίρει
κράουσα· Σὺ εἰ δ πᾶς παρέχων,
Χριστὲ, τὴν ἀνάστασιν.

ζ'. Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε, κάμινον κατανοοῦμεν οἱ πιστοί: ὡς γὰρ παῖδες ἔσωστε ωρεῖς ὑπερυψόυμενος, ὅλον τὸν κόσμον ἐν τῇ γαστρὶ! Σου ἀνέπλασεν δὲ αἰνετός τῶν πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

γ'. Ἐν καμίνῳ παῖδες· Ἰστρῆλ,
ώς ἐν χωνευτηρίῳ, τῷ κάλλει
τῆς εὐσεβείας καθαρύτερον χρυσοῦ
ἀπέστιλθον λέγοντες εὐλογεῖτε,
πάντα τα ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον,
ὑμεντε καὶ ὑπερψυχοῦτε εἰς πάν-
τας τοὺς αἰώνας.

8°. Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας
Σου πυρπολουμένη βάτος ἔδειξεν
ἄφλεκτος· καὶ νῦν καθ' ἡμῶν τῶν
πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν κατασβέσαι
αἰτοῦμεν τὴν κάμινον, ἵνα Σέ,
Θεοτόχε, ἀκαταπαύστως μεγαλύ-
νωμεν.

Бо скрѣлъ єшь тѣкш Бѣгъ нѣз гроба
во славѣ и мірѣ говорскрѣлъ єши,
и єстество человѣческое тѣкш Бѣга
воспѣваетъ Тѣ, и смерть измѣзѣ.
Дамъ же ликиетъ, блѣдо, бѣла нѣцѣ
ш нѣз зѣзеваладеня радуетса зокъ-
ши: Ты єши Иже вѣбѣмъ подадаи,
Хрѣте, говорскрѣлъ.

Ѣ. Текѣ ѿмѣвъ, Бѣ, пѣши раз-
смотраемъ вѣрніи: иакоже во Строки
тѣхъ тѣлъ Праведнаго сїй, мѣръ
швновъ во чреѣхъ Твоемъ всесѣѧхъ
хвальныи сѣщевъ Ег҃ъ н препро-
славленї.

И. Рж пецин сътрыцы Гиисевы,
такоже въ горнѣлѣ, добротонъ благо-
честія чистѣе златыя блесцѧщаса,
глаголюще: благословите, всѧ дѣла
Гдна, Гда, пойте и превозносите
во вѣлѣки.

Второго гласа

Стихиры на «Господи воззвахъ»

Τὸν πρὸ αἰώνων ἔχ Πατρὸς γεν-
νηθέντα τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκω-
θέντα ἐξ Παρθένου Μαρίας, δεῦτε,

ПРЕДСЕЧКА ШОДІА РОЖДШЕМУСА
БІЖІЮ СЛОВЧІ, ВОПЛІЦШЕМУСА Ш ДЬЯ
МІРІН, ПРІОНДНІТЕ, ПОКЛОНОМІСА: КРІТЦ

προσκυνήσωμεν· σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας, τῇ ταφῇ παρεδόθη, ὡς Αὐτὸς ἡθέλησε, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ἐσώσει με τὸν πλανώμενον ἀνθρωπὸν.

Χριστὸς δὲ Σωτὴρ ἡμῶν τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον προστηλώσας τῷ σταυρῷ ἐξήλειψε καὶ τοῦ θανάτου τὸ κράτος κατήργησε· προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τρίμερον ἔγεραιν.

Σὺν Ἀρχαγγέλοις ὑμνήσωμεν Χριστοῦ τὴν ἀνάστασιν· Οὗτος γὰρ Λιτωράτης ἐστι καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ ἐν δόξῃ φοβερᾶς καὶ κραταιῆς δύναμει πάλιν ἔρχεται κρῖναι κόσμον, δν ἔπλασε.

Богородиченъ

Παρῆλθεν ἡ σκιὰ τοῦ νόμου*, τῆς χάριτος ἐλθούσης**· ὡς γὰρ ἡ βάτος οὐκ ἐκάλετο καταφλεγομένη, οὕτω Παρθένος ἔτεκες καὶ Παρθένος ἔμεινας. Ἀντὶ στόλου πυρὸς δικαιοισύνης ἀνέτειλεν Ἡλιος· ἀντὶ Μωσεώς Χριστὸς, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Примечанія. Тоб нόμου — закона Моисеева, его кнпгъ; парῆлθεν ἡ σκιὰ τοῦ νόμου — таинственная прообразованія, заключавшіяся въ законѣ Моисеевомъ, прошли въ исполненіи передъ глазами людей. — τῆς χάριτος ἐλθούσης — родит. самостоятельный.

Богородиченъ*

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ύπερένδοξα τὰ Σὰ, Θεοτόκε, μιστήρια· τῇ διγνείᾳ ἐσφραγισμένη καὶ παρθενικὴ φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀφευδής, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν. Αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Примечаніе. Тропарь воскресный 2-го гласа «Егда снизшелъ еси...» помѣщенъ выше, на стр. 36-й.

Бо прεгερпївз, погреbeнїю предадeз, тaкa вaлис вoсхотѣ, и вoскoвz нѣ мeртвых, eпcе ma заблъждaющагo чeловeка.

Хр̄тoгъ Спissз нашиз єже на наi рукоишаніе пригвоздиvз на кр̄тѣ залади и смeртнико державъ нyпразднин: покланаемса Богу триднeбно. лv вонирии.

Бо пpхагглы вoспoимz Хр̄тoвo вoскрнies: Той бо єсть Йзабавитель и Спissз дыша наших, и въ славѣ стpашнѣи и кр̄епцѣи сиlѣ паки градетъ сdнти мiръ, егоже соzдъ.

Прeйде сeнe законнаa, багти пришeши: ако же во кипни не спараше ѿпллема, тaкa Дba рoдниa єши и Дba преbyла сeн. вim. etia etolpa сiгненнагa прeйое вoзeia вaнци: кмiеcтвu Машнeя Хр̄тoс, сiлнie дыша наших.

Бsâ паче смысла, всл преславна Твoл, Еще, тайнства: чтото за печатана и дѣтвомz хранимa, Мти познамa и єши неложна, Бга рождин: истиннаго. Того моли сiтнea дышамz нашии.

Ирмосы

α'. Ἐν βιθῷ κατέστρωσέ ποτε τὴν φαραωνίτιδα πανστρατιὰν ἡ ὑπέροπλος δύναμις· σαρκωθεὶς δὲ δὲ Δόργος τὴν παμιώχυθρου ἄμαρτίσαν ἐξήλειφεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος, ἐνδόξως γάρ δεδόξασται.

γ'. Ἐξῆνθησεν ἡ ἔρημος, ὥστε κρίνον, Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα Ἔκκλησία, τῇ παρουσίᾳ Σου, ἐν ἡ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

δ'. Ἐλήλυθας ἔχ Παρθένου οὐ πρέσβυτος οὐκ "Αγγελος, ἀλλ' Αὔτος δὲ Κύριος σεσαρκωμένος, καὶ ἐσωσας ὅλον μὲ τὸν ἀνθρώπον. Διὸ κραυγάζω Σοι· δόξα τῇ δυνάμει Σου, Κύριε.

ε'. Μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων γέγονας, Χριστὲ δὲ Θεός· διὰ Σου γάρ, Δέσποτα, τὴν πρὸς τὸν ἀρχιφωτὸν Πατέρα Σου ἔχ νυκτὸς ἀγνωσίας προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν.

ζ'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισιμάτων κινδυνεύμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας Σου ἐπικαλοῦμαι ἀβύσσουν· ἐκ φυρᾶς, δὲ Θεός, μὲ ἀνάγαγε.

Кондакъ

Ἄνεστης ἐκ τάφου, παντοδύναμες Σῶτερ, καὶ ἁδὸς· ἰδὼν τὸ θαῦμα ἐξεπλήγετο, καὶ νεκροὶ ἀνίσταντο, καὶ ἡ κτίσις ἰδοῦσα συγχαίρει· Σοι, καὶ ὁ Ἀδάμ συναγάλλεται, καὶ κόσμος, Σῶτέρ μου, ἀνυμνεῖ Σε ἀεί.

ζ'. Ἀντιθέον πρόσταγμα παρανομοῦντος τυράννου μετάρσιον τὴν φλόγα ἀνερρίπισε· Χριστὸς δὲ

ἄ. Ή ο γλέβειντε ποστλὰ ἡνογδὰ φαραωνίτεκος κεσεόνηστρο πρεψρ̄. τέμηνα εἴλα: βοπλιψεεεα τε Σλόβο βεεσλόγενη γρέεχ ποτρεβέλο ἔεστη, πρεψροσλάβενηνη Γδ̄, ελάβησ εο προσλάβηνει.

Γ. Προφετὲλὰ ἔεστη πλετύνα, τάκια κρίνη, Γδ̄, ὡζύγεια κα κεπλο. λάμψα Πρέκον, πρινεστεγεηνη Τβο. πλι, εγ κέητε ιπτερδηνα μοε εέρατε.

Δ. Πρινέλεζ ἔειη ώ Δέη κε ξοδάται, ηη Ιερέζ, κο Σάμη Γδ̄ βοπλιψεεα, ή ειπλα ἔειη βεεσο μια ιελοεέκα. Τέμη ζοεδ Τη: ελάβα ειλακ Τβοέη, Γδ̄.

Ē. Ξοδάται Ετζ ἡ ιελοεέκαμης ειπλα ἔειη, Χρέτε Βῆτε: Τοκόν, εο, ίελκο, κα εεετοναχάληνης Ούζ Τβοεμδ ώ κοινη ιενέδεηνα πρι. βεδενέη ιιμαλη.

Ξ. Βε βέζδηνέ γρέοβενης εαλά. εα, ιενεζεδηνηο μιρδηλ Τβοεργ πρινειβαο βέζδηνδ: ώ τλη, Βῆτε, μα βοζβεδη.

Ποσκρέζ ἔειη ώ γρόβα, εεεηλήνε Βῆτε, ή άδη βιδέεεγ χδο ούκασεα, ή μέρτειν βοετάσα: τεβάρη τε βι. αληηι εράδετεα Τεεέ, ή Πάλης εεεεηηεα, ή μίρη, Βῆτε μόη, βο. πικεάετε Τα πρη.

Ξ. Ετζοροτήνηο βελέηηε βεζ. ζακόνηνιοψαγω μιχητελα βεεσοκ πλιμενη βοζνεσλο ἔεστη: Χρέτος τε

έφήπλωσε Θεοσεβέσι παισὶ δρόσου τὴν τοῦ Πνεύματος, ὁ ὧν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

ἡ. Κάμινός ποτε πυρὸς ἐν Βαθυλῶνι τὰς ἐνεργείας διεμέριζε^τ, τῷ Θείῳ προστάγματι τοὺς Χαλδαῖους καταφέγουσα, τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα φάλλοντας· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Приложанie. Τὰς ἐνεργείας διεμέριζε=δѣйствовала двояко.

ἢ. Ἀνάρχου Γεννῆτορος Υἱὸυ, Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ἡμῖν ἐπεφάνη τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα διὸ τὴν πανύμηντον Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

προστρέπε Εἰρηνεῖτάντος στροκών τοῦ διχόνιον, εἴη βλῆψην ἢ προσλαβλην.

η. Πέμπις ἦνορὰ σῆμαντα εἰς Ειανῆινη δεῖπτερα φαλκάλασθε, Εἰπί-ηλις βελκηῖελις Χαλδεῖς ωπλάκια, κέρνυτα καὶ ψρωτάκια, ποιώντας βλαγοσαοβήτε, εἰλα δέλλα Γῆνα, Γᾶ.

λ. Βεζναγάλινα Ροδίτελα Οῆς, Εἴτης ἢ Γῆς, εσπάμυτα ὅ δέκι, ήμικτά γένεα ωμραμένα προσεβετήτη, εσεράγη ραστοχέννα: τέλις εἰε-πέτσιν Εἴτης βεληνίσιμη.

Третъяго гласа

Стихиры на «Господи возввахъ»

Τῷ Σῷ σταυρῷ, Χριστὲ Σῶτερ, θανάτου χράτος λέλυται καὶ διαβόλου ἡ πλάνη κατήργηται· γένος δὲ ἀνθρώπων, πίστει σωζόμενον, ὅμνον Σοὶ καθ' ἔκάστην* προσφέρει.

Τοῖοις κρήτοις, Χρήτε Σῆσε, ειέρη-τη δερκάβα φαρζώσια ἢ διάβολα πρέστε τῷ πραζδάνησα: ρόδις τε θεο-εικεσιῇ, εἴροις επειέμειη, πίκσην Τεεβής ειερὰ πρινόσιτη.

Приложанie. Καθ' ἔκάστην подразумѣвается ἡμέραν или ὥραν.

Πεφώτισται τὰ σύμπαντα τῇ ἀναστάσει Σου, Κύριε, καὶ ὁ παράδεισος πάλιν ἀνέψχεται, πᾶσα δὲ ἡ κτίσις, ἀνευφημούσα Σε, ὅμνον Σοὶ καθ' ἔκάστην προσφέρει.

Δοξάζω τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ τὴν δύναμιν, καὶ Πνεύματος Ἀγίου ὅμνῳ τὴν ἔξουσίαν, ἀδι-αίρετον, ἀκτιστὸν Θεότητα, Τριάδα ὄμοούσιον, τὴν βασιλεύουσαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Προσεβετήσας ειάγεσκα κοε-κρήτεις Τούοις, Γῆ, ἢ ράι πάκινη πέρερζεσα: εἰλα τε τεάρη, κοσχυλάκιο-ψη Τὰ, πίκσην Τεεβής ειερὰ πρι-νόσιτη.

Σλάβατο Σῆση ἢ Σῆσα εἴλη, ἢ Στάγαρ Δῆκα ποιὸ βλίστη, οεραζδέκλη-νος, οεροζδάνηος Εἰπτέτο, Τρηψύ έδινορζψην, ψρτεύνιψην εἰς εἴκε βέκκα.

Богородиченъ.

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν* τὸν Θεονδρικὸν Σου τόκον, Πανσεβάσμιε; πεῖται γὰρ ἀνδρὸς μὴ δεξαμένη, Πανάμωμε, ἔτεκες ἀπάτορα Γίδην ἐν σαρκὶ, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα ἀμήτορα, μηδαμῶς ὑπομείναντα τροπῆν, τὴν φυρμὸν, τὴν διαιρέσιν, ἀλλ’ ἔκατέρας οὐσίας τὴν ἰδιότητα σῶαν φυλάξαντα. Διὸ, Μητροπάρθενε Δέσποινα, Αὐτὸν ἵκετενε σωθῆναι τὰς ψυχὰς τῶν δρθοδόξως Θεοτόκου ὄμολογούτων Σε.

Приимчаніє. Θαυμάσωμεν: сослагательное паклоненіе для выражепія недоумвнія, раздумья (conjunctions dubitativus, deliberativus).

Тропарь

Εὐφρατινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος βραχίονι Αὔτοι ὁ Κυριος· ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο, ἐκ κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸν μέγαν ἔλεον.

Κάκῳ οὐδείμισα Βρολύπνοιο ρῆπτεν Τβοειν, Πρεττήνα; οὐκδιώσθεντα πο μάκεσκαγε οὐ πρέμιση, Εσενεπορόνηλα, ροδηλὰ έση οεζ σοτζά Σητα πάττιο, πρέπει εττίκις ὦ Σούρα ροζδένηναγο οεζ μάτερε, ινκάκοже πρετερπέκησαγο ήζατκένηνα, ήνη εινέσθενη, ήνη ραζδέλενηδ, οο σοκού ελφιεστεδ εονιστεο ψέλο εοχράνησα. Τέλικε, Μήτη Δέο Βλαζε, Τογό μοιη σιττίσα διώσαμε πρασελάενη Ειρήνη εποκέδαινημη Τά.

Δα βεσελάτσα ήνηλα, ια ρίλλογελ
ζεληλα, ίάκις σοτκορά λερκάδι μάσ-
ιεν Σκοει Γλύ: ποιρά επττίο εμέργτε,
πέρβενεζκ λερτκειχις εύστε, ήζ χρέ-
βα λόδοβα ήζβάβιν ήάκι ή ποδαδέ
μίροκι βέλιο λάτκ.

Богородиченъ

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν ἀνυμνοῦμεν, Θεοτύκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ Σου προσληφθείσῃ ὁ Γίός Σου καὶ Θεὸς ἡμῶν τὸ διὰ σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλιυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ὡς Φιλάνθρωπος.

Τὰ, χοδάταιστκοβακιδιο σπηνε
ρόδα ήάσεγω, εοσπέβαεμη, Ειρήνη:
πάττιο οο ὦ Τεβε οοιράτον Σητ
Τβοΐ ή Ειρήνη ήάσικ ιρτόμικ οο.
πρήνικα στρέτε, ήζβάβιν ήάκι ὦ τλη
ιάκιω Τλεβεκοληκειζ.

Ирмосы

α'. Ο τὰ οὐδατα πάλαι νεύματι Θείω εἰς μίαν συναγωγὴν συναθροίσας καὶ τεμών θάλασσαν Ἰσρα-

ᾶ. Βέόδη λρέκλε μάνιεμης Ειρήνη-
νηικ οο έδηνη οόνιμης εοδοκύπη-
βηη ή ραζδέληβηη μόρε Ηηλτε-

ηλίτη λαῷ, Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν
δεδοξασμένος ὑπάρχει. Αὕτῳ μόνῳ
ἀσωμεν, δτὶ δεδοξασται.

γ'. Ὁ ἐκ μηδ ὄντων τὰ πάντα παραγαγών, τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύματι, Παντοκράτορ Δέσποτα, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ Σῇ στερέωσόν με.

δέ. Ἐθού πρὸς ἡμᾶς κραταὶ ἀγάπησιν, Κύριε· τὸν Μονογενῆ γάρ Σου γίὸν ὑπὲρ ἡμῶν εἰς θάνατον δέδωκας. Διό Σοι κραυγάζομεν εὐχαριστοῦντες· δόξα τῇ δυνάμει Σου, Κύριε.

ε'. Πρὸς Σέ ὁρθρίζω, τὸν τοῦ παντὸς Δημιουργὸν, τὴν ὑπερέχουσαν πάντα νοῦν εἰρήνην, διότι φῶς με τὰ προστάγματά Σου, ἐν οἷς με καθιδήνησον.

ς. Ἀβύσσος ἐσχάτη ἀμαρτιῶν
ἐκνύλωσέ με, καὶ ἐκλείπει τὸ
πνεῦμα μου· ἀλλ' ἔκτείνας, Δέ-
σποτα, Σὸν ὑψηλὸν βραχίονα, ὡς
τὸν Πέτρον, μὲ, Κυβερνῆτα, διά-
σωσον.

Кондачъ

Ἐξανέστης σήμερον ἀπὸ τοῦ
τάφου, Οἰκτίρμων, καὶ ἡμᾶς ἐγγίγα-
γες ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου·
σήμερον Ἀδάμ χορεύει, καὶ χαίρει
Εὐα, ἅμα δὲ καὶ οἱ προφῆται σὺν
πατριάρχαις ἀνυμοῦσιν ἀκαταπάύ-
στως τὸ Θεῖον κράτος τῆς ἐξουσίας
Σου.

ζ. Ός πάλαι τούς εύσεβεις τρεῖς παΐδας ἐδρόσισας ἐν τῇ φλογὶ τῇ Χαλδαϊκῇ, φωτιστικῷ τῆς Θεότητος πυρὶ καὶ ἡμᾶς καταύγασον, εὐλογητὸς εἰ, κράσοντας, ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέσσων ἡμῶν.

сікніх людемъ, Сеи Егъ нашъ пре-
прославленъ єстъ: То и съ єдиномъ
поймъ, таکъ прослависа.

Г. Иже ѿ не ѿчинихъ всѧ при-
ведкій, бловоліхъ созндаєши, совер-
шаєши да Христу, вседержителю вѣши-
ній, въ любви Твоїй отверди мене.

Д. Положиа єшь из наих твер-
дю любовь, Гдн: Единородного бо-
Твоего єши за них на смерть даля-
єши. Тѣкже Ты зовеши благода-
щес: слава сиѣвъ Твоей, Гдн.

Е. Кх Тебѣ огъреню вѣчнѣ
Творцѣ, пренемѣщелъ всакъ огъ ил
мирови, занѣ свѣтъ повелѣнія Твоѧ:
въ нынѣ же настѣнѣ ліа.

§. Бездна послѣдняѧ грѣхъвъ
шѣыде ма, и изчезаетъ дѣлъ мои:
но прострѣй, блѣко, високъ Тебѣ
мкнішъ, іакъ Петра ма, Огурѣцъ-
телю, спаси.

Воскрѣлъ єсн днѣскъ нѣзъ гроба,
Щедре, нѣ насъ возвѣлъ єси ѿ братѣ
Смѣртныхъ: днѣскъ Падамъ ликуєтъ,
нѣ радуетъ єва, вѣчнѣкъ же нѣ прѣоцы
изъ патріархъ воспѣвѣютъ непрестан-
но Бѣгеменію державу влѣстн
Твою.

3. И́ко́же дре́вле ба́гочесты́я
тры ѿгро́ки ѿро́сны́ є́шь въ пла-
мени Хаде́нстви, се́твальи из
Би́жевъ сгнё́мъ и на́съ ѿзарен,
ба́гбенъ є́шь, взы́ваша, Би́же
сце́пъ на́шихъ.

η'. Ἀστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες οἱ Θεοσεβείας προεστῶτες νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, Θεῖον ὅμιον ἔμελπον· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

δ'. Καινὸν τὸ θαῦμα καὶ Θεοπρεπές τῆς Παρθένου γάρ τὴν κεκλεισμένην πύλην σαφῶς διοιδεύει Κύριος, γυμνὸς* τῇ εἰσόδῳ καὶ σαρκοφόρος ὥφθη ἐν ἔξοδῳ Θεὸς, καὶ μένει ἡ πύλη κεκλεισμένη. Ταύτην ἀφράστως, ως Θεομήτορα, μεγαλύνομεν.

Примечание. Гуунός — «нагъ», въ смыслѣ: безплотенъ.

Четвертаго гласа

Стихири на «Господи возввахъ»

Τὸν ζωοποιὸν Σου σταυρὸν ἀπαύστως προσκυνοῦντες, Χριστὲ ὁ Θεὸς, τὴν τριήμερὸν Σου ἀνάστασιν δοξάζομεν δι' αὐτῆς γάρ ἀνεκαίνισας τὴν καταφθαρεῖσαν τῶν ἀνθρώπων φύσιν, Παντοδύναμε, καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς ἀνοδὸν καθηυπέδειξας ἡμῖν, ως μόνος Ἀγαθὸς καὶ Φιλανθρωπος.

Τοῦ ξύλου τῆς παραχοῖς τὸ ἐπιτίμιον ἔλυσας, Σῶτερ, τῷ ξύλῳ τοῦ σταυροῦ ἔκουσίως προτηλωθείς· καὶ εἰς ἄδου* κατελθών, Δυνατὲ, τοῦ θανάτου τὰ δέσμα ως Θεὸς διέρρηξας. Διὸ προσκυνοῦμεν τὴν ἐκ νεκρῶν Σου ἀνάστασιν, ἐν ἀγαλλιάσει βοῶντες· Παντοδύναμε Κύριε, δόξα Σοι.

Примечание. Εἰς ἄδου — сокращенное выражение вмѣсто εἰς οἰκίαν ἄδου.

Πόλας ἄδου συνέτριψας, Κύριε, καὶ τῷ Σῷ θανάτῳ τοῦ θανάτου

ἥ. Νειτερπάτομος⁸ σόγιο τοεικηίβ-
шесα, Βροχέστια πρεδστοάψῃ ἰονι-
ши, πλάμενημι τε νενρεζένη,
Επτάνηνδρο πέκεν ποάχ⁹: βλαγοβοή-
τε, βελ ἀβλα Γδια, Γδι (ἢ πρεβοζ-
νούτε βο καὶ εκείνη).

δ'. Νόβος ιύδο ή Επολέπνοε,
Δικίηςεκύο βο λεέρη βατκορένηδιο
ιᾶτκη προχόδητγ Ηλ, ιάγκ βο βρό-
λκ ή πλάτονόσειζ τιβίσα βο ιε-
χόλη¹⁰ Εργ, ή πρεβνιέτγ λεέρη βα-
τκορένη. Σιώ νενρεζένηνιο, ιᾶκω
Επομήτρη, βελιπάλειν.

Животкоражем¹¹ Τβοειδ¹² κρτ¹³
непрестанно клянкишеса, Хрт¹⁴ Ειή,
триднебное воскреше Τβοεί слынил:
τκийс во юбновиля էин հուլկիшес
человеческое բնտերց, Աքսանе,
հ հյե на լիւ օչօջ յինովիլ
էин համի, լիկս նդիհ Ելրկ հ
Չլեկолուեց.

Ճըւա պրεձանիա զպրեշենէ
րազրէշնլ էин, Ելլե, ի ճըւէ կրտ-
իենց බօլու որոցօձնիւս: ի Յ աճ
յօնէծ, Յնլին, սմէրտնա լիզ լիք
Ելր բաւերձալ էин. Տեմյե կլա-
նաւսա յյե հը լերտվիչ Տβոειδ
воскреше, թագուցին Յոլիկ: Կսընլ-
ն Հ Ճի, և լան Տեմյե.

Բրագա հաւա տօրփանլ էин, Γδի,
հ Տβոեն սմրտի սմէրտնու զարտց

τὸ βασίλειον ἔλυσας· γένος δὲ τὸ
ἀνθρώπινον ἐξ φύσεως ἡγευθέρω-
σας, Ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν τῷ
κύριῳ διωργάμενος καὶ τὸν μέγαν
ἔλεον.

разрѹшніх єї: бóль же человéческій ю юстлакій євокодніх єї, живоѓъ ю неглажніє міръ дарованих ю кеѧю матъ.

Богородичень

Ο διὰ Σὲ Θεοπάτωρ προφήτης Δαβὶδ μελωδικῶς περ! Σοῦ προ-
ανεψώνησε τῷ μεγαλεῖᾳ Σοὶ Ποι-
ήσαντι*, παρέστη ἡ Βασιλίσσα ἐκ
δεξιῶν Σου*. Σὲ γάρ Μητέρα πρό-
ξενον ζωῆς ἀνέδειξεν ὁ ἀπάτωρ
ἐκ Σοῦ ἐνανθρωπῆσαι εὐδοκήσας
Θεὸς, ἵνα τὴν Ἑαυτοῦ ἀναπλάσῃ
εἰκόνα*, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι*,
καὶ τὸ πλανητὸν ὄρειχλωτον εύρων
πρόβατον, τοῖς ὥμοις ἀναλαβὼν, τῷ
Πατρὶ προσαγάγη, καὶ τῷ ιδίῳ
θελήματι ταῖς οὐρανίαις συνάψῃ
δυνάμεσι, καὶ σώσῃ, Θεοτόκε, τὸν
κόσμον Χριστὸς ὁ ἔχων τὸν μέγαν
καὶ πλανήσιον ἔλεον

Йже Тебе ради Егъсатеуцъ пророка
дедка шесненша ѿ Текѣ прокоз-
гласи велічія Текѣ Соткормелі:
предста Царица ѿ деснико Тебе. ТА-
ко Мігра қодатаніцъ жигота по-
казаа безъ сомнія ізъ Тебе комікчи-
тика баговолівый Егъз, да Своей
паки юбкогонігъ юбразз, истил'квиш
страстыни, и заславжшее горохій-
ное юбрет'їкъ сючя, на рамо коспра-
ниихъ, ко Судъ принесетъ, и Своемъ
хот'кни ѿ нѣныни собокуплітъ
снлами, и спесетъ, Егъз, міръ, Хрѣсъ
ім'кай келю и боятъ мать.

Приμηчанія. Тѣ мечателія Св. Понѣсеніи, срвн. стр. 11: ѿті епіоітсє
Мол мечателія о Душатсіе—**яко сотвори Мнїв велївіе Сильный**. — парестї
ѡ Ваілоса єх десін Своу, срвн. исал. 44 (унпѣр той агаптюс), 8—11:
тїгаптюс дихаюсуньи хай ємістюс аноумінъ діа тоуто єхріс Єве, ѿ Тедс, ѿ
Тедс Своу єлаюи агальіасев; пара товъс мечтюс Своу. Смурна хай стактї хай
касіа апѣ тѡн ѯматію Своу, апѣ барапн єлесянтины, єк ѿн єүзраун се. ѩуга-
терес ваілоса єв тї тицї Своу, парестї ѿ Ваілоса єх десін Своу, єв ѯматюс ѡ-
діахуруса перівізблеменіт петохілуменіт—**возлюбили** еси правду и возпена-
видѣль еси беззаконіе: сего ради помаза Ты, Боже, Богъ Твой елеемъ
радости и паче причастникъ Твоихъ. Смурна и стактї и касіа отъ ризъ
Твоихъ, отъ тяжестей слоновихъ, изъ нихже возвеселиша Ты. Дщери
царей въ чести Твой: предста Царица о десную Тебе, въ ризахъ
позлащенныхъ одѣяна преиспещрена. — тїн Еавтюс еікона, т. е. чело-
вѣка. — ѡнтареісан толи пѣтн: (человѣка), погубленаго страстии.

Тропарь

Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως
χήρυγμα ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι
αἱ τοῦ Κυρίου μαθήτριαι καὶ
τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρί-

Се єглою вострійла проповѣдъ ѿ
Англіи оѣвѣдкія Гдни ѡчіїцы нѣ пра-
дѣдкіе ѿвѣжденіе ѿвѣргша, Апшалук
хріаніюка глаголау: нѣпроковержеся

φασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι εἰμέρτη, βοεικῆς Χρ̄τός εἰς Βῆγ, λά-
ἔλεγον· ἐσκόλευται ὁ θάνατος,
ἡγέρθη Χριστὸς ὁ Θεὸς, δωρού-
μενος τῷ κόσμῳ τὸν μέγαν ἔλεον.

Βογοροδιτον

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον καὶ
Ἀγγέλοις ἀγνωστὸν μυστήριον διὰ
Σου, Θεοτύκε, τοῖς ἐπὶ γῆς πε-
φανέρωται Θεὸς, ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώ-
σει σαρκούμενος καὶ σταυρὸν ἔκου-
σίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος,
δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλα-
στον, ἔζωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Ἐπειών καὶ κάκα οὐταένοε ἡ Πατλαμία
νεεβέδομος τάννετο, Τοβόν, Εἴρε,
εἴριψιν καὶ ζειλὴν ἴδεις Βῆγ, εἰ
νεελίγτητης εοεδπνέην εοπλιμέλη
ἡ κρῆτα βόλειο οἵσχι ράδη βοεπρίην,
ηπίκη βοειρένεβ περβοζάληναγό, εἰπε
ῶ ειμέρτη δύσκη νάσα.

Ирмосы

α'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθρᾶιον πέ-
λαγος ἀφρόχοις ἵχνεσιν ὁ παλαιὸς
πεῖσεύσας Ἰσραὴλ, σταυροτύποις
Μωυζέως χερσὶ τοῦ Ἀμαλὴκ τὴν
δύναμιν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

γ'. Εὑφραίνεται ἐπὶ Σοὶ ἡ Ἔκ-
κλησία Σου, Χριστὲ, κράζουσα·
Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε, καὶ κατα-
φυγὴ καὶ στερώμα.

δ'. Ἐπαρθέντα Σε ἰδούσα η
Ἐκκλησία ἐπὶ σταυροῦ, τὸν Ἡλιον
τῆς δικαιοσύνης, ἐστη ἐν τῇ τά-
ξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα·
δέξα τῇ δυνάμει Σου, Κύριε.

ε'. Σδ, Κύριε μου, φῶς εἰς τὸν
κόσμον ἐλήλυθας, φῶς ἄγιον, ἐπι-
στρέψων ἐκ ζοφόδους ἀγνοίας τοὺς
πίστει ἀνυμνοῦντάς Σε.

ζ'. Θύσω Σοὶ μετὰ φωνῆς αἰνέ-
σεως, Κύριε, η Ἔκκλησία βοῶ
Σοὶ, ἐκ δαιμόνων λόθρου κεκαθαρ-
μένη τῷ δὲ οἴκτον ἐκ τῆς πλευ-
ρᾶς Σου ρέυσαντι Αἴματι.

η. Μόρα χερινένη πολύνηθενε
νηλάγην εποπάλιν δρέβηνη πτεσεωεστβο-
βαβε Τίλη, ιργονωεράζνηνα Μιω-
εεοβνημα ρύκιμα Αμαλίκοβδ ειλύ
ει ποτετηνη ποεκδηλα εετη.

η. Βεεεάντει ω Τεβέ Ζρκοβε
Τκολ, Χρ̄τε, ζοεζην: Τι μολ
κρέποτη, Γδη, η πρηβέζηνε η
οήτερηδένειη.

η. Βοζηεέένα Τα βιδέβεην Ζρ-
κοβεη η κρτε, Ζληζε πρένοε, ετά
ει χνήε εβοέμη, δοστόνηω βεζε-
βάιοην: ειλε Τβοέη, Γδη.

η. Τι, Γδη μοή, εεκτει ει μίρη
πρησέλ εεη, εεκτει ετηη, ωβραιμάλη
ηζη μράχηα ηεβέδηηα εεκροι βο-
πεεαμιμηα Τα.

η. Ποκρδ Τη εο γλάσομζ χβα-
λενηη, Γδη, Ζρκοβε εοπιέτε Τη, ω
κεεοεηηλ κρεε ωμηψηηηα ράδη
μητη ω ρέρη Τβοηη ηετέκηηειο
Κρόβεη.

Кондакъ

‘Ο Σωτὴρ καὶ ὢντης μου ἀπὸ τοῦ τάφου, ὡς Θεός, ἀνέστησεν ἐκ τῶν δεσμῶν τοὺς γηγενεῖς καὶ πύλας ἄδου συνέτριψε καὶ ὡς Δεσπότης ἀνέστη τριήμερος.

ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ Αβραμιαῖοι παῖδες τῇ Περσικῇ, πόδι ϕεύγοντες μᾶλλον ἢ τῇ φλογὶ πυρπολούμενοι, ἔκραυγαζον· εὐλογημένος εἰ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης Σου, Κύριε.

η'. Χεῖρας ἔκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔτρεσαν, ἀρτήν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβεῖς ἔρασται παῖδες, κραυγάζοντες· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Примѣчаніе. Срвп. Дан. VI, 21–22: Καὶ εἶπε Δανιὴλ τῷ βασιλεῖ· θασιλεῦ, εἰς τοὺς αἴῶνας ζῆ. Ο Θεός μου ἀπέστειλε τὸν Ἀγγελὸν Αὐτοῦ καὶ ἐνέφραξε τὰ σύμματα τῶν λεόντων, καὶ οὐκ ἐλυμήνατο με=» и рече Даніиілъ цареви: парю, во вѣки живи. Богъ мой посла Ангела Своего и затвори уста львовъ, и не вредиша мене»; фрâссѡ=загораживать, смыкать.

θ'. Λίθος ἀχειρότμητος* ὅρους ἔξ ἀλαξεύτου Σου, Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς, συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι Σὲ, Θεοτόκε, μεγαλύνομεν.

Примѣчаніе. Λίθος: ἀχειρότμητος, срвн. Дан. II, 34: ἐθεώρεις ἔως οὐ ἀπειχίσθη, λίθος ἔξ ὅρους ἀγενού χειρῶν, καὶ ἐπάτεξε τὴν εἰχόνα ἐπὶ τοὺς πόδας τοὺς αἰδηροῦς καὶ ὀστρακίνους, καὶ ἐλέπτυνεν αὐτοὺς εἰς τέλος=» видѣлъ еси дондеже отторжеся камень отъ горы безъ рукъ, и удари тѣло въ нозъ жалѣзы и скудельны, и истни ихъ до конца».

Пятаго гласа

Стихиръ «на Господи воззвахъ»

Διὰ τοῦ τιμίου Σου σταυροῦ, Χριστὲ, διάφολον ἤσχυνας, καὶ διάβολα πογράμιλα ἔσι, ἢ βοσκρήειμ
διὰ τῆς ἀναστάσεώς Σου τὸ κέν-

Τῆνίαν Τβούμια κρτόλιζ, Χρῆτε,
διάβολα πογράμιλα ἔσι, ἢ βοσκρήειμ
Τβούμιζ όπλο γρέχονο πρινθ-

τρον τῆς ἁμαρτίας ἡμιθλυνας, καὶ ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου δοξάζομέν Σε, Μονογενές.

Ο τὴν ἀνάστασιν Διδοὺς τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη. Ἐφρέξαν Τοῦτον οἱ ἄρχοντες τοῦ ἀδού, καὶ ἐπήρθησαν πύλαι δόυνηραι· εἰσελήλυθε γὰρ ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης Χριστὸς, λέγων τοῖς ἐν δεσμοῖς ἐξέλθετε, καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει ἀνακαλύπτεσθε.

Μέγα θαῦμα· ὁ τῶν ἀοράτων Κτίστης, διὰ φιλανθρωπίαν σαρκὶ παθών, ἀνέστη ὁ Λαζαρός. Δεῦτε, πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, Τοῦτον προσκυνήσωμεν· τῇ γὰρ Λύτοις εὐσπλαγχνίᾳ ἐκ πλάνης ρυσθεντες, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν ἔνα Θεὸν ὑμνεῖν μεμαθήκαμεν.

Πίλα ἔσῃ, ἡ πῖλα ἔσῃ νὺ πᾶ βράτης
σμέρτηγκα: ελάβητε Τὰ, Εὐκηρόδηνε.

Βιοεκρήπε Διαΐη ρόδῳ χελοβέζης
εκολμὸν ἵηνον οὐενάνη ηνανολένης
εβεδέσα. Οὐετρανίσασα Βεγὼ ηνάζη
εδετήν, ην εβάσασα βρατὰ πλαζέ-
ναλ: εηνίδε βο Ζρύ ειάβη Χρότος,
γλα εξημίλε βο οὔζαγκ: ήζη-
άντε, ην εψημίλε βο τηΐε: ιηκριή-
τεσα.

Βέλειε ζύδο: ιεβίδημυγκ Βοδή-
τελ, ζα γλεύκολικε πλτήριο ποστρα-
δάρε, βοεκρές Βεζεπτηνη. Πρι-
ηδάντε, οτέχεετεβια ιάζηνη, Τομὸ
ποκαονήμε: ελγούτρόβειμε βο Ζργὼ
η πρέεστη ιάζειβλησεσα, εκ τριέχη
ηποστάσεζ έδηναγο Βετα ιέκτη η-
βικόγολικ.

Богородичень

Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ τῆς ἀπειρογάμου Νύμφης εἰκὼν διεγρά-
φη ποτέ· ἐκεῖ Μωσῆς διαιρέτης τοῦ ὅδατος, ἐνθάδε Γαβριήλ ὑπη-
ρέτης τοῦ θαύματος. Τότε τὸν βυθὸν ἐπέζευσεν ἀβρόχως Ἰσραὴλ·
νῦν δὲ τὸν Χριστὸν ἐγέννησεν ἀσπό-
ρως ἡ Παρθένος. Ή θάλασσα μετὰ
τὴν πάροδον τοῦ Ἰσραὴλ ἔμεινεν
ἀρατος· ἡ Ἀμεμπτος μετὰ τὴν
κύησιν τοῦ Ἐμμανουὴλ ἔμεινεν
ἄφυδος. Ο ὧν καὶ προών, καὶ
φανεὶς ὡς ἀνθρωπος, Θεός, ἐλέησου
ἡμᾶς.

Въ Черниговъ лібори иенеки боярчи-
ныя Невѣсты ѿбраӡъ написаша
пногдѧ: тамишь Мѡнсей раздѣли-
тель боды, зде же Гавріялъ сль-
жителеи чудесе. Тогдѧ галбннъ ше-
ствова иеноікренна Илъ: нїѣ же
Хрѣтъ роднъ беззѣменна Дѣла. Мօре
по прошествии Илъ вѣ преъвѣсть
непроходно: Непорочна по рѣтвѣ
Симеонъ наелѣ преъвѣсть неглѣнна.
Сый и прѣждѣ сый, иѣлѣйса іаки
члбѣки, Еже, полнѣль насъ.

Тропарь

Τὸν συνάρχον Δόγον Πατρὶ καὶ
Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέν-

Совезначальное Слово Ωπῆ ή
Δχови, ѿ дѣи рождшеса на пннє

τα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοῖς καὶ προσκυνήσωμεν, ὅτι εὐδόκησε σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐπὶ τὸν σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπομεῖναι καὶ ἔγειραι τοὺς τεθνεῶτας ἐν τῇ ἐνδόξῳ ἀναστάσει Αὐτοῦ.

νάσιε, βοεποίητικ βέρνηιν ἢ ποικλονία, τάκισι ἐπιγοβολὴ πλῆτοι εζύσιτην οἱ ἑρταὶ ἢ σμέρτῃ πρετερπέτην ἢ βοεικάσιτην οὐμέρψια γλάβνηικ βοκιρήνεικ Σβονίκι.

Богородиченъ

Χαῖρε, πόλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος· χαῖρε, τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων πρὸς Σέ· χαῖρε, ἀχείμαστε λιμήν καὶ ἀπειρόγαμε, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν Ποιητήν Σου καὶ Θεόν· πρεσβεύουσα μὴ ἐλλίπης ὑπὲρ τῶν ἀνύμνουντων καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον Σου.

Ράδυνέα, διέρε Γδίνα νεπροχοδίμα: ράδυνέα, στένο ἢ ποκρόβε πριτεκάιοιμιχ τι Τεβέ: ράδυνέα, νειωβρέκεμοε πριτετάνιψε ἢ νενικόβιοιράνια, ρόζδια πλῆτο Τυριζά Τυοερὸ ἢ Εΐγα: μολάψη νε ωινδλεβάνι ώ βοεπεκάιοιμιχ ἢ κλάνιακιψιχεια ράπτεθ Τυοεμδ.

Ирмосы

α'. Ἱππον καὶ ἀναβάτην εἰς θάλασσαν Ἑρυθρὰν, δι συντρίβων πολέμους ὑψηλῷ βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν· Ἰσαρήλ δὲ ἔσωσεν, ἐπινίκιον ὅμνον ἄδοντα.

γ'. Ὁ πῆδας ἐπ' οὐδενὸς τὴν γῆν τῇ προστάξει Σου καὶ μετεωρήσας· ἀσχέτως* βρίθουσαν**, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον, Χριστὲ, πέτραν τῶν ἐντολῶν Σου τὴν Ἐκκλησίαν Σου στέρεωσον, μόνε Ἀγαθὲ καὶ Φιλάνθρωπε.

Примѣчанія. *Ασχέτως=неудержимо, безъ поддержки. Срвн. стр. 36, примѣч.—βρίθειν=быть отягченнымъ, обремененнымъ, гнуться подъ тяжестью.

δ'. Τὴν Θείαν ἐννοήσας Σου κένωσιν προβλεπτικῶς δὲ Ἀθρακούμ, Χριστὲ, ἐν τρόμῳ ἐβόσι Σοι· εἰς σωτηρίαν λαοῦ Σου, τοῦ σῶσαι τοὺς χριστούς Σου ἐλύτουθας.

η. Κονὰ ἢ βεάδνικα εἰς μόρε Τερμήσε, εοκρδιαλάι βράνη λιώσιψειοκον, Χρτόες ήτρατε: Υίλα όπε, ποβέδηνι πέσην ποιόμα.

γ. Βιορύζηνειη на никесолиже землю повелѣніемъ Твоимъ и по- вѣсивъ неудергниши таготгѣниуши, на недвижимъли, Хртѣ, камени заповѣдліи Твоихъ Црковь Твою оутверди, єдине Блаже и Члвѣко- любче.

δ. Βιτ्वенное Твоё φραζδибез ήστοιάνιε προζορήβω πεκαϊκиз, Χρτѣ, со τρέπετомъ воліаше Τεβέ: во синіе людіи Твоихъ, гітти по- мазанныя Твоа прішиэл էси.

ε'. Ό αναβαλλόμενος φῶς ὡς
ἱμάτιον, πρὸς Σὲ ὄμριζω καὶ Σοὶ
κραυγάζω· τὴν ψυχήν μου φώτι-
σον τὴν ἐσκοτισμένην, Χριστὲ, ὡς
μόνος Εὔσπλαγχνος.

ζ'. Μαινομένην κλύδωνι· ψυχο-
φθόρω, Δέσποτα Χριστὲ, τῶν πα-
θῶν τὴν θάλασσαν κατεύνασον καὶ
ἐκ φυροῖς ἀνάγαγέ με, ὡς Εὖ-
σπλαγχνος.

ē. Ήλικεία σκέπτομε τίκια ρή-
ζοι, καὶ Τεκὲ οὐτρενιοῦ ἢ Τερέ
ζοεδ: διπλὸς μοὶ προεβέτη ὥμιραν.
Ηδὲ, Χριστὲ, τίκι έδικτη Εἴποθτρό-
πεντα.

ξ. Ηείστοετεθνιμεεσα βύρειο δι-
ιητλάθηνον, Βατικο Χριστὲ, εγραστεῖ
μόρε οὐκρογὴ ἢ ὦ τὰ τούταν
τα, τίκι Εἴποθτρόπεντα.

Κονδакъ

Πρὸς τὸν ἄδην, Σῶτέρ μου, συγ-
καταβέβηκας καὶ τὰς πύλας συν-
έτριψας ὡς Παντοδύναμος, τοὺς
θανόντας ὡς Κτίστης συνεξάνεστη-
σας καὶ θανάτου τὸ κέντρον, Χρι-
στὲ, συνέτριψας, καὶ Ἀδάμ τῆς κατά-
ρας ἐρρύσθη, Φιλάνθρωπε. Διὸ
πάντες Σοὶ κράζομεν· σῶσον ἡμᾶς,
Κύριε.

ζ'. Ό υπερυφούμενος τῶν πα-
τέρων Κύριος τὴν φλόγα κατέθε-
σε, τοὺς παῖδας ἐδρόσισε, συμφώ-
νως μελιψοῦντας· ὁ Θεὸς, εὐλο-
γητὸς εἰ.

η'. Σοὶ τῷ Παντουργῷ ἐν τῇ
χαρίνῳ παῖδες, παγκόσμιον πλέξαν-
τες χορείαν*, ἔμελπον· πάντα τὰ
ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερ-
υφοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

*Примѣчаніе. Хореіа, ἡ=ликованіе, пляска; πλέξαντες παγκόσμιον χο-
ρεіав=составивъ радостную пѣснь для всего міра.*

θ'. Ήσαΐα, χόρευε· ἡ Παρθέ-
νος ἔσχεν ἐν γαστρὶ καὶ ἐτεκεν
Γίδον τὸν Ἐμμανουὴλ, Θεόν τε καὶ
ἄνθρωπον, Ἀνατολὴν ονομα Αὐτῷ.
“Ον μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μα-
χαρίζομεν.

Κο ἄδε, Σῆπε μόγι, σοσέπλας ἐσή,
ἡ βρατὰ σοκρόβισκη τίκια βισείλενη,
οὐμέρηνη τίκια Σοζάτελη σοβο-
κρίνατ ἐσή ἢ ειμέρητη πλάσ σοκρό-
βισκη τίκια, ἢ ήδαίνης ὦ κλάτκη
ηζαύλενης τίκιτε, Τιλέκιολιθε. Τέλικε
εις ζοβέλικ: εἰσή ηάζη,
Γῆ.

ξ. Πρεβοζνοσίμην στιψέβα Γᾶ
πλάτενη οὐγλεὶ, στροκι ωροὶ,
εογλάσην ποιόψιαλ: Εἴτε, ελγένη
ἐσή.

η. Τερέ Βισειέτελο ει πειρή
στροցι, βεσμήρηνη λίκη σπλέγσε,
πολύδ: δέλα ελάκαλ, Γᾶ πόντε ἢ
πρεβοζνοσίτε εο ειλ εκέκη.

δ. Ήσαΐε, ληκῆ: Δέλα ιηκὲ βο
χρεβέκ ἢ ροδή Σῆπα Ειμμανδηλα,
Είγα τε ἢ ψιλέκια, βιοστοκι ήλια
Ειδ: Ερότε βεληγάνιψε, Δέδ οὐελα-
ζάμεκ.

Шестаго гласа

Стихири на «Господи воззвахъ»

Νίκην ἔχων, Χριστὲ, τὴν κατὰ τοῦ ἄδου, ἐπὶ τὸν σταυρὸν ἀνῆλθες, ἵνα τοὺς ἐν σκότει θάνατον καθημένους συναναστήσῃς Σεαυτῷ. Ὁ ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος, ὁ πηγάζων ζωὴν ἔξι οὐκείου φωτὸς, Παντοδύναμε Σῶτερ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σήμερον ὁ Χριστὸς θάνατον πατήσας, καθὼς εἶπεν, ἀνέστη, καὶ τὴν ἀγαλλίασιν τῷ κόσμῳ ἐδωρήσατο, ἵνα πάντες κραυγάζοντες τὸν ὅμονον οὐτως εἴπωμεν ἡ Πηγὴ τῆς ζωῆς, τὸ ἀπρόσιτον Φῶς, Παντοδύναμε Σῶτερ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σὲ, Κύριε, τὸν ὄντα ἐν πάσῃ τῇ κτίσει, ἀμαρτωλοὶ ποῦ φύγωμεν; ἐν τῷ οὐρανῷ Αὔτὸς κατοικεῖς, ἐν τῷ ἥδῃ ἐπάτησας θάνατον. Εἰς τὰ βάθη τὰ τῆς θαλάσσης; ἐκεῖ ἡ χείρ Σου, Δέσποτα. Πρὸς Σὲ καταφεύγομεν, Σὸν προσπίπτοντες ἰκετεύομεν ὁ Ἀναστάς ἐκ τῶν γεκρῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Богородиченъ

Τίς μὴ μακαρίσει Σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει Σου τὸν ἀλόγευτον τόκον; ὁ γάρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Γῆς Μονογενῆς, ὁ Αὔτὸς ἐκ Σοῦ τῆς ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθεὶς, φύσει Θεός ὑπάρχων καὶ φύσει γενύμενος ἀνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, Σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς φυχὰς ἡμῶν.

Ποσέδεδε ἡμέα, Χρῖτε, ἵνα είπε να ἀδα, να ἴρτης βοζώνεις ἐσι, δα βο τηνὲ ειέρτη, ειδάμηνα βοειρένην εις Βογον. Ιήκε εις λέρτεβιγκ εβο. εύδη, ήστοχάλι ψιεύότης ὃς Βοεγώ εικήτη, Βιεσίληνε Βίπε, πομίλδη νάσκ.

Διέεις Χρῖτός ειέρτη ποπράκε, μικοκε ρεχε, βοειρε, ή ράδοβανή μίροβη δαροβά, δα εσι εζύβακη ψιεύεη τάκις ριέμικ: Ηστόχηνη ψιζ-ην, ηεπρετύηνη Βεέτε, Βιεσίληνε Βίπε, πομίλδη νάσκ.

Τεεὲ, Γῆ, ειψαγω πο εεέη τεβάρη, γρεινηνι κάλιω εικήνητη; να ιεση Σάλικ ψικέωνη, νο ἀδὲ ποπράκε ἐσι ειέρτη. Βο γλεβινη μορκιά; τάλιω ράκι Τεολ, Βιλκο. Κι Τεεὲ πρι-ειγάλικ, Τεεὲ πριπάλιοις λο-λιμαλ: Βοειρεϊη ὥς λέρτεβιγκ, πο-μίλδη νάσκ.

Κτὸ Τεεὲ οι οὐβλακίτηκ, Πρεεγάλ Δέο; ιτό οι οι βοσιοέτηκ Τεοεγώ πρεγάτηρ ράττα; εεζλέγτηνο βο τῷ Οιημ βοζειάλειη Βίη Εινηρόδηνη, Τόηκε ώς Τεεὲ ψηγια προΐδε, ηε-ιζρενένηνη βοπάριεα, έεγεετβόλικ Ειγκ ειή ή έεγεετβόλικ εύεβενηκ νάσκ ράδη, ηε βο δεοκ λιγδ φα-δικλέμειη, ηο βο δεοκ ειτεετβόλικης ηελιγήνηνη ποζηαβεμκιη. Τογδ μολή, Ψηγια, Βιεκάτενηλα, πομίλοβατηλ αδιωάλικ νάσκιη.

Тропарь

Αγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τοῦ μνή-
ματός Σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπ-
ενεκρώθησαν, καὶ εἰστήκει Μαρία
ἐν τῷ τάφῳ, Κητοῦσα τὸ ἄχραντον
Σῶμά Σου. Ἐσκύλευσας τὸν ἄδην,
μὴ πειρασθεῖς ὑπ' αὐτοῦ· ὑπήν-
τησας τῇ Παρθένῳ δωρούμενος
τὴν ζωήν. Οἱ ἀναστάτες ἐκ τῶν νεκ-
ρῶν Κύριε, δόξα Σοι.

Ἄγγελος εἰλικρινῆς τοῦ Τβοένικ,
ἡ στρεγγυψίη ὡμερτεῖσα, ἡ στοάση
Μαρία καὶ γρόβη, ἥψηση πρεγάγη
Τέλα Τβοεγιο. Πατέντας ἐστὶ ἀδε,
νε ἕκενθέσα πᾶν θεόν: ερέτιας
ἐστὶ Δεῖνάραντι ψινέστα. Βιοκρέπι
ἥζε μέρτεγικ Γλή, ειλά Τερέ.

Богородиченъ

Οἱ τὴν εὐλογημένην καλέσας
Σου Μητέρα, ἵλθεις ἐπὶ τὸ πάνος
ἔκουσιά βιολῆ, λάμψας ἐν τῷ
σταυρῷ, ἀναζητήσας: θάλω: τὸν
'Αδάμ, λέγων τοῖς Ἀγγέλοις: συγ-
χάρητε Μοι, διτὶ εὐρέθη ἡ ἀπολ-
λούμενη δραχμή. Οἱ πάντα σοφῶς
οἰκονομήσας Θεός ήμῶν, δόξα Σοι.

Βλαστηνόντιον ιαρεῖν Τβοὶ Μήτρε,
πρινελός ἐστιν η στρέπτη βόληνικής χο-
τικήνεικη, βοζείλας η κρήνη, εύλ-
επάτη: ἔστα Αδάμα, τὰ Αγγείωνται:
εράδιντεσα Μητέ, ιακω ωβρέτεσα
πογκέσαλα δράχμα. Βιλά μύδρε
οὐτερόντιον Επήε ήάση, ειλά Τερέ.

Ирмосы

α. Ὡς ἐν ἡπείρῳ* πεζεύσας ὁ
Τσαρήλ ἐν ἀβύσσῳ ἰχνεσι, τὸν
διώκτην φαραὼ καθορῶν ποντού-
μενον, Θεῷ ἐπινίκιον ὥδην, ἐβά,
ἄσωμεν**.

Πριμονανία. Ὡς ἐν ἡπείρῳ—κακὸς θεὸς ποιεῖται.—Ποριάδος εἰπονός:
ὁ Τσαρήλ, πεζεύσας ἰχνεσι ἐν ἀβύσσῳ ὡς ἐν ἡπείρῳ, (καὶ) καθορῶν τὸν διώκτην
φαραὼ ποντούμενον, ἐβά: ἄσωμεν Θεῷ ἐπινίκιον ὥδην.

γ'. Οὐκ ἔστιν ἄγιος ὡς Σὺ, Κύ-
ριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέ-
ρας* τῶν πιστῶν Σου, Ἀγαθὲ,
καὶ στερεώσας ἡμᾶς ἐν τῇ πέτρᾳ
τῆς δμολογίας Σου.

Πριμονανία. Οἱ κέρας σμ. стр. 57, πριμέν.

δ. Χριστός μου δύναμις, Θεός
καὶ Κύριος, ἡ σεπτή Ἐκκλησία

β. Ἰάκω πο εἴχο πεισμέστερο.
Ειπεὶ ίπλη πο εέζδητε στοπάμη, γο-
νίτελα Φαραίνα είδα ποτοπλάεμα,
Εγγο ποεδηνό πέση ποκήμη, βο-
πάση.

γ. Ηέστη εἼτε, ιακοκε Τὺ, Γλή[†]
Επήε μόη, βοζησειρόγκ εέρηνικ
Τβούνικ, Επήε, ἡ ιητεράδηνη μάρ
ηα κάμενη ἕποεδανήα Τβοεγιο.

δ. Χρέτεσα μολά είλα, Εγκ ή
Γλή, ηηνάλ Ζρκοβε ειολέπηνω

θεοπρεπῶς μέλπει ἀναχράζουσα,
ἐκ διανοίας καθαρᾶς ἐν Κυρίῳ
ἔστρατάζουσα.

ε'. Τῷ Θείῳ φέγγει Σου, Ἀγα-
θὲ, τὰς τῶν ὄρθριζόντων Σοὶ φυ-
χάς πόθῳ καταύγασον, δέομαι,
Σὲ εἰδέναι, Δόχε Θεοῦ, τὸν ὄντως
Θεόν, ἐκ ζήφου τῶν πταισμάτων
ἀνακαλούμενον.

ζ'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν
ὑψουμένην καθορῶν τῶν πειρα-
σμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λι-
μένη Σου προσδραμών θιὼ Σοὶ·
ἀνάγαγε ἐκ φυδρᾶς τὴν ζωήν μου,
Πολυέλεε.

πούτρα βζιβάιουши, ѿ сми́гла чи́ста
ѡ Глѣб пра́зднѹиши.

η'. Εἰπτικις εκτομις Τεοΐμα,
Επίκε, οὐτρενιουψιχ τὶ δύσιι αιεό-
ειν ώζαρη, μοικε, Τὰ βέδετη,
Σλοέε Επῆι, ήστιννаго Ег̄а, ѿ
μράιа грѣхъвнагш взыбáюша.

δ. Житейское море подвизающее
Зрѧ напастей сърею, изъ тихомѣ
пристаннѹи. Твоемѹ приг҃екъ вонї
Ти: возведи ѿ таинъ жиботовъ моя,
Многомѣтнке.

Кондакъ

Τῇ Ζωαρχιχῇ παλάμῃ τοὺς τε-
θνεῶτας ἐκ τῶν ζοφερῶν κευθρώ-
νων δ Ζωοδότης ἀναστήσας ἀπαν-
τας, Χριστὸς δ Θεός, τὴν ἀνάστα-
σιν ἐβράβευσε τῷ βροτείῳ γένει·
ὑπάρχει γάρ πάντων Σωτὴρ, ἀνά-
στασις καὶ ζωὴ, καὶ Θεός τῶν
πάντων.

ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμι-
νον εἰργάσατο Ἀγγελος τοῖς δόσιοις
παισὶ, τοὺς δὲ Χαλδαίους καταφλέ-
γον πρόσταγμα Θεοῦ τὸν τύραν-
νον ἔπεισε βοῶν· εὐλογητὸς εἶ, δ
Θεός δ τῶν πατέρων ἡμῶν.

η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς δόσιοις δρό-
σον ἐπήγασας καὶ δικαίου θυσίαν
ὑδατὶ ἔφλεξας· ἀπαντα γὰρ δρᾶς,
Χριστὲ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι*. Σὲ
ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς
αιῶνας.

Примѣчаніе. Отъ прибавленія члена неопределеннаго накл. гла-
гола въ Греч. языкѣ получаетъ значеніе существительнаго: τῷ βούλε-
σθαι = τῇ βουλήσει.

Жибонастальиоу дланію иудеишия
ѡ мрчнкыз иудеии Жиизнодавецъ
вокрѣиъ вел, Хрѣтъ Ег҃а,
вокрѣиъ подаде человѣческомѹ роදѹ:
Есть бо всѣхъ Спаситель, вокрѣиъ
и жиботовъ, и Ег҃а всѣхъ.

δ. Родительни ѿбаш пѣцъ со-
лѣка Мігѣл прѣпнныиихъ огроуми,
Хаддѣн же ѿпалаюшее велѣніе
Ептие мѣчнтела ѿвѣиша воннти:
слѣбенъ єсн, Епкѣ сѣтѣцъ нашнхъ.

η. Ізъ пламене прѣпнныиихъ роѓев
иеточникъ єсн и прѣнагш жертьвъ
водою попалназ єсн: вел бо твори-
ши, Хрѣтъ, токли єже хотѣти.
Та пребоезнѹсими во, вел вѣки.

δ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, Ὅν οὐ τολμᾶτε· Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ Σοῦ δὲ, Πάνταγε, ὡφθῇ βροτοῖς Δόγος σεσαρκωμένος. Ὅν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς Σὲ μαχαρίζομεν.

δ. Εἴτα χειροβίκιων οὐδὲν δυνόμενον εἰδῆτη, να Ήγόρικε οὐκέτι γε τίνιν Λιγγεστήν εὑράτιν· Τούτῳ γέ, Βιεντάλα, μέντος χειροβίκιων Σλόβο κοπλιένο. Ήγόρικε πελνάνηρε, επ' οἵνηλην βιών Τὰ οὐβαλιώλειτ.

Седьмого гласа

Стихиры на «Господи возввахъ».

Δεῦτε, ἀγαλλιασθεῖτα τῷ Κυρίῳ, τῷ συντρίψαντι θανάτου τὸ κράτος καὶ φωτίσαντι ἀνθρώπων τὸ γένος, μετὰ τῶν ἀσωμάτων κραυγάζοντες· Δημιουργὲ καὶ Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα Σοι.

Σταυρὸν ὑπέμεινας, Σωτὴρ, καὶ ταρήγη δι' ἡμᾶς, θανάτῳ δὲ ὡς θεὸς θάνατον ἐνέκρωσας. Διὸ προσκυνοῦμεν τὴν τριήμερόν Σου ἀνάστασιν· Κύριε, δόξα Σοι.

Ἄπόστολοι, ιδόντες τὴν ἔγερσιν τοῦ Δημιουργοῦ, ἐθαύμασαν, βοῶντες τὴν αἰνεῖν τὴν Ἀγγελικήν· αὕτη η δόξα τῆς Ἐκκλησίας, οὗτος ὁ πλούτος τῆς Βασιλείας. Οἱ πάντες δι' ἡμᾶς Κύριε, δόξα Σοι.

Πριηδάγε, κοράδηνικα Γάδη, οικρύσθεισθεὶς εἰμέρτην δερμάτινον ἢ προετείησθεὶς χειροβίκιον τοῦ περιπλάτην περιπλάτην· Σοδέτελον ή Βῆσσε οὐαίσ, εἰάβα Τερβέ.

Κρῆτα πρετερπέτας ἐσὶ, Βῆσσε, ἢ πορρεόντες οὔτε ράδη, εἰμέρτην τε τακού Εἴτα εἰμέρτην οὐμέρτηνού ἐσι. Τέκικε ποκλανάεικα τριδένενονού βοσκῆνιον Τροεμός: Γάδη, εἰάβα Τερβέ.

Ἄπλι, βιδέβεισε βοσκῆνιον Σοδέτελα, ψυδάχθεια, ποιούσε χβαϊς Λιγγασκού: εἰάλειβα (εἴστη) ψρύκοναλ, εἰέ κοράτετρο Ψρήτηλ. Ποστραδάκινη οὔτε ράδη Γάδη, εἰάβα Τερβέ.

Богородиченъ

Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης ὑπὲρ φύσιν, Θεοτόκε, ἔμεινας δὲ Παρθένος ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν καὶ τὸ θαῦμα τοῦ τόκου Σου ἐρμηνεύσαις γλῶσσα οὐ δύναται. Παραδέξου γάρ οὖσης τῆς συλλήψεως, Ἀργή, ἀκατάληπτός ἐστιν ὁ τρόπος τῆς κυήσεως· ὅπου γάρ βούλεται Θεὸς, νικᾶται φύσεως τάξις. Διὸ Σὲ πάντες Μητέρα τοῦ Θεοῦ γινώσκοντες, δεομένα Σου ἐκτενῶς· πρέσβειε τοῦ σωθῆναι τὰς φυχὰς ἡμῶν.

Μήτηρ οὐκε ποζάλασι ἐσὶ πάνε εἴστετρα, Εἴσε, πρεπειά τε ἐσὶ Δέα πάνε εἰόβα ἢ ράζδημα: ή ψλεσε ῥῆτρα Τροεργὸν εἰαζάτην ἀλύκης οὐ μόκετρε. Πρεσλάβης οὐ εἰπρε ζαμάτην, Τέτα, οὐποτήνηκεν ἐστη οὐεραζ ροζδένημα: ίδέβητε κο χοιμετρα Εἴτα, ποετέζαετσα εἴστετρα τίνη. Τέκικε Τὰ εὺη Μήτρα Εἴτη οὐκεδύσηε, μόλιμης Τη ει πριλέπηνο: μολή επτήσα δύσαμης ούανηικ.

Тропарь

Κατέλυσας τῷ σταυρῷ Σου τὸν
θάνατον, ἀνέψεις τῷ ληστῇ τὸν
παράδεισον, τῶν μυροφόρων τὸν
θρῆνον μετέβαλες καὶ τοῖς Σοῖς
Ἄποστόλοις κηρύγγειν ἐπέταξας, ὅτι
ἀνέστης, Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων
τῷ κόσμῳ τὸν μέγαν ἔλεον.

Разбрьшилъ єсн крѣтольк Твоимъ
слертькъ, ѿвѣрзъ єсн разбройникъ
ратъ, мѣроносицалик пачы преложилъ
єсн и пилавъ пропокѣдати пове-
лѣлъ єсн, ікѡ вострѣлъ єсн, Хрѣтѣ
Бікѣ, ларѣланъ мірови вѣлию мѣтъ.

Богородиченъ

‘Ως τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως θη-
σαύρισμα, τοὺς Σοὶ πεποιθό-
τας, Πανύμυητε, ἐκ λάκκου καὶ
βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε. Σὺ
γάρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἀμαρτίᾳ
ἔσωσας, τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν· ἡ
πρὸ τόκου Παρθénos καὶ ἐν τόκῳ
Παρθénos, καὶ μετὰ τόκου πάλιν
μένεις Παρθénos.

Икѡ нашегѡ вострѣлъ сокрови-
ще, на Тѣ наадѣюициаса, Бенгѣтамъ,
и роба и глабини претрѣшений
возведені: Ты во побѣнныя грѣхъ
спѣлъ єсн, рождши спїе (ишие): Иже
прѣжде рѣтка дѣла и въ рѣтке
дѣла, и по рѣтке пани пресыбашин
дѣла.

Ирмосы

α'. Νεύσει Σου πρὸς γεώδη
ἀντιτυπίαν μετήχθη ἡ πρὶν εὐδιά-
χυτος ὑδάτων φύσις. Κύριε ὅθεν
ἀβρόχως πεζεύσας Ἰσραὴλ, ἥδει
Σοὶ ωδὴν ἐπιγίχιον.

α. Маніемъ Твоимъ на земный
шабрязъ преложиса прѣжде нѣдобо-
разливашое водное єстество, Гдѣ:
тѣмже немоіскренш пѣшишестговаш
Ілья, поѣгъ Тебѣ пѣсни побѣднико.

γ'. Ὁ κατ’ ἄρχας τοὺς οὐρα-
νοὺς παντοδυνάμω Σου λόγῳ στε-
ρεώσας, Κύριε Σωτερ, καὶ τῷ
παντουργῷ καὶ Θεῷ Πνεύματι
πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν
ἀσαλεύτῳ με πέτρᾳ τῆς δύμολογίας
Σου στερέωσον.

г. Въ начаїкѣ нѣса вссенльныхъ
иаѣвомъ Твоимъ оутверждѣні, Гдѣ
иисе, и вседѣтельныхъ и Бѣїни
Лѣомъ всю сиаѣ ѿхъ, на недѣнки-
мѣмъ лѣ камени нѣпогѣданія
Твоегѡ оутверднѣ.

δ'. Ο Πατρικοὺς κόλπους μὴ
λιπὼν καὶ καταβάς ἐπὶ τὴν γῆν,
Χριστὲ ὁ Θεός, τὸ μυστήριον ἀκή-
κοα τῆς οἰκονομίας Σου καὶ ἐδό-
ξασά Σε, μόνε Φιλάνθρωπε.

д. Сѣча иѣдра не ѿгнѣвль и со-
шедъ на землю, Хрѣтѣ Бѣже, тайнѣ
иѣслышахъ смогренія Твоегѡ и
прославицъ Тѣ, єднѣ Чѣбѣколіече.

ε'. Νὺξ ἀφεγγῆς τοῖς ἀπίστοις,
Χριστὲ, τοῖς δὲ πιστοῖς φωτισμὸς

е. Ноіръ не сафѣтла небѣрныи,
Хрѣтѣ, вѣрныи же просвѣщеніе

ἐν τῇ τρυφῇ τῶν Θείων λόγων Σου·
διὰ τοῦτο πρὸς Σὲ ύρθρίσω καὶ
ἀνυμνῶ Σου τὴν Θεότητα.

ς. Ναυτιώντα τῷ σάλῳ τῶν
βιωτικῶν μελημάτων, συμπλόοις
ποντούμενον ἀμαρτίας κατ' ψυχο-
φθόρῳ θηρὶ προσριπτούμενον, ὡς ὁ
Ιωνᾶς, Χριστὲ, βοῶ Σοι· ἐκ τα-
νατηφόρου με βυθὸν ἀνάγαγε*.

Примѣчаніе. Срвн. стр. 72, примѣч.

Кондакъ

Οὐκ ἔτι τὸ κράτος τοῦ θανάτου
ἰσχύσει κατέχειν τοὺς βροτούς· Χρι-
στός γὰρ κατῆλθε συντρίβων καὶ
λύων τὰς δυνάμεις αὐτοῦ. Δεσμεῖται
ὁ ἄδης, προφῆται συμψώνως ἀγάλ-
λονται· ἐπέστη, λέγοντες, Σωτὴρ
τοῖς ἐν πίστει, ἐέρέχεσθε, οἱ πιστοί,
εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Σ'. Κάμινον πατίδες πυρίφλεξτον
πάλαι δροσοβολοῦσσαν ὑπέδειξαν,
ἔνα Θεὸν ἀνύμνουστες καὶ λέγον-
τες· δὲ ὑπερυψόυμενος τῶν πατέ-
ρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

η'. "Αξελεκτος πυρι: έν Σινάπι
προσωμιλύσσα βάτος Θεδύν έγνωρίσεις
τῷ βραδυγήλωσαφ καὶ δυσήχω Μω-
σῆς, καὶ παῖδας ζῆλος θεοῦ τρεῖς
ἀναλώτους έν πυρι ὑμνωδοὺς ἔδει-
ξε· πάντα τὰ ἔργα Κύριου, τὸν
Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψόθετε
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

8'. Μή της φθοράς διὰ πεῖραν
κυοφορήσασα καὶ παντεχνήμονι
Λόγω σάρκα δανείσασα, Μῆτερ
ἀπειρανδρέ, Παρθένε Θεοτόκε,
δοχεῖον τοῦ Ἀστέκτου, χωρίον τοῦ
ἀπέιρου Πλαστουργοῦ Σου, Σὲ με-
γαλύνομεν.

въ сладости словесъ Твоихъ: сего
ради изъ Тебѣ оутрепию и востре-
бую Твое Евангѣло.

§. Плавающаго въ молебѣ житей-
скіхъ поученій, съ кораблемъ по-
топлѣемъ грѣхѣй и душетаѣнномъ
свѣтю приемлетаима, тѣкш Іѡна,
Хрѣте, волю Ти: нѣ смертоносныя
глубинныя возведенія ма.

Не ктогодъ держава смртнаа воз-
можетъ держати чловеки: Христос
во синде скрывашаа и разоряа глыбы
са. Свадьбене выйдетъ да, прѣоцы
согласене радуются: предста, глаго-
люще, Спик ссыпих въ вѣрѣ,
нѣздыте, вѣрніи, въ воскрѣнїи.

Ѣ. Пѣщъ ѿтврощы ѿгнепальни дрѣ
влѣ рооточащѣ показаша, єднаго
Бѣга воспїбѣакише и глаголиши:
превозносиныи ѿтпѣзвъ Бѣга и пре-
прославленъ.

И. Нешапа́льнаа сғрю въ Сінані
прічашаалася купннаа Еѓа твн
медленоа звичномъ и гүгнівомъ
Мишусеови, и сғрооки реңностъ
Ежіа тры непреворийныа бо сғрнй
тбечы показа: всл дѣла Гдна,
Гдя пойте и превозносите бо
всл вѣки.

đ. Не таїніа ніскушением розжд-
шам н веҳнтрецъ Слово піть
взанимодавшиа, Міти ненескомбуж-
наа, дѣо Еце, прѣателю Нестерпі-
лагш, село невмѣстимаги Зинджі-
тела Тюгш. Та велнчаніи.

Восьмого гласа

Стихиры на «Господи воззвахъ»

Ἐσπεριὸν ὅμεν καὶ λογικὴν λατρείαν Σοὶ, Χριστὲ, προσφέρομεν, ὅτι εὐδόκησας ἐλεῆσαι ἡμᾶς διὰ τῆς ἀγαστάσεως.

Κύριε, Κύριε, μή ἀπορρίψῃς
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου, ἀλ-
λὰ εὐδόκησον ἐλέησαι ἡμᾶς διὰ
τῆς ἀναστάσεως.

Χαῖρε, Σιών ἄγια, μῆτερ τῶν
Ἐκκλησιῶν, Θεοῦ κατοικητήριον·
σὺ γάρ εδέξω πρώτη ἀφεσιν ἀμαρ-
τιῶν διὰ τῆς ἀναστάσεως.

Бечерю пѣснъ и гаубеню
слѣдѣвъ Тебѣ, Христѣ, приносилъ:
іако баговолізъ ешъ по иловати
насъ вострѣмъ.

Гѣи, Гѣи, не ѿвѣржнія насъ ѿ
Твоегѡ лица, но єлговолиѣ полії-
ловати насъ восторгніемъ.

Радъиса, Сине егъи, ити Церкви, Божие жнанїе: ты ко прійдълъ си първый юстагленіе грѣхъвъ всеконіе.

БогословиЧеснъ

Ο Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, διὰ φιλανθρωπίαν ἐπὶ τῆς γῆς ὥφθη καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· ἔκ Παρθένου γάρ ἀγῆς σάρκα προσλαβόμενος καὶ ἔκ Τχύτης προελθὼν μετὰ τῆς προσλήψεως, εἰς ἑστίν Σίδην, διπλοῦς τὴν φύσεν, ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν. Διὸ τέλειον Αὐτὸν Θεὸν καὶ τέλειον ἄνθρωπον ἀληθῶς κηρύστωντες, ὑμνολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, Ὅν ικέτευε, Μῆτερ ἀνύμφευτε, ἐλεημονῆται τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Що́ їхній за члє́кіювіє на
землі та́біса її съ челищ́ки
поживе: що́ дѣлі во чѣтира піль
пріїмний її из Нем прошедший съ
боспріятіем, єдінн єсть Бг҃,
съзъбік єгоствомъ, но не упога-
сію. Тѣже совершена Того Бг҃а
и совершена члє́кія війстиннѣ
проповѣдьми, исповѣдьмъ Хрѣтъ
Бг҃а нашого: єгоже молі, Мити
безнечестіемъ, помилованіа ді-
шанія нашими.

Тропарь.

Ἐξ ὑψους κατῆλθες, οὐκ εὐπλαγ-
χνος, ταφήν κατεδέξω τρίγμερον,
ἴνα ήμας ἐλευθερώσῃς τῶν παθῶν.
ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ήμῶν,
Κύρε, δόξα Σοι.

Сх^и кысогы^и снизшег^и ёс^и, Баго-
Утробене, погребеніе пріал^и ён
триднебное, да на^сс^и свободнини
страстей: житоте^и и воскресіе наше,
Г^{ос}п^и, слава Тебе.

Богородиченъ

Ο δι' ήμας γεννηθεὶς ἐκ Παρ-
θένου καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας,

Иже насъ ради рождения ш Дѣы
и распятіе претерпѣхъ, Благій,

Αγαθὴ, δὸς θεατάω τὸν θάνατον
σκυλεύσας καὶ ἔγερσιν δεῖξαι ὡς
Θεὸς, μὴ παρίδηγς οὓς ἐπλασας
τῇ χειρὶ Σου· δεῖξον τὴν φιλαγ-
θρωπίαν Σου, Ἐλεήμων, δέξαι τὴν
τεκοῦσάν· Σε Θεοτόκον πρεσβεύου-
σαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον,
Σῶτερ ἡμῶν, λαδὸν ἀπεγνωσμένον.

Непрөвёргтій сиртію сиергі жаңа
ішкінен тақып Еңік, не прёзри, шо
создалъ есн вѣкою Твоемъ: и вѣ
чнѣкою Твоє, Матицѣ, прїими
рѣждшю Тѣ Еңівъ молаіръюса за
ны, и спаси, Спесе нашѧ, люди ща-
аныя.

Ирмосы

α'. Ἀρματηλάτην φαραὼ ἐβύ-
θισε τερατούργονδα ποτε Μωσᾶκή
ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα καὶ
διελούσα θάλασσαν· Ἰσραὴλ δὲ
φυγάδα πεζῶν ὀδίτην διέσωσεν,
ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

γ. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχὰς τοὺς σύραγοντος ἐν συνέσει καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με, Χριστὲ, τῶν ἐντολῶν Σου στήριξόν, οἵτι οὐκ ἔστι ἄγιος πλὴν Σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

δ. Σύ μου ἵσχυς, Κύριε, Σύ
μου καὶ δύναμις, Σύ Θεός μου,
Σύ μου ἀγαλλίασις, ὁ Πατρικούς
κόλπους μήτη λιπών καὶ τὴν ἡμε-
τέρων πτωχείαν ἐπιστεψάμενος.
Διδούσιν τῷ προφήτῃ Ἀββασοῦ
Σοὶ κραυγάζω τῇ δυνάμει Σου
δόξα, Φιλάνθρωπε.

ε'. "Ιγα^{*} τί με ἀπέωσω ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου, τὸ Φῶς τὸ ἀδυτον, καὶ ἐκάλυψε με τὸ ἄλλοτριον σκότος τὸν δεῖλαιον; ἀλλ' ἐπίστρεφό με καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν Σου τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον. θέουμαι.

Примѣчаніе. "Іва (союз цѣли) употребляется иногда въ вопросахъ эллитически: іва ті (подразумѣвается тѣнитсѧ) — для чѣго? почему?

ς'. Ἰλάσθητί μοι, Σωτερ, πολ-
λαῖ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἔχ-

А. Коденциегонітэлл Фарашна по-
грээн чудотворлай нногдà **Мицкей-**
скай жээлз, кртошерээнш поразынх
н раздатлэхэ море! Гэла же бүглэ-
ця пьешеходца спасе, п'ясны Бгови
востгеканша.

Г. ОУТВЕРЖДЕНЪ ИХЪ ПАЧАЛЪ НЕБЫ
РАЗЪЮМЪ И ЗЕМАНЪ НА ВОДУХЪ
ШНОВЪВЫЙ, НА КАМЕНЪ МА, ХРЪТЕ,
ЗАПОГДІЙ ТВОНУХЪ ОУТВЕРДАНЪ, ІКШІ
НІКСТЬ СТЪ ПАЧЕ ТЕБѢ, ЕДИНЕ ЧЛВЧ.
КОЛЮЧЕ.

Д. Ты моя крепость, ГДН, Ты
моя и сила, Ты мой ЕГZ, Ты
моё радование, не штавь на неба.
СЧна и наша ништат посвятитъ.
Таких ся пророкомъ Илья въ мозгахъ
зодъ Ти: спаси Твоей глава, Члвѣко-
любче.

Е. ВІСКУ МÀ ШРІНЧУЛА єїн щ ліца
Твоєгш, Свєтє незаходимыи, н
покрыяла ма єсть чуждаа тма
шкаканнаго; но шврати ма н кз
свєтв запоскеддій Твоіх пустій мід
направи, молися.

5. ШЧРН ил, СІСЕ, мишга во
БЕЗДІКШІЛ МОЛ, ІЙ ІІЗ ГАВБИЫ

βυθοῦ τῶν κακῶν ἀνάγαγε, δέομαι· πρὸς Σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

σώλε βοζεδὴ, μολύει: καὶ Τεβὲ
βο βοζοπήχ, ἡ οὐελύιση μὰ, Εἶπε
εἰνία μοεγῶ.

Κονδάκъ

Ἐξαναστὰς τοῦ μνήματος, τοὺς τεθνεῶτας ἥγειρας καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησας, καὶ ἡ Εὔα χορεύει ἐν τῇ Σῇ ἀναστάσει, καὶ κόσμου τὰ πέρατα πανηγυρίζουσι τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει Σου, Πολυέλεγ.

ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν τὸ πῦρ ἥσεσθη ἐν Βαθυλῶνι ποτε· διὰ τοῦτο οἱ παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ ἀγαλλομένῳ ποδὶ, ως ἐν λειμῶνι, χορεύειντες, ἔψαλλον· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς δὲ τῶν παταρέων ἡμῶν.

η'. Ἐπιπλασίως κάμινον τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος τοῖς Θεοτεῖσι· ἐμρανᾶς ἔξεχασε, δυνάμει δὲ κρείτονι περισσωθέντας τούτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ καὶ Δυτρωτῇ ἀνεβόᾳ οἱ παῖδες, εὐλογεῖτε, ἵερεῖς, ἀνυμνεῖτε, λαδεῖς, ὑπερυφοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, διὰ Θεὸς ὥφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ Σου γέρονεν εὑρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν. Διό Σε, Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων ταξιαρχίαι μεταλύνουσιν.

Βοσκῆς ἡδὲ γρόβα, οὐμέρσια
βοζδείγλα ἔσι ἡ θάλαττα βοσκῆσιλ
ἔσι, ἡ θάτα λικύεται το Τροέμ
βοκρήνη, ἡ λιρετίνη κονζῆ τορ-
τεγεβεντα τῇ ἡδὲ οὐμέρτβικε
στάνιεμ Τρονίκ, Μηνογολάτηνε.

ζ'. Εἴπια εινιζχοζδένια ὥση
οὐτεταδέσα ει βλαγύληκ ουνογά:
ειγώ ράδι στροζι ει πεψή ράδο.
βανηοι ουγόιο, τάκια ει φετηνικέ,
λικύιψε ποάρδ: βλγένης ἔσι, Εἶπε
στέιζα ήάσιχ.

η'. Σεδμερηιένο πέψι Χαλδέησκι
μχνίτελ Βγοχεστήβιμη ινεστονι
ριζπλέ, ειλοι τε λέψιει επαένη
ειλα βιδέβε, Τρορζδ Ηζβάιντελο
βοπάλιε: στροζι, ελαγοσλοζίτε,
ειαψενηνικι, βοσπόντε, λιδει, πρε-
βοζνοσήτε βο ειλα βέκιη.

θ'. Οὐγκασέει ω εέμις ήέο, ή ζεμαι
ηγλανηώσα κονζῆ, τάκια Βγζ ιαβίσα
χελοετέκιως πλτεκη, ή χρέο Τροέ
βισεγε προστράνητήσε ιέσε. Τέμι
Τλ, Ειζδ, Λγγλωζ ή χελοετέκι
χηνοναχαλία βελνάιμτα.

ИЗЪ ЧИНА ПОГРЕБЕНИЯ УМЕРШИХЪ

Тропаріи

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων τὴν φυχὴν τοῦ δούλου Σου, Σῶτερ, ἀνάπτασον, φυλάττων αὐτὴν εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν τὴν παρὰ Σοῦ, Φιλάνθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν Σου, Κύριε, δπου πάντες οἱ ἄγιοι Σου ἀναπταύονται, ἀνάπτασον καὶ τὴν φυχὴν τοῦ δούλου Σου, ζτι μόνος ὑπάρχεις Φιλάνθρωπος.

Σὺ εἶ Θεὸς ὁ καταβὰς εἰς ἄδην καὶ τὰς δόνας λόσας τῶν πεπεδημένων, Αὐτὸς καὶ τὴν φυχὴν τοῦ δούλου Σου, Σῶτερ, ἀναπταυσον.

Ἡ μόνη ἀγνὴ καὶ ἀχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβειε τοῦ σωθῆναι τὴν φυχὴν τοῦ δούλου Σου.

Βο δέχην πρᾶνηγχ τιονάκησα δάκων ραβα Τβοεγώ, Σῆσε, οὐποιόν, σοχρηλλα ἵ βο ελάζενηκη κάζην, ἕπε οὐ Τεβε, Χλεύκολόνεγε.

Βρα ποκόηην Τβοέηζ, Γᾶν, ίδέ-
τε εῖνι εῖτι Τβοη οὐποκεάνετε,
οὐποκόν ή δάκων ραβα Τβοεγώ,
τάκια έδηνη έειν Χλεύκολόνεγε.

Τὰ έειν Είτε σωέδην βο ζάζ
ή οὐζι αώκοάνηγχ ραζρέζηνει,
Σάλις ή δάκων ραβα Τβοεγώ οὐποκόν.

Έδηνα γτάλ ή ηπορόνηαλ Δέο,
Βρα βεζ εέμενε ρόζδηλα, μοιη
είπηνεα δάκων έγω.

Τὰ νεκρώσιμα εύλογητάρια

Εύλογητὸς εῖ, Κύριε, διδαξόν με τὰ δικαιώματά Σου.

Τῶν ἀγίων ὁ χορὸς εὗρε πηγὴν τῆς ζωῆς καὶ θύραν παραδείσου· εὑροιμι κατέγω τὴν ὁδὸν διὰ τῆς μετανοίας· ἀπολωλὸς πρόβατον ἔγω εἴμι, ἀνακάλεσαι με, Σῶτερ, καὶ σῶσόν με.

Οἱ τὸν Ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ κηρύζαντες καὶ σφαγιασθέντες ὥσπερ ἄρνες, καὶ πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω, ἄγιοι, καὶ ἀῖδιον μετατεθέντες, Τοῦτον

Εαγέένης έειν, Γᾶν, ιαδήνη μα
ωπραβάνηεμκ Τβοήηζ.

Ωτύχα λίκια ωβρέτε ιστόχηνης
κάζηνη ή δεύρε ράηκεύκ: δα ωβράψθ
ή ξάζ πότε ποκαάνηεη: πογήβηεε
Ωβνά ξάζ έειμε, βοζζοβή μλ, Σῆσε,
ή είπεη λια.

Ἄγνια Βεκτα προποεέδαβше ή
ζακάληηι ειίβше τάκοже ἄγνια, ή
κα κάζηνη ιεστρεύεηκη, εῖτι, ή
πρηοεδψηκη πρεστάβληшес, Τορὸ

έκτενώς, μάρτυρες*, αἰτίασθε, δολέφλημάτων λύσιν ἡμῖν δωρήσασθαι. πρηλέπηναι, μηνῖαι, μολίντε, δολ-
γίων ριζηρέωντε ήμικ δαροβάτη.

Приимуанія. Порядокъ словъ: ἄγιοι μάρτυρες, τὸν Ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ οἱ κηρύξαντες καὶ σφαγιασθέντες.... καὶ... μετατεθέντες, ἐκτενῶς αἰτήσασθε Τοῦτον (sc. τὸν Θεόν) εκτι.—οἱ μάρτυρες собств. значитъ: свидѣтель, по у христіанъ мѣрѣ особенно называются тѣ, которые не только oris confessione, sed etiam suo sanguine Christi doctrinam sanxiverunt. Срвн. Іоаннъ Златоустъ: διὰ τοῦτο λέγονται μάρτυρες, ὅτι κελευόμενοι ἔξομοσασθαι, πάντα ὑπομένουσιν, ἵνα τὴν ἀλήθειαν εἴπωσιν.

Είκινών είμι τῆς ἀρρήτου δόξης
Σου, εἰ καὶ στύγματα φέρω πται-
σμάτων· οἴκτειρον τὸ Σὸν πλάσμα,
Δέσποτα, καὶ καθάρισον Σῆ γε εὐ-
σπλαγχνία, καὶ τὴν ποθεινήν πα-
τρίδα παράσχου μοι, παραδείσου
πάλιν πολίτην με ποιῶν.

Ο πάλαι ἔχ μὴ δυτων πλάσας
με καὶ εἰκόνι. Σου Θείᾳ τιμήσας,
παραβάσει δὲ ἐντολῆς πάλιν με
ἐπιστρέψας εἰς γῆν, ἐξ ἣς ἐλήφθη,
εἰς τὸ καθ' ὅμοιώσιν ἐπανάγαγε τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀναμορ-
φώσασθα*.

Приимъчаніе. Порядокъ словъ: *καθ' ὅμοιοσιν ἐπανάγχατε εἰς τὸ ἀνα-
μορφώσασθα τὸ ἀρχαῖον καλλός*—принимая во вниманіе подобіе, возвысь-
меня до прежней красоты.

Ανάπταυσον, ο Θεός, τὸν δοῦλόν
Σου καὶ κατάταξον αὐτὸν ἐν πα-
ραδείσῳ, ὅπου χοροὶ τῶν ἀγίων,
Κύριε, καὶ οἱ δίκαιοι ἐκλάμπουσιν
ώς φωστῆρες· τὸν κεκοιμημένον
δοῦλόν Σου ἀνάπταυσον, παρορῶν
αὐτοῦ πάντα τὰ ἐγχήματα.

Τὸ τριλαμπὲς τῆς μᾶς Θεότητος εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν, βοῶντες ἄγιος εἰ, ὁ Πατήρ ὁ ἀναρχος, ὁ συνάναρχος Γίδος καὶ Θεῖον Πνεύμα φύτιον ἡμᾶς, πίστει Σοι λατρεύοντας, καὶ τοῦ αἰώνιου πυρὸς ἔξαρπασον.

ШврАЗз єсьль неизрѣченныѧ
Твоѧ славы, аще и́ мѣзы ношь
нрергешеній: ощедри Твоє созданіе,
бл҃ко, и́ ѿтчи Твой изъ югоутро-
біемъ, и́ вожделѣнное отечество
подаждь ми, рагъ паки житѣла та
сопѣхорѧ.

Древеа (ѹгєш) ѿ не сѹщихъ со-
здавыи ма и образоли Твои из
Божественныхъ почтыи, преступле-
ніелъ же заповѣди паки ма воз-
братьиый ехъ землю, ѿ неаке возвѣ-
тихъ, на єже по подобію возвѣдіи
древнею добротою возвѣдагиши.

У́покóй, Е́же, раба́ Твоего́ н̄
ѹчнинъ є́гò въ рани, н̄дѣле аնцы
сг҃ыихъ, Гди, и́ прѣблѣзы сіаізъ
таки сеѧтѣла: у́пóшлага раба́ Тво-
его́ у́покóй, презирá є́гѡ въ
согрѣщенїи.

Трисіа́тельное єдінагш Біжтвѧ
благочестнш поемз, воліюще: отъ
єси, Съче беззначальний, совозна-
чальний. Съне и Біжтвенный Діше:
просвѣтъ наісз, вѣрою Тебѣ є слѣжа-
ших, и вѣчнагш съгнѣ исхити.

Χαῖρε, Σεμνὴ, ἡ Θεὸν σαρκὶ¹
τεκοῦσα εἰς πάτων σωτηρίαν, δι'²
Ἵς γένος τῶν ἀνθρώπων εὑρε τὴν
σωτηρίαν. Διὰ Σου εὑροιμεν πα-
ράδεισον, Θεοτόκε ἀγνή, εὐλογη-
μένη.

Ράδινα, Ψᾶλλα, Εἴτα πᾶττο
ρόζδιαλ βο εἰνīε βεβίχ, Βιοκε
ρόδα ψελοκένεσιν ὥρφετε εἰνīε.
Τούτοι δι ὠραλήμειν ράι, Εἴτε
ψῆλλα, βαρβένηαλ.

Τροπαρι

Ἄνάπταισον, Σωτερ ἡμῶν, μετὰ
δικαίων τὸν δοῦλόν Σου, καὶ τοῦτον
κατατκήνωσον ἐν ταῖς αὐλαῖς Σου,
καθὼς γέγραπται, παρορῶν ὡς
ἀγαθὸς τὰ πλημμελήματα αὐτοῦ
τὰ ἑκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, καὶ
πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνωσει,
Φιλάνθρωπε.

Οἱ ἔκ Παρθένου ἀνατεῖλας τῷ
κόσμῳ; Χριστὲ ὁ Θεὸς, υἱὸς φω-
τὸς δι! Αὐτῆς ἀναστέξας, ἐλέησον
ἡμᾶς.

Ποκόν, Εἶπε νάσκ, εἰ πρῆνε
μη ριβά Τβοεγὸ, οὐ εερὸ βεσλὶ βο
δβορὶ Τβολ, ιάκοκε ἐστε πίσανο,
πρεζηρία λάκω βλγκ πρεγρέσενία
ἐγὶ βιύλναλ ή νεβιύλναλ, οὐ εελ
ιάκε ει βέδεκην ή η ει ει βέδεκην,
Ψελοκολόγηε.

Ὥ δέκι βοζιάβυι λίρθ, Χρῆτὲ
Επκε, εύηνε ειβέτα Τόου ποκαζάβυι,
πομήλονά νάσκ.

Κονδакъ

Μετὰ τῶν ἀγίων ἀνάπταισον,
Χριστὲ ὁ Θεὸς, τὴν ψυχὴν τοῦ
δούλου Σου, ἔνθα οὐκ ἐστι πόνος,
οὐ λύπη, οὐ στεναγμὸς, ἀλλὰ ζωὴ
ἀτελεύτητος.

Βο εῖταλη οὐποκόν, Χρῆτὲ, λύσθ
ραγὰ Τβοεγὼ, οὐδέπεικε ικέτη βολέζην,
ηη πετάλη, ηη βοζδηγάνηε, ηη πάζην
βεζκονένηαλ.

Ικοσъ

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνα-
τος, οὐ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν
ἄνθρωπον οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς
διεπλάσθημεν καὶ εἰς γῆν τὴν
αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς ἐκέ-
λευσας ὁ πλάσας με καὶ εἰπών μοι,
ὅτι γῆ εἰ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ,
ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα,
ἐπιτάφιον θρῆνον ποιοῦντες φῶην
τό· ἀλληλούϊα.

Βάμης ἑδίνης ἐσὶ βεζερήτηνι,
ιοτβορέβιην οὐ σοζάβιην ψελοβέκα:
ζεμινίν οὐβο ὦ ζεμλὶ σοζάχομελ
η ει βέμιλο τζινγδε πονδεμι, ιάκοκε
πονελέκιλ ἐσὶ σοζάβιην μὰ η ρεκίη
μιλ, λάκω ζεμλα ἐσὶ η ει βέ ζεμιλ
ώνδεশην, ιάκοκε εη ψελοβέκα πον-
δεμι, οαδγρέσηο ρυδάνηε τβοράψε
πέκεν: ἀλληλούϊα.

Стихиры св. Иоанна Дамаскина

Ποία τοῦ βίου τριφή διαμενεῖ
λύπης ἀμέτοχος; ποία δόξα ἔστη-
κεν ἐπὶ γῆς ἀμετάδετος; πάντα
σκιᾶς ἀσθενέστερα, πάντα δύερων
ἀπατηλότερα· μία ρόπη, καὶ ταῦτα
πάντα θάνατος διαδέχεται. Ἀλλ᾽
ἐν τῷ φωτὶ, Χριστὲ, τοῦ προσώπου
Σου καὶ τῷ γλυκασμῷ τῆς Σῆς
ώραιαότητος, ὃν ἔξελέεω, ἀνάπαυ-
σον, ὡς Φιλάνθρωπος.

Οἶμοι, οἵον ἀγῶνα ἔχει ἡ
ψυχὴ χωριζομένη ἐκ τοῦ σώματος!
οἴμοι, τότε πόσα δακρύει, καὶ οὐχ
ὑπάρχει ὁ ἐλεῶν αὐτῆν! πρὸς τοὺς
Ἀγγέλους τὰ ὅμιλατα ρέπουσα,
ἀπρακτα καθικετεύει· πρὸς τοὺς
ἀνθρώπους τὰς χεῖρας ἔκτείνουσα,
οὐκ ἔχει τὸν βοηθοῦντα. Διὸ, ἀγαπη-
τοί μου ἀδελφοί, ἐννοήσαντες ἡμῶν
τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς, τῷ μεταστάντι
τὴν ἀνάπαυσιν παρὰ Χριστοῦ αἰτη-
σθμενα, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν
τὸν μέγαν ἔλεον.

Πάντα ματαότης τὰ ἀνθρώπινα,
ὅσα οὐχ ὑπάρχει· μετὰ θάνατον·
οὐ παραμένει ὁ πλοῦτος, οὐ συν-
οδεύει ἡ δόξα· ἀπελθόντος γάρ
τοῦ θανάτου, ταῦτα πάντα ἔξηφά-
νισται. Διὸ Χριστῷ τῷ ἀνανάτῳ
βοήσωμεν· τὸν μεταστάντα ἔξι ἡμῶν
ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἔστιν
εὐφρατινομένων ἡ κατοικία.

Ποῦ ἔστιν ἡ τοῦ κόσμου προ-
πάθεια; ποῦ ἔστιν ἡ τῶν προσκαί-
ρων* φαντασία; ποῦ ἔστιν ὁ χρυ-
σός καὶ ὁ ἄργυρος; ποῦ ἔστι τῶν
οἰκετῶν ἡ πλήριμυρα καὶ ὁ ύδρυ-
βιος; πάντα κόνις, πάντα τέφρα,
πάντα σκιά. Ἀλλὰ δεῦτε, βοήσω-

Κάλλι πνεύματα εἰδότη πρεβε-
βάτες πενάλι νεφριτάγνα; κάλλι
ελίβα στοντά η ζεμάλι νεφροτήνα;
βέλλισση νεμοφριτάηνα, βέλλισση
πρεβέστητάηνα: ἐδίνητις μηνοβέν-
ειτις, οὐδὲ βέλλισση πρεβέλετις.
Νο καὶ βέστις, Χρήστε, λινὰ Τροεγώ
η εἰς οἰασταρένην Τροβάλλι κρασογάλη,
ἔργοτε οἰαστράλι έση, οὐποκοΐ, τάκι
Τλεπέκολιόνεται.

Οὐκοὶ μηδὲ, τάκοβιτι πόδειγρι
ηλατή δύσα παραλύαμψις ὥ τέ-
λεστι! οὐκοὶ, τοῦτα κολάκια ελεύθερτα,
η ηὔστη πομηλάλη ιο! κο μιγάμις
σύνη βοζεδάψι, βεζδέλλην μό-
λιτρα: οὐτις οὐλοβέκωμις ρύτις προ-
ετηράμψι, οὐτις ηλατή πομογάκιαγω.
Τέλικε, βοζλιμέλενην μονή βράτιε,
πομηλάνετε οιασθι κράτικο ζήζην,
πρετάβλενηνομή οὐποκοένηλ ὥ Χρήστα
πρόσημις, οὐ δύσαμις οάσημις βέλιο
μάτη.

Βέλλισση πνεύματα χελοβέκησκαλ, έλλικα
νε πρεβεβάτητα πο εμέρτη: οὐ πρε-
βεβιεύτητα ποράτετβο, οὐ πιστεύθετη
ελίβα: πρινέδην βο εμέρτη, ειλά
βέλλισση ποτρεβίσκαλ. Τέλικη Χρήστος
βεζδέμηρτνομή βοζοπίνημή: πρετά-
βλενηναγό ὥ οάση οὐποκοΐ, ηδέζη
ερέχης έστη βεζελάψηκα πιλάψιε.

Γδέ έστη μῆρκος πρητεράτιε;
γδέ έστη πρινέρέμενηνηγκ μεγγάνιε;
γδέ έστη βάλτο ο ερεβρο; γδέ έστη
ραβώβια μηότετβο ο μοιβά; βέλλι
πιρέτη, βέλλι πέπελ, βέλλι εκίνη. Νο
πρινδίτε, βοζοπίνημή βεζδέμηρτνομή
ζρή: Γλή, εένηγκ Τβοηγκ βλάγη

μεν τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ· Κύριε, τῶν αἰώνιων Σου ἀγαθῶν ἀξίωσον τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν, ἀναπαύων αὐτὸν ἐν τῇ ἀγήρῳ μακαριότητί Σου.

Примѣчаніе. Тѣнъ проѣхѣшъ средняго рода; ѳ тѣнъ проѣхѣшъ фан-тасіа=мечтаніо о скоропрѣходящихъ уловолистовіяхъ.

'Εμνήσθη τοῦ προφήτου βοῶντος· ἐγὼ εἰμὶ γῆ καὶ σποδός. Καὶ πάλιν κατενόησα ἐν τοῖς μνήμασι, καὶ εἶδον τὰ δυτικά τὰ γεγυμνωμένα, καὶ εἶπον· τίς ἀρά ἔστι βασιλεὺς ἢ στρατιώτης, ἢ πλούσιος ἢ πένης, ἢ δίκαιος ἢ ἀμαρτωλός; 'Αλλὰ ἀνάπταυσον, Κύριε, μετὰ δικαίων τὸν δοῦλόν Σου.

'Αρχὴ μοι καὶ ὑπόστατις τὸ πλαστούργον Σου γέγονε πρόσταγμα· βουληθεὶς γάρ ἐξ ἀράτου τε καὶ δρατῆς με ζῶν συμπῆξαι φύσεως, γῆθέν μου τὸ σῶμα διέπλασας, δέδωκας δέ μοι ψυχὴν τῇ Θείᾳ Σου καὶ ζωτοποιῶ ἐμπνεύσει. Διὸ, Χριστὲ, τὸν δοῦλόν Σου ἐν χώρᾳ ζῶντων, ἐν σκηναῖς δικαίων ἀνάπταυσον.

Κατ' εἰκόνα Σὴν καὶ ὄμοιώσιν πλαστούργησας κατ' ἀρχὰς τὸν ἄνθρωπον, ἐν παραδείσῳ τέθεικας κατάρχειν Σου τῶν κτισμάτων φυόντῳ δὲ διαβόλου ἀπατηθεὶς, τῆς βρώσεως μετέσχε, τῶν ἐντολῶν Σου παραβάτης γεγονὼς. Διὸ πάλιν εἰς γῆν, ἐξ ἣς ἐλήφθη, κατεδίκασας ἐπιστρέψειν, Κύριε, καὶ αἰτεοθαί τὴν ἀνάπταυσιν.

Θρηνῶ καὶ δύρομαι, ὅταν ἐν νοήσω τὸν θάνατον καὶ ἔω ἐν τοῖς τάφοις κειμένην τὴν κατ' εἰκό-

ποδόκη πρεστάτελλαγοσα ὦ οἴκε, ὥμποκοάλα ἐγὸν εἰς οεσταρέκουμεια ελλένετετε Τβοέμζ.

Πομαնչշ πρόκα βοηίου: Ἄζκ-έσιν ψεμλὰ ἡ πέπελ. Ἡ πάκι φα-σμοτρήχις εἰς γροβέχι, ἡ ειδέχι κινητὴ ωβνάτενη, ἡ φέχις: οὐρού κιτό έστε ιάρα ἡλιν βοηνη, ἡλιν βοράτχ ἡλιν οὐρόγζ, ἡλιν πρέκηνης ἡλιν γρέκηνης; Ή οὐροκόν, Γδի, εκ πρέκηνην ραβά Τβοεγό.

Ηαχάτοκη λική ἡ φοτάβχ ψη-χδίτεληνος Τβοέ βάιτε ποελέκηνε: βοχοτέέβες εἰς ὦ οεβάδημαγι ψε ή ειδημαγι ψίβα μὰ φοτάβητη έστε-στὰ, ὦ ψεμλὴ τέλος μοέ οο-ζλάζ έση, άλαζ ψε μὴ έση λύσθ Ελάτενηνης Τβοέης ἡ ψηβο-τβοράψηης εδοχοβενέημζ. Τέκιτε, Χρτέ, ραβά Τβοεγό εἰς στράνε πη-βάζηνχ (ή) εἰς σελένηνχ φρέκηιχ οὐροκόν.

Πο ωβραζθ Τβοεμζ ἡ πο ποδό-βιο φοζάβην εἰς ηαχάτης ψελεύκη, εἰς φανήνας έση βλαδέτη Τβοέηι φεάρημη: ψάβητο ψε δει-βολεο φρελεγίνεσα, ειγέδην πρηκαστή-ηλ, ψάποβέδην Τβοήχ φρετζηνης βάιτε. Τέκιτε πάκη εἰς ψεμλη, ὦ οεάλη βεδάτχ βάιτε, ωβδάης έση βοζρατητησα, Γδի, ἡ ιεπροσητη οὐροκόνε.

Πλάνχ ἡ ψειδάκι, ἐγλα πομησλάκι σμέρτη ἡ ειήδας εἰς γροβέχι λε-κάψην πο ωβραζθ Ελάτη φοζάη-

να Θεοῦ πλασθεῖσαν ἡμῖν ώραιότητα, ἄμορφον, ἀδοξον, μή ἔχουσαν εἰδος. Ω τού θαύματος! τί τὸ περὶ ἡμᾶς τοῦτο γέγονε μυστήριον; πῶς παρεδόθημεν τῇ φύσῃ καὶ συνειέντημεν τῷ θανάτῳ; οὗτως Θεοῦ προστάξει, ὡς γέγραπται, τοῦ παρέχοντος τῷ μεταστάντι τὴν ἀγάπαυσιν.

Стихири при послѣднемъ пѣлованіи

Δεῦτε, τελευταῖον ἀσπασμὸν δῶμεν, ἀδελφοί, τῷ θανόντι, εὐχαριστοῦντες Θεῷ· οὗτος γάρ ἔξελιπε τῆς συγγενείας αὐτοῦ καὶ πρὸς τάχον ἐπείγεται, οὐκ ἔτι φρόντιζων· τὰ τῆς ματαίωτητος καὶ πολυμόρθου σαρκός. Ποῦ νῦν συγγενεῖς τε καὶ φίλοι; ἄρτι χωριζόμενα. Ὁντερ** ἀναπαῦσαι Κύριώ εὐέρωμεν.

Примѣчанія. Фроутѣцъ въ значеніи «обдумывать»—съ вин. падежъ, въ значеніи «заботиться»—съ родительнымъ.—бѣтер относится къ подразумѣваемому послѣ хорѣонѣда существительному: тобъ ۋەنۇبۇقъ.

Ποῖος χωρισμός, ὃ ἀδελφοί;
ποῖος κοπετός, ποῖος θρῆνος ἐν τῇ
παρούσῃ ῥοπῇ; Δεῦτε οὖν, ἀσπάσα-
σθε τὸν πρὸ μικροῦ μεθ' ἡμῶν· πα-
ραδίδοται γὰρ τάφῳ, καλύπτεται
λίθῳ, σκότει κατοικεῖται, νεκροῖς
συνθάπτεται· πάντες συγγενεῖς τε
καὶ φίλοι ἀρτὶ χωριζόμεθα*. Ὁντερ
ἀναπαῦσαι Κυρίων εὐέργεια.

Примѣчаніе. Въ этомъ предложеніи Славянскій перевѣдь не вполнѣ соотвѣтствуетъ Греч. тексту.

¹Αρτὶ ἡ τοῦ βίου πονηρὰ λύεται πανγύρις πᾶσα τῆς ματαϊστήτος· πνεύμα γάρ ἔξειλπεν ἀπὸ σηνώματος, ὁ πηγὸς μεμελάνωται, τὸ σκεῦος ἐδόάτη, ἄφωνον, ἀναί-

нъю нашъ красотъ, вѣзвѣрѣнъ,
беззлѣвнъ, не нѣмѹю вѣда. Съ,
чудесе! что гіе єще ѿ нась бысть
тѣннѣство; како предахомса тѣннію;
како сопрагохомса смѣрти; воин-
тннъ Бѣга повелѣніемъ, піоже
пісано єсть, подающаго преставль-
шемъсѧ ѿпокоеніе.

Пріїнднте, послѣднє щѣлобаніе
дадімъ, братіе, оумѣрешемъ, благода-
рâше Г҃тѧ: сей бо ѿсвѣдѣ въ срѣд-
ствѣаъ івоєгіу ѵ ко гробу тиція, а
не итомъ пекінскъ ѿ єврѣнныхъ ѵ
ѡ многострагінѣй плоти. Где
ниѣкъ срѣдници же ѵ дрѹзин; се,
разлѹчаемъ. Егоже ѿпоконти Г҃дъ
полюблѧися.

Коё раздачениe, **Ѡ**, братіe; кін
плачь; коё ръданіе въ настолицемъ
часѣ; Пріндите ѿбо, цѣльвнте был-
шаго вмѣль съ нали: предаeteса
бо грбъ, кімененія покрываeтса,
бо тиѣ вселаетса, съ мертвыми
погребваeтса, всѣхъ нѣ сродникiшвъ
нѣ дружбъ нїкѣ разлучаeтса. Всоже
нупоконити Г҃ІІ полозниса.

Нірк жит'єнське лікавое 943-
рвашається торжество святы: ліх
бо ѿскубді щеленія, брене ѿчер-
ніса, єсодз раздраса, безглазенъ,
нечувственъ, лібовенъ, неявітний.

θητον, νεκρόν, ἀκίνητον. "Οὐπερ πα-
ραπέμποντες τάφῳ, Κυρίῳ εὐξώ-
μενα δοῦναι εἰς αἰώνας τούτῳ τὴν
ἀνάπτασιν.

Οἴα ἡ ζωὴ ἡμῶν ἔστιν; ἀνθος
καὶ ἀτμὶς τε καὶ δρόσος ἐῳδινὴ¹
ἀληθῶς. Δεῦτε οὖν, κατιδωμεν ἐπὶ²
τοὺς τάφους τρανῶς· ποῦ τὸ κάλ-
λος τοῦ σώματος; ποῦ ἡ νεότης;
ποῦ εἰσὶ τὰ ὄμρατα καὶ ἡ μορφὴ³
τῆς σαρκός; πάντα ἐκηράνθη ὡς
χόρτος, πάντα ἡγανίσθη. Δεῦτε,
τῷ Χριστῷ προσπέσωμεν ἐν δάκρυσι.

Μέγας δὲ κλαυθμὸς καὶ δδυρμὸς,
μέγας στεναγμὸς καὶ ἀνάγκη δ
χωρισμὸς τῆς ψυχῆς· ἄδης καὶ
ἀπώλεια ἡ τῶν προσκαΐρων⁴ ζωὴ,
ἡ σκιὰ ἡ ἀνύπαρκτος, δὲ ὑπνος
τῆς πλάνης, δὲ ἀκαιροφάνταστος
μόχθος τοῦ βίου τῆς γῆς. Πόρρω
ἐκφύγωμεν κόσμου ἄπαν τὸ ἀμάρ-
τημα,. ἵνα τὰ οὐράνια κληρονομή-
σωμεν.

Примѣчанія. Прόσκαιρος=временныи, иедолгий; η ζωὴ τῶν προσκαί-
ρων=жизнь кратковѣчныхъ людей.—Въ первомъ предложеніи подлежащее: ὁ χωρισμὸς τῆς ψυχῆς; сказуемое: μέγας κλαυθμὸς.... ἀνάγκη. Во второмъ предложеніи подлежащее: ἡ τῶν προσκαίρων ζωὴ, для которого выраже-
ніе: ἡ σκιά..... μόχθος τοῦ βίου τῆς γῆς служатъ приложеніемъ;
ἄδης καὶ ἀπώλειа—сказуемое.

Βλέποντες προχείμενον νεκρὸν,
λόγον⁵ διναλάβωμεν πάντες τῆς τε-
λευταίας ροπῆς· οὗτος γάρ παράγε-
ται ὥσπερ καπνὸς ἀπὸ γῆς, ώσει
ἀνθος ἐξήνθησεν, ὡς χόρτος ἐτήνθη,
ῥάκει σπαργανούμενος, γῇ καλυ-
πτόμενος. "Οὐπερ ἀφανῆ λελοιπότες,
τῷ Χριστῷ εὐξώμενα δοῦναι εἰς
αἰώνας τούτῳ τὴν ἀνάπτασιν.

Примѣчаніе. Λόγος употребляется въ значеніи: разсужденіе, от-
четъ; λόγον ἀναλάβωμεν τῆς τελευταίας ροπῆς: разсудимъ, подумаемъ о
послѣднемъ часѣ.

Ἐγόρκε ποειαίουμε γρόβδ,
Γᾶδ πο-
μόλινα δάτη σεμ⁶ βο β'Εκη ὑ-
ποκοέντε.

Ἔκοβχ τηνέοτχ κάνως ἔστε;
ψεύτης ἡ δύμης ἡ ροσά ὕγρενηλα
βοικτηνηδ. Πριηδίτε οὔβο, ιὔζρηνη
на гробе́хъ тѣшъ, гдѣ́ доброта
тѣлесная; гдѣ́ юность; гдѣ́ суть
смека́ и зраика́ плюгений; всѣ́ οὐ-
βαδόσια тѣки траба, всѣ́ потреби-
шася. Πριηδίτε, κο Χρ̄τδ припа-
деник со слезами.

Βέλιη πλάτη ἡ ρυδάνιε, βέλιε
κοζδыжаніе и нѣжда раззаженіе
λѣши: ἄδη ἡ πογίβελε πρικρέμενηι
τηνέοτχ, εἴκηνη непостоаннаа, сонъ
прелестній, беззрелинномечтанін
τρόδα τηнгіа земнага. Далече ше-
жимъ мірскагиу вѣакага грѣхъ, да
нѣнамъ наслѣднилъ.

Βідамще предлежаша ліертва,
шѣразз воспѣніемъ вені конечнага
часа: сеиъ бо ѿходитъ тѣко дымъ
ш земли, тѣко цвѣтъ ѿцвѣте,
тѣко траба поғѣчеса, врѣтициемъ
попѣваемъ, землю покрыляемъ. Εγό-
же невидима ѿстабивше, Хрѣтъ по-
мольниса дати сем⁶ во в'еки ὑ-
ποκοέնтє.

Δεῦτε, οἱ ἀπόγονοι Ἀδάμ, ἵδωμεν εἰς γῆν βεβλημένον τὸν κατ' εἰκόνα ήμῶν*, ὅλην τὴν εὐπρέπειαν ἀποβαλλόμενον, λελυμένον ἐν μνήματι σαπρίᾳ* σκωλήκων, σκότει δατανώμενον, γῇ καλυπτόμενον. "Οὐντερ ἀφανῆ λελοιπότες, τῷ Χριστῷ εἰδὼμενα δοῦναι εἰς αἰώνας τούτῳ τὴν ἄναταυσιν.

Примечания. Τὸν κατ' εἰκόνα ήμῶν=подобного намъ.—σαπρίᾳ=гниль, испорченность; здѣсь подъ σαπρίᾳ, вѣроятно, подразумѣвается: дѣйствіе производящее гниль, точеніе (чертей).

"Οτε ἐκ τοῦ σώματος ψυχὴ μέλλει μετὰ βίας ἡρπάσθαι ὑπὸ Ἀγγέλων φρικτῶν, πάντων ἐπιλανθάνεται: τῶν συγγενῶν καὶ γυναικῶν καὶ φροντίζει τὰ μέλλοντα χριτήρια στῆναι, τὰ τῆς ματαιότητος καὶ πολυμόχθου σαρκός*. Δεῦτε**, τὸν Κριτὴν δυσωποῦντες πάντες ἐπειδώμενα, ἵνα συγχωρήσῃ Κύριος, ἢ ἔπραξεν.

Примечания. Φροντίζει τὰ μέλλοντα χριτήρια στῆναι, τὰ τῆς ματαιότητος καὶ πολυμόχθου σαρκός: душа забочится о томъ, какъ выстоять судь за суету и плотскія прерѣщенія; πολύμοχθος имѣеть значенія: «исполненный труда и бѣдствій» и «причишающій много трудовъ и бѣдствій»; для Слав.: «разрѣщеніи» вѣтъ въ Греч. текстѣ подходитшаго слова.—бѣнте передается обыкновенно по-Славянски: пріидите.

Δεῦτε, ἐν τῷ τάφῳ, ἀδελφοί, βλέψωμεν τὴν τέφραν καὶ κόνιν, ἐξ τῆς ἐπλάσθημεν. Ποῦ νῦν πορευομέθα; τί δὲ γεγόναμεν; ποῖος πένης ἡ πλούσιος; ἡ ποῖος δεσπότης; ποῖος δὲ ἐλεύθερος; καὶ οὐχὶ πάντες σποδός; καλλος τοῦ προσώπου ἐσάπη, καὶ τὸ τῆς νεότητος ἄπαν ἄνθος κατεμάρανεν ὁ θάνατος.

"Οὐντως ματαιότης καὶ φθορὰ πάντα τὰ τοῦ βίου ἡδέα καὶ τὰ

Πρινδίτε, βικිκී ම්‍යාම්ජ්‍යා, මූ-
විද්‍යා නා මෙහි පොරෝජනාග, පො-
වෙරාස් නාෂේම්, මේ බලගල්පිය ඩ-
ලාගාජා, රාජ්‍යා බෝ ග්‍රෝඩ් ග්‍රෝ-
ඩ්, තේර්ක්, ත්‍යෝ ම්‍යාම්ජ්‍යා, මෙහි-
ලේන් පොරුවාමා. ඩෝජ් නෙවිද්‍යා මා-
ව්‍යාත්බල්පිය, ඩ්‍රිඩ් පොම්බ්ලිසා දැති
ව්‍යා ඩීම් මුපොශේනී.

Өгдà двшà ѹ т'кала йлатъ нүжденю
кохийтина етрайшиими Ағғылы,
вөңгөз забываветг өрднинкивх һ ڙنا-
ئىلىخى һ пичеңىدا ۾ ڪلۇچىخ
ئەدىلىنىدا گولانىن, ىڭىزى ٺېتى һ
مۇنوتىرىدىنىلا پلۇغى (رازۋېشەنەن):
تۆگدлۇ ٻۇدىل مولايى، ٻئى پومولىنىسا،
دا پروتىنخ گۈل، ىڭىزى سۆكىلا.

Приидите, брати, во грѣбѣ оу-
зримъ пепеля һ перстъ, һѣ неоже-
создажомиса. Камш һѣтѣ һдемиз;
что же байхомих; кий үбсогъ һан
богатых; һан кий владыка; кий же сбо-
бодъ; һ не өси ли пепелъ; доброота
лица богини, һ и ногти бѣсь цвѣтъ
нубады смѣрти.

Бойестиннъ съета һ таѣніе кѣл
життѣйска, вѣдѣ һ везслѣвна: вѣй

περιδόξα· πάντες γὰρ ἐκλείπομεν, πάντες τεθνήσομεν, βασιλεῖς τε καὶ ἄρχοντες, κριταὶ καὶ δυνάσται, πλούσιοι καὶ πένητες, καὶ πᾶσα φύσις θροῶν· νῦν γὰρ, οἱ ποτὲ ἐν τῷ βίῳ, τάφοις καταβέβληται, οὐστέρ ἀναπαύσαι Κύριος, εὐξώμενα.

Примечание. Ήδός=сладкий, приятный; τά ήδέα=прятное, удовольствие; περιδόξα=очень славный; τὰ περιδόξα=славное, слава; ματαίωτης καὶ φθορὰ πάντα τὰ τοῦ βίου ἡδέα καὶ τὰ περιδόξα=всё удовольствия въ жизни и слава—сугла и тѣни. Слав. переводъ имѣеть въ виду другую редакцію Греческаго текста.

Πάντα τὰ τοῦ σώματος νῦν ὅργανα ἀργά θεωροῦνται, τὰ πρὸ μικροῦ κινητὰ, πάντα ἀνενέργητα, νεκρά, ἀναίσθητα· ὀφιταλμοὶ γὰρ κατέδυσαν, ἐδέμησαν πόδες, χεῖρες ἡσυχάζουσι καὶ ἀκοὴ σὺν αὐτοῖς, γλώσσα τῇ σιγῇ συνεκλείσθη, τάφῳ παραδίδοται. “Οντως, ματαίωτης πάντα τὰ ἀνθρώπινα.

Σῶζε τοὺς ἑλπίζοντας εἰς Σὲ, Μήτηρ τοῦ ἀδύτου Ἡλίου, Θεογεννήτρια· αἴτησαι πρεσβείας Σου τὸν Ὑπεράγαθον ἀναπαύσαι, δεόμενα, τὸν νῦν μεταστάντα, ἔνθα ἀναπαύονται αἱ τῶν δικαίων ψυχαί· Θείων ἀγαθῶν κληρονόμον δεῖξον ἐν αὐλαῖς τῶν δικαίων, εἰς μνημόσυνον, Πανάμωμε, αἰώνιον.

‘Ορῶντές με ἀφωνον καὶ ἀπνοιν προκείμενον, κλαύσατε πάντες ἐπ’ ἐμοὶ, ἀδελφοὶ καὶ φίλοι, συγγενεῖς καὶ γνωστοί· τὴν γὰρ χθὲς ἡμέραν μεδ’ ὑμῶν ἐλάλουν, καὶ ἀφνω ἐπῆλθέ μοι ἡ φοβερὰ ὥρα τοῦ θανάτου. ’Αλλὰ δεῦτε, πάντες οἱ πονθύμενοί με, καὶ ἀσπάσασθε με τὸν τελευταῖον ἀσπασμόν· οὐκ ἔτι γὰρ μεδ’ ὑμῶν πορεύ-

μο ήζηζάεμι, καὶ ἡγῆμι, τάριε τε ἡ ικάδη, οὐδὲν ἡ μανίανη, κογάτην ἡ ὑβρίδη, ἡ εὐεστέτε ψελοβέχειος· οἵτε οὐ, οἶτε ἰνογδὰ εἰς ζητή, καὶ γρόβη βεργάντσα, ἵχτε δα ὑποκόντη Γῆ, ποιόλιμα.

Εἰπὶ τούτους οἵτε σῷράνυ πράζαντι ζράτσα, οἶτε πρέπει μάλα διά-
τηνιν έλαχ, εἰπὶ ηδεῖστιτεληνι,
μέργκη, ηεκάετκενηνι: σύνει οὐ ζα-
ηδόστη, εβαζάετέσα νόζη, ρρψη
βεζιόλετεθετη, οὐ ελάχη ει ηλίη,
λάζικη μολαντεμιζετακινη, γρόβη
πρεδετσα. Βοητηνηδε εβετά εελά-
человеческа.

Σπέαιη ηδειούμενα на Тà, Мтн
недзаходимаги Сэнца, Ггородите-
нне: ўмоли мттвани Твоим
предлгаго (Бг) ўпоконти, молися,
оітє преставльшагоса, ηдєже οў-
покоеяўтса преныхъ дбен: Бжтвен-
ныхъ балгъ наслѣдникама ноказан-
ио добрехъ прѣныхъ, εз память,
бенепорочна, бѣчнѹ.

Зраце ма бе згласна и бе зды-
ханна предлекаша, воспакните ш
ине, братие и дружин, ершаннцы и
знатнини: бчирашнин ио дены бе-
доваж ся вами, и виздапи наиде
на ма страшнин час смртнин.
Но приидите, вси любашин ма, и
цибаште ма послѣдними цглов-
неніи: не итому ио ся вами по-
хожд, иан сопережди проче: ик

σομαι ἡ συλλαλήσω τοῦ λοιποῦ*. πρὸς Κριτὴν γάρ ἀπέρχομαι, ἐνθα προσωποληψίᾳ οὐκ ἔστι· δοῦλος γάρ καὶ δεσπότης ὁμοῦ παρίστανται, βασιλεὺς καὶ στρατιώτης, πλούσιος καὶ πένης ἐν ἀξιώματι Ἰσφ· ἔκαστος γάρ ἔχ τῶν ἴδιων ἔργων ἡ δοξασθήσεται ἡ αἰσχυνθήσεται. Ἀλλ' αἵτινα πάντας καὶ δυσωπῶ, ἀδιαλείπτως ὑπὲρ ἐμοῦ προσεύξασθαι Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἵνα μὴ καταταγῷ κατὰ τὰς ἀμαρτίας μου εἰς τὸν τάπον τῆς βασάνου, ἀλλ' ἵνα με κατατάξῃ, διοῦ τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

Примечание. Тοῦ λοιποῦ=затемъ, въ прочее время.

ИЗЪ ПСАЛТИРИ

Псаломъ 3

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμὲ, πολλοὶ λέγουσι τῇ φυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ. Σὺ δὲ, Κύριε, ἀντιλήψτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψών τὴν κεφαλὴν μου. Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἔκραξα, καὶ εἰσήκουσέ μου ἐξ ὅρους ἀγίου Αὐτοῦ. Ἔγὼ ἔκοιμήθην καὶ ὑπνωσα, ἔηγέρθην, διτὶ Κύριος ἀντιλήφεται με. Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλῳ ἐπιτιθεμένων μοι. Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου· διτὶ Σὺ

ГДИ, что са ижиножиша стважан. юин ми; иноэн востгиятх на ма, иноэн глаголютх дышн моеи: икестъ инила эмб вг Грибъ егш. Ты же, ГДИ, застбпник моя ёси, слава моя иконосаи глагол моя. Глазомъ моимъ ко ГДИ воззвахъ, и ижилайша ма иш горы ствял Своеа. Азъ ижиножих и спахъ, костахъ, тики. ГДИ застбпигъ ма. Не ибсюна иш темиз людий, икрестъ нападающих на ма. Боскирни, ГДИ, спси ма, Еже моя: тики Ты поразилъ ёси веа браждзюрил ми веде, здьбы

ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντας μοι ματαίως, ὅδύντας ἀμφιτωλῶν συνέτριψας. Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν Σου ἡ εὐλογία Σου.

Псаломъ 12

Ἐως πότε, Κύριε, ἐπιλήστη μου εἰς τέλος; Ἐως πότε ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν Σου ἀπ' ἐμοῦ; Ἐως τίνος θήσομαι βουλὰς ἐν ψυχῇ μου, δόύνας ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας καὶ νυκτός; Ἐως πότε ὑψωθῆσται ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ; Ἐπίβλεφον, εἰσάκουσόν μου, Κύριε ὁ Θεός μου· φώτισσον τοὺς ὑψηλούς μου, μή ποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον, μή ποτε εἴπῃ ὁ ἐχθρός μου· ἴσχυσα πρὸς αὐτόν. Οἱ θλίψοντές με ἀγαλλιάσονται, ἐάν σαλευθῶ. Ἔγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει Σου ἥλπισα: ἀγαλλιάσεται ἡ καρδία μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ Σου· ἄσω τῷ Κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντὶ με καὶ φαλῷ τῷ ὄνόματι Κυρίου τοῦ ὑψίστου.

Докόλѣ, Г҃ди, забѣдши ма до кониј; доколѣ ювраїмашин лице Ткое ю мене; Доколѣ положъ совѣты къ дѣши моей, бшлѣзни въ сърдци моемъ лѣнъ и ноіиъ; доколѣ воръ не сѣтса брагъ мої на ма; Прізри, ѿглыши ма, Г҃ди Бѣже мої: проповѣти сми мої, да не когдѣ ѿснѣ въ смртъ, да не когдѣ речетса брагъ мої: ѿукрѣпиха на него. Стѣжѧющи ми възрадуетса, аще подѣникѹса. Изы же на лѣти Твою ѿпобаиха: възрадуетса сърдце моє ю спїнї Твоемъ: востроу Г҃ди блгодѣавшиемъ мнѣ и пою именнї Г҃ди кышинашу.

Псаломъ 14

Κύριε, τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματι Σου; η τίς κατασκηνώσει ἐν ὅρει τῷ ἀγίῳ Σου; Πορευούμενος ἀμωμος καὶ ἐργαζόμενος δικαιοισύνην, λαλῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· διούχισεν ἐν γλώσσῃ αὐτοῦ, οὐδὲ ἐποίησε τῷ πλησίον αὐτοῦ κακὸν, καὶ ὑνειδισμὸν οὐχ ἔλαβεν ἐπὶ τοὺς ἔγγιστα αὐτοῦ· ἔξουδένωται ἐνώπιον αὐτοῦ πονηρευόμενος, τοὺς δὲ

Г҃ди, кто ѿбнтаётса въ жилыи Твоемъ; наин киго въелитса во стѣни гоѓи Твою; Ходай непороченъ и хѣлаанъ праудъ, глаголанъ истина въ сърдци своемъ: иже не ѿльстнъ ѿзыкомъ своимъ, и не сотвори исл. креннемъ своимъ сладъ, и поношенія не пріятъ на банижнія свою: ѿнн. чиженъ єсть предъ ними лѣкавианъ, болѣшия же са Г҃ди славитъ: кла. нынѣа искреннемъ своимъ и не

φοβουμένους Κύριον δοξάζει· ὁ ἥμετάλεια: φρεγρὰ εὐοεγώ οὐ δὲ
δύναμιν τῷ πλησίον αὐτοῦ καὶ οὐκ
ἀθετῶν· τὸ ἀργύριον αὐτοῦ οὐκ
ἔδωκεν ἐπὶ τόκῳ καὶ δῶρα ἐπ'
ἀδήφοις οὐκ ἔλαβεν. Ὁ ποιῶν ταῦτα
οὐ σαλευθῆσεται εἰς τὸν αἰώνα.

Псаломъ 33

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ
καιρῷ, διαπαντός ἡ αἶνεσις Αὐτοῦ
ἐν τῷ στόματι μου. Ἐν τῷ Κυρίῳ
ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου· ἀκού-
σάτωσαν προφεῖς καὶ εὐφρανθήτω-
σαν. Μεγαλύνατε τὸν Κύριον σὺν
έμοι, καὶ ὑψώσομεν τὸ δόνομα
Αὐτοῦ δύοι. Ἐκεῖνης τὸν
Κύριον, καὶ ἐπήκουσε μου καὶ ἐξ
πασῶν τῶν θλίψεων μου ἐρύσσατό
με. Προσέλθετε πρὸς Αὐτὸν καὶ
φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν
οὐ μὴ κατασχυνθῆτε. Οὕτος δὲ πτω-
χὸς ἔκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσ-
ήκουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐξ πασῶν τῶν
θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτὸν. Παρ-
εμβαλεῖ Ἀγγελος Κυρίου κύριον
τῶν φοβουμένων Αὐτὸν καὶ ῥύσε-
ται αὐτούς. Γεύσασθε καὶ ἰδετε,
ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος· μαχάριος
ἀνὴρ, δεὶ ἐλπίζει ἐπ' Αὐτὸν. Φο-
βήθητε τὸν Κύριον, πάντες οἱ
ἄγιοι Αὐτοῦ, δτὶ οὐκ ἔστιν ὑστέ-
ρημα τοῖς φοβουμένοις Αὐτὸν. Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνα-
σαν· οἱ δὲ ἐκένητούντες τὸν Κύ-
ριον οὐκ ἐλαττωθήσονται πατός
ἀγαθοῦ. Δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατε
μου, φόρον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς.
Τίς ἔστιν δινήρωπος δὲ θέλων ζωὴν,
ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθάς;
Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ

Благословлю Господу на всакое время,
всінъ хвалы Богу ко нѣстѣхъ монихъ.
У Господа похвалыца душа моя: да
нѣслышатъ кротцы и возвеселатса.
Возвеселыте Господа со мною, и возв-
несемъ има Богу вѣри. Взыскахъ
Господа, и нѣслыша та и въсѧхъ
скорбей монихъ нѣзабави та. При-
ступите к Нему и просветитеса,
и линца вѣща не постыдатса. Сеи
ниции возвѣда, и Господь нѣслыша и,
и въсѧхъ скорбей Богу гради и. Упо-
начайтса Аггелы Господи юкристы
боалихъ Богу и нѣзабавитъ ихъ.
Благодите и вѣдите, якѡ Господь:
бѣлкенъ мѣжъ, иже нѣновасть на Ны.
Боинтеса Господи, вси сг҃іи Богу, якѡ
и есть лишеніа боалихъ Богу.
Богатіи юбніціяша и вѣдалкаша:
взыскуюши же Господи не лишатса всѧ
каго вѣгла. Пріендите, чада, поглав-
шайте иже, стражъ Господи на вѣзъ.
Кто єсте человѣки хотѧи животъ,
лигай днї вѣдѣти вѣгы; Оудержни
ձыкъ твои ѿ салѣ и нѣсти твои,
иже не глаголати аисти. Оуклонисла
ѡ салѣ и сотовори влаго: взыскѣ мѣра

κακοῦ καὶ χεῖλη σου τοῦ μὴ λα-
λῆσαι δόλον. Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ
καὶ ποίησον ἀγαθόν· ζήτησον εἰρή-
νην καὶ δίωξον αὐτήν. Ὁφθαλ-
μοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαιούς, καὶ ὅτα
Αὐτῷ εἰς δέσησιν αὐτῶν· πρόσω-
πον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά,
τοῦ ἔξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μη-
μόσυνον αὐτῶν. Ἐκραξαν οἱ δί-
καιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήχουσεν
αὐτῶν καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων
αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς. Ἐγγὺς
Κύριος τοῖς συντετριμένοις τὴν
καρδίαν, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ
πνεύματι σώσει. Πολλαὶ αἱ θλίψεις
τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν
ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος. Φυλάτ-
τει Κύριος πάντα τὰ δυτικά αὐτῶν,
ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται.
Θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρός, καὶ
οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμε-
λήσουσι. Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς
δούλων Αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημ-
μελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ’
Αὐτὸν.

ἵ ποκενὶ ἡ. Οὕτη Γῆνι η πρᾶνια,
ἡ οὐσὴ Θεῷ εἰ μολύτευθεῖται.
Διηέ τε Γῆνι η πειράψια σλᾶ,
ἔπει ποτρεύτη τῷ ψεμάτῳ πάματε
ῆχε. Κιοζάρια πρᾶνι, η Γῆ οὔσαί
ται ἡχεῖ τῷ τῷ εκρέψει ἡχεῖ
ηζάβειν ἡχεῖ. Ελιέζ Γῆς εορτώσι-
νηχεῖ εέρδιεμε, η ειηρένια λα-
χολις εἴσετε. Μηνόγη ειώρει
πρᾶνιμε, οἱ τῷ εκέχει ἡχεῖ ηζάβειτε
λ Γῆ. Χρανήτε Γῆς ηελ κώστη
ῆχε, ηη ἐδίνια τῷ ηηχεῖ εορτώσιτε.
Σμέρτη τρέψινικωει λοτά, η νε-
ιανίδαψιη πρᾶναρο πρερέψατε. Ηζ-
άβειτε Γῆς λύσηι ράει Σεονίχε, η
ηε πρερέψατε ηει ούποβάιωτη ηα
Νερό.

Πσαλομ̄ 50

Ἐλέησόν με, δ Θεὸς, κατὰ τὸ
μέγα ἔλεος Σου, καὶ κατὰ τὸ πλή-
θος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον
τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπιπλεῖον πλύ-
νόν με ἀπὸ τῆς φυομίας μου καὶ
ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν
με. δτι τὴν ἀνομίαν μου ἔγω
γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώ-
πιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Σοὶ μόνῳ
ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
Σου ἐποίησα· ὅπως ἀν δικαιωθῆς
ἐν τοῖς λόγοις Σου καὶ νικήσῃς
ἐν τῷ κρίνεσθαι Σε. Τδού γάρ,

Πομήλιν μλ, Επτε, πο βελίψει
μλτη Τβούη, η πο μηόκεστευ φε-
ρότζ Τβούχα ωγήηι εεζακόνιε
μοε. Ναιπάχε ωμιάη μλ τῷ εεζα-
κόνιει μοεγω η τῷ γρέχα μοεγω
ωγήηι μλ: τάκω εεζακόνιε μοε
λζε ψηάι, η γρέχα μοηι πρεδο μηόν
εετε ψειή. Τεεέ έδίνομευ εορτέ-
σηχε η λδκάεο πρεδ Τβούηι εοτβ-
ρίχε: ιηκω λα ωπραβδήσηα βο ελο-
εεεχε Τβούχα η ποεδίηη, ειεργά

έν ἀνομίας συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἔτεκέ με ἡ μήτηρ μου. ὸδού γάρ, ἀλλήθειαν ἡτάπτησας, τὰ δόηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας Σου ἔδηλωσάς μοι. Ῥαντεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀχούτεις με ἀγαλλίασεν καὶ εὐφροσύνῃ· ἀγαλλιάσονται ὅστα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἔξαλειφον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπόρριψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ "Ἄγιόν Σου μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτῆρού Σου καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριζόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὄδούς Σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ Σὲ ἐπιστρέψουσι. ᾠδσαί με ἔξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην Σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἵνεσιν Σου. Ὄτι εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἀν̄ ὄλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμένον· καρδίαν συντετριμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἔξουδενώσει. Ἀγάθινον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ· τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὄλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

εὐδίτη Τὴ. Σέ εο, καὶ βεζζακόνική π
ζαχάτα ἔσμε, ἢ καὶ γρεεέκη ροδί^{τη}
μα μάτι μολ. Σέ εο, μέτιν^{τη} βοζ-
λιούπλα ἔση, βεζκέστηα ἢ τάινα πρε-
μποστη Τκοελ^{τη} τάβναλ μὴ ἔση. Ὅκρο-
πνην μὰ ὑεσώπομ, ἢ ὥχη-
ψεα: ὥμηέων μὰ, ἢ πάχε εηκέρα
οὐβέλιοσα. Ολχή^{τη} μοεμ^{τη} δάσι ράδοστη
ἢ βεσέτε: βοζράδυτεα κώστη εμι-
ρένηα. Ὡβρατὴ λιη^{τη} Τκοε^{τη} ὦ
γρεέκη μοηκ^{τη} ἢ βελ^{τη} βεζζακώνιλ
μολ ὠχτη. Βέρδε πήστο σοζήδη
εο μηκ^{τη}, Επτε, ἢ δύχη πράψι ωβ-
νοβή εο ὑπτρόβ^{τη} μοεη. Ηε Ὅκρεργη
μεν^{τη} ω λιη^{τη} Τκοεγ^{τη} ἢ Δχα Τκο-
εγ^{τη} Οπτάγ^{τη} ηε ώηη^{τη} ω μεν^{τη}. Εοζ-
λάπδη μὴ ράδοστε εηπηλ^{τη} Τκοεγ^{τη} ἢ
Δχομ^{τη} βλίνηα ώτβερδη μα. Ναβγ^{τη}
βεζζακώνηα πντέμη Τκοηη^{τη}, ἢ
νενεστήβην κα Τερ^{τη} ὥβρατάτεα. Ὑζ-
βάνη μὰ ω ιροβέη, Επτε, Επτε εηπηλ
μοεγ^{τη}: βοζράδυτεα λάζικη μοη
πράεδ^{τη} Τκοεη. Γάη, μέτιν^{τη} μοη
ώβερζεση, ἢ μέτα μολ βοζκέστατζ
χβαλ^{τη} Τκοη. Γάικ^{τη} ἄψε εοι βοχο-
τέκλη ἔση τέρτει, δάλη εύηχ μέση:
εεσοτκέπηα ηε βλγοβολήη. Ζέρτεα
Επ^{τη} δύχη εοκρύσενη: έρδε πο-
κρύσενηο ἢ εηηρένηο Επ^{τη} ηε ούηη-
νηκήτη. Ούβετη, Γάη, βλγοβοέ-
νηεμ Τκοηη^{τη} Σιώνα, ἢ δα εοζή-
ταδ^{τη} εηέηη ίερλιπηκια: τογδ^{τη}
βλγοβολήη ψέρτε^{τη} πράκη, βοζ-
νηεηέη ἢ βεσεοτεγάμηα: τογδ^{τη}
βοζλοζάτηα ηε σλτάρη Τκοη τελεζη^{τη}.

Псаломъ 89

‘Ο Θεὸς, εἰς τὴν βοηθειάν μου πρόστρεχες· Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαι μοι σπεῦσον. Αἰσχυνθείσαν καὶ ἐντραπείσαν οἱ ζητοῦντες τὴν φυγὴν μοι, ἀποστραφείσαν εἰς τὰ δύσια καὶ κατασχυμέίσαν οἱ βουλόμενοι μοι· κακά· ἀποστραφείσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι· εὐγε, εὐγε. Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ Σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές Σε· καὶ λεγέτωσαν διαπαντός, μεγαλούνθητω ὁ Θεὸς, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν Σου. Ἔγὼ δὲ πτωχὸς καὶ πένης, ὁ Θεὸς, βοήθησόν μοι· βοηθός μου καὶ ρύστης μου εἰ Σοῦ, Κύριε, μὴ χρονίσῃς.

Βῆπε, εἰς πόμοικα μοὶ βοηθή· Γῆπε, πόμοικα μη ποτιψίσα. Δι ποτιδάτεα ἡ πορράματεα ἡμβίψιν ἀλώπη μοὶ, δι βοζερατάτεα βεπάτε ἡ ποτιδάτεα χοτάψι μη βλάψα; δι βοζερατάτεα ἀειε πτιδάψεα γλαγόλιψι μη: βλάψομε, βλάψομε. Δι βοζάρδιντεα ἡ βοζεσελάτεα ιῷ Τεβέκ βεη ἡμβίψιν Τεβέ, (Βῆπε): ἡ λα γλαγολιτζ βύινδ, δι βοζελή ψητεα Γῆπε, λιοβαψιν εῖνιε Τβοε. Πέρικ όμως όμως εῖσιν ἡ μύρογκ, Εἴπε πομοζή μη: πομόψινηκ μούν ἡ ήζ-βάντελ μούν εῖσι Τὰ, Γῆπε, ηε βακοσην.

Псаломъ 83

‘Ως ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά Σου, Κύριε τῶν δυνάμεων! Ἐπιποθεῖ καὶ ἔκλείπει ἡ φυγὴ μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου· ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ μου ἡγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα. Καὶ γὰρ στρουθίον εὔρεν ἑαυτῷ οἰκίαν, καὶ τρυγῶν νοσσιάν ἑαυτῇ, οὐδὲ θήσει τὰ νοσσία ἑαυτῇς, τὰ θυσιαστήριά Σου, Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου. Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ Σου· εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί Σε. Μακάριος ἀνήρ, οὗ ἐστιν ἀντίληψις αὐτοῦ παρὰ Σοῦ, Κύριε ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τό-

Κόλα βοζαύβεννα σελένια Τβοδ, Γῆπε είλα. Ζελάετζ ἡ σκονχαβάέτεα ἀλώπη μολ δι διορηί Γῆπε: σέρδιε μοε ἡ πλότη μολ βοζάρδοβασταλ ω Βζήκ πινεκ. Ἅβο πτίνια ωβρήγε εεκή χράμινδ, ἡ γόρλια γητζδό εεκή, ήδεκή πολογήτκ πτενέζι εβοδ, σιλταρή Τβοδ, Γῆπε είλα, Ψρίδ μούν ή Βῆπε μούν. Βιλένηι πινεύψιν ει λοιδί Τβοέμε: ει κεκην βέκιεκ βοχεβάλτε Τά. Βιλένηι μέρκ, έμιζ-τε εῖστε βατζύπλενιε ἐγώ οὐ Τεβέ: βοχοχρένια ει σέρδια εβοένηκ πολοζή, δι ιδόλια πλατένηδ, ει μή-ετο εἴπε πολοζή: ήβο βαρένηε δάστκ

πον ὃν ἔθετο· καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν. Πορεύονται ἔχ δυνάμεως εἰς δύναμιν· ὁ φήμησεται ὁ Θεὸς τῶν θεῶν ἐν Σιών. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώπιοι, ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Ὑπερασπιστὰ ἡμῶν, ἴδε, ὁ Θεὸς, καὶ ἐπιβλεφόν ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ Σου. "Οτι κρείσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς Σου ὑπὲρ χιλιάδας· ἐξελεξάμην παραπίπεσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου μᾶλλον, ἢ οἰκεῖν με ἐν σκηνώμασιν ἀμαρτωλῶν. "Οτι ἔλεον καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος, ὁ Θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώσει· Κύριος οὐχ ὑπερήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις ἐν ἀκακίᾳ. Κύριε τῶν δυνάμεων, μακάριος ἀνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ Σέ.

Законополага́лъ. Пóидутъ ѿ си́лы въ си́лахъ: імвітса Гігъ когѡвъ въ Сініхъ. Гдѣ Еїже си́ла, ѿглы́ши молітвъ мою, ви́шни, Еїже Іакиша. Защи́тниче на́ша, ви́ждь, Еїже, и́ призри на лице христя Твоегѡ. Іакиша личше дény єдінъ во дво́бехъ Твоихъ паче ти́сайшъ: и́зволи́хъ при-метатися въ домъ Еїга моегѡ паче, неже жити ли въ селенихъ греки́ничиъ. Іакиша ладъ и́стинъ ліовитъ Гдѣ, Еїгъ влагъ и́ славъ ластиа: Гдѣ не лиши́тъ каги́хъ ходáшихъ незлобе́ни. Гдѣ (Еїже) си́ла, влаженъ человéкъ и́уповáлъ па Тѧ.

Псаломъ 87

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἔχραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον Σου· εἰσελθέτω ἐνώπιον Σου ἡ προσευχή μου, κλίνον τὸ οὖς Σου εἰς τὴν δέσην μου (Κύριε). "Οτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε. Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον· ἐγενήθην ὡσεὶ ἀνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος· ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὃν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός Σου ἀπώσθησαν. "Εθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάψῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου. 'Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός Σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς Σου ἐπ-

Гдѣ Еїже си́ниа моегѡ, во днѣ воззвахъ и́ въ ноци пред Твоемъ: да ви́дуетъ пред Тѧ молітва моа, приложи́хъ Твоє из моленіи моенъ. Іакиша и́сполинса си́ла А. ша моа, и́ жиевотъ мои ада пр. гаражиса. Приблѣпеніа глихъ из низ. ходлишии въ рóзъ: бы́хъ и́акиша че-ловéкъ везъ помоци, въ мертвыхъ си́возды: ти́ка и́звеинъ спаси въ грѣхъ, и́кже не помалъзъ си́и ктомъ, и́ ти́ ѿ рѣкѣ Твоѧ ѿрниовеніи бы́ша. Положиша ма въ рóзъ: пренеподнемъ, въ тёмныхъ и́ гении смертий. Наличнѣ и́твеврдисатрости Твоа, и́ велѣ ви́ланы Твоа на́вѣлъ

ήγαγες ἐπ' ἔμε. Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἔμοι· ἔθεντο με βδέλυγμα ἑαυτοῖς παρεδόθην καὶ οὐχ ἐξεπορεύσθην. Οἱ δόφαλοί μου ἤρθεντον ἀπὸ πτωγείας· ἔκραξα πρὸς Σὲ, Κύριε, δλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς Σὲ τὰς χεῖράς μου. Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ή ἵστροι ἀναστήσουσι, καὶ ἔξομολογήσονται Σοι; Μὴ διηγήσεται τις ἐν τάφῳ τὸ ἔλεος Σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν Σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ; Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκοτεί τὰ θαυμάσιά Σου, καὶ ή δικαιοσύνη Σου ἐν τῇ ἐπιλελημένῃ; Καὶ ἐγὼ πρὸς Σὲ, Κύριε, ἔκραξα, καὶ τὸ πρῶτην ἡ προσευχή μου προφθάσει Σε. Ἰνατί, Κύριε, ἀπωθεῖς τὴν φυχήν μου; ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν Σου ἀπ' ἔμοι; Πτωχός εἰμι ἐγώ, καὶ ἐν κόποις ἐχ νεότητός μου· ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην. Ἐπ' ἔμε διῆλθον σίδροις Σου, καὶ οἱ φοβεροίσμοι Σου ἐξετάραξάν με· ἔκυλωσάν με ὡς ὅδωρ δλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἄμα. Ἐμάκρυνας ἀπ' ἔμοι φίλον καὶ τλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

ἔστι να μὰ. Οὐδάλιακ ἐστὶ θνάτεμοις μοῆς: πολοζίνηα μὰ μερζοεγκεε: πρέδαντε κύρχα ἢ οὐ μηχοκλάχ. Σ)μη μοὴ ιζνεμογόστεκ τὸ ημεργε: βοζζβάχ κα Τερέ, Γλη, βέσε δένη, βοζάρχ κα Τερέ ράζκ μοη. Εδὰ μέρτβημη τεβρήши ψθεσ; ήλιη βράτεβε βογκρεσάτζ, οὐ ισποβέδατσα Τερέ; Εδὰ ποβέστε κτὸ βο γρόεκ μάτγ Τβοι, οὐ ιστηνδ Τβοι εζ πογήβει; Εδὰ ποζνάνα ελ. δάτζ κο τμή ψθεσα Τβολ, οὐ πράδα Τβολ εκ ζεμαν ζαβένηκην; Ή άζη κα Τερέ, Γλη, βοζζβάχ, οὐ ούτρω μολύτβα μολ πρεδερήτζ Τλ. Βικένη, Γλη, ψρέεши δάπιζ μοη; ψβρα. ψάεши λιζέ Τβοε τὸ μενε; Ή ίζη εσμε άζκ, οὐ εζ τράτζκ τὸ ινο-στη μοεα: βοζνέσκ κε εα εμηρήσα οὐ ιζνεμογόχ. Ηλ μηβ πρενδόσα γηέβη Τβοη, ούστρασινα Τβολ βοζιμύτησα μλ: ιβειλάνηα μὰ τάκινο κοδά βέσε δένη, ωλερζάνηα μὰ βαζπέ. Οὐδάλιακ ἐστὶ τὸ μενε δράγα οὐ πικρενηαγο, οὐ θνάτεμοις μοῆς τὸ στρατέη.

Πεσαλομъ 90

‘Ο κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλήσθήσεται, ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· ἀντιλήπτωρ μου εἶ καὶ καταφυγή μου, δ Θεός μου, ἐλπιῶ ἐπ’ Αὐτὸν. “Οτι Αὐτὸς ρύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους· ἐν τοῖς μεταφρέ-

Жибелъ въ по-моици ჩийшиагш,
въ крօбѣ ნїга Нїнагш водкорітса,
речетъ Гдѣн: Засгчнинкъ мой ѣсн
оу прибѣжнице мое, „Бѓз мой, (и)
иўпобаю на Негд. Иаки Тон ιзбел-
внитъ та ѿ сѣти лобчи и ѿ садо-
вефе матежна; плецима Свонима ѿф-
нитъ тл, и под крилѣ өгш на-

νοις Αύτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ
ὑπὸ τὰς πτέρυγας Αύτοῦ ἐλπίες·
ὅπλων κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια Αύτοῦ.
Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερι-
νοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέ-
ρας, ἀπὸ πράγματος διαπορευομέ-
νου ἐν σχότει, ἀπὸ συμπτώματος
καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ. Πεσεῖ-
ται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ
μυριάς ἐδεικνύειν σου, πρὸς σὲ δὲ
οὐκ ἐγγιεῖ· πλὴν τοῖς διφθαλμοῖς
σου κατανοήσεις καὶ ἀνταπόδο-
σιν ἀμαρτωλῶν ὄφη. "Οτι Σδ, Κύ-
ριε, ἡ ἐλπίς μου τὸν Υψίστον ἔθου
καταψυγήν σου. Οὐ προσελεύσεται
πρὸς σὲ κακά, καὶ μάστιξ οὐκ
ἐγγιεῖ τῷ σκηνώματί σου. ὅτι τοῖς
Ἀγγέλοις Αύτοῦ ἐντελεῖται περὶ
σου, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις
ταῖς ὁδοῖς σου. Ἐπὶ χειρῶν ἀρρο-
σί σε, μή ποτε προσκύψῃς πρὸς λί-
θον τὸν πόδα σου· ἐπ' ἀσπίδα καὶ
βασιλίσκον ἐπιβήσῃ καὶ καταπατή-
σεις λέοντα καὶ δράκοντα. "Οτι ἐπ'
Ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτὸν·
σκεπάσω αὐτὸν, διτὶ ἔγνω τὸ ὄνο-
μά Μου. Κεχράξεται πρὸς Μέ, καὶ
ἐπακούσομαι αὐτοῦ· μετ' αὐτοῦ
εἰμι ἐν θλίψει, (καὶ) ἔξελονμαι
αὐτὸν καὶ δοξάσω αὐτὸν· μακρό-
τητος ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτὸν καὶ
δειξώ αὐτῷ τὸ σωτήριόν Μου.

Дѣшина: срѹжїемъ ѿбѣдѧтъ та-
йстина єгѡ. Не іўкоиниса ѿ страха
ноцинагѡ, ѿ страхѣи летающїи бо-
дни, ѿ бѣши во чиѣ преходлімїа,
ю страфа и єбеса полѣденнагѡ. Па-
дѣтъ ѿ страхи твоїи тысѧца, и
тако ѿ десињу тебѣ, къ тебѣ же
не приблїжитса: сбаче ѿчима тво-
ими смѣгриши и воздамнє грѣш-
никовъ ѿзрнши. Іакѡ Ты, Гдї,
ѹповаднє моє: Вѣшнаго положилъ
єси пристїни твої. Не прїидетъ
къ тебѣ зло, и рана не приблї-
житса тѣлеси твоему: іакѡ йг҃їашъ
Свойма заповѣсть ѿ тебѣ, сохра-
нити та во ксѣяхъ пѣтѣхъ твоихъ.
На рукахъ возьмѣтъ та, да не
когда преткнѣши ѿ каменъ ногѣ
твої: на ѡпѣда и василѣска настѣ-
пиши, и поперѣши лѣва и ѿміа.
Іакѡ на Ила ѿпоба, и нѣзаблю и:
покрыю и, іакѡ позна пма Мое.
Воззовѣтъ ко Мигѣ, и ѿглышъ
его: скъ нимъ єсмъ въ скорбен,
и змѣ єго и прослѣбу єго: долго-
тою дніи нѣсполю єго и гавлю ємѣ
спнїе Мое.

Псаломъ 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ δόνομα τὸ ἄγιον Αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πᾶσας τὰς ἀνταποδόσεις Αὐτοῦ· τὸν εὐλατεύοντα πά-

БЛАГОСЛОВІ, ДУШЕ МОДА, ГЛАДА, НІ
ВСА ВНУТРЕННАМА МОДА, НІМА СТРОГЕ
ВГУШ: БЛАГОСЛОВІ, ДУШЕ МОДА, ГЛАДА,
НІ НЕ ЗАБУКАЙ КРІЗЬ ВОЗДАЛНІЙ ВГУШ:
ЩИЧНЯЮЩАГО ВСА БЕЗЗАКУНІА ТКОД,
НІЩЕВЛАІНЩАГО ВЕЛ НЕДІЛГИ ТВОД,

σαὶς ταῖς ἀνομίαις σου, τὸν ἴώμενον πάσας τὰς νόσους σου, τὸν λυτρούμενον ἐξ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντα σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτίρμοις, τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου· ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου. Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ χρίμα πᾶσι τοῖς ἀδίκουμένοις. Ἐγώριτε τὰς ὁδοὺς Αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα Αὐτοῦ. Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος. Οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνίει· οὐ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν. "Οτι κατὰ τὸ ὑφος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκρατιώσει Κύριος τὸ ἔλεος Αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους Αὐτὸν· καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Καθὼς οἴκτείρει πατήρ υἱοὺς, ψάχτειρε Κύριος τοὺς φοβουμένους Αὐτὸν. "Οτι Αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἔμνησθη, διτι χροῦς ἐσμεν. Ἀνθρωπος, ωσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ωσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἔξανθήσει· διτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐχ ἐπιτρύνεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ. Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους Αὐτὸν, καὶ ἡ δικαιοσύνη Αὐτοῦ ἐπὶ υἱοὺς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην Αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν Αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἥτοιμασε τὸν θρόνον Αὐτοῦ,

ἵζειελάνιψαρο ὃ ἡσταένια ψηφότε τῷον, εἴκινάιμαρο τὰ μῆτρα ἡ ψειρόταιν, ιεπολάνιψαρο κο εἴγήχει μελάντε τκοε: ιέθνοβίτσα τάκω ωρλα ιόνετη τῳα. Τεοράι μῆτρην Γάλλοι εύδεκλ βεβηικ ιέθνδηληιμ. Σκαζά πνγήι Σβολ Ιιωνέοβι, σύνοικώμικ ιιλεβηιμ χοτθένια Σβολ. Ψέρρη ή μῆτρει Γάλλοι, δολογερπέκαινει ή μηνομάτηκ. Νε δο κονιά προγήκεαργε, ηική βο εΐκια βραπδέτε: οε πο κεζζακόνιειμικ ηάσημικ εοτκορίζε έστη ηάμη, ηική πο γρήκημικ ηάσημικ κοζάλικ έργη ηάμη. Ηικω πο βγιστή ιεκέσητη ή ζεμλη, ούτερδηληκ έστη Γάλλοι μῆτρη Σβολ ηα βολινηκε έργω: ηάνηκικ ηετοάτη κοστόνικι ή ζεπαδε, ούδανηκι έστη ή ηάση βεζζακώνια ηάση. Ηικοκή ψέρρητη κοτέέρη είνη, ούψερη Γάλλοι βολινηκε έργω. Ηικω Τού ποζηα κοζάληη ηάση, πομαης, τάκω πέρετη ηέμηι. Τελοβέκη, ιικω τρακάληη ηέργω, ιικω ιεβέτη κέληνη, τάκω ιιγρέττετε: τάκω Διγχη προϊδε βη ηέμη, ή οε βδετη, ή οε ποζηάετη ιτομέτη μέρητα εκοεγω. Μῆτρη ηε Γάλλη η ηεκα ή δο εΐκια ηα βολινηκε έργω, ή πράεδα έργω ηα είνηέχη είνηώει, χρανάινηκ ζαρέτη έργω ή πόμηαψηκ ζάπωβέδη έργω τκορίτη ά. Γάλλη ηα ηεηη ιηγοτόβα πρτόλη Σβολ, ή ιρτεο έργω βεβηικη ιέθναδέτε. Ειαλασλοείτε Γάλλα, ηεη

καὶ ἡ βασιλεία Λύτοῦ πάντων δε-
σπόζει. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάν-
τες οἱ Ἀγγελοι Αὐτοῦ, δυνατοὶ¹
ἰσχύι, ποιοῦντες τὸν λόγον Αὐτοῦ,
τοῦ ἀκούσαι τῆς φωνῆς τῶν λό-
γων Αὐτοῦ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον,
πᾶσαι αἱ δυνάμεις Αὐτοῦ, λειτουρ-
γοὶ Αὐτοῦ, ποιοῦντες τὸ θέλημα
Αὐτοῦ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάν-
τα τὰ ἔργα Αὐτοῦ ἐν παντὶ τόπῳ
τῆς δεσποτείας Αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ
ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ἄγγελοι Θεοῦ, σύλληπη ιρέποετο,
τεοράψη εἰσόδο Θεῷ, οὐσείσθατη
γλάσκ εἰορέσῃ Θεῷ. Βλαγοεοβήτε
Γάλα, εσὰ εἴητε Θεῷ, εἰδήθη Θεῷ,
τεοράψη εύολο Θεῷ. Βλαγοεοβήτε
Γάλα, εσὰ δέκατα Θεῷ να εσάκομι
μέτιτε εὐλειτε Θεῷ: βλαγοεοβή,
δύση μοὰ, Γάλα.

Πεσαλομъ 134

Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, αἰνεῖ-
τε, δοῦλοι, Κύριου, οἱ ἑστῶτες ἐν
οἷς Κύριου, ἐν αὐλαῖς οἴκου
Θεοῦ ἡμῶν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον,
ὅτι ἀγαθὸς Κύριος· φάλατε τῷ
δυνόματι Αὐτοῦ, ὅτι καλόν· ὅτι τὸν
Ἰακώβ ἐξελέξατο Ἐαυτῷ ὁ Κύ-
ριος, Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμὸν
Ἐαυτῷ· ὅτι ἐγὼ ἔγνω, ὅτι μέ-
γας Κύριος, καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν
παρὰ πάντας τοὺς θεούς· πάντα,
ὅσα ἥθελησεν δι Κύριος, ἐποίησεν
ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, ἐν ταῖς
θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσ-
σοις. Ἀνάγων νεφέλας ἐξ ἐσχάτου
τῆς γῆς, ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποί-
ησεν, ὁ ἔξαγων ἀνέμους ἐξ θη-
σαυρῶν Αὐτοῦ. Ὁς ἐπάταξε τὰ
πρωτότοκα Αἰγύπτου ἀπὸ ἀνθρώ-
που ἔως κτήνους· ἔξαπέστειλε ση-
μεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου,
Αἰγύπτε, ἐν φαραῷ καὶ ἐν πᾶσι
τοῖς δούλοις αὐτοῦ. Ὁς ἐπάταξεν
ἔθνη πολλὰ καὶ ἀπέκτεινε βασιλέας
κραταιούς· τὸν Σηῶν βασιλέα τῶν
Ἀμορράίων καὶ τὸν Ὡγ βασιλέα

Χβαλίτε ἡμια Γάλη, χβαλίτε,
ραβὴ, Γάλα, ετολίρην εο χράμὲ Γάλη,
εο δερέχη δόμη Εΐρα νάσεγω.
Χβαλίτε Γάλα, τάκω εἴρη Γάλη: πόντε
μεμην Θεῷ, τάκω δοερὸ: τάκω Γάκω.
εα ήζερὰ Σερὲ Γάλη, Ίηλλ εε δο-
ετολήπε Σερὲ: τάκω ἀζη ποζνάχ,
τάκω βέλη Γάλη, η Γάλη νάση ναί
εεμην βώγη: εσὰ, ἐληκα νοεχοτὲ
Γάλη, εοτβορὴ να ήσεη η να ζελη,
εε μοράχη η εο εεέχη βέζδηναχ.
νιοζβοδάλ ὕελακη ὕ ποειέδηνηχ
ζελη, μιώλην εε δόξηλ εοτβο-
ρη, ήζεράλη βέτρη πο εοκρόβηπ
Σεοηχη. Ήже ποραζη πέργενιци Θεγ-
πετεκηλ πο εοειδεια δο ειοτὰ:
ποσαλ ενιάμενηλ η ιθδεια ποσρεδε
τεε, Θεγύπτε, να φαραώνα η να
εελ ραβη Θεῷ. Ήже ποραζη τάζη-
κη μηώγη η ήζεη ιαρη ιρέπηκη:
Θηώνα ιαρὴ Αμορρέηκη η Ύρα
ιαρὴ Βιαένεκη, η εελ υάρετκηλ

τῆς Βασάν, καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν· καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, κληρονομίαν τῷ Ἰεραπήλ λαῷ Αὔτοῦ. Κύρει, τὸ δονομά Σου εἰς τὸν αἰώνα, καὶ τὸ μνημόσυνόν Σου εἰς γενέαν καὶ γενέαν· θὺ τις χρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν Αὔτοῦ καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις Αὔτοῦ παρακληθήσεται. Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἕργα χειρῶν ἀνθρώπων· στόμα ἔχουσι, καὶ οὐ λαλήσουσιν· ὄφυταλμούς ἔχουσι, καὶ οὐκ ὁφονται· ὥτα ἔχουσι, καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται· οὐδὲ γάρ ἔστι πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν. Ὁμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτὰ καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς. Οἶκος Ἰεραπήλ, εὐλογήσατε τὸν Κύριον· οἶκος Ἀαρὼν, εὐλογήσατε τὸν Κύριον· οἶκος Δευετή, εὐλογήσατε τὸν Κύριον· οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, εὐλογήσατε τὸν Κύριον. Εὐλογητὸς Κύριος ἐκ Σιών, ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.

Ханааніка: и́ ладе землю и́хъ до-
стоаніе, достоаніе і́лю людемъ
Свояни. Где, и́ма Твоё въ тѣхъ,
и́ память Твоя въ родѣ и́ родахъ:
таки съдити и́мать Где людемъ
Свояни и́ въ рабѣхъ Свонхъ о́мо-
лится. Ідши і́зъихъ серебро и́ зла-
то, дѣла рѣкъ человѣческихъ: юстѣ
и́мѣтъ, и́ не возглаголяютъ: счи-
и́мѣтъ, и́ не оѓуратъ: ѿши и́мѣтъ,
и́ не ѿсаініятъ: ниже бо єсть
дѣхъ во ѿстѣхъ и́хъ. Подобни и́хъ
да въдѣтъ твораціи а́ и́ веніи на-
дѣюющіса на на. Доме і́леевъ, ба-
гословіте Гда: дому Парины, ба-
гословіте Гда: дому Девінна, ба-
гословіте Гда: болінса Гда, ба-
гословіте Гда. Багбенъ Где ѿ
Сішна, жиный во іераніи.

Псаломъ 136

Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαθυλάνος,
ἐκεῖ ἔκαθίσαμεν καὶ ἐκλαύσαμεν,
ἐν τῷ μνηθότηναι ἡμᾶς τῆς Σιών·
ἐπὶ ταῖς Ιεέας ἐν μέσῳ αὐτῆς
ἔκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν.
Οὐεὶς ἐκεῖ ἐπηρώτησαν ἡμᾶς οἱ
αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς λόγους
ῳδῶν, καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς
ζεῦνον· ἅσατε ἡμῖν ἔχ τῶν ὠδῶν
Σιών. Πώς ἅσομεν τὴν ὠδὴν
Κυρίου ἐπὶ πιλάθωματι σου, Ἱερουσαλήμ,
ἐπιλησθείη τῇ δεξιᾷ μου· κολ-

На φέκαχ Βαύλιωνικής, τάμι
εδόχομε ἡ πλάκα χονί, βνεγδὰ πο-
μαντητή νάμις Σίώνα: на бергнхъ
посреде єшъ ѿбенхомиз ѿрганы
наша. Гдаки тамиш вопросниша на
пачинши наск ѿ словесехъ пресней,
и ведши наск ѿ пекин: воспойте
намъ ѿ преснай Сионинкъ. Какш
воспоемъ пресни Гдю на землан
чуждены; лище забудь тебе, Германе,
забвена буди десница моя: прилыпни

ληθείη ἡ γλῶσσά μου τῷ λάρυγγί μου, ἐὰν μὴ σου μνήσθω, ἐὰν μὴ προανατάξωμαι τὴν Ἱερουσαλήμ ώς ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν νιών Ἐδώμ τὴν ἡμέραν Ἱερουσαλήμ, τῶν λεγόντων ἔκκενούτε, ἔκκενούτε, ἔως τῶν θεμελίων αὐτῆς. Θυγάτηρ Βαθυλῶνος ἡ ταλασίπωρος, μακάριος, δς ἀνταπόδωσει σοι τὸ ἀνταπόδομά σου, δς ἀνταπέδωκας ἡμῖν· μακάριος, δς κρατήσει καὶ ἔδαφει τὰ νήπια σου πρὸς τὴν πέτραν.

Ἄζείκα μόι γορτάνη μοεμό, ἀψε
νε πομανὸς τεεὲ, ἀψε νε πρεδαομὸς
Ἱεράνιμα τάκω εζ ναчάλе ве се се ла
μοεγѡ. Πομανὴ, Γđи, сины Յեմու-
սկիա εз денъ Յерանъ, глаголициа:
нестоцамте, нестоцамте до ѿсно-
ваний егѡ. Динѣ Յаванъна ՚и са л-
на, блаженъ, иже воздастъ тебѣ
воздаание твоє, иже воздалъ ѿни
нами: блаженъ, иже иметъ и раз-
біетъ младенцы твої в ѿ камень.

Псаломъ 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέσπιν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ Σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου· καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου Σου, δι: οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν Σου πᾶς ζῶν. "Οτι κατεδίωξεν δὲ ἐχθρὸς τὴν φυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου· ἐκάθισε με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος. Καὶ ἡκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων (καὶ) ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις Σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν Σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς Σὲ τὰς χειράς μου· ἡ φυχὴ μου ὡς γῆ ἀνυδρός Σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν Σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ δμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποιήσον μοι τὸ πρωὶ τὸ ἔλεος Σου, δι: ἐπὶ Σοι

Гђи, иғеліши молитвъ мои,
вишнъ моление моё во истине
Твоей, иғеліши ма въ правде Твоей:
и не виідн въ съдѣ съ рабомъ
Твоимъ, тақш не въправдіте пред
Тобою всакъ жиевій. Гђиши погна
врагъ душъ мои: смириаг єсть въ
зэмлю жиевотъ мои: посадилъ ма
єсть въ тѣниихъ, тақш мертвъ
вѣка. И оұнай во мнѣ душъ мой,
ко мнѣ сматрѣ сърдце моё. По-
манъхъ днѣ дрѣнія, поѹчихъ во
вѣкъ дѣлѣхъ Твоихъ, въ творѣ-
ніихъ рѣкъ Твоему поѹчахъ. Въз-
дѣхъ къ Тебѣ рѣкѣ мои: душа
моя тақш земля везволяла Тебѣ.
Біоръ иғеліши ма, Гђи, иңчезж
льхъ мой: не ѿврати лицѧ Твоегѡ
ш мене, и үподоблюса инжодал-
ышимъ въ робъ. Слышанъ сотвори
мнѣ зачтра мѣтъ Твою, тақш на

ἥλπισα· γνώρισόν μοι, Κύριε, ὅδον,
ἐν τῇ πορεύσομαι, διὰ τὸ πρὸς Σὲ
ἥρα τὴν ψυχήν μου. Ἐξελοῦ με
ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, Κύριε, (ὅτι)
πρὸς Σὲ κατέφυγον. Διδαξόν με
τὸ ποιεῖν τὸ θέλημά Σου, διὰ
Θεός μου εἰ Σύ· τὸ Πνεῦμά Σου
τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν τῇ
εὐθείᾳ. Ἐνεκα τοῦ ὄντος Σου,
Κύριε, ζήσεις με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
Σου· ἔξαξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυ-
χήν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει Σου
ἔξοδοι θρέψεις τοὺς ἔχθρούς μου
καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίψοντας
τὴν ψυχήν μου· διὰ τοῦτο οὐδέποτε
Σου εἶμι.

Та॒ ну́пова́хъ: скажи аятъ, Г҃н, путь,
ко́льже пои́дъ, та॒къ къ Тебѣ възда́хъ
дышъ мои. И́зди́ ма ѿ врагъ
мопухъ, Г҃н, къ Тебѣ прибега́гу.
На́вчи ма твори́ти болю Твою,
та॒къ Ты єси Егъ мой: А́хъ Твой
блгий настáвьтъ ма на землю
пра́въ. И́мене Твоего ради, Г҃н,
жиниши ма пра́вдою Твою: низве-
деши ѿ печали душъ мои: и́хъ
матию Твою потре́бши врагъ моа
и́хъ погубиши вел сгубиши ѿ ѿ
людей: та॒къ рабъ Твой єсли.

Псаломъ 148

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν τοῖς ύψιστοις. Αἰνεῖτε Αὐτὸν, πάντες οἱ Ἀγγελοὶ Αὐτοῦ· αἰνεῖτε Αὐτὸν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις Αὐτοῦ. Αἰνεῖτε Αὐτὸν, ἥλιος καὶ σελήνη· αἰνεῖτε Αὐτὸν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς. Αἰνεῖτε Αὐτὸν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὅδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου· διτι Αὐτὸς εἶπε, καὶ ἔγενη θῆσαν. Αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἔκτισθησαν. Ἐστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰώνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράχοντες καὶ πᾶσαι ἀβύσσους· πῦρ, χάλαζα, χιὼν, χρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον Αὐτοῦ· τὰ ὅργα καὶ πάντες οἱ βουνοί, ἕξα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι· τὰ θηρία

Хваліте Г҃да съ нѣсъ, хваліте єгѡ
въ вѣшнинѣ. Хваліте єгѡ, вси
лѣтні єгѡ: хваліте єгѡ, вси сиаы
єгѡ. Хваліте єгѡ, солице ильни:
хваліте єгѡ, вси скѣзы и свѣты.
Хваліте єгѡ, нѣса и нѣсъ и вода,
иже превыше небесъ. Да восхвѣ-
латъ имена Г҃дѣ: икона Той рече, и
быша: Той поколѣ, и создашася.
Постави я въ вѣкъ и въ вѣкъ
вѣка: поколѣніе положи, и не мимо-
нѣдѣгъ. Хваліте Г҃да ѿ земли,
смѣсе и вси бѣздны: сѣнь, градъ,
снѣгъ, гошть, дѣхъ вѣренъ, тво-
рѣцца слово єгѡ: горы и вси
холми, дрея и плодоношна и вси
кедри: скѣрие и вси скоти, гади
и птицы пернаты: царе зем-
стїи и вси людєи, клауди и вси

καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ
πετεινά πτερωτά· βασιλεῖς τῆς γῆς
καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ
πάντες κριταὶ γῆς· νεανίσκοι καὶ
παρθένοι, πρεσβύται μετὰ γεωτέ-
ρων. Αἰνεσάτωσαν τὸ δνομα Κυ-
ρίου· διτὶ ὑψώθη τὸ δνομα Αὐτοῦ
μόνου, ἡ ἔξομολόγησις Αὐτοῦ ἐπὶ^τ γῆς καὶ οὐρανοῦ. Καὶ ὑψώσει χέ-
ρας λαοῦ Αὐτοῦ· Σμνος πᾶσι τοῖς
ծισίοις Αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
λαῷ ἐγγίζοντι Αὐτῷ.

εὐδιῆ γέμεται· ιῶνιαν ἡ δέοντα,
ετάριψι εἰς ιῶνταλη. Δα κος.
χβάλατζ ἡηλ Γδηε: τάκω βοζ-
νεεέσα ἡηλια Τογώ ἐδίηγω, ἡηπο-
εβδανιε Ὁγώ να γεμιλὶ ἡ να ηέση.
ἡ βοζνεέτα ρόγκ λιδιή Οβονήχ: πέσην
νεεέμι πρέπηνιμις Ὁγώ, σι-
νοβώμις Γηλεβεύμις, λιδεμι πρι-
βλικάιουψιμις Ὁηλ.

Псаломъ 150.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἀγίοις
Αὐτοῦ, αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν στερέωμά-
τι δυνάμεως Αὐτοῦ· αἰνεῖτε Αὐτὸν
ἐπὶ ταῖς δυναστείαις Αὐτοῦ, αἰνεῖτε
Αὐτὸν κατὰ τὸ πλήθος τῆς μεγα-
λωσύνης Αὐτοῦ· αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν
ῆχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν
φαλτηρίῳ καὶ κιθάρῃ· αἰνεῖτε Αὐτὸν
ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε
Αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ δργάνῳ·
αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις,
αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλ-
λαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν
Κύριον.

Χβαλίτε Εῆρα βο ετύίχα Ὁγώ,
χβαλίτε Ὁγό βο ηγεμόνειν είαλι
Ὁγώ: χβαλίτε Ὁγό να σηλαχα Ὁγώ,
χβαλίτε Ὁγό πο μηόρεστεύ βελι-
χεστεία Ὁγώ: χβαλίτε Ὁγό βο γλάσε
τρύενθεμι, χβαλίτε Ὁγό βο ψαλ-
τήρη ἡ γεσλεχ: χβαλίτε Ὁγό βι
τύμπανή ἡ λιγέ, χβαλίτε Ὁγό βο
ετρβηαχ ἡ σργάνκ: χβαλίτε Ὁγό
βι κυμβάλεχ δορογλασνηχ, χβα-
λίτε Ὁγό βι κυμβάλεχ βοσκαιζά-
νηλ. Βεάκοε δηχάνιε Δα χβαλίτζ
Γδη.

СЛОВАРЬ

А.

ἄθατος, 2. непроходимый, неприступный.
ἀθούμητος, беспоинтный.
ἄθωστος, η, бездна.
ἀθωστότοχος, 2. порождающий глубину.
ἀγαθοπιέω, благодѣтельствовать.
ἀγαθότης, ηтс, ή, доброта, благость.
ἀγαθός, 3. хороший, полезный, благий.
ἀγαθύνω, благодѣтельствовать.
ἀγαλλιάω, радоваться, ликовать.
ἀγαπάω, любить.
ἀγάπη, η, любовь.
ἀγάπησις, εωс, η, = ἀγάπη.
ἀγαπητός, 3. любимый.
ἄγγελος, ο, вѣстникъ, Н. З. ангель.
ἀγεργητός, нар., невоззѣланно.
ἀγήρως, ѿн, нестарѣющій.
ἀγίασω, поздп. вм. ἀγίσω.
ἀγιασμός, ѿи, ο, освященіе.
ἀγίω, освящать.
ἅγιος, 3. святой, священный.
ἀγκάλη, η, собств. локоть, рука; въ пер. объятіе, лоно.
ἀγκαλοφέω, носить на рукахъ.
ἀκυρα, η, якорь.
ἀκνεία, η, чистота, святость.
ἀγνίσω, освящать, очищать.
ἀγνοια, η, певѣдѣніе; ошибка.
ἀγνωστος, 2. неузнанный, непонятный.
ἀγονος, бесплодный.
ἀγριαίων, дѣлаться дикимъ, бушевагъ.

ἀγριπνέω, бодрствовать.
ἀγροπος, 2. бодрствующій.
ἀγχόνη, η, удущеніе, петля.
ἀγω, ѿнос, ο, собирание; состязаніе, борьба.
ἀδαπάνηтос, 2. неистощимый.
ἀδελфος, ο, братъ.
ἀδηлпос, 2. неизвѣстный, тайный.
ἀδηпс, οи, ο, адъ, преисподня.
ἀδιάріетос, 2. нераздѣльный.
ἀдіалеіттос, 2. непрерывный.
ἀдіалеітвос, безпрестанно.
ἀδіаітостос, неотступный, безъ отлучки.
ἀдіаіфорос, неиспорченный, невредимый.
ἀдіеѡ, поступать весправедливо, обижать, вредить, тма.
ἀ-δі-идеутос, непроходимый.
ἀδіос, 2. бесславный.
ἀδіунатос, 2. немогущій, невозможный.
ἀдіотос, 2. недоступный.
ἀеї, всегда.
ἀ-циакаріотос, 2. всегда прославляемый.
ἀетои, ο, орель.
ἀ-гиттос, 2. непобѣдимый.
ἀ-иаватос, 2 и 3. бессмертный.
ἀ-метеѡ, уничтожать, нарушать.
ἀ-флюс, 3. несчастный, жалкий.
ἀ-фроос, 3. союзный, весь.—нар., а-фроѡс, а-фроօօс, вмѣсть, разомъ, внезапно.
ἀ-фтоес, 2. не принесенный въ жертву.

- ἀθῆναι, 2. безнадежанный, безвредный, невиновный.
αἰδεόμαι, б. αἰδέσομαι, аор. ἡδέοθην, стыдиться, совеститься, бояться.
ἀἴδος, 2. вѣчный.
ἀῖμα, тое, тое, кровь.
ἀίνεις = ἐπαίνεις.
ἀίνετός, достойный хвалы.
ἀἰνέω, см. ἐπαίνεω.
ἀἰνύμα, тое, тое, загадка, намекъ.
αἴρω, поднимать, принимать на себя; воззвеличивать.
αἰσθάνομαι, б. αἰσθήσομαι, аор. ἡσθόμητον, чувствовать, понимать.
αἰσθητός, ешс, ё, чувство, познаніе.
αἰσχύνη, ё, стыдъ, позоръ.
αἰσχύνω, огораживать; ср. з. съя — аор. стр. стыдиться, совеститься.
αἰτέω, просить, требовать; ср. з. для себя просить.
αἰτημа, ато, тое, требование, просьба.
αἰχμαλωτεύω, братъ въ пленъ.
αἰχμαлѡтѣѡ, братъ въ пленъ.
αἰχμαлѡтос, 2. взятый въ пленъ.
αἰών, єонъ, ё, вѣкъ, вѣчность.
αἰώνιος, 3 и 2. вѣчный.
ἀκαθάρσια, ё, нечистота.
ἀκαριφάγατος, воображаемый.
ἀκακία, ё, незлобие.
ἀκατάκριτος, 2. не осужденный.
ἀκατάληπтос, 2. непонятный.
ἀκηρόεω, пренебрегать; унывать.
ἀκηδίако=ἀκηρόе.
ἀκήρхесу, 3 л. ед. ч. пр. с. дѣйств. з. отъ акоѣ.
ἀκήραто, 2. несмѣянный, чистый.
ἀκίνδυνος, 2. безопасный.
ἀκίνηтос, 2. недвижимый.
ἀκλινή, 2. непоколебимый.
ἀκού, ё, слухъ; см. стр. 27, прим.
ἀκοιмηтос, 2. неусыпный.
ἀκολасіа, ё, необузданность, распущенность.
ἀκолоуїѳю, слѣдоватъ за кѣмъ или за ч., тиу.
ἀ-кóреостос, 2. ненасытный, беспрестанный.
ἀ-коудостос, 2. невольный.—нар. ἀκоу-
сіо, противъ волнъ, неохотно.
- ἀκοутѣѡ, заставлять слушать, тиуа ти.
ἀкоѹ, пр. с. ἀκήкоа, пр. с. стр. ἀкоѹма, аор. стр. ἀкоѹщето, слышать.
ἀкоѹстос, слышимый.
ἀκрѣдатос, непотрисаемый, непоколебимый.
ἀκрасіа, ё, невоздержиость.
ἀκроугниатос, (λίдос,) краеугольный камень.
ἀкрутоос, вверху обрѣзаный; удаленный въ край.
ἀктітос, необработанный, несозданный.
ἀллактю, ё, военный крикъ; крикъ.
ἀ-лѣеуто, невысѣченный.
ἀллѣда, ё, истипа.
ἀллѣїц, 2. правдивый, истинный.
ἀллѣмніос, 3. истинный.
ἀллѣдѣ, нар. истинно, на самомъ дѣлѣ.
ἀллеи, ё, рыбакъ.
ἀллѣ, по.
ἀллѣлоу р. мн.; д. мн. ἀллѣлоис; в. мн. ἀллѣлоис, другъ друга, другъ другу, взаимно.
ἀллѣто, измѣнить.
ἀллома, прыгать, скакать.
ἀллоптрос, 3. чужой, чуждый.
ἀллоптрови, ешс, ё, отчужденіе, лишеніе.
ἀллѣхтос, нерожденный.
ἀмартако, б. ἀμартѣсома, аор. ἀмартон, пр. с. ἀмартѣка, ошибаться, грѣшить.
ἀмартима, тое, тое, ошибка, грѣхъ.
ἀмартіа, ё, грѣхъ, заблужденіе.
ἀмарталос, грѣшный; ё, ё ἀмарталос, грѣшникъ, грѣшница.
ἀмѣрѣу, притуплять.
ἀмѣртпос, 2. безукоризненный.—нар. ἀмѣртп, безукоризненно.
ἀмѣтадетос, 2. неизмѣнныи.
ἀмѣтртос, 2. неизмѣримый.
ἀмѣтрос, 2. неизмѣримый.
ἀмѣтэр, орос, ё, ё, не имѣющій матери.
ἀмѣтмюнѣо, не помнить, забывать, тиуос.

- ἀμνός, ὁ, агнецъ.
 ἀμοιρος, 2. лишенный чего, испри-
 частный.
 ἀμорфос, 2. безобразный.
 ἀμтелос, ἡ, виноградная лоза.
 ἀμуρтос, 2. непосвященный.
 ἀμφι, съ р. пад.: кругомъ, около;
 ст. в.: около, возлѣ.
 ἀμротерос, 3. тотъ и другой, оба.
 ἄν, частница, соединяющаяся со
 всѣми наклоненіями, кромѣ но-
 велит., а также съ прич. и
 неопр., для выражения дѣйствія
 условнаго. Соответствуетъ често
 Русскому „бы“.
 ἀнá, нар., на верху, вверху; предл.
 съ р.: вверхъ на что-л.; съ в.:
 вверхъ по, по, въ, на.
 ἀна-βалло, вскидывать, набрасы-
 вать, накидывать (платье); ст.-
 кладывать.
 ἀнафасис, εѡс, ḥ, восхожденіе.
 ἀнафатпс, οу, ḥ, всадникъ, Ѣзокъ.
 ἀна-θласташ, пропростать.
 ἀна-γхη, ḥ, необходимость, нужда,
 горе, пытка.
 ἀна-γрафо, надписывать, записы-
 вать.
 ἀна-γш, возводить, поднимать.
 ἀна-δеикунти, показывать, объявлять.
 ἀна-деи-са, неопр. и.аор. отъ ἀна-декунти.
 ἀна-ζтето, разыскивать.
 ἀна-θро-шо, вскакивать, прыгать
 вверхъ.
 ἀна-сю-то, безчестивенный.
 ἀна-каниш, возобновить, обнов-
 лять.
 ἀна-кале, восклицать, призывасть,
 отзыывать назадъ.
 ἀна-калутто, открывать.
 ἀна-хра, вскрикивать.
 ἀна-лаиброн, воспринимать, братъ
 на себѣ, усвоивать.
 ἀна-лупи, εѡс, ḥ, взятіе. назадъ;
 вознесеніе.
 ἀн-а-лутто, 2. непокоримый.
 ἀн-амартпто, 2. безгрѣшный.
 ἀна-мэлпш, воспѣвать.
 ἀна-морфо, преобразовывать.
- ἀнауброс, 2. немужественный; ḥ ḥ.
 лезамужши.
 ἀна-нѣф, прорезвляться, сиять
 приходить въ себя.
 ἀнаѣ, кто, ḥ, царь.
 ἀн-а-гис, 2 и 3. недостойный.
 ἀна-папаюс, εѡс, ḥ, отдохновеніе, по-
 кой.
 ἀна-павш, прекращать, успокаи-
 вать; ср. з. прекращаться, пе-
 реставар; позд. умирать.
 ἀна-пласо, εѡс, ḥ, обновленіе.
 ἀна-пласо, преобразовать, возста-
 новлять.
 ἀна-полубртто, 2. незасчитимый.
 ἀн-а-тш, зажигать.
 ἀна-ротпш, раздувать, возбуждать.
 ἀна-стасо, εѡс, ḥ, поднятіе съ мѣста,
 возстановленіе, воскресеніе.
 ἀна-тэлло, повелѣвать взойти, про-
 изводить; восходить, поднимать-
 ся.
 ἀна-тї-щпи, возлагать, посвящать.
 ἀнатолї, ḥ, восходъ; восторгъ.
 ἀна-ферш, возносить, приносить.
 ἀнафора, ḥ, возношеніе.
 ἀн-и-ор, аор. отъ ἀна-фрошо.
 ἀн-е-касто, невообразимый.
 ἀн-е-льнш, обвертывать, обиввать.
 ἀнено, ḥ, вѣтеръ.
 ἀн-енергутто, недѣйствительный.
 ἀн-егу-касто, неизслѣдимый.
 ἀн-ергї-че-то, 2. неизъяснимый.
 ἀн-ерхона, восходить.
 ἀн-е-, 2 д. сд. ч. пов. накл. аор.
 отъ ἀн-ти.
 ἀн-е-сперос, 2. невечерній.
 ἀнен, съ р.: безъ.
 ἀненофри-ш, возопить; восхвалять.
 ἀн-ио, то, цвѣтокъ.
 ἀн-иротпто, 3. человѣческій.
 ἀн-иршто, ḥ, человѣкъ.
 ἀн-и-пм, выпускать, отпускать, ослаб-
 лять, допускать, упускать.
 ἀн-и-хис, безвлашій.
 ἀн-исто, неупотреб.=ан-истри.
 ἀн-истри, ставить, ноздвигать, под-
 нимать, воскрешать; ср. з. под-
 ниматься, воскресать.

- ἀνιστῶσαν, в. п. ед. ч. ж. р. прич.
паст. д. з. отъ ἀνιστάω (*ἀνίστημι*).
ἀνοίγυμι, ἀνοίγω, пр. нес. ἀνέφογον,
б. ἀνοίξω, аор. ἀνέφεα, позд. ἡνοίξα,
пр. с. 1. ἀνέφχα, 2. ἀνέφεγα, стр.
пр. с. ἀνέφθρα, аор. ἀνέφθην,
открывать, отпирать.
ἀνοίσω, буд. вр. отъ ἀναφέρω.
ἀνομέω, беззаконно поступать.
ἀνόμημα, тос, тó, беззаконие.
ἀνομία, ἥ, беззаконие, несправедли-
вость.
ἀνομος, 2. беззаконный.
ἀντ-αν-αιρέω, взаимно уничтожать;
отнимать.
ἀντανέλγει, 2 л. ед. ч. сосл. н. аор.
отъ ἀνταναιρέω.
ἀντ-апо-бɒшши, возвращать, возвра-
щать.
ἀνταπόδοσι, тос, тó, позлаяние, от-
мщение.
ἀνταπόδοσис, εѡс, ἥ, взаимная отда-
ча, взаимление.
ἀντ-εἰσ-άγω, вводить вмѣсто чего.
ἀντ-ηχέω, откликаться, съ своей
стороны поднимать крикъ.
ἀντί съ р., вмѣсто, за.
ἀντι-хата-тérкѡ, ниспосыпать вмѣ-
сто чего-л.
ἀντί-кеица, лежать напротивъ; ὁ
ἀντικείμενοс, противникъ.
ἀντι-лаибрéшю, взаимно получать что-
л.; хвататься, овладѣвать, за-
ступаться.
ἀντιλήпtωρ, орос, Ѳ, заступникъ.
ἀνтiлήпtψис, εѡс, ἥ, взаимное полу-
ченіе, присвоеніе; заступлніе,
помощь.
ἀнтилήпtфора, буд. вр. отъ ἀντιлами-
фѡн.
ἀнтиπалос, Ѳ, противникъ, непрі-
ятель.
ἀнти-тáттѡ, противопоставлять, про-
тивиться.
ἀнти-тупíа, ἥ, противодѣйствіе; стр.
100: образъ.
ἀнти-фéггора, противорѣчить, го-
ворить въ отвѣтъ.
ἀн-уброс, 2. безводный, сухой.
- ἀνύμφευτοс, 2. безбрачный, неза-
женный.
ἀνύπархтос, 2. не существующій въ
дѣйствительности.
ἀνω, нар., вверхъ.
ἀνωдев, нар., сверху, выше.
ἀξίа, ἥ, цѣна, достоинство; πρὸς
ἀξίа, по заслугѣ.
ἀξίос, 3. достойный.
ἀξíшма, тос, тó, достоинство, почетъ;
воли, рѣшеніе.
ἀόратос, 2. невидимый.
ἀπ-антáш, встрѣчать.
ἀпархj, ἥ, первенцы, начатки.
ἀтатáш, обманывать.
ἀпáтη, ἥ, обманъ, хитрость.
ἀпáтлóс, 3 и 2. обманчивый.
ἀпáтэр, орос, Ѳ, не имѣющій отца.
ἀпáуѓасма, тос, тó, отблескъ, сияніе.
ἀпáйттѡ, нар., постоянно.
ἀпeуѓамéнос, прич. пр. с. стр.
ἀпогуѓшюко, .
ἀпeилj, ἥ, угроза.
ἀпeirанджѡс, безъ мужа.
ἀпeрастос, 2. не испытавшій, не-
опытный.
ἀпeiroс, 2. беспредѣльный.
ἀп-елпíш, терять надежду, от-
чаяваться.
ἀп-емéо, выплевывать, извергать.
ἀп-ерхома, уходить, возвращаться.
ἀп-еѡсѡ, 2 л. ед. ч. аор. ср. отъ
ἀптвѣш.
ἀп-тýмачтос, 2. невредимый.
ἀпланj, не блуждающій, постоян-
ный.
ἀпуooс, оун, 2. беззыянный.
ἀпô, предл. съ род., отъ.
ἀп-фáллѡ, отбрасывать, терять.
ἀп-үчншюхѡ, не признавать, отвер-
гать; отчаяваться.
ἀпбѹнаса, ἥ, отчаяніе.
ἀп-лиώхѡ, прогонять.
ἀптéмевои, им. п. мя. ч. прич.
аор. ср. отъ ἀпотíфїи.
ἀподшмевах, 1 л. мн. ч. сосл. н.
аор. ср. з. отъ ἀпотíфїи.
ἀпокáлюпiс, εѡс, ἥ, открытие, откро-
веніе.

ἀπόκρυφος, 2. скрытый, тайный.
ἀποχωλύνω, откатывать, отодвигать.
ἀπόλαυσις, εὐς, ἡ, отвѣдывавіе, вку-
шаніе.

ἀπολαύω, отвѣдывавть, вкушать.
ἀπόλλυμι, б. ἀπολῶ, аор. ἀπώλεσα,
губить, умерщвлять.—Ср. з. ἀπ-
όλλυμа, аор. ἀπώλομп, съ ир. с.
ἀπόλωλа, погибать, умирать.

ἀπολογία, ἡ, защита, оправданіе.
ἀπολύω, отвязывать; освобождать,
отпустить.

ἀπονεκρώω, умерщвлять.

ἀποξηράνω, высушивать.
ἀπορέω, нуждаться, недоумѣвать,
тинос.

ἀποφρίπτω, отbrasывать, отвергать.
ἀποφάσω, вытирать, стирать.

ἀποφύγω=ἀπօφαώ.

ἀποστέλλω, отсылать.

ἀποστρίψω=στρίψω.

ἀποστῆς З. л. сосл. н. аор. отъἀφίστημ.

ἀποστίλω, блестать.
ἀπόστολος, ὁ, посол; Н. З. апо-
столъ.

ἀποστρέψω, отворачивать, отвра-
щать.

ἀποτίθημι, слагать (напр. одежду),
ос. въ ср. з. слагать съ себя;
откладывать; отлагать въ сто-
рону.

ἀποтομή, ἡ, отрѣзываніе.

ἀπόφασις, εὐς, ἡ, отрицаніе, показа-
заніе, отвѣтъ.

ἀποφθέγγομαι, изрекать, возвѣщать.

ἀποχή, ἡ, ноздерданіе.

ἀπραхтос, 2. безуспѣшный, напрас-
ний.

ἀπρεπής, 2. непристойный.

ἀπρόσιтоς, 2. неприступный.

ἀπρόσμахоς, 2. непреодолимый.

ἀπωθέω, отталкивать.

ἀπώλεια, ἡ, потеря, погибель.

ἀπώσθην, аор. стр. отъ ἀπωθέω.

ἀραι, неопр. аор. отъ αἴρω.

ἀργία, ἡ, праздность, бездѣйствіе.
ἀρгологія, ἡ, празднословіе, пустая

болтовни.

ἀργός, 3. лѣнивый, бесполезный.

ἀρδη, высоко; до основанія, со-
вершенно.

ἀρкéω, удерживать; быть доста-
точнымъ.

ἀρка, тос, тб, колесница.

ἀρкатлăттс; съ, ё, возница, поинъ
на колесницѣ.

ἀρмбодиc, 3. подходящій, соотвѣт-
ственный.

ἀρоу, пов. н. аор. отъ αἴρω.

ἀρеостоc, нар., нетѣлѣно.

ἀρрѣтoс, 2. неизвѣстный, пеизре-
ченный, тайный.

ἀρоtη (ἀρрѣт), ὁ, ἡ; ἀρрѣт, тб, му-
жескій, мужскаго пола.

arity, нар., только что; теперь
именно.

ἀртoс, ὁ, хлѣбъ.

ἀρхатоc, 3. древній, старинный.

ἀρхѣ, ἡ, начало; власть.

ἀрхiфтоc, начальникъ свѣта (Го-
сподь).

ἀрхуs, начинать, об. въ ср. з. на-
чинать, управлять.

ἀр荀, тос, тб, благовонныя травы.

ἀσалеutoс, 2. чепоколебимый.

ἀсфестоc, 2 и 3. неугасаемый, не-
прерывный.

ἀссеистоc, 2. непоколебимый.

ἀсбелъюc, 2. безлуинный, мрачный.

ἀснѣеніа, ἡ, безасиле, немощь, бо-
гъзнь.

ἀсбенеуш, быть слабымъ, изнемо-
гать.

ἀсунїc, 2. невредимый, цѣлый.

ἀсфа, тос, тб, пѣснь.

ἀстакора, привѣтствовать, цѣло-
вать.

ἀстасмоc, ὁ, поцѣдуль.

ἀстtis, ідоc, ἡ, щитъ; Н. З. аспидъ,
родъ ядовитой змѣи.

ἀсттороc, 2. не засѣянный, бессѣ-
менный.

ἀстехтоc, 2. нестерпимый.

ἀстратї, ἡ, молниа, блескъ.

ἀстрон, тб, созвѣздіе, звѣзда.

ἀснїхріtoс, иесравнимый.

ἀснїхтоc, весливаляемый, несоеди-
ненный.

- ἀσύλος, 2. неприкосновенный.
 ἀσφαλής, 2. непоколебимый, вѣрный, надежный.
 ἀσχέτως, нар., неудержимо.
 ἀ-στος, 2. потерянный, погибшій, раздратный.
 ἀσώτως, распутно.
 ἀτεκνία, η, бесплодность.
 ἀτελεύτητος, 2. безконечный, непреклонный.
 ἀτενίζω, взирать, наблюдать.
 ἀτμίς, ίδος, η, дыханіе, дымъ.
 ἀ-траптос, 2. неподвижный, неизменный.
 αὐτῆς, η, синіе, блескъ, лукъ.
 αὐθημέρον, нар., въ тотъ же самый день, немедленно.
 αὐθίς, опять, снова, потомъ.
 αὐλή, η, дворъ; дворецъ.
 αὐλίζομαι, почевать, имѣть столицу.
 αῦλος, безплотный.
 αὐξένω, б. αὐξήσω, аор. τηξησα, аор. стр. τηξήθη, увеличивать, возраштать, умножать.
 αύτος, αўтъ, άтъ, мѣст., самъ; въ косвенп. подежахъ: онъ, она, оно.
 ἀφ-αρέω, отнимать, лишать.
 ἀφανής, 2. невидимый, тайный, пропавшій.
 ἀφανίζω, дѣлать невидимымъ, уничтожать.
 ἀφατος, 2. невыразимый, неизреченный.
- ἀφεγγής, 2. темный, невидимый.
 ἀφεс, 2. л. ед. ч. пов. и. аор. отъ ἀφῆμι.
 ἀφεсис, εωс, η, 1) пусканіе, метание, 2) освобожденіе, отпущеніе, прощеніе.
 ἀφθорός, 2. неиспорченный, невинный, нетѣшный.
 ἀφήми, б. ἀφήσω, аор. ἀφήxa, пр. с. ἀφεиха, отпускать, отсылать, освобождать.
 ἀφихуемаи, б. ἀφίκοмаи, аор. ἀφικόμην, пр. с. ἀφῆмаи, приходить, достигать.
 ἀφίστημι, отставлять, удалять; ср. отступать, удалиться.
 ἀφехтос, нар. неопалимо.
 ἀφуω, totчасъ, вдругъ.
 ἀφ-орáш, смотрѣть издали; смотрѣть въ сторону.
 ἀφрастос, 2. неизрѣченный.
 ἀφ-упнóш, засыпать, спать.
 ἀφωνία, η, иѣмota.
 ἀφωнос, 2. безгласный.
 ἀ-хеирастос, не тревожимый бурями, тихій.
 ἀхеиротиηтос, не руками отсѣченный.
 ἀхлúс, юс, Ѳ, иракъ.
 ἀхр, какъ предл. съ р.: до.
 ἀ-хвртостос, 2. неотдѣлимый.
 ἀфеюðѡс, неложно, безъ обмана.

B.

- βάθος, тó, глубина.
 βαθύς, εία, Ѹ, глубокій.
 βάϊон, тó, пальмовая вѣтвь.
 βάлло, бросать, кидать.
 βаптίζω, погружать; Н. З. крестить.
 βάктоира, атос, тó, погруженіе въ воду; крещеніе.
 βάссав, ή, пробирный камень, испытание; пытка, мученіе.
 βасилеia, η, царство.
 βасилеиос, З и 2. царскій.
 βасилеун, єѡс, Ѹ, царь.
- βасиліс, ίδос, η, царпца.
 βасиліхос, Ѹ, насилискъ (змѣя).
 βάтос, εѡс, η, ходъ, шагъ, основаніе.
 βάтос, η, терновникъ.
 βéльгумъ, тоc, тó, мерзость, срамъ.
 βéльгуссомаи, чувствовать отвращение, гниупаться.
 βеязиош, укрѣплять, подтверждать.
 βеблгменоz, прич. пр. с. стр. отъ βаllѡ.
 βеборбороfаменоz, прич. пр. с. стр. з. отъ βорборош, осквернять.

βέλος, τό, стрѣла, копье; τὰ βέλη тѣо поупрой, стрѣлы лукаваго, нападки его.	βορός, прокорливый. βορᾶς, р. βορᾶ, ὁ, съверный вѣ- теръ; съверъ.
βῆμα, τοс, тб, ходъ, шагъ; оратор- ская каѳедра.	βόστρυχος, ὁ, леконъ, кудри.
βίαгос, 3 и 2. насильственный, вы- нужденный.	βραғеош, распорижаться, руково- дить, рѣшать.
βιβλοс, ḥ, книга.	βραғу́жасос, косноязычный.
βίос, ὁ, жизнь.	βρағит̄с, τήтос, ḥ, медленность.
βιоти, ḥ, жизнь.	βрағиши, онос, ὁ, рука.
βιотикос, 3. жизненный, житей- скій.	βртхъс, еіх, ὁ, краткій, незначи- тельный.
βίош, б. βιօօօթа, аор. 1 ἐβίωσα, аор. 2 ἐβίων, жить, проводить жизни.	βрэфос, тб, ребенокъ.
βλағероs, 3. вредный.	βріш, быть обремененнымъ, подъ- тижество гнуться, наклоняться.
βлағсташ, б. βлағстуоs, аор. ἐβλαғстоn (Н. З. ἐβλάғстоs), произрастать; пропарапатъ.	βротеоs, 2 и 3. смертный.
βлағстос, ὁ, ростокъ, отрасль, от- прыскъ.	βрхоs, ὁ, петля.
βлéшо, видѣть, смотрѣть, взирать.	βрш, изобиловать, быть полнымъ;
βлоғсташ, изливать.	извергать (объ источникѣ).
βоáш, кричать, взывать.	βршкис, 3, пожирающей.
βотгодс, ὁ, помощникъ.	βршис, еѡс, ḥ, пища; иденіе, по- жирание.
βорá, ḥ, пища, кормъ.	βудїш, погружать, опускать въ глубину.

Г.

γάмоs, ὁ, бракъ.	γῆиоs, 3. земной.
γáр, ибо, потому что.	γρоs, иос, ḥ, звукъ, гласъ.
γаstóp, р. γаstópс, ὁ, животъ, чре- во.	γéнуроs, б. γенуjoсаl, аор. ἐγενόμηn,
γелáш, съяться.	пр. с. γéтоu, рождастъ, дѣ- латься, быть.
γéмш, быть наполненнымъ чѣмъ.	γлухахомс, ὁ, сладости.
γенеá, ḥ, происхожденіе, родъ, по- колѣниe.	γлухоs, еіa, ὁ, сладкий, пріятный.
γенеóш, 3 л. ед. ч. пов. и. аор. отъ γéнуроs.	γлóssа, ḥ, нзыкъ.
γеннаш, рождать.	γнáшс, еѡс, ḥ, познаніе, знаніе.
γéннηсiz, еѡс, ḥ, рожденіе.	γшостос, 3. извѣстный, познава- емый.
γеннýтар, орос, б., родитель.	γónos, ὁ, рожденіе; потомокъ, дитя.
γеóш, давать вкушать; ср. 3. вку- шать, отвѣдывать.	γрафма, тос, тб, буква, письмо, со- чиненіе.
γеóштс, 2. земляной.	γрафт, ḥ, писаніе, письмо, доку- ментъ; Н. З. св. Писаніе Вет- хаго Завѣта.
γн, ḥ, земля.	γунюш, обнажать.
γнмен, изъ земли, отъ земли.	γнмюю, тб, женщина, жена.
γнмёш, радоваться.	γунї, ḥ, р. γунакос, жена, женщина.
γнмш=γнмёш.	

Δ.

- δαίμων, οὐος, ὁ, божество (въ древн.
доброе и злое), въ Н. З. злой
духъ, діаволь.
- δάκρυον, τό, слеза.
- δακρύω, плакать.
- δαμάσω, аор. стр. ἐδάμην, укрощать,
подчинять.
- δαμῆ, З. л. ед. ч. сосл. и. аор. стр.
отъ δαμάσω.
- δανείσω, давать деньги иъ ростъ,
ссуждать.
- δάσος, εως, τό, чаща, листарникъ.
δέ, союзъ: же, а, но.
- δεδορχότες, им. п. мн. ч. прич. пр.
с. отъ δέρχома.
- δέτησις, εως, ḡ, молитва, просьба.
- δείκυνμι, б. δεῖσω, аор. д. ἐδεῖξα, пр.
с. д. δέδειχα, пр. с. стр. δέδειγμα,
аор. стр. ἐδείχθην, указывать, по-
казывать.
- δειλασσ, З. несчастный, жалкий.
- δειλία, ḡ, робость, трусость.
- δειλινός, вечерний; тд δειлиновъ, вече-
ромъ.
- δειμатόω, устрашать.
- δεινός, З. страшный, ужасный; тд
δεинόν, опасность, несчастіе.
- δείπνον, τό, обѣдъ; Н. З. вечеря.
- δεκτός, З. приятный.
- δελεᾶσω, примакивать, прельщать.
- δεξιά, ḡ, правая рука, десница.
- δέομαι, б. δεῖσομαι, аор. ἐδεήθην, ну-
ждаться τινός; просить, τινός
кого-л.
- δέρχомаи, зрять, смотрѣть.
- δεσμευω, вязать, связывать.
- δεσμέω=δεсмáю.
- δέσμιος, 2. связанный, окованный.
- δεспóζω, господствовать, владыче-
ствовать.
- δέσποιна, ḡ, госпожа, владычица.
- δεспотеá, ḡ, неограниченная власть.
- δεспотής, ὁ, господинъ, владыка.
- δέω, б. δέω, аор. ἐδέσσα, аор. стр.
ἐδέθην, вязать, связывать.
- δημиургéш, работать, создавать,
творить.
- δημиургíкós, З. ремесленный, со-
здавающій.
- δημоспéш, дѣлать народнымъ, обна-
родовать, конфисковать.
- δηуáрion, τό, денаръ (монета).
- διá, пр. съ р.: чрезъ, посредствомъ;
съ помощьюъ, въ продолженіе;
съ вин.: вслѣдствіе, по при-
чинѣ.
- δиа-βιθáсш, переводить, переправ-
лять.
- δиа-βо́лос, ὁ, клеветникъ; діаволь.
- δиа-γráфo, расписывать, начерты-
вать.
- δиаθήxу, ḡ, договоръ, завѣтъ.
- δиа-кáретс, oo, ὁ, раздѣлитель.
- δиа-кíрéо, разнимать, раздѣлять.
- δиа-кáкунéш, служить, услуживать.
- δиа-кóпtш, прорубать, разрушать.
- δиа-мерíш, раздѣлять.
- δиа-нéрш, раздѣлять.
- δиа-пáстtи, возстановлять, подни-
мать.
- δиа-ноиа, ḡ, разнышиеніе, разумъ.
- δиа-пá-оиáнуми, растворять, раскры-
вать.
- δиа-пáтeра, ḡ, испытаніе, опытъ.
- δиа-пáтáнуми, расширять.
- δиа-пláссш, образовывать, созда-
вать.
- δиа-пóреóш, переправлять; ср. з.
вереходить, проходить.
- δиа-пráttш, совершасть; ср. з. совер-
шать, исполнять, достигать.
- δиа-пróсioс, 2. пронзительный, гром-
кий, ясный.
- δиа-рóггуми, прорывать, разрывать.
- δиа-сокорpíш, разсѣвать.
- δиа-спéрш, разсѣвать, распространя-
ть.
- δиа-тéмш, разсѣвать.
- δиа-тíфши, располагать, устроивать;
ср. з. заѣщать.
- δиа-тигýш, разсѣвать.
- δиа-фúлáттш, сберегать, охранять.
- δиа-фотíш, просвѣтлять.
- δида́ум, тоc, тó, ученіе.

διδάσκω, б. διδάξω, аор. д. ἐδίδαξα, пр. с. д. δεῖδαχα, пр. с. стр. δεῖδι-
δαγματ, аор. стр. ἐδιδάχθη, учить.
διδωμι, б. δώσω, аор. д. ἐδώκα, аор.
ср. ἐδόμην, аор. стр. ἐδόθη, пр.
с. д. δέδωκα, пр. с. стр. δέδοματ,
давать, даровать.
δι-επετάνυμι, распостириать, позд.
δι-ελαύνω, прогонять, переезжать;
проходить.
δι-έρχομαι, проходить.
διεστώς, στῶσα, στός, прич. пр. с. отъ
διεστρι.

δι-ηγέομαι, рассказывать.
δι-ιστημι, разставлять, отдѣлять.
δικαιος, З. справедливый.
δικαιосунъ, ё, справедливость, пра-
восудие.
δικαιош, требовать, судить; Н. З.
оправдывать, хвалить.
δικαιома, ато, то, законное осно-
ваніе, требование; Н. З. оправ-
даніе.
δіо, почему; поэтому.
δи-одеюш, проходить.
δи-орудіо, выпрямлять, исправлять.
δиорутиш, ёш, ё, исправление, воз-
становленіе.
δиот=δіа тօтто ѿти, потому что.
δиактет, ѿ, ѿ, гонитель.
δиумма, то, то, мнѣніе, постановленіе.
δиуматиш, опредѣлять; Н. З. учить.
δолюш, обманывать, перекитрять.
δѣка, ё, слова.
δиоколоуёш, прославлять.

δо́ржо́ре́ш, быть копъеносцемъ, со-
провождать, охранять.
δо́с, 2 л. ед. ч. иов. и. аор. д. отъ
δи́фши.
δоуле́з, ё, рабство.
δоуле́з, ѿ, рабъ.
δохе́лон, тё, вмѣстилище.
δракон, ото, ѿ, драконъ, змѣй.
δра́кете, 2 л. мн. ч. пов. и. аор.
отъ трéхъ.
δроосїш, орошать росой.
δроозофлос, росоносный.
δро́сис, ё, роса.
δо́с, ѿс, ѿ, число два, двоица.
δуна́стъ, ѿ, ѿ, правитель, вель-
можа.
δуна́тъ, З. сильный, могуществен-
ный.
δиостхъ, 2. непріятно звучащий,
непріятный.
δиостхос=δиостхъ.
δиот, ѿш, ё, погруженіе, закатъ.
δиуха́дектос, неудержимый.
δиукрѣпъ, 2. враждебный.
δиукрѣпъ, ё, только во мн., закатъ
(солнца); Н. З. западъ.
δиа-фти́я, ё, злословіе, хула.
δиосткеш, пристыживать; просить.
δош, об. δиома, аор. 1 ἐδιόσμη, аор. 2
ёдюн, погружаться, заходить.
δиоре́з, ё, дарь, подарокъ.
δиореома, дарить, одарять.
δиорон, то, дарь, подарокъ.
δиц, 2 л. ед. ч. сосл. и. аор. д.
отъ δи́фши.

E.

еаутоў, ёк, ѿ, атт. сокр. аўтоў, мѣст.
возвр., себя самого.
е́ггі́ш, приближаться.
е́ггі́ста (прав. ст. нар. е́ггі́с), вбли-
зи; ѿ е́ггі́ста, ближайшій (о род-
ствѣ).
е́ггі́с, нар., вблизи.
е́ггі́ш, пробуждать, поднимать.
е́ггі́нето, З л. ед. ч. аор. отъ γέγνομαι.
е́герс, ѿш, ё, пробужденіе; Н. З.
воскресеніе.

е́г-хайи́ш, возобновлять.
е́гхаллѡтиома, то, то, украшеніе.
е́г-хардіос, сердечный; то е́гхардіон,
сердце.
е́гхата, та, внутренности, утроба.
е́гхатале́тш, оставлять, покидать.
е́гхлита, то, то, обвинение, упрекъ,
вина, обида.
е́гхрате́я, ё, ноздрежаніе.
е́гхэмюн, то, хвалебная пѣснь, по-
хвала.

- éγώ, личн. и́бст. 1-го лица, я; р. éμοί и́ моί, д. éмоί и́ моί, в. éмē и́ ме, им. мн. ἡμεῖς.
- éδαφíω, ударять, низвергать.
- éδρаíω, гажать, основыывать.
- éθέλω, б. éθελjош, аор. éθéлηса, хотѣть, желать.
- éθнос, тó, народъ, племя.
- еí, если.
- еíдомен, см. óρáш.
- еíдос, тó, видъ, наружность.
- еíшалон, тó, изображение, призракъ;
- Н. З. идолъ.
- еíхонíш, изображать, подражать.
- еíкѡн, óнос, ё, изображение, образъ.
- еíлóш, влачить; закутывать, покрывать.
- еíи, быть, существовать.
- еíкон, аор. къ лéж или фтимí, и скажамъ.
- еíрфегéуш, хранить миръ; Н. З. дѣлать мирныи мъ.
- еíрннж, ё, миръ.
- еíрнхос, З. мирный.
- еíс, міа, éв, одибъ, одна, одно.
- еíс, предл. съ вин.: 1) въ (на вопросъ куда?); 2) о времени: еíс èнвавтóн на годъ.—еíс съ р. (подраз. бóмов, оíхов): еíс ѕбоу въ адъ.
- еíс-акоюш, слушать, внимать.
- еíсевнéхтс см. еíсферош.
- еíсодос, ё, входъ, доступъ.
- еíс-олихш, водворять, поселять.
- еíстхеи, З л. ед. ч. давяопр. отъ ёттми.
- еíсферош, вносить.
- éх и́ ёс съ р.: отъ, изъ, виѣ.
- éхастос, ё, он, каждый, всякий.
- éхатéроуен, съ обѣихъ сторонъ.
- éх-блáш, выбрасывать, изгонять.
- éхрасис, ешс, ё, выходъ, исходъ, конецъ.
- éх-батаанáш, издерживать, израсходовать.
- éх-бóш, снимать; ср. з. снимать съ себя, вынырять.
- éх-ζηтéош, выискивать, искать.
- éх-хайш, выжигать, возжигать.
- éх-хенóш, опустошать.
- éххлтjсá, ё, пародное собрание, м'есто для собраний, церковь.
- éх-хлнш, отклонять.
- éх-лéжо, выбирать.
- éх-леitш, оставлять; въ непр. переставать, умирать.
- éх-чоos, 2. безумный.
- éхоúсос, 2 и 3. добровольный.— нар. éхоúсос, доброкольно.
- éх-петáнуоми, распростираять.
- éх-плýрхос, ешс, ё, исполнение, окончание.
- éх-пореош, выводить; ср. з. éхпо-реоша, выходить.
- éхстхи, нов. н. аор. 2 отъ ё-исттми.
- éх-тараssш, смущать.
- éх-телéш, совершать; оканчивать.
- éхтjсш, 2 л. ед. ч. аор. отъ xtóма.
- éх-чназош, вышибать, стряхивать.
- éхтос, нар. виѣ, кроме, сверхъ.
- éхтос, З. шестой.
- éхтитло, отпечатанный, искусный, понятный, стройный.
- éх-хéш, выливать.
- éлакош, тó, масло.
- éлаттoш, уменьшать; стр. уменьшаться, терпѣть вредъ, уступать.
- éлéжш, порицать, обличать, уличать.
- éлeéш, сожалѣть, сжаливаться надъ кѣмъ.
- éлеттмосбóнч, ё, состраданіе, милостыня.
- éлеuмерош, освобождать.
- éлеuмерштjс, ѿ, ѿ, освободитель.
- éлеuас, ешс, ё, пришествіе.
- éлнльоуен, З л. ед. ч. пр. с. отъ ёрхома.
- éлнльфтj, см. ламбáнш.
- éлнё, см. ёрхома.
- éлхш, влечь, тащить, см. стр. 24 прим.
- éлларифбáнш, трогать, схватывать.
- éлларифс, ешс, ё, сіяніе.
- éлтjсш, надѣяться, ожидать (чего), ти; полагаться на кого, тиü (въ Н. З. етi, еíс тиü, ёв тиü).

- éλπίς, ἐδος, ἡ, надежда.
 ἐμβαθεόν = ἐμβαθύνω, вступать.
 ἐμβρον, тό, зародышъ, младенецъ.
 ἐμμανῶς, свирепо, неистово.
 ἐμός, З. мой.
 ἐμπαῖσω, играть гдѣ-л.; насыщаться, симпатизировать.
 ἐμπιπλάω = ἐμπίπλημи.
 ἐμπιπλημи, аор. д. ἐνέπλησσα, аор. стр. ἐνεπλήθη, наполнить, насыщать.
 ἐμπιπτеóш, ввѣрять.
 ἐμптвоець, еѡс, ḥ, воодушевленіе.
 ἐμφанíш, дѣлать видимымъ, обнаруживать.
 ἐм-фотеóш, насаждать, тиui въ комъ, въ чёмъ.
 ἐмпухос, 2. одушевленный.
 єн, въ (на вопросъ гдѣ?), съ дат.—а) єн съ род. (подразд. пропущенное сокр., бомб): єн ḫдоу = въ адѣ.
 б) объ орудии или средствѣ: єн ḫфталмоis ḫраu видѣть глазами.—
 У позн. єн = еic.
 єнáлос, З и 2. морской.
 єн-анбротеóш, обитать въ человѣкѣ.
 О Спасителѣ: вочеловѣчиться.
 єнантиос, 3. противоположный, противникъ.
 єнатаc, 3. девятый.
 єндеia, ḥ, недостатокъ, нужда.
 єндѣхатоc, 2. одинадцатый.
 єндоiаш, сомнѣваться, колебаться.
 єндоис, 2. славный, знатный.
 єндоица, тос, тó, одежда, платье.
 єн-дыш, надѣвать; ср. з. одѣваться во что, ти.
 єнедреóш, подстерегать.
 єн-еiлéш, закутывать, завертывать.
 єнека и єнекен, предл. съ р.: ради, по причинѣ, для, за. Стоитъ об. посль р. падежа.
 єнептаiхтη, аор. стр. отъ єнптаiш.
 єнérgeia, ḥ, дѣятельность.
 єнда, нар. 1) тамъ; туда. 2) какъ относит. нар., гдѣ, когда.
 єнѳбесos, 2. богоизбогновенный.
 єнкаuтиос, 2 и 3. однолѣтний, годовалый.
- єнiçш, объединять, соединять.
 єн-юeш, думать, обдумывать, помышлять.
 єнноса, ḥ, размыщеніе, мысль.
 єнотг-, ḥтос, ḥ, единство.
 єнокh, ḥ, Н. З. соучастie, вина.
 єноб, соединять.
 єнастархос, во плоти, плотоносный.
 єнтаfiafomos, ḥ, погребеніе.
 єнтаfioс, 2. погребальный.
 єн-тѣллоiai, поручать, приказывать.
 єнтолуh, ḥ, порученіе, заповѣдь.
 єнтоc, внутри; тò єнтоc, внутренность.
 єнтбобиос (?), внутренний.
 єнтратеiηса, З л. мн. ч. жел. накл.
 аор. стр. отъ єнтрѣш.
 єнтрѣш, поворачивать назадъ, бѣжать; Н. З. пристыживать, обыкн. стр.
 єн-того-стatoс, въ томъ состоящее, сущее.
 єнтоло, съ р., въ присутствiи кого.
 єнвоic, еѡс, ḥ, соединеніе.
 єнотiора, слушать.
 єкспретoс, 2. избранный, отличный.—нар. єкспретoс, особенно, преимущественно.
 єк-жрeш, вынимать, отнимать, избирать; ср. з. освобождать.
 єк-алеiф, собств. вымазывать; истреблять.
 єк-анбeш, распзвѣтать; производить.
 єк-анiстопи, поднимать, изгонять; ср. з. а) вставать, б) быть изгоняемымъ.
 єк-апорeш, усил. апорeш.
 єк-апостeллoш, высыпать, отправлять.
 єк-артакш, похищать, вырывать.
 єк-архш, начинать.
 єк-астраптш, сверкать, блестать.
 єк-еiлiхтη, З л. ед. ч. аор. стр. отъ ехбáлloш.
 єк-еiгeрш, пробуждать.
 єк-егрjугора, пр. с. отъ єеiгeрш.
 єк-еiхонiш, изображать.
 єк-элiкoн, аор. отъ єх-лaiш.

- έξελοῦ, 2 л. ед. ч. повел. н. аор. 2 средн. з. отъ є́засирéо. є́зелоду́май=є́засирóсома, буд. вр. ср. з. отъ є́засирéо.
є́з-ерéунъ, изрыгать.
є́зета́съ, єѡс, ѡ, испытание.
є́з-ηлóш, вытаскивать посредствомъ гвоздя, устраниять.
є́з-истримъ, выстанивать; въ И. З. изумлять.—Ср. з. уходит, лишаться (разсудка); въ И. З. изумляться, ужасаться.
є́з-и́хнáш, изслѣдовать, развѣдывать.
є́з-олíкíш, изгонять.
є́з-оло́брéшо, уничтожать, опустошать.
є́зомолóтъсъ, єѡс, ѡ, признаніе, исповѣданіе.
є́з-орóшо, выскакивать.
є́зоденóш, уничтожать, ни во что ставить.
є́зонсá, ѡ, право, свобода; власть, господство.
є́шо, нар. виѣ, снаружи, съ р. п. є́швèн, извиѣ, снаружи; иногда— є́шо.
є́п-агáлло, радоваться.
є́пту́гелá, ѡ, извѣщеніе, обѣщаніе.
є́пáне́съ, єѡс, ѡ, хвала.
є́п-аи́нш, хвалять.
є́п-аиро, поднимать, возвышать.
є́п-аи́шо, нар., достойно.
є́паро́съ, єѡс, ѡ, возношение, воздѣяніе.
є́пе́йш, понуждать, гнать; въ не-пер. спѣшить.
є́пелеву́сета, см. є́пérхома.
є́п-ергáзома=є́ргáзома.
є́п-е́рхома, приходить, подходить.
є́п-эршташ, спрашивать.
є́п-гре́са, ѡ, угроза, желаніе повредить к.-л., оскорблениe.
є́п-гру́мено, прич. пр. с. стр. отъ є́пайро.
є́пí, предл. съ р.: на, у, при; съ д. подобно р.; съ вин.: иѣ, вѣ, па, противъ.
є́п-влéпш, взирать.
є́п-гцею, 2. земной.
є́п-гунсоцъ, єѡс, ѡ, познаніе.
є́п-доме́ш, находиться дома; аор. и пр. с. возвратиться; приходить (въ качествѣ чужеземца) куда-либо.
є́п-вю́риа, ѡ, желаніе, любовь, страсть.
є́п-халéш, 1) призыва́ть (аор. на помощь); об. въ ср. з. 2) называть.
є́п-хра́на, аор. д. отъ тиха́инъ.
є́п-хра́нти, аор. стр. отъ тиха́инъ.
є́п-хлáпто, сиять, свѣтить.
є́п-лачнáмома, забывать.
є́п-лелóтъмено, прич. пр. с. стр. отъ є́п-лелáмома.
(є́п-л-жтъм.) заставлять забыть что-л.
є́п-л-жтъмеги, жел. н. аор. стр. отъ є́п-л-жтъм.
є́п-лама, буд. вр. отъ є́п-лама.
є́п-лимо, 2. остающійся при чемъ; упорный, твердый.
є́п-ни́хос, 2. побѣдный.
є́п-торкá, ѡ, виявопреступление.
є́п-бо́съ, достаточный до слѣд. днія, насущный.
є́п-пíтко, припадать.
є́п-пласто, искусственный, скрытный, притворный.
є́п-плéто, болѣе, даѣе.
є́п-то́меш, желать.
є́п-поле́шо, восходить, быть на поверхности.
є́п-оке́птома, см. є́поке́шо.
є́п-оке́шо, осѣнять, скрывать.
є́п-оке́пш, взирать, наблюдать.
є́п-спе́бшо, торопить; въ неперех. спѣшить.
є́п-стата, знать, умѣть.
є́п-стри́кш, б.=єѡ, упирать, подкрѣплять.
є́п-страпе́тихъ, напротивъ, обратно.
є́п-страпе́фо, поворачивать; въ неперех. поворачиваться, возвращаться.
є́п-сун-а́ш, сводить, собирать.

- ἐπι-σφραγίζομαι, налагать печать, на-
печатливать.
- ἐπι-τάσσω, приказывать, предписы-
вать.
- ἐπιτάφιος, 2. надгробный.
- ἐπιταχόνω, ускорять.
- ἐπι-τιμώ, порицать, поставлять,
назначать.
- ἐπιτίμιον, то, наиздание.
- ἐπι-φρίνω, показывать.
- ἐπιλήσθη, аор. стр. отъ πίμπλημι.
- ἐπ-օδύρομαι, см. ὁδύρομαι.
- ἐπι-ομήρεω, орошать.
- ἐπι-οχέομαι, впадать на чёмъ.
- ἐπιπλαστός, въ семь разъ больше.
- ἐπώνυμος, 2. названный по ч.-л.
- ἐραστής, οῦ, ὁ, любитель, почита-
тель.
- ἐργάζομαι, работать, трудиться,
обработывать.
- ἐργασία, ἡ, дѣло, работа; изгото-
вленіе, исполненіе; воздѣлываніе.
- ἐργον, то, дѣло, работа, произве-
деніе, вещь.
- ἐργωδής, 2. трудный.
- ἐρεύγομαι, изрыгать.
- ἐρημος, 2 и 3. пустынnyй; ἡ ἐρημος
(ἐρῆμος), пустыня.
- ἐρμηνεύω, толковать, излагать.
- ἐρпетон, то, преисыкающеся жи-
вотное.
- ἐρράγην, аор. стр. отъ ρήγνυμι.
- ἐροθρατός, красный.
- ἐρχομαι, аор. ἥλθον, б. ἐλεύσομαι
(обыкн. εἰμί), приходить.
- ἐρῶ, буд. къ лёгш и фум.
- ἐρως, ωтос, ὁ, любовь, страсть.
- ἐσάπτην, аор. стр. отъ σήπω.
- ἐσβεσαι см. σφέννυμι.
- ἐσεσθε, 2 л. мн. ч. б. вр. отъ εἰμί.
- ἐσθίω, б. ἔδομαι, аор. ἔφαγον, есть;
истреблять.
- ἐσπερινός = ἑσπέριος, 3. вечерний.
- ἐστηριγμένος, прич. пр. с. стр. з.
отъ στηρίζω.
- ἐτεκες см. τίхтω.
- ἐτι, пар. еще; болѣе.
- ἐτμήθη, аор. стр. отъ τέμνω.
- ἐτοιμάζω, готовить.
- εὐαγγελίζομαι, объявлять радостную
вѣсть.
- εὐαγγέλιον, то, радостная вѣсть, bla-
говѣстие; Евангелие.
- εὐαγγελίστρια, ἡ, благовѣстница.
- εὐάρεστος, 2. пріятный, угодный.
- εὖτε, хорошо! отлично!
- εὐτυшшюн, οу, 2. благоразумный.
- εὐδιάχотоз, 2. удоброязаемый.
- εὐδίνутоз, 2. легко вращаемый.
- εὖδοс, 2. искны, тpxiй.
- εὐδокш, одобрить, благоволить; же-
лать.
- εὐдокша, ἡ, благоволеніе, любовь.
- εὐдокхуэш, быть въ славѣ.—Стр.
подд.—дѣйст.
- εὐδοсéш=εὐдокхуэш.
- εὐергесіа, ἡ, благодѣяніе.
- εὐергетéш, благодѣтельствовать.
- εὐергѣтъ, οу, ὁ, благодѣтель.
- εὐтихъ, сладкоозвучный.
- εὐтихъ=εὐтихъ.
- εὐтихъ, выпрямлять, направлять,
руководить.
- εὐтихъ, εїа, ὁ, прямой; ἐπ' εὐтихеас,
въ прямомъ направлениі.
- εù-илатеюш, быть милостивымъ.
- εὐхлєгъ, 2. славный.
- εὐлафреомай, осторегаться, беречься.
- εὐлалос, 2. болтливый, хорошо го-
ворящій.
- εὐлогш, благословлять.
- εὐлогіа, ἡ, благословеніе.
- εунна, ἡ, благоволеніе, любовь.
- εұпакніа, ἡ, удовольствіе, наслажденіе.
- εұпорёш, изобиловать; быть въ со-
стояніи, мочь.
- εұпрѣтіа, ἡ, благопристойность,
красота.
- εұпробедехтоz, 2. пріятный.
- εұріош, б. εўрѣтш, аор. εўрон, пр. с.
εўрѣха, пр. с. стр. εўрѣма, аор.
стр. εўрѣтн, находить.
- εұрс, то, пирина.
- εұрхшрос, 2. обширный, широкій.
- εұсебїз, 2. благочестивый.
- εұстимоz, 2. предвѣщающій хоро-
шее; ясный, замѣтный.

- εὐσπλαγχνία, ἡ, мужество, въ Н. З.
милосердіе.
- εὐσπλαγχνος, 2. съ хорошими ввутренностями; въ Н. З. милосердый, сострадательный.
- εὐσυμπάθητος, сочувственный, благосердый.
- εὐσχημόνως, благопристойно.
- εὐσχήμων, ον, красивый, благопристойный, благообразный.
- εὐτρεπίζω, приготовлять, спарижать.
- εὐφημέω, молчать; прославлять.
- εὐφράνω, радовать, веселить.—Стр., съ б. εὐφρανθήσομαι и εὐφρανοῦμαι, радоваться, веселиться.
- εὐφροσύνη, ἡ, радость, веселіе.
- εὐχаристέω, благодарить.
- εὐχаристήτρος, благодарственный, въ благодарность приносимый.
- εὐχарιστως, пріятно.
- εὐχῆ, ἡ, молитва.
- εὐχομαι, 1) хвалиться, 2) молиться.
- εὐφόρια, 3. благодій.
- εὐφόρηση, 3. благовоніе.
- εὐφόρηти, 3. аор. стр. отъ φανω.
- εὐφατίω, простирать.
- εὐφιστη, ставить на что, ставить надъ чѣмъ-л.; назначать начальникомъ.—Ср. становиться на что, дѣваться начальникомъ.
- εὐφράτη, враждовать.
- εὐφρότη, враждебный; какъ сущ. врагъ.
- εὐχ, пр. н. εὐχον, б. εἴκω и σχήσω, аор. εὐχοн, аор. стр. εσχέθη: 1) имѣть, держать, владѣть, 2) направлять, 3) удерживать, 4) быть въ состояніи;—въ неперех. выдерживать, быть.
- εὐхіюс, 3. утренний.
- εὐфо, 3 и 2. утренний, восточный.
- εὐх, 1) какъ союзъ: пока, пока не; 2) какъ нар.: пока, между тѣмъ; 3) какъ предл.: до.

Z.

- ζάω, жить; пс. 142 оживлять.
- ζῆλος, ὁ, рвение, соревнованіе.
- ζημιω, наказывать.
- ζηтев, искать, стараться, стремиться.
- ζоферός, 3. мрачный, темный.
- ζофо, ὁ, мракъ, темнота.

- ζοφόδης, 2. темный.
- ζωархікос, 3. дающій начало жизни.
- ζωή, ἡ, жизнь.
- ζωηфорос, живоносный.
- ζωотое, оживлять.
- ζωотоис, животворящій.
- ζωош, оживлять.

H.

- ἡγεμоніхъ, 3. принадлежащий полководцу, владычный.
- ἡδеѳону, аор. отъ αἰδέομαι.
- ἡδоумай, радуюсь, наслаждаясь.
- ἡδу, εῖα, ο, сладкій, пріятный.
- ἡθо, τό, нравъ, обычай.
- ἥш, я пришелъ.
- ἥлато, 3 л. ед. ч. аор. отъ ἀλλομαι.
- ἥллоюоѣто, 3. л. ед. ч. пр. нес. стр. 3. отъ ἀλлоюо, измѣнять.
- ἥлос, ὁ, гвоздь.
- ἥмаѳтон, см. ἀμартану.

- ἥмеїс, см. ἐгъ.
- ἥмера, ἡ, день.
- ἥметерос, 3. пашъ.
- ἥкеюс, ἡ, материкъ, суша.
- ἥсюжѣш, отдыкатъ, успокаиваться.
- ἥсючіа, ἡ, спокойствіе, молчаніе.
- ἥфаниста, 3 л. ед. ч. пр. с. стр. 3. отъ ἀφαніш.
- ἥхеѡ, звучать, шумѣть.
- ἥхѣту, аор. стр. отъ ἄгъ.
- ἥхос, ὁ, звукъ.

Θ.

Θάλασσα, ἡ, море.
 Θάμφος, τό, изумление, ужасъ.
 Θάνατος, ὁ, смерть.
 Θανατός, убивать.
 Θάπτω, аор. стр. ἐτάσῃ, хоронить,
 погребать.
 Θάρρεω, быть смѣльымъ, не бояться;
 полагаться; см. стр. 23 прим.
 Θαρσέω, отваживаться, дерзать.
 Θαυμάζω, удивляться.
 Θαυμάστοι, 3. удивительный; τὰ
 θαυμάτα, чудеса.
 θέα, ἡ, видъ, зрѣлище.
 θεάομαι, зритъ, видѣть.
 θεарέотис, нар., богоугодно.
 θεῖος, 3. божественный.
 θέλημα, τος, τό, желаніе, воля.
 θέλω, см. ἔθέλω.
 θεмéлон, τό, основаніе.
 θεμéлios, ὁ, основаніе.
 θεопретпώς, нар., достойно Боже-
 ства.
 θεостуγής, 2. ненавистный Богу.
 θεофáнeia, ἡ, явленіе Бога.
 θеоfегу́гъс, 2. съ божественнымъ
 сияніемъ, лучезарный.
 θеóфрoвu, ον, 2. богомудрый.

θεрапteóш, служить, услуживать;
 лечить, исцѣлять.
 θеорéш, смотрѣть.
 θеорíх, ἡ, наблюдение, разсмотрѣшie.
 θηлáзш, сосать.
 θηрeотиc, οб, ὁ, охотникъ, ловецъ.
 θηрiѡдтс, 2. эпѣрскій.
 θηрaориc, ὁ, сокровище.
 θiaсoс, ὁ, собраніе; хоръ; праз-
 днество.
 θliш, давить, тѣснить, обижать.
 θliфиc, εως, ἡ, давленіе, мученіе.
 θuнiорат, буд. вр. отъ θuнiкш, уми-
 ратъ.
 θuнtоs, 3. смертный.
 θорибéш, шумѣть, емущать.
 θорибoс, ὁ, шумъ.
 θриáш, ломать, покрушишь.
 θрiтéш, плакать, оплакивать.
 θронос, ὁ, престольъ.
 θuнiдiа, ἡ, радость.
 θuнiдiа, τοс, τό, εпiамъ, благово-
 ниe; И. З. важденіе.
 θuнr, ἡ, дверь, ворота.
 θuнiа, ἡ, жертвоприношеніе, жертва.
 θuнiстiрiоn, τό, жертвенникъ, ал-
 тарь.

I.

ίара, τοс, τό, лекарство.
 ίáориа, лечить, исцѣлять.
 ίасiс, εωс, ἡ, лечение, исцѣленіе.
 ίatpóс, ὁ, врачъ.
 ίбетes, 2 л. мн. ч. пов. и. аор. 2
 дѣйств. отъ άра.
 ίдиоs, 2 и 3. свой, собственный,
 частный.
 ίбóutes, им. п. мн. ч. прич. аор. д.
 отъ άра.
 ίбрóс, ώтoс, ὁ, потъ; трудъ.
 ίбоу, вотъ!
 ίератеюма, τοс, τό, священство (эва-
 ніе священниковъ).
 ίерeтоn, τό, жертвенное животное.
 ίерeу, εωс, ὁ, жрецъ, священникъ.
 ίeroхрufiоs, нар., таинственno.

ιδóш, выпрямлять, направлять.
 ιхеtíз, ἡ, моленіе о защите, просьба.
 ιхетeóш, умолять о защите.
 ιхетiоs, иросительный, умилости-
 вительный.
 ίароs, 3. радостный.
 ίáосомai, б. ίáосомai, аор. ίаsáмtη,
 пов. аор. стр. ίаsáмtη, умило-
 стивлять, см. стр. 1, прим.
 ίагtáш, страдать головокружe-
 піемъ, смущаться.
 ίиáтиоn, τό, платье.
 ίиероs, 3. желанный.
 ίиа, союзъ цѣли: чтобы.
 ίиc, ὁ, ядъ.
 ίиарiмoс, 2. равный по числу.
 ίиueн, 1 л. мн. ч. отъ άида.

ἴστημι, б. στήσω, аор. 2 ἔστην (я всталъ), аор. 1 ἔστησα, пр. с. ἔστηκа (стою), д. пр. εἰστήκειν, ставить, поставить.

ἰσχυρός, 3. крѣпкій.

ἰσχύς, ὄνος, ἡ, сила, крѣпость.

ἰσχύω, имѣть силу, быть крѣпкимъ. ἵταρός, 3. смѣлый, дерзкий, безстыдный. ἵτεα, ἡ, ива; щитъ изъ ивовыхъ прутьевъ. ἵχνος, тѣ, следъ.

К.

καθ-αιρέω, снимать; разрушать, захватывать.

καθαίρω, б. καθарῶ, аор. ἐκάθητρα и ἐκάθαρα, пр. с. стр. κεκάθαρμα, аор. стр. ἐκάθαρμη, чистить, очищать.

καθάπερ (καθ' ἄπερ), подобно тому какъ.

καθαίριζω см. καθаірѡ.

καθарός, 3. чистый.

καθηπτης, εωс, ἡ, пчиловникъ.

καθартріос, 2. очистительный.

καθέζομα, б. καθедоома, садиться; сидѣть, пребывать.

καθеудра, б. καθеудретс, спать.

κάθημαι, сидѣть, пребывать.

καθ-ихтейш, умолять.

καθодикός, 3. всеобщий.

καθ-օրάω, смотрѣть, замѣтать.

καθόσον = καθ' ἔσου, на сколько.

καθ-սո-деіхони, показывать, намѣчать.

καθώς, яар. (κατὰ ώς), какимъ образомъ, какъ.

καί, и.

καινοποιέω, обновлять.

καινός, 3. новый.

καинуругія, ἡ, нововведеніе.

καιρός, ὁ, надлежащая мѣра, удобное время, выгода, вооб. время, обстоятельство.

καίω, б. καύσω, аор. ἐκαυσα, жечь, зажигать.

κάκεινψ = καί ἐκείνψ.

κακόω, дѣлать зло, обижать, тиа.

καλέω, б. καλῶ, аор. ἐκάλεσα, пр. с. κέκληка, аор. стр. ἐκλήθη, называть, знать, призывать. Ср.

з.=дѣйств.

κάллос, тѣ, красота.

καλός, 3. прекрасный, хороший.

καλπτω, покрывать, скрывать.

κάμе=καί ἐμε.

καμис, ἡ, печь.

καμун, б. καμоома, аор. ἐκαμοу, уставать, страдать.

καμпттѡ, гнуть, согнуть, склонять.

καнѡн, ὄνος, ὁ, правило, образецъ.

κатнóс, ὁ, дымъ.

κάра, тѣ, голова; р. κάρηтос; τάς κάρας отъ ἡ κάρη поздн. вм. κάра.

κардіа, ἡ, сердце.

κарпс, ὁ, плодъ.

κартофореѡ, приносить плодъ.

κартофóрос, 2. плодоносный.

κартерéѡ, выдерживать, быть стойкимъ.

κата-βáллѡ, сбрасывать, низвергать.

κатá, съ р.: съ, подъ, противъ,

въ, о; съ в.: внизъ по, въ, по.

κатаβéллума, пр. с. стр. отъ κα-τаβáллѡ.

κата-бéхома, принимать; даволять, соизволять.

κата-δиқáзѡ, осуждать, θάνατον τινός кого-л. на смерть.

κата-бóнастéя, ἡ, насилие.

κата-бóш, погружать; ср. з. погружаться, заходить, скрываться.

κата-гáчи, ὄноς, ἡ, бури.

κата-хосмéш, приводить въ порядокъ, украшать.

κата-хратéш, осиливать, побѣждать.

κата-хріон, осуждать, приговаривать.

κата-хризис, εωс, ἡ, осужденіе.

κата-хориевѡ, господствовать.

κата-лалиа, ἡ, злословие, клевета.

κата-леіто, оставлять, покидать.

- хат-аллáсш, промыливать; прими-
ряться.
хата-маркáш, дѣлать поблеклымъ,
изсушать.
хат-анакíш, издерживать, тра-
тить.
хат-антáш, приходить, достигать.
хатáнүéц, ёшс, ё, соб. уколъ; пе-
чаль, уныніе.
хат-аéюш, удостоивать.
хата-патéш, растаптывать, попи-
ратъ ногами.
хатапáсш, ёшс, ё, прекращеніе;
отдохновеніе.
хата-пéртш, посыпать внизъ, ниспо-
сылать.
хататéзаша, тос, то, занавѣсь.
хата-плáсш, поражать, устрашать.
хата-понтíш, погружать въ море,
топить.
хат-а́ра, ё, проклятие.
хат-аргéш, оставлять въ бездѣй-
ствіи, уничтожать,
хатарфóш, осквернить.
хата-афéнуми, погашать.
хата-ахýнóш, расплалагаться лаге-
ремъ, отдыхать; стр. 107 по-
седить.
хатáскюш, тѣнистый.
хата-отршнуми, постилать, покры-
вать; уничтожать.
хататагáш, сосл. и. аор. стр. отъ
хататэзаш.
хата-тáсш, помѣщать, строить.
хата-тíлүши, складывать, класть.
хат-ауягáш, озарять, освѣщать.
хата-феýш, убѣгать, укрываться,
прибигать.
хатафлéш, цѣловать много разъ.
хатафлéжш, сожигать.
хата-ғронéш, презирать, пренебре-
гать.
хатағуңш, ё, убѣжище.
хатахұнош, 2. подземный.
хателлáгүш, аор. стр. отъ хата-
плéсш.
хат-эрхорай, сходить, ниспадать,
возвращаться.
хат-евиðунш, направлять.
- хат-евуáш, укладывать, успокаи-
вать..
хат-éш, владѣть, занимать, задер-
живать.
хат-тúрос, ё, обвинитель.
хат-тллáгүш, аор. стр. отъ хата-
лассш.
хат-тղанáш, аор. отъ хатанаlісхов.
хат-откéш, населять, обитать.
хатохтýрион, то, жилище.
хатохá, ё, поселеніе, жилище.
хат-оихíш, населять, поселять.
хат-оттéш, вывѣдывать, замѣчать.
хатохóш, 2. одержимый; крѣпко дер-
жащий что-л.
хатататос (хатш), 3. самый низкий.
хашáориа, хвалиться, хваляться.
хéрос, ё, кедръ.
хéца, лежать, находиться.
хессертричéш, прич. пр. с. стр. з.
отъ космёш.
хеңбé, пустой; тщетный; хеңүн тиң
атостеллеш, отсылать к.-н. съ
пустыми руками.
хенурон, то, жало; побужденіе.
хéншасш, ёшс, ё, опорожниніе, исто-
щеніе.
хéрас, то, рогъ; см. стр. 57, прим.
хеудмшн, юнос, ё, логовище, ѿщель.
хефáлшон, то, главное, существен-
ное; глава.
хефалж, ё, голова.
хехартишнеш, прич. пр. с. стр.
з. отъ үартиш.
хұдеңшн, юос, ё, опекумъ, защи-
тникъ.
хұдеўш, заботиться; хоронить.
хұлás, ідош, ё, пятно, позоръ.
хұриұма, тос, то, объявlevie, про-
повѣдь.
хұтос, то, морское чудовище.
хұтфóш, чудовищный; Н. З. кито-
вый.
хұфтос, ё, ящикъ; Н. З. кивотъ,
ковчегъ.
хұмáра, ё, киаара, лира.
хұндуңш, ё, опасность.
хұнгтóш, 3 и 2. подвижный.
хлáдос, ё, вѣтвь, отпрыскъ.

- хлаίω, б. хлаύσомаи, аор. ἔχλαυσα, плакать, оплакивать.
- хлаυθмός, ὁ, плач.
- хлáш, ломать.
- хлеίς, ἡ, р. хлеідóс, засовъ, ключъ; ключница.
- хлеістή̄с, 2 л. ед. ч. сосл. и. аор. стр. отъ хлеіо.
- хлеіо, запирать.
- хлéо̄с, τό, слава.
- хлηρονомíа, ἡ, наследство.
- хлηрономóс, ὁ, ἡ, наслѣдникъ,—ца.
- хлῆс, εѡс, ἡ, зовъ, призывъ.
- хлῆтос, званый, приглашенный.
- хлήн̄, ἡ, ложе.
- хлíш, наклонять.
- хлítos, τό, наклонность, холмъ; пс. 90, страна.
- хлоуéш, гнать, тѣснить, тревожить.
- хлóдѡн, ψνος, с, волненіе, буря.
- холáс, ἀδос, ἡ, углубленіе, долина.
- холíа, ἡ, чрево.
- хoицтс, εѡс, ἡ, почиваніе, успеніе.
- хoицнá, ἡ, сообщество, связь; Н. 3. помощь.
- хoицнóз, οў, ὁ, соучастникъ.
- хóлáс, εѡс, ἡ, наказаніе.
- холлáш, вленть, склеивать.
- хóлпос, οи, ὁ, лоно; заливъ.
- хомíш, нести, приносить.
- хонc, εѡс, ἡ, пыль, прахъ.
- хокетóс, ὁ, біеніе себя въ грудь, плачь.
- хóпос, ὁ, ударъ; усталость, изнурение.
- хóрт, ἡ, дѣвица.
- хорифт, ἡ, темя, вершина, самое главное, сущность.
- хосмéш, украшать.
- хобнос, ὁ, міръ, вселенная.
- ходíос, З. легкий.
- хráçш, б. херáçома, аор. ἔхρατοн, кричать, звать.
- храпíон, τό, черепъ; Н. 3. лобное мѣсто.
- хратайс, З. сильный, крѣпкій.
- хратайш, укрѣплять.
- хратéш, имѣть силу, править, владѣть, побѣждать.
- храто́с, τό, сила, власть.
- храпу́ш, кричать.
- хреісом, лучшій, болѣе могущественный.
- хремáннум, б. хремáш, аор. ἔхрέμασа, аор. стр. ἔхрεμа॒щην, вѣшать.—Ср. э. хрѣмаиа, висѣть.
- хремáнutes, им. п. мн. ч. прич. буд. вр. отъ хремáннум; въ Н. З. вакъ бы отъ хремáш,—прич. наст. вр. хрѣтіс, ідос, ἡ, башмакъ; основание, фундаментъ.
- хрѣма, τό, рѣшеніе, судъ.
- хріон, τό, лиція.
- хріш, разбирать, судить.
- хріс, εѡс, ἡ, раздоръ, судъ; споръ.
- хрїтюро, τό, судъ.
- хрїтїс, ὁ, судія.
- хротéш, хлопать, ударять.
- хротос, ε, хлопаніе, шумъ.
- хроуš, стучать, толкать.
- хроптос, З. скрытый, тайный.
- хроптш, аор. стр. ἔхрόφθηн, ἔхрόфти, скрывать, утайвать.
- хросталлос, ὁ, ледъ, кристалъ.
- хрофиc, З. скрытый, тайный.
- хтáома, приобрѣтать.
- хтїнс, τό, домашній скотъ, имущество.
- хтїст, 2 л. ед. ч. пов. и. аор. ср. отъ хтáома.
- хтїш, основать, устроивать; Н. З. создавать, творить.
- хтїсма, τόс, τό, создание.
- хоберáш, управлять кораблемъ; вооб. управлять.
- хóтис, εѡс, ἡ, беременность, зачатіе.
- хóхлос, ὁ, кругъ; хóхлф, кругомъ.
- хоклóш, окружать.
- холіндо, катать, валить.
- хóна, τос, τό, волна.
- хомаин, волноваться; волновать.
- хоматош, волновать.
- хóмбалон, τό, кимналъ (муз. инструментъ).
- хóрос, З и 2. властный; ὁ Кóрос, Господь.
- хоріотїс, тгто, ἡ, господство.

Δ.

λάθετε, 2 л. мн. ч. пов. и. аор. дѣйств. з. отъ λαμβάνω.
 λαγών, óνος, ἡ, боязь; впадина.
 λάκχος, ó, има, прудъ.
 λαλέω, соб. ληпетать; говорить.
 λαμβάνω, б. λήφομαι, аор. ἔλαθον, пр. с. εἴληφα, пр. с. стр. εἴληψα, аор. στρέληφθη, братъ, принять; овладѣвать.
 λαμπαδηφόρος, ó, факелносецъ.
 λαμπάς, ἄσος, ἡ, факель, свѣточъ.
 λαμпротѣс, тос, ἡ, блескъ, великолѣпіе.
 λампрунъ, дѣлать ясныиъ, просвѣтить.
 λαός, oö, ó, атг. λεώς, народъ, люди.
 λάρуγξ, υγγος, ἡ, гортань.
 λαтрати, служите.
 λέγω, говорить.
 λεитоургός, ó, слуга (общественный).
 λεлоуменос, прич. пр. с. стр. з. отъ λούш.
 λεпрός, З. прокаженный.
 λεукайнов, дѣлать бѣлыиъ.
 λέшун, ото-, ó, левъ.
 ληпотѣс, oö, ó, грабитель, разбойникъ.

λίθος, ó, камень.
 λογίσαι, считать, обдумывать, полагать.
 λογικός, З. словесный, разумный.
 λόγιον, тó, изреченіе.
 λογισμός, ó, вычисление, размышленіе.
 λόγος, ó, слово, рѣчь, условіе, преданіе, опредѣленіе, разумъ.
 λοιπος, З. остатальной; тобъ λοιπὸν χρόνον, тобъ λοιποῦ, тонъ λοιπόν χρόνον, то λοιπόν, та λοιπά, на будущее время, впередъ.
 λош, мыть.
 λοχεία, ἡ, рожденіе, роды.
 λоматира, осквернить, оскорблять, повреждать.
 λόπη, ἡ, печаль, скорбь.
 λира, ἡ, лира.
 λόис, ешс, ἡ, разрѣшеніе, избавленіе.
 λόтоон, тó, выкупъ; искупленіе.
 λотроh, освобождать.—Ср. з. выкупать; въ И. З.—дѣйств.
 λоу, отпускать, разрѣшать, уничтожать.
 λωбзомай, безчестить, обижать.

М.

μάѓос, ó, магъ, волхвъ.
 μαѓттїс, oö, ó, ученикъ.
 μаѓттїра, ἡ, ученица.
 μаѓшмев, 1 л. мн. ч. сосл. и. аор. 2 отъ μаѓшано.
 μаѓномай, бъсноваться, неистовствовать.
 μаѓар, прос, ó, ἡ, блаженый, счастливый.
 μаѓарїш, облагать, прославлять.
 μаѓаріотїс, тѣтос, ἡ, блаженство.
 μаѓро-θирмев, быть долготерпѣливыиъ.
 μаѓроhомай, ἡ, долготерпѣниe.
 μаѓрò-θирмос, 2. долготерпѣлиый.
 μаѓротїс, тѣтос, ἡ, долгота.
 μаѓрунъ, растягивать; удалить.

μаѓшано, б. μаѓшомай, аор. ἔμαθον, пр. с. μаѓштїха, учиться, узнавать, понимать.
 μаѓторіа, ἡ, свидѣтельство.
 μаѓтис, үгос, ἡ, плеть, бичъ.
 μаѓтас, З. пустой, легкомысленный, тщетный.
 μаѓтотїс, тѣтос, ἡ, суeta, ничтожество.
 μаѓалеіос, З. величественный; та μаѓалеіа, великий дѣла, величие.
 μаѓалопрѣта, ἡ, великодѣлье, щедрость.
 μаѓалоургіа, великое дѣло, великодѣлье.
 μаѓалофунъс, нар. громогласно.

- μεγαλύνω, увеличивать, возвели-
чивать, восхвалять.
μεγαλώνυμος, съ величимъ именемъ.
μεγαλωση̄, ὴ, величие.
μεθ̄-истри, переставлять, перемѣ-
щать; ср. з. переходить, уходить.
μελανό̄, дѣлать чернымъ.
μέλας, μέλανα, μέλαν, черный.
μεлета̄ш, заботиться, упражняться,
поучаться.
μέλημα, το̄с, тó, предметъ заботы;
забота.
μεлл̄о̄, б. μεллήσω, аор. ἐμέллησα,
намѣреваться, предстоять, дѣл-
женствовать.
μέлос, тó, членъ, суставъ.
μεлфбéш, пѣтъ пѣснь.
μεлфдіа, ὴ, пѣніе, мелодія.
μεлфдих̄, пѣснами, въ пѣсняхъ,
мелодически.
μéуω, оставаться, выдерживать,
ждать.
μéримна, ὴ, забота.
μестрѣбринó̄, 3. полуденный, южный.
μеситеш, бытъ посредникомъ.
μеситѣс, οо, ὸ, посредникъ, ходатай.
μéсос, 3. средний,—то мéсou, средина.
μесотоуход, тó, промежуточная стѣна,
перегородка.
μетá, преда.: съ р.: съ; съ в.: послѣ.
μет-аӯш, перемѣщать, переводить.
μета-морфо̄ш, преобразовать, превра-
щать въ другой видъ.
μетаноéш, перемѣнить свои мысли,
раскazyваться.
μетаноia, ὴ, перемѣна мыслей, рас-
каниe.
μета-пояéш, передѣлывать, измѣ-
нять.
μетарисо̄, 2 и 3. высокий.
μетастас, уто̄с, прич. аор. 2 отъ
μеlистри.
μета-тиӯши, переставлять, перемѣ-
щать.
μетафренou, тó, спина; пс. 90: рука.
μет-еӯш, участвовать въ чемъ-л.
τιӯс.
μетешре̄ш, поднимать на воздухъ,
возвышать.
- μетешрісмóс, ὁ, возвышеніе; пс. 87,
волна.
μетохос, 2. участвующий, τιӯс въ
чемъ.
μехр, нар. и преда.: до, съ р.
μи, не; союзъ: чтобы не.
μтнчо, гнѣваться.
μтннóш, объянгять.
μтнтра, ὴ, утроба.
μіа, см. εіс.
μицнжох, б. μицнш, аор. ἐμицнса, на-
поминать, τиӯа τиӯс кому о
чемъ.—Ср. и стр. μицнжохома,
аор. ἐμицнфнη, пр. с. μицнумиа,
вспоминать, τиӯс, тí.
μиоéш, ненакидѣть.
μиоb̄с, ὸ, плата, мѣда.
μиӯма, τо̄с, тó, памятникъ, гробъ.
μицнмоуéш, помнить, тí, τиӯа, рѣже
τиӯс.
μицнмоуноу, тó, памятникъ, память.
μицнфн̄с, 2 л. ед. ч. сосл. и. аор.
стр. отъ μицнжох.
μонас, ἀδοс, ὴ, единица, недѣлимое
вещество.
μоногенѣс, единородный.
μонос, 3. одинъ.
μорфj, ὴ, видъ, наружность.
μорфо̄ш, образовывать, давать фор-
му.
μоsуоs, ὸ, молодая вѣтвь; отпрыскъ;
телецъ.
μоsахоs, 3. музыкальный.
μохдос, ὸ, труль, усилие.
μохлос, ὸ, рычагъ; засовъ.
μоhп, ὴ, жерновъ; зубъ.
Μоra, та́, Муры, городъ въ Ликіи.
μориаs, ἀдoс, ὴ, десять тысячъ; без-
численное множество.
μорио̄ш, намазывать, умащать bla-
гованнымъ масломъ.
μоrоу, тó, благованное масло, μиро-
μирофрбос, приносящий благованніе
составы (μиро), μироногенъ.
μострію, тó, об. ко мн. та мостріа,
таинства.
μостѣс, ὸ, посвященный въ таин-
ства.
μостико̄, 3. таинственный.

N.

ναι, частица утвердительная: да, поистинѣ, право.
 ναυτιάω, страдать морскою болѣзнию.
 νάω, течь.
 νεῖναι, ιδος, ἡ, дѣна.
 νεανίσκος, ὁ, юноша.
 νέχρωσις, εως, ἡ, умерщвленіе.
 νέμω, удѣлять, давать.
 νέος, З. новый, молодой.
 νεότης, ητος, ἡ, юность.
 νεῦμа, τос, τо, кивокъ, мановеніе.
 νεῦσις, εωс, ἡ, мановеніе, кивокъ.
 νεφέλη, ἡ, облако.
 νέφος, τо, облако; въ пер. толпа.
 νεштерос, сравни; отъ νέος.
 νηδύс, υόс, ὁ, чрево, животъ.
 νήπιος, З. маленепъ, ляля.
 νησтeia, ἡ, постъ.
 νησтeиω, поститься.
 νихтѣс, οб, ὁ, побѣдитель.

члттир, ϑрос, ὁ, умывальникъ.
 νօրօս, З. разумный.
 νոտօս, З. постигаемый только умомъ, духовный.
 νօմօդտց, οв, ὁ, законодатель.
 νօստա=νεօստիа, ἡ, гнѣздо съ птенцами.
 νօստօն, τό, птенецъ.
 νօտօս, З и 2. мокрый, влажный.
 νօтіс, ιδос, ἡ, влага.
 νօйс, ὁ, софр. изъ υօс, умъ, разумъ, мысль.
 νօхтериօс, З. ночной.
 νօμփη, ἡ, невѣста.
 νօմփօс, ὁ, женихъ.
 νօմփѡн, ϖнос, ὁ, опочивальня, чертогъ.
 νѡн, теперь.
 νսէ, νոխտօс, ἡ, ночь.
 νստáш, поникать головою, дремать.

Ξ.

ξένος, чужой, необыкновенный.
 ξηραίνω, сушить.

ξύλον, τό, дерево.

O.

όδηγéш, показывать дорогу, руко водить.
 οδηγός, οб, ὁ, проводникъ, вожатый.
 οδίτηс, οв, ὁ, путникъ, странникъ.
 οδоупоріа, ἡ, путешествіе.
 οδопоіеш, дѣлать, прокладывать до рогу.
 οδόс, ἡ, путь, дорога.
 οδύнти, ἡ, боль, страданіе.
 οδуунпрóс, З. скорбный, мучительный.
 οδброрам, сѣтовать, печалиться.
 οðен, нар., откуда.
 οїда, пр. н. ϗðен, б. εїсоиа, знать.
 οіходориеш, строить.
 οіхономéш, управлять домомъ, распоряжаться, устраивать.
 οіхономіа, ἡ, управление домомъ, устройство.

οіхонумéнη, ἡ, всеенная.
 οіхтириօс, ὁ, сожалѣніе, милосердіе.
 οіхтириѡн, 2. р. -овоs, сострадательный.
 οіхтօс, ὁ, сожалѣніе.
 οімօ, горе мнѣ! увы!
 οісфа, 2 л. ед. ч. отъ οіда.
 οістрօс, ὁ, оводъ; жало, страсть.
 οіеñтиօс, 2 и 3. гибельный.
 οілюми, б. οлѡ, аор. ϗлеса, пр. с.
 οілѡлека, губить, уничтожать.
 οілохárтѡас, εѡс, ἡ, жертвоприношеніе изъ плодовъ.
 οілохáтѡра, τό, сожигаемая жертва.
 οілօс, З. весь, цѣлый.
 οімлөш, быть вмѣстѣ съ кѣмъ, обращатьсяся, пребывать.
 οімра, τос, τо, глазъ, взоръ.

ðмнѹмї, б. ðмðмкai, аор. ѿмоса, пр. с. ѿмфоха, аор. ст. ѿмðмтн, клясться, заклинать.

ðмнѹш=ðмнѹмї.

ðмоіóш, уподоблять, сравнивать. ѿмоіоис, єѡс, Ѳ, уподобленіе, подобіє.

ðмолѹгéѡ, соглашаться, признаватъ.

ðмолѹгíа, Ѵ, согласіе, соглашеніе;

Н. З. признаніе, исповѣданіе.

ðмόноіа, Ѵ, единомысліе, согласіе.

ðмо-оúсօс, съ такою же натурою, съ такимъ же существомъ.

ðмої, нар., вмѣстѣ.

ðмвс, однако.

ðнеіðмроіс, Ѷ, брань, порицаніе.

ðнєіроіс, Ѷ, сонъ.

ðнѹса, то:, то, имя.

ðнѹрѹш=ш, называть, именовать.

ðнѹтоі, нар., дѣйствительно, на са-
момъ дѣлѣ.

ðњоіс, то, укусъ.

ðтлоі, то, об. во мн., оружіе.

ðтоу, нар., гдѣ, куда; когда.

ðратоі, З. видимый.

ðраѡ, пр. н. єѡрѡн, б. ѿфоіа, аор. д. єідоn, аор. стр. ѿфітн, позд. єѡрâтн, пр. с. д. єѡрага и ѿпѡпа, пр. с. стр. єѡрага и ѿмса, ви-
дѣть, смотрѣть, взирать.

ðргаюно, то, орудіе; органъ (чувствъ).

ðргї, Ѵ, гнѣвъ.

ðргїш=ш, сердитъ.—Об. стр. сердить-
ся, ти, на кого или на что.

ðреіалѡтос, па горахъ пойман-
ный.

ðрѣбðоіос, православный.

ðрѣбрїш=ш, бодрствовать съ ранняго
утра; рано приходить къ кому,
прѣс тив.

ðрос, то:, гора.

ðс, Ѵ, Ѷ, мѣст. который, ая, ое.

ðспрї, Ѵ, (атт. ѿдмї,) запахъ, bla-
гоуханіе.

ðсос, ѿсї, ѿсоу, сколь великий, пе-
рев. б. ч. нар. сколько.

ðстper, Ѵпер, ѿпер, тотъ именно,
который.

ðстéон, то, атт. ѿстоу, кость.

ðтак (отѣ Ѭ), съ сосл., когда бы,
если бы, всякий разъ когда.

ðў, ѿх, ѿх, не.

ðвðамоіев, ниоткуда.

ðвðе, и не, даже не.

ðвðаміос, З и 2. небесный.

ðвðанос, Ѷ, небо.

ðвðанофантос, съ неба явившійся.

ðвð, ѿтос, то, ухо.

ðвðаіа, Ѵ, имущество, существо,
бытие.

ðвðтоі, айтї, тоþто, этотъ, эта,
это.

ðвðтоіс и ѿтѡ, нар.: такъ, такимъ
образомъ.

ðвðелетїз, ѿ, Ѷ, должникъ.

ðвðелїпма, то:, то, долгъ.

ðвðалмбїз, Ѷ, глазъ.

ðвðлїпма, то:, то, долгъ.

ðхетоі, Ѷ, ровъ, каналъ.

П.

пагуенїс, 2. всеродный; со всѣмъ
родомъ.

пагїс, ѿсї, Ѵ, петля, западни.

паг-клїрїа, все наасѣство.

пайдоіта, вин. п. ед. ч. прич. аор.
отъ пайдоіш.

пайдоіс, то, страданіе, страсть, чув-
ство.

пайдоіона, Ѵ, дѣторожденіе.

пайс, р. пайдоіс, Ѷ, Ѵ, дитя, отрокъ,
сынъ.

плai, давно, нѣкогда.

пайдоіс, 3. древній, старый, ста-
ринный.

пайдоіп, Ѵ, ладонь, рука.

пайдоін, назадъ, обратно, опять,
снова.

пайдоічұпрос, позорный, дурной.

пайдоіт, пресвятой.

пайдоімїтос, 2. препорочный.

пайдоіртос, праздничный, торже-
ственный.

- πανηγυρίζω, праздновать.
πανόλιος, 3. вполть счастливый,
всеблаженный.
πανθενής, всесильный.
πάνσοφος, 2. всемудрый.
πανοπатία, ἡ, всеобщее ополчение,
все войско.
πανταχοῦ, нар., вездѣ.
παντελής, 2. совершенный, полный.
παντεγγύμιου, всеискусный, мудрый.
παντοῖος, 3. всяческий, разнообраз-
ный.
παρά, предл. съ р.: отъ, со сторо-
ны; съ дат.: возлѣ, у, при; съ
вин.: возлѣ, мимо, къ, противъ,
кромѣ, сравнительно.
παράβασις, εως, ἡ, преступление, на-
рушение.
παραβάτης, ου, ὁ, преступникъ, грѣш-
никъ.
παράγγελμα, τος, τό, объявление, при-
казание.
παράδεισος, ὁ, садъ, рай.
παра-дѣши, передавать, выдавать.
παράδοξος, 2. неожиданный, не-
обыкновенный; И. З. преслав-
ный.
παραθύμεδа, 1 л. мн. ч. сосл. в. аор.
ср. з. отъ παραθύθη.
πара-халѣш, призывать, приглашать;
И. З. утѣшать.
πара-хлѣпома, буд. вр. стр. з. отъ
парахалѣш.
πарахлѣтос, 2. призванный на по-
мощь; ходатай; И. З. утѣши-
тель.
πарахої, ἡ, непослушание.
πара-лямбрѣон, принимать; усвои-
вать, узнавать.
πара-мѣшо, оставаться, выдержи-
вать, продолжаться.
πараномѣш, поступать противозако-
нико.
πараномѣс, 2. противозаконный, без-
законный.
πара-пѣртѡ, сопровождать; отправ-
лять.
πараптѡма, τος, τό, падение, ошибка,
грѣхъ.
- πара-рітѡ, приbrasывать, прики-
дывать.
πарасխон, 2 л. ед. ч. пов. н. аор.
ср. отъ παρέχω.
πара-тѣин, растягивать возлѣ, рас-
простирать.
πара-тѣдѣи, предлагать; сравни-
вать.—Ср. з. икѣрять.
πараутіка, тотчасъ.
πар-еци, присутствовать.
πаренемено; (прич. пр. с. отъ παρῆμι),
ослабивший.
πар-елѣуома, буд. вр. отъ πар-
ерхома.
πар-ер-блѣлло, вталкивать; падать.
πар-ерхома, проходить мимо, про-
ходить.
πар-ѣхъ, доставлять, давать, поз-
волять.
πар-ѳеномѣш, воспитывать въ дѣл-
ствѣ; ср. з. оставаться въ дѣл-
ствѣ.
πареномѣс, ἡ, дѣва, девица.
πар-ідѣу, 2 л. ед. ч. аор. 2 дѣйств.
зал. отъ πарорѣш.
πар-ѣти, опускать, пренебрегать,
ослаблять.
πар-ѣбос, ἡ, проходить, входъ.
πар-оихѣш, жить возлѣ.
πар-ораш, смотрѣть мимо, прене-
брегать.
πар-оргїш, гнѣвить.
πар-орѣсї, д. п. прич. наст. вр. ж. р.
(отъ πареци).
πарорсіа, ἡ, присутствие, прибытие.
πаррѣсіа, ἡ, свобода рѣчи, полная
откровенность.
πас, πаса, πан, р. πантос, лесь.
πастос, ὁ, позд. вмѣсто πастас, ἄδос,
б.=портикъ, колоннада, чертогъ
(брачный).
πастѡхъ, б. πеісома, аор. ётадоу, пр.
с. пѣтюда, страдать, терпѣть.
πатасѡ, бить, ударить.
πатеѡ, топтать, попирать.
πатѣр, ὁ, р. πатрос, д. πатрі, в.
πатѣра, зв. πатер, отецъ.
πатриа, ἡ, происхожденіе, племя.
πатрихос, 3. отцовскій.

- πεδάω, спутывать, сковывать.
πέδον, то, почва, земля.
πεζεύω, пади пешкомъ.
πεζοτοπορέω, переходить море
пешкомъ, см. стр. 63.
πείσω, аор. ἐπεισα, пр. с.
πέπεικα, пр. с. стр. πέπεικα, аор.
стр. ἐπεισθη, убеждать, уговари-
вать.—Пр. с. 2. πέποιδα, довѣ-
рять, полагаться, тні.
πεινάω, голодать.
πειράω, испытывать, искушать.
πειρασμός, ὁ, искушение.
πέλατος, то, море, пучина.
пёлъ и пёлора, быть, происходить.
πένης, ηтос, ὁ, бѣдный.
πένте, пять.
πέποιδα, см. πείθω.
πεποихимέнос, прич. пр. с. стр. отъ
ποихилло.
πέπтвха, пр. с. отъ πίπтв.
πέрас, то, то, конецъ, край.
пері, съ р.: около, о, обѣ; съ д. :
около, за; съ в.: около, близъ.
peri-ε̄σσαто, З л. мн. ч. аор. ср.
отъ peri-ωνнми.
πεриерγία, ḥ, излишний трудъ, бояз-
ливость въ работѣ.
περι-έχω, окружать, превышать.
πεри-ωνнми, опоясывать.
πεри-λαμβάω, обхватывать, окру-
жать, обнимать.
πεриουσиафрос, ὁ, избытокъ, до-
стоние.
πεриоúсюс, 2. обильный; избран-
ный.
πεриохή, ḥ, окружность; Н. З. огра-
ждение.
πεри-πатéω, ходить кругомъ, гу-
лять; Н. З. ходить, жить.
πεри-πтвсω, обвертывать, обни-
мать.
περистасέ, εωс, ḥ, 1) окружность,
окружающее, 2) обстоятельство;
ос. опасность, несчастіе.
πεристерá, ḥ, голубь.
πεри-σω̄ω, спасать.
πεри-түчфш, случайно встрѣчаться,
наталкиваться.
- πετεινός, 3. летающій, крылатый;
то πετεινόν, птица.
πέтомаи, б. πτήσома, аор. ἐπτόμηη
и ἐπτάμηη, летѣть, стремиться.
πέроха, пр. с. отъ фыв.
πтг҃сω, течь; заставлять течь,
открывать источникъ.
πηγή, ḥ, источникъ; начало, при-
чина.
πулос, ὁ, глина, грязь.
πихрайн, дѣлать горькимъ, огор-
чать, раздражать.
πихрós, 3. горький; плаченый.
πиклтпм, б. πλήсω, аор. ἐπληсса, аор.
стр. ἐπλήсθη, наполнять.
πин, б. πюма, аор. ἐпю, пить.
πиттв, б. πесоуми, аор. ἐпесон, па-
датъ.
πистеóш, вѣрить.
πистиc, εωс, ḥ, вѣра.
πистбс, 3. вѣрный.
πистов, дѣлать вѣримъ; ср. з. обя-
зывать клятвою; подтверждать.
πланф, заставлять блуждать, обманы-
вать.—Ср. з. блуждать, ски-
таться, заблуждаться.
πлант, ḥ, блужданіе, заблужденіе.
πлосма, тоc, то, лѣпная фигура;
изображеніе.
πлоссω, лѣпить, создавать.
πлакосторгéш, составлять, сотво-
рить.
πлакосторгóш, составляющій, образо-
вывающій.
πлатунш, расширять.
πлатиc, εїа, ὁ, широкий.
πлехш, плести; выдумывать, при-
думывать.
πлеонáш, изобиловать; увеличи-
вать.
πлеурá, ḥ, бокъ, ребра.
πліфос, то, множество, величина.
πлїмбунш, умножать, увеличивать.
πлїмцелевш, погрѣшать.
πлїмцелюма, тоc, то, ошибка, по-
грѣшность.
πлїмцира, ḥ, приливъ, наводненіе;
стр. 108, множество.
πлїртс, 2. полный.

- πληρός, наполнять, исполнять, со-
вершать.
- πλήσιον, нар. близко, вблизи, τινός;
о πλησίον, соседъ, ближний.
- πλούτος, З. богатый.
- πλούτω, быть богатымъ.
- πλοῦτος, о, богатство, обилие.
- πλύνω, мыть, очищать.
- πνεῦμα, тос, то, дыхание, дуновение,
духъ.
- πνευματικός, З. дыхательный, оду-
шевленный, духовный.
- πνευμатичс, духовно.
- πνέω, дышать, дуть.
- ποθενάς, З. возделанный, желан-
ный.
- ποθέω, желать.
- πόθος, о, желание, тоска о комъ;
любовь.
- ποιέω, давать, исполнять.
- ποίημα, тос, то, произведение, тво-
реніе.
- ποιητής, об, о, даватель, создатель.
- ποικίλλω, испещрять, разукраши-
вать.
- ποιητήν, ένος, о, пастухъ.
- ποιμην, ἥ, стадо.
- ποῖος, З. какой? какихъ свойствъ?
- πολεμέω, воевать, бороться.
- πολεμῆτωρ, орос, о, воинственный,
борецъ (о діаволѣ).
- πολιτεία, ἥ, гражданство; государ-
ство.
- πολιτής, он, о, гражданинъ.
- πολυέλεος, очень сострадательный.
- πολυ-εύσπλαχνος, очень милосердый.
- πολύς, πολλή, πολύ, ивогий.
- πολυ-τιμητος, 2. многоцѣнныи.
- πόμα, тос, то, напитокъ.
- πονηρέομαι, быть дурнымъ, ду-
кавымъ.
- πονηρία, ἥ, негодность, низость,
подлость.
- πονηρός, З. дурной, безчестный, въ
Слав. лукавый (об. о діаволѣ).
- πόνος, о, трудъ, работа.
- πονητεγης, 2. въ иорѣ рожденный.
- πόνтоς, о, море.
- πόρρω и πρόσω, далѣе, далеко.
- ποταμός, ὁ, река.
- πόте, нар. воцр., когда?
- πράγμα, тос, то, дѣло, обстоятельство.
- πρᾶξις, εως, ἥ, дѣяніе.
- πράστης, тутос, ἥ, кротость.
- πράσω, б. πρᾶσω, пр. с. πέραρχα
и πέραρχα, пр. с. стр. πέραρχα,
- дѣлать, совершать.
- πρᾶς, εῖα, о, кроткий, ласковый.
- πρέπω, отличаться, быть при-
личнымъ, сообразнымъ.
- πρεσβεία, ἥ, 1) старшинство, 2) по-
сольство, Н. З. молитва.
- πρεσβεύω, 1) быть старше кого-ж.,
2) почитать, 3) быть посломъ,
посредникомъ.
- πρεσβύτης, он, о, старикъ.
- πρό, съ р.: предъ, за.
- προάγγελος, о, предвѣстникъ.
- προαἵρεσις, εως, ἥ, выборъ, желаніе.
- προ-ана-тасш, заранѣе устраивать.
- προ-ана-фунэш, провозглашать.
- προ-ап-еюнчш, преобразовать.
- προ-асофалчш, заранѣе обезпечи-
вать.
- προфатон, то, мелкий скотъ, овца.
- προуочис, З. прародительский.
- προ-γράφω, предписывать, объ-
являть; Н. З. преобразовать.
- προ-діа-тотопш, преобразовать, за-
ранѣе намѣтать.
- πρодромос, 2. передовой, предтеча.
- προеихисца, тос, то, преобразование.
- προ-ηγέμον, идти впереди.
- προθεσп, εωс, ἥ, Н. З. предложеніе;
намѣреніе.
- προ-истри, ставить впереди.—Ср.
з. предстоять, управлять.
- προ-кат-аггеллш, предвозвѣщать.
- προ-кеџи, лежать впереди, пред-
лежать.
- προ-хирбс, εωс, ἥ, объявление, пре-
повѣданіе.
- προ-коцбаси, прежде почтить, скон-
чаться.
- προ-хоптш, идти впередъ, успѣвать.
- προ-хріуш, выбирать, предпочитать.
- προ-лашибаш, напередъ братъ, пре-
дупреждать.

- про^{μῆ}θεια, ἡ, предусмотрительность, благоразумие, мудрость.
- про-μητρео ма, сватать для кого; Н. З. доставлять.
- про^έеноς, ὁ, гостеприимецъ, покровитель, ходатай.
- про^{οϊ}коν, τό, введение, предисловие, вступление.
- про^{όπτη}с, ου, ὁ, провидецъ, прозорливый.
- про-орάω, предвидѣть.
- про-πύω, пять прежде другаго, выпивать; проглатывать, Н. З.
- про^σ, съ р.: отъ, со стороны; съ д.: у, при, кроме; съ в.: къ, при.
- про^{σ-άγω}, приводить, присоединять, приносить.
- про^{σ-άδω}, припѣвать, вторить.
- про^{σ-γίομαι}, позд.=про^{στίγομαι}, присоединяться, привлекаться, прибывать.
- про^{σ-δέχομαι}, принимать, допускать.
- про^{σ-δοκάω}, ожидать.
- про^{σ-δράμω}иен, 1 и. мн. ч. сосл. и. аор. отъ про^{στρέχω}.
- про^{σ-ευχή}, ἡ, молитва.
- про^{σ-έγω}, придвигать, направлять; про^{σέχειν} τὸν νοῦν или абс. про^{σέχειν} τιν, обращать внимание на что-либо, думать.
- про^{σ-ηλώω}, пригвождать.
- про^{στός}, З. доступный.
- про^{στακόρ}, 2. временный, недолгий.
- про^{σ-хомίω}, приносить.
- про^{σ-хорица}, τος, τό, преткновение, препятствие.
- про^{σ-хунέω}, падать ницъ передъ кѣмъ, поклоняться кому, тнá.
- про^{σ-хүнчес}, εως, ἡ, поклонение.
- про^{σ-лоγί^ζома}, присчитывать.
- про^{σ-марторέω}, сверхъ того свидѣтельствовать, подтверждать.
- про^{σ-омилéω}, бесѣдовать.
- про^{σ-ори^ζома}, приставать, причаливать.
- про^{σтаге́с}, ἐντος, прич. муж. р. аор. стр. отъ про^{σтагу́ми}.
- про^{σтаге́я}, ἡ, пристрастіе къ чему, склонность.
- про^{σтагу́ми}, приколачивать, прибивать.
- про^{σтіттъ}, припадать, ос. къ ногамъ кого-и.
- про^{σтіттъ}, поизд. про^{σтіттэ}, кидать, бросать.
- про^{σтагу́ма}, τος, τό, приказание.
- про^{σтаге́с}, εως, ἡ, приказание.
- про^{σтасіа}, ἡ, начальство, покровительство, защита.
- про^{σтатіс}, ὁ, начальникъ, покровитель.
- про^{σтатіс}, идос, ἡ, заступница.
- про^{σтре́хъ}, подбѣгать, прибѣгать.
- про^{σ-фэръ}, приносить.
- про^{σ-ψа́ю}, прикасаться.
- про^{σшотолηφіа}, ἡ, явцепріятіе, пристрастіе.
- про^{σшокон}, τό, лицо; хата про^{σшокон}, спереди, въ лицо, открыто.
- про^{σтіттъ}, З. и. ед. ч. давно пр. стр. з. отъ про^{κιω}.
- про^{σфасі^ζома}, оправдываться, отговариваться.
- про^{σфасіс}, εως, ἡ, предлогъ, отговарка, увертка.
- про^{σфте́а}, ἡ, пророчество.
- про^{σфутіс}, ου, ὁ, проронъ.
- про^{σфанъ}, предупреждать.
- про^{σтру}, недавно.
- про^{σт}, нар. рано утромъ.
- про^{σтогу́онос}, 2. перворожденный.
- про^{σтоборонос}, 2. сидящій на первомъ мѣстѣ (тронѣ).
- про^{σтопластос}, первымъ созданный.
- про^{σтот}, З. первый.
- про^{σтотоке́ш}, первымъ рождать.
- про^{σтасіа}, ατος, τό, соб. спотыканіе; ошибка, грѣхъ.
- про^{σтроб}, υγος, ἡ, крыло.
- про^{σтертос}, З. крылатый.
- про^{σтое́ш}, пугать.
- про^{σтоге́а}, ἡ, нищета.
- про^{σтоге́ош}, нищенствовать.
- про^{σтхоб}, З и 2. нищій, бѣдный.
- про^{σмѣнъ}, ενος, ὁ, дно, основаніе.
- про^{σлѣпъ}, ἡ, об. во мн. ч. πόλαι, ворота, двери.
- про^{σбр}, πύρος, τό, огонь.

πυράφλεκτος, неопалимый.

πύρινος, 2. огнепный.

πυρπολέω, сожигать, зажигать.

πυρσός, ὁ, огонь, свѣтъ.

πῶλος, ὁ, жеребенокъ.

πῶς, нар. вопр., какъ? какимъ образомъ?

P.

ῥάθδος, ἡ, жезлъ.

ῥάθυμεω, быть легкомысленнымъ, беспечнымъ.

ῥάθυμος, 2. легкомысленный, лѣ-
нивый.—нар. ῥάθυμος, безопасно.

ῥάχος, τό, ру比ще, лохмотье.

ῥαντίζω, окроплять.

ῥάντιζμα, τος, τό, окропленіе, очи-
щеніе.

ῥεῖθρον, τό, потокъ, теченіе.

ῥέπω, наклоняться, перевѣши-
вать, склоняться.

ῥεύσας, прич. аор. отъ ῥέω.

ῥεῦσις, εως, ἡ, теченіе, Н. З. истлѣніе.

ῥέω, б. ῥυήσμα, аор. ῥέρευσα, аор.
стр. ῥέρύη, течь.

ῥήγνυμι, рвать; ῥηγνύναι φωνήν,
γῆρον, вдругъ издавать звукъ,
внезапно заговорить.

ῥῆμα, ατος, τό, рѣчь, слово, изре-
ченіе.

ῥῆμας, εως, ἡ, рѣчь, изречениe.

ῥητρέω, ораторствовать.

ῥίζα, ἡ, корень.

ῥοπή, ἡ, наклоненіе, вѣсь; мо-
ментъ, опасность.

ῥύματα, б. ῥύσμα, аор. ῥύσσαμην
(έρρυσθη), тащить къ себѣ, спа-
сать, избавлять.

ῥύπος, ὁ, гризь, нечистота.

ῥώμη, ἡ, сила.

S.

σαγηγεύω, ловить сѣтью.

σαλεύω, колебаться, см. стр. 27
прим.

σάλος, ὁ, качка, волненіе.

σάλπιγξ, γῆρος, ἡ, труба.

σαπτία, ἡ, гниль.

σαρκίκος, 3. плотевій.

σαρκώω, воплощать

σάρκωσις, εως, ἡ, воплощеніе, Н. З.

σάρξ, р. σαρκός, ἡ, плоть, тѣло.

σαργης, 2. ясный, очевидный.

σαργης, нарѣч. отъ σαργης.

σφέννυμι, б. σφέσω, аор. ἔσφεσα, аор.
стр. ἐσφέσθη, гасить, тушить.

σεβάσμιος, 3 и 2. достойный почте-
ния.

σειρά, ἡ, веревка, цѣпь.

σελήνη, ἡ, луна.

σεπτός, 3. почитаемый, священ-
ный.

σημαίνω, отмѣтить; указывать, объ-
являть.

σημαντρον, τό, печать.

σημεῖον, τό, знакъ, знаменіе.

σημειώσω, обозначать, отмѣтить.

σημερον, атт. τήμερον.

σητη, гноить, портить.

σιένω, имѣть силу.

σιύδων, ονος, ἡ, полотно, ткань, по-
крывало.

σιωπάω, молчать.

σκάνδαλον, τό, западня, соблазнъ.

σκεδάνυμι, б. σκεδῶ, аор. ἐσκέδασα,
разсѣватъ.

σκεπάζω, покрывать, защищать.

σκεπαστής, οй, ὁ, защитникъ, по-
кровитель.

σκέπτομαι, прикрытие, защита.

σκέπτομαι, осматриваться, взирать,
смотрѣть.

σκεῦος, τό, утварь, сосудъ.

σκηνή, ἡ, палатка, жилище.

σκηνόω, разбивать шатерь, оби-
тать.

σκηνωμα, ατοс, τό, шатерь, жилище.

σκιά, ἡ, тѣнь; Н. З. очертаніе.

- σκιαγράφος, слегка вачертанный; за-
гадочно написанный.
- σκιογράφος=σκιαγράφος.
- σκητάω, прыгать.
- σκιώδης, 2. тѣнистый.
- σκοτεῖω=σκѣттою.
- σκοτεῖω, разсѣвать, разбрасы-
вать.
- σκοτεινός, 3. темный, мрачный.
- σκοτίω, затмѣвать, покрашать.
- σκότος, ου, ὁ, и σκότος, ους, τό,
тыма, мракъ.
- σκολеóш, снимать доспѣхи съ уби-
таго непріятели.
- σκλή̄б, хо̄с, ѡ̄, червь.
- σμιρός, 3. малый.
- σμύρна, смурна, благовонное
“ масло.
- σοφία, ѡ̄, мудрость, разумѣніе.
- σπарганио, τό, пелена.
- σπарганио, пеленать.
- σπειρо, съять, рождать.
- σπέρμα, ατο; τό, съми, отрасль.
- σπεῖδω, сиѣшти, торопиться.
- σπήлаоу, τό, нещера, нертеинъ.
- σπιλόш, пятнать, марать.
- σπλαγхи́са, сжалиться, быть
сострадательнымъ.
- σπлакхон, τό, об. во мн. та σπлак-
хуа, внутренности; въ пер.
сердце, душа.
- σπодоб, ѡ̄, пепель.
- σπорá, ѡ̄, свяпіе; рожденіе.
- σтадио, τό, стадія (гонная иѣра,
40 стад. = 1 геогр. милѣ), ри-
сталище.
- σтауросідб, на подобіе креста.
- σтаурос, ο, коль, въ И. З. крестъ.
- σтауроб, вбиватъ колья; И. З.
распинать на крестѣ.
- σтейш, топтать, ступать по дорогѣ.
- σтейра, ѡ̄, бесплодная, неплодная.
- σтейреюш, неплодныи быть.
- σтейронас, еѡс, ѡ̄, неплодие.
- σтевагио, ο, воздыханіе, стенаніе.
- σтевас, стонать, вздыхать.
- σтे́рж, любить.
- σтереóс, 3. твердый.
- σтереóш, укрѣплять.
- σтѣрѣшиа, τос, τό, твердыня, опора.
стѣрноу, τό, грудь.
- σтѣфанаó, увѣнчивать, украшать.
- σтѣмб, τό, грудь.
- σтѣри́ш, б. -ξω, аор. ἐστήριξα, стр.
пр. с. ἐστήριξα, аор. ἐστηριχθη,
утверждать, упирать.
- σтѣма, τос, τό, клеймо.
- столѣ, ѡ̄, платье, одѣяніе.
- стома, τос, τό, ротъ, уста.
- страггалиа, ѡ̄, узы; см. стр. 29,
прил.
- страгатио, ο, полководецъ, вождь.
- стратиа, ѡ̄, войско.
- стровио, τό, уменыи. отъ строїбос.
- строїбос, ο, ѡ̄, поробей.
- стѣлос, ο, столбъ, колонна.
- стѣмев, 1 л. мн. ч. сосл. и. аор.
2 дѣйств. з. отъ σтѣм.
- σу, μѣс. 2-го лица, ты, род. ссоб.
д. сой, в. се, им. мн. μѣс.
- сугътѣна, ѡ̄, родство, семья.
- сугътенг, 2. родной, сродный.
- сугътюнг, ѡ̄, грощеніе.
- сугътраф, запись, документъ, век-
сель.
- сугъ-хата-фаин, вмѣстѣ сходить
внizu.
- сугъ-хатафаис, еѡс, ѡ̄, схожденіе.
- сугъ-хлеи, смыкать, зашпирать.
- сугъ-хротеш, вмѣстѣ ударять; на-
бирать, составлять (общество).
- сугъ-хеч, смиливать, спутывать.
- сугъ-хэрөш, сходиться, соглашаться,
позволять, прощать.
- сугъ-хэртас, еѡс, ѡ̄, дозволеніе,
уступка; прощеніе.
- сугъаш, вмѣстѣ жить.
- сугъ-зенгунси, сопрягать, соединять.
- сухофацта, ѡ̄, ложный доносъ,
клевета.
- сул-лагеóш, разговаривать вмѣстѣ.
- суллѣтис, еѡс, ѡ̄, схватываніе;
зачатie.
- сумболовиб, символически, образно.
- сумболос, ο, предзнаменование.
- сумрахеóш, вмѣстѣ сражаться, быть
союзникомъ, тиui.
- сўртас, -паса, -пав, весь.

сóμπάσχω, страдать вмѣстѣ.
сóμп-πýγуmи, соединять, составлять.
сóμпlooс, 2. вмѣстѣ плыущій,
соучастникъ.
сóмптоoн, тó, пирушка.
сóмптросохóеw, вмѣстѣ принадать,
поклоняться.
сóмптвra, тó, случай (песчастный).
сóмп-фéра, сносить, собирать; быть
полезнымъ; подобать; слушать-
ся, только безл. сóмп-фéреi.
сóмпфиqç, 2. сросшийся, тѣсно со-
единенный.
сóн, съ д.=съ.
сóнагушq, ё, собраніе; соединеніе,
иѣстѣ собранія.
сóн-афроïçѡ, собирать, соединять.
сóн-аїðиç, вѣчный вмѣстѣ.
сóнáллаqуma, тос, тó, договоръ.
сóнапназрéфѡ, возвращаться; жить,
обращаться.
сóн-антáшѡ, встрѣчаться.
сóнануçѡ, возвышать вмѣстѣ.
сóн-аполлици, вмѣстѣ губить.
сóн-áпtѡ, связывать, соединить.
сóндеçиmоc, ё, связь.
сóн-доçáшѡ, вмѣстѣ прославлять.
сóн-еgeiro, вмѣстѣ пробуждать.
сóнедéриoн, тó, совѣтъ, сенатъ.
сóнeçéуxтqн, аор. стр. отъ сóнeçéуnиm.
сóн-еiци, быть вмѣстѣ, жить вмѣстѣ,
тіi.
сóнeçéуxомa, вмѣстѣ входить.
сóнехтихóс, 3. содержательный, со-
единяющій.
сóнeсi, еiс, ё, соединеніе; разумъ,
умъ.
сóн-éжѡ, сдерживать, связывать,
соединять; стр. быть одержи-
мымъ. мучимымъ.
сóн-епi-тиdeиm, вмѣстѣ нападать на
кого.
сóнeрgeia, ё, содѣйствіе, соучастіе.

сóнýгopos, 2. говорящій въ пользу
кого; защитникъ.
сóнýгqç, 2. свыкшійся съ ч.-л.,
близкій, обычный, обыкновен-
ный.—нар. сóнýфѡс, обыкно-
венно.
сóнýдáttѡ, вмѣстѣ хоронить, тиа-
ти, кого-л. съ кѣmъ.
сóн-флáшѡ, раздавливать.
сóн-Фроoс, 2. сопрестольный.
сóн-тjи, 1) сводить, ссорить, 2) слы-
шать, 3) разумѣть, понимать.
сóн-одéбѡ, сопутствовать.
сóнóutes, им. п. мн. ч. прич. и. вр.
отъ сóнáци.
сóн-тарáttѡ, смущать, приводить
въ замѣшательство.
сóнтеñlaçmeñoс, прич. пр. с. стр. з.
отъ сóнúláшѡ.
сóн-тjрéшѡ, соблюдать, сохранять.
сóнтóноc, напряженно, стройно.
сóн-трéфѡ, вмѣстѣ воспитывать.
сóн-трéхѡ, сбѣгаться, стекаться.
сóн-тřiшѡ, разбивать, сокрушать.
сóнтаaрóшѡ, вмѣстѣ расинять, тиа-
ти, кого-л. съ кѣmъ.
сóнтуq, ё, закланіе, убиеніе.
сóнтиçѡ, закалать въ жертву.
сóндроa, нар. сильно, страшно,
очень.
сóнтиçѡ, запечатывать.
сóншѡ, спасать.
сóнш, тос, то, тѣло.
сóнтихóс, 3. илотскій, тѣлесный.
сóнш=сóнш, ё, ё, сóнш, то, цѣлый,
пеповрежденный.
сóнтиp, ёрос, ё, спаситель, избави-
тель.
сóнтиpia, ё, спасеніе.
сóнтиpios, 2. спасительный.
сóнтиpиçѡ, ё, благоразуміе, воздер-
жаніе, скромность.

T.

тáгуmа, тос, тó, строй, поясъ.
тaлaçipwria, ё, бѣдствіе.
тaлaçipwroс, 2. несчастный.

тáлaçutov, тó, талантъ (какъ опред.
въсъ=55 ф.; какъ опред. сумма
денегъ=1500 р.).

- тάλας, тάлаина, тάлан, страждущий, жалкий, несчастный.
тανίω=тεινω.
- таξιарχία, ḡ, должность начальника отряда (таксиархса).
- тάξις, εως, ḡ, устроение, позвание; строй; пость, положение, звание, отрядъ.
- татеинός, З. незначительный, бывший, смиренный.
- татеинофрообуη, ḡ, смиренномудріе, смиреніе.
- татеинω, унижать, смирять.
- татеиноте, εως, ḡ, смиреніе.
- тарасон, смущать.
- тарахъ, ḡ, смущеніе, тревога.
- тарахшдъ, 2. беспорядочный, смущающий.
- тареута, кин. п. ед. ч. прич. аор. стр. отъ нѣтъ.
- тахъ, εια, ő, скорый.
- теин, пр. с. д. тетаха, аор. стр. етатѣнъ, тинуть, простираять.
- тетхъ, строить стѣну, окружать стѣною.
- тетхос, тб, стѣна.
- тѣхнов, тб, дитя, чадо.
- тѣлесио; Зи2.совершенный, отличный.
- телеиош, совершать, исполнять, давать совершенныиъ.
- телеутаис, З. послѣдний.
- тѣлос, тб, 1) конецъ; 2) высшая власть; 3) подать; 4) отрядъ.
- телѡнч, он, ő, сборщикъ податей, мытарь.
- тѣмно, б. темб, аор. етемон, аор. стр. етимѣнъ, пр. с. тетимха, рѣзать, рубить.
- терас, то;, тб, знаменіе, чудо.
- тератоургеш, творить чудеса.
- терма, то;, тб, цѣль, предѣль, конецъ.
- тертий, 3. приятный, радостный.
- терпома, наслаждаться, радоваться.
- тѣтока, пр. с. отъ тихъ.
- тѣфра, ḡ, непель.
- тїнерон, сегодня.
- тїрэш, охранять, беречь.
- тїнми, б. тїш, аор. етїха, класть.
- тихъ, б. тѣхома, аор. етехон, рождать.
- тираш, почитать, уважать.
- тирос, З. цѣнный, почтенный, уважаемый.
- тис, тб, мѣст. неонр. иго-нибудь, что-нибудь.
- ти, тб, р. тиос, мѣстоим. воир., кто, что.
- титрофх, б. трош, аор. еттрофа, ранить, ирокалывать.
- токох, ő, рождение; дитя, потомство; ростъ, процентъ; єлі токос, за проценты.
- толмаш, осмѣливаться, дерзать.
- топрши=тѣ проп, рано.
- тособот, тосабт, тособото, столъ великий.
- трачош, объяснять.
- траун, нар., ясно, очевидно.
- трапеза, ḡ, столъ; обѣдъ, кушанье.
- трапицас, он, ő, раненый.
- тремш, дрожать, бояться.
- трѣхъ, б. брачобра, аор. єбрарон, быву.
- триадикъ, З. тройческій.
- триас, адос, ḡ, троица.
- трѣзъ, ḡ и ő, стезя, дорога.
- трилампъ, 2. трисіятельный.
- трѣ, трижды.
- триумахаристос, трижды блаженый.
- тристатъ, ő, вельможа.
- трітос, З. третій.
- тріфодугъ, трехзвучный (произносимый тремя лицами).
- трюмос, ő, трепетъ.
- тропакон, тб, памятникъ побѣды, трофеи.
- тропакоубхос, знакъ побѣды держащій, побѣдительный.
- троптї, ḡ, поворотъ, перемѣна.
- тротош, обращать въ бѣгство.
- тромбос, 2. кормицій, питающій.
- триумш, онос, ő, горлица.
- триупѣ, ḡ, иѣга, роскошь.
- тугхаш, б: тейхома, аор. етюхон, попадать, достигать; слушаться, приключаться.
- тимпанон, тб, тимпанъ, литавра.
- тотос, ő, ударъ, знакъ, изображеніе, образъ.
- тормон, ő, правитель, тиранъ.

У.

- úγρός, 3. мокрый, влажный.
úδατόστρωτος, водой наполненный,
водный.
úδωρ, úδατος, то, вода.
úετος, ó, дождь.
uiός, ó, сынъ.
úλικός, 3. вещественный, плотский.
úμέτερος, 3. вашъ.
úμνεω, воспевать, прославлять.
úμνολογέω, прославлять.
úμνολόγος, ó, составитель гим-
новъ.
úμνος, ó, гимнъ, пѣснь хвалеб-
ная.
úμνофіа, хвалебная пѣснь.
úπ-αλείφω, намазывать.
úπ-αντάχ, встрѣтить, ткн..
úπάρχω, 1) начинать, 2) быть па-
лицо, 3) ю еїм, быть.
úпéр, съ р.: надъ, за, ради; съ в.:
чрезъ, за, сверхъ.
úпер-адлéш, сражаться за кого,
защищать.
úпер-áш, выше.
úперастотіс, óв, ó, защитникъ.
úпер-βаінов, переходить, пересту-
пать; превосходить.
úпербéтη, аор. отъ úперβаінов.
úпер-éндос, 2. преславный.
úпереиулогумéнос, прич. пр. с. стр. з.
отъ úпереиулогéв, преблагосло-
венный.
úпер-éхш, держать что-л. надъ
чѣмъ, возвышаться, превос-
ходить.
úпергáфнос, 2. высокомѣрный,
гордый.
úпéрдеос, божественный.
úпер-хóмюс, 3. сверхъестествен-
ный.
úпéрмáхос, 2. защищающій, от-
ражаютій.
úпéроплóз, вооруженный; высоко-
мѣрный.
úпер-орáо, смотрѣть поверхъ, пре-
небрегать.
- úпер-օօրակօс, 2. наднебесный.
úпероúзօс, сверхъестественный.
úпер-սփօш, превозносить.
úпер-փնչ, 2. сверхъестествен-
ный.
úпեմոս, подлежащий отвѣтствен-
ности.
úп éш, подставлять; подвергаться
(наказанію), братъ на себѣ.
úптրéтс, ов, ó, слуга, служитель.
úпкос, ó, сонъ.
úпó, предл. съ д.: подъ; съ р.: при
глаг. въстрад. здѣйствующе лицо
ставится въ род. п. съ предл.
úпó, отъ; съ в.: подъ, около, къ.
úптврջչօс, 3. потопленный.
úп-ծéխօс, принимать, об. го-
степріимно.
úпóдихօс, 2. подсудный, виновный.
úподохч, ѡ, пріенъ, встрѣча.
úптштрафչօс, нарисовать, изобра-
зить.
úплօլօտօс, 2. остальной.
úто-ւéն, оставаться, ждать, иере-
носить, терпѣть.
úпомօնч, ѡ, терпѣніе.
úпօտակօс, շօс, ѡ, подставка, осно-
ваніе, сущность.
úтофұтс, ов, ó, истолкователь
(воли божией), прорицатель.
úստպօс, ѡ, иссопъ (растеніе).
úстарéш, опаздывать; избѣгать,
недоставать.
úстéртма, тос, то, недостатокъ,
нужда.
úстерօс, 3. позднѣйший; худший.
úգան, ткать.
úդ-ստլи, подставлять; ср. з.
брать на себѣ, выдерживать,
подвергаться.
úդյորիа, ѡ, высокомѣре, хвастов-
ство.
úփլօլօс, 3. высокий.
úփտօտօс, 3. наивысший.
úփօс, то, высота.
úփօш, возвышать, возвеличивать.

Ф.

φάγετε, 2 л. пов. и аор. дѣйств. з. отъ єодіѡ.

φαεσφόρος, 2. свѣтоносный.

φαιδρός, 3. свѣтлый, блестящій.

φαιδρόνυ, дѣлать свѣтлымъ, очищать.

φαίνω, аор. стр. єфáнη, показывать, являть.

φανερόω, являть, показывать.

φανερώσι, εѡс, ή, явленіе, откровеніе.

φαντасіа, ή, воображеніе; явленіе.

φάтнη, ή, ясли.

φеіðомаі, щадить, τινός.

φеу́гω, б. φеу́кмаі и φеу́кмак, аор. єфу́гον, пр. с. πέφεуγа, бѣжать, уѣхать.

φеіðнѡ, б. φеіðсмаі и φеіðсмак, аор. 1 єфдаса, аор. 2 єфѣтъ, предупреждать; позд. достигать, приходить.

φеіðгомаі, говорить, звучать.

φеіðггос, ή, звукъ, голосъ.

φеорá, ή, пагуба, гибель.

φіламвропеúш, быть человѣкомъ-бывымъ.

φіларгуміа, ή, сребролюбіе.

φілархіа, ή, желаніе начальствовать, любоначалие.

φілеóртос, радостно, съ любовью празднующий.

φілїпра, атос, тѣ, поцѣлуй.

φілобеос, 2. любящій Бога.

φілотімос, 2. любящій почесть; честолюбивый, іщедрый.

φлéш, жечь, воспламенять.

φлоб, флогъ, ή, пламя.

φозеомаі, бояться.

φозерімос, ή, устрашеніе.

φозеоріс, 3. страшный.

φобос, ή, страхъ.

φрass, б.-ξω, городить, огораживать.

φріхтс, 3. страшный.

φріттш, трепетать, содрогаться.

φронїа, атос, тѣ, мысль, намѣреніе; высокомѣріе.

φротіч, обдумывать, заботиться.

φроурéш, сторожить, охранять.

φілахн, ή, стража, охрана.

φілобе, хос, ή, сторожъ, хранитель.

φілосаш, сторожить, охранять.

φурмос, ή, безпорядокъ, смущеніе.

φуас, εѡс, ή, природа, твореніе, тварь.

φутоурéш,садить растенія, воздѣлывать.

φуш, б. φуся, аор. єфус, рождать; пр. з. аор. єфу, пр. с. πέφука, рождаешься, происходить, быть.

φуотн, ή, голосъ, звукъ.

φуотнр, Ѳрос, ή, свѣтило.

φуотнгъ, 2. свѣтозарный.

φуотнгос=φуотнгъ.

φуотїш, свѣтить, освѣщать.

φуотнтихъ, 3. свѣтлый.

X.

χаірѡ, б. χаірѣѡ, аор. єхáртн, пр. с. κεχáртха, пр. с. стр. κεχáртмаі, радоваться чему, наслаждаться чѣмъ, τιни, єпї тин, рѣже єу тин.

χаілѧ, ή, градъ.

χарá, ή, радость.

χарасш, царашать, начертывать.

χарисмаі, дѣлать пріятное, угождать, охотно даровать.

χарисма, τос, тѣ, милость, даръ.

χаритѡ, надѣлять милостями.

χаропоéш, радовать.

χаізма, τос, тѣ, зіяніе, прощать, пасть.

χеілос, εос, тѣ, губа, уста.

χеір, рос, ή, рука.

χеірографон, тѣ, долговая расписка.

χеіродетеш, класть руки на кого или что.

χеірос, ή, суша, материевъ.

χиіес, нар., вчера.

χиілѧс, абоc, ή, тысяча.

χιτών, ὄνος, ὁ, хитонъ; платъ,	χρόνιαι, б. χρήσαι, аор. ἐχρησάμην, одежда.
χιών, ὄνος, ḡ, снѣгъ.	χρητός, З. полезный, хороший, жолтъ, ḡ, желчь.
χολή, ḡ, желчь.	χρητότης, тѣтос, ḡ, доброта, добро-
хорбѣ, ḡ, кишка; струна.	сердече.
хорея, ḡ, хороводъ, пляска.	христос, З. помазанный.
хореу́ш, плясать въ хоронодѣ, празд- новать.	хронісъ, медлить, мѣшкать.
хоргу́э, собств. вести хоръ; по- иогать, доставлять.	хюеутюроу, тѣ, плавильня, горнило.
хорту́гос, ὁ, помощникъ.	хюра, ḡ, страна, мѣсто.
хóртос, ὁ, ограда, пастище, трава, сѣно.	хюреоу, давать мѣсто, уходить, идти; вмѣщать, заключать въ себѣ.
хюаис, ὁ, насыпь, земля, прахъ.	хюриоу, тѣ, мѣстность, страна.
	хюрисмоу, ὁ, отдѣлевіе, разлученіе.

Ψ.

ψа́ш, прикасаться, трогать.	ψа́ш, прикасаться, трогать.
ψеудѣгъ, 2. лживый, ложный.	ψеудес, тѣ, ложь.
ψалтѣріон, тѣ, струплий инстру- ментъ; позд. въ значеніи сбор- ника псалмовъ.	ψуχъ, ḡ, душа.
	ψуχосаствѣс, оу, ὁ, спаситель души.

Ѡ.

ѡдѣ, ḡ, пѣснь.	ѡраіотѣс, тѣтос, ḡ, цвѣтущан юность, красота.
ѡхтейрѣтас=ѡхтейра, аор. отъ оіхтейрѡ.	ѡс, нар. какъ, подобно тому какъ;
ѡроис, ὁ, плечо.	союзъ: а)=ѣти, будто бы, что, б)=їва, чтобы, в)=ѣте, когда.
ѡра, ḡ, время года, весна, лѣто; время дня, часъ.	
ѡраїос, З. зрѣлый, цвѣтущий.	

Алфавитный указатель *

	СТР.		СТР.
Агнца Божія	105	Вознесся еси во славѣ, т.	68
Ангель воліаше	45	Вознесійся па крестъ, в.	52
Ангельськіи силы, т.	97	Вопстину суета	112
Апостоле, Христу Богу воалиб- ленне, т.	54	Во Йорданѣ крещающуся, т.	60
Апостоловъ первопрестольницы, т.	74	Воляю морскою, и.	36
Аще и во гробъ сиашель еси, в.	42	Во плоти Ангель, т.	74
Аще ктс благочестів	43	Во свѣтлостехъ святыхъ, с.	31
Беседу заключиши, и.	37	Воскресеніе Христово видѣвшє .	10
Благообразный Іосифъ, т.	36	Воскресенія ідель, п.	39
Благословенную нарекій, б.	97	Воставше отъ сна	2
Благословіє еси, Христе Боже нашъ, т.	70	Всемірную славу, б.	81
Благослови, душа моя, п.	122	Всі тѣлесні	113
Благословлю Господа, п.	116	Всій грѣхъ содѣяхъ, с.	26
Богородице Дѣво	4	Всѧ іаче смысла, б.	84
Боже, въ помошь мою, п.	119	Всѧ суeta	108
Боже и Господи синь	14	Всѧ тварь измѣняющеся, с.	34
Шеличить душа моя.	10	Вѣрую во единаго Бога	17
Величія твол, в.	54	Вѣрую, Господи	22
Вечери Твои	22	Въ Мурѣхъ, святе, в.	56
Вечернюю пѣсни, с.	102	Въ рождествѣ дѣство, т.	77
Вечерля наша молитви, с.	80	Въ Чермпѣмъ мори, б.	93
Взбраний Воеводѣ.	5	Гарвіилу вѣщавшу, б.	81
Видаше предлежаща	110	Гдѣ есть мірское	108
Видѣхомъ свѣтъ истинный	21	Господи Боже спасенія, п.	120
Владыко Боже, Отче Вседержи- телю.	14	Господи, Господи, избавлей нась .	7
Владыко Господи.	15	Господи и Владыко живота моего.	25
Внезапу Судія придетъ, т.	2	Господи, кто обитаетъ, п.	115
Во всю землю изыде, т.	59	Господи, помилуй нась	4
Во глубинѣ постла, и.	85	Господи, услыши, п.	126
Воды древле, п.	87	Господи, что ся умножиша, п.	114
		Господи, яже во многія грѣ- хи, с.	32
		Грядый Господь, с.	31

* Сокращенія: т.=трапарь; в.=кондакъ; с.=стихира; б.=Богородичень; и.=іроисы (въ указателѣ обозначеніи только іроисы первыхъ и вѣкоторыхъ девятыхъ пѣсней); п.=псаломъ.

стр.		стр.	
Да весслятся небесная, т.	87	Кто Тебе не ублажить, б.	96
Да воскреснетъ Богъ, с.	45	Къ Богородицѣ приложно, т.	55
Да исполнятся уста.	21		
Да исправится молитва моя.	29	Лицы Израильстіи, и.	75
Да молчать всякая плоть.	38	Любить убо наимъ, и.	58
Депь онъ страшный	9		
Днесь благоволенія, т.	55	Мавіемъ Твоимъ, и.	100
Днесь спасенія нашего главизна, т.	65	Мати убо позналася еси, б.	99
Днесь Христосъ, с.	32	Милосердія двери	5
Доколѣ, Господи, и.	115	Милость мира	19
Достойно есть	4	Множества содѣянныхъ	23
Древле убо	106	Моря червивую пучину, и.	91
Душа моя, и.	27		
Дѣва днесъ, и.	57	На горѣ преобразился еси, к.	75
Егда душа	112	На престолѣ на небеси, и.	66
Егда придиши, и.	24	На рѣкахъ Вавилонахъ, п.	125
Егда славній ученицы, т.	33	На спасенія стези	23
Егда снизпель, и.	70	Пачатокъ мнѣ	109
Егда снизпѣлъ еси, т.	36	Недоумѣніе всѧкъ, и.	60
Единородный Сыне.	16	Не умолчимъ никогда, т.	55
Ежъ о насъ исполнинъ, и.	69	Цѣнѣ житейское лукавое.	110
Еже отъ вѣка утасовъ, б.	91	Нынѣ отпущаши.	7
Ектенія просительная.	20	Нынѣ силы	29
		Образъ есмъ	106
Ж ивотворящему Твоему, с.	89	Общее воскресеніе, т.	66
Живый въ помощіи, п.	121	Объятія отча	24
З рите мя безгласна.	143	О како беззаконное, с.	34
И же на всякое время.	8	Омрачена мя, с.	80
Иже насть ради, б.	102	Ослаби, остави.	5
Иже тебе ради, б.	90	Отверзу уста моя, и.	65
Иже херувими.	17	Отче пашъ	1
Изгнанъ бысть Адайъ.	25	Отъ одра и спа	2
		Отъ сна воставъ	2
Л оакимъ и Анна, к.	49	Отъ юности моей.	10
М ако не дивимся, б.	87	П лачу и рыдаю	109
Камени запечатаву, т.	81	Плотию уснувъ	45
Кая житейская	108	Побѣду имѣя, с.	96
Кое разлученіе	110	Цокалнія отверзя.	22
Колесницегонителя фараона, и.	103	Помилуй мя, Боже, и.	117
Коль возлюбленна, и.	119	Помилуй нась, Господи	4
Константина днесь, и.	73	Помощникъ и Покровитель, и.	26
Коня и всадника, и.	94	Помышлю день страшный	24
Креста Твоего, т.	73	Помилухъ пророка	109
Крестъ пачертавъ, и.	52	По образу Твоему	109
		Постимся постомъ, с.	26
		Постящеся, братіе, с.	28

	стр.		стр.
Правило вѣры, т.	56	Собсзначальное Слово, т.	93
Преблагословенна еси	11	Со духи праведныхъ	105
Предварившы утро	40	Со святыми упокой	107
Предтечево славнос, к.	80	Спасай надѣщаися	113
Прежде вѣкъ, с.	83	Спаси, Господи, люди Твоя, т. .	51
Прежде неплоды, к.	74	Спасителю Богу, и.	69
Прейде сѣни, б.	84	Стекается проче, с.	33
Преобразился еси, т.	75	Стопы моя направи, т.	13
Пресвятая Троице	1	Сушу глубородительную, и.	63
Преславная днесь, с.	71	Съ высоты снизишь еси, т.	102
Преукрашенная Божественною слову, и.	77	Твердьи и Боговѣцанныя, к.	74
Пречистому Твоему образу, т. .	79	Твоимъ крестомъ, с.	86
Пречистый храмъ, к.	55	Твоя побѣдительная, и.	82
Пріиде посты, с.	25	Тебе одѣющагося	35
• Придице, братие	112	Трисвѣтительное единаго.	106
Приидите, внуцы Адамовы . .	112	Тя ходатайствовавшую, б.	87
Приидите, возрадумся, с.	99	Фарисеева убѣжими, к.	23
Приидите, вѣрніи, с.	30	Хвалите Бога, п.	128
Приидите, людє, с.	81	Хвалите Господа, п.	127
Приидите, послѣднее пѣлованіе, с. .	110	Хвалите имя Господне, п.	124
Пророче и Предтече, т.	73	Христе, Свѣте истинный.	13
Пророче и Провидче, к.	75	Христосъ воскресе, т.	39
Радуйся, благодатная, т.	63	Христосъ рождается, и.	57
Радуйся, двере, б.	94	Марь Небесный, б.	102
Радуйся, Царице, и.	73	Царю Небесный	1
Радуйся, Чистая	107		
Разбойника благоразумнаго . .	84		
Разрушилъ еси, т.	100		
Рождество Твое, Богородице Дѣ- во, т.	49		
Рождество Твое, Христе Боже, т. .	56	Марь Небесный, б.	102
Самъ единъ еси	107	Черготъ Твой	30
Свѣте тихій.	7	Честныи Твоимъ крестомъ, с. . .	92
Свѣтлую воскресенія проповѣдь, т.	90	Чужде матеремъ дѣство, и. . .	51
Святый Ангеле	3	Изествуетъ морскую, и.	60
Святыхъ ликъ	105	Явился еси днесь, к.	80
Се женихъ, т.	9	Явился еси основаніе, к.	59
Се тебѣ талантъ, с.	32	Явишася источница, и.	67
Скрывшаго талантъ, с.	32	Икоў животъ	111
Слава въ вышнихъ Богу.	11	Ико нашего воскресенія, б.	100
Слово св. Иоанна Златоуста въ Свѣтлое Христово Воскресеніе . .	27	Лко по суху, и.	97
Свѣдію древле, с.	28		

**Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ**

‘Ο Διάκονος· Εύλόγησον, δέσποτα.

‘Ο Ιερεύς, ἐκφώνως, ὑψων ἅμα τὸ ἄγιον Εὐαγγέλιον, καὶ ποιῶν δὲ’ αὐτοῦ τύπον σταυροῦ.

Εύλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Γίοῦ, καὶ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο Χορός· Αμήν.

Εἴτα δὲ Διάκονος λέγει τὰ Εἰρηνικά, ψαλλόντων τῶν δύο Χορῶν ἐναλλάξ μετὰ πᾶσαν δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

‘Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ὑπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ὑπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἡ Θεῖα Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

‘Γιπέρ τοῦ μακαριωτάτου Πατριάρχου, (ἢ πανιερωτάτου Μητροπολίτου, ἢ Θεοφιλεστάτου Ἀρχιεπισκόπου ἢ Ἐπισκόπου) ἡμῶν τοῦ δεῖνος, τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Γιπέρ τοῦ Βασιλέως ἡμῶν (ἢ τῶν ἀρχόντων ἢ μῶν), παντὸς τοῦ παλατίου καὶ τοῦ στρατοπέδου αὐτοῦ (ἢ αὐτῶν), τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

[Γιπέρ τοῦ συμπολεμῆσαι καὶ τοῦ ὑποτάξαι ὑπὸ τούς πόδας αὐτοῦ (ἢ αὐτῶν) πάντα ἔχθρὸν καὶ πολέμιον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν].

‘Γιπέρ τῆς πόλεως (ἢ τῆς ἀγίας μονῆς, ἢ τῆς χώρας) ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Γιπέρ εὐχρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Γιπέρ πλεόντων, δόδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Γιπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, δργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, δὲ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐν-

δόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἐκυτούς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

'Ο Χορός· Σοί, Κύριε.

Εὐχὴ 'Αντιφώνου α'. Μυστικῶς.

Κύριε δὲ Θεὸς ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος ἀνείκαστον καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, οὗ τὸ ἔλεος ἀμέτρητον καὶ ἡ φιλανθρωπία ἄφατος· αὐτοῖς, Δέσποτα, κατὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν σου ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὸν ἄγιον οἶκον τοῦτον, καὶ ποίησον μεθ' ἡμῶν καὶ τῶν συνευχομένων ἡμῖν, πλούσια τὰ ἐλέη σου καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου.

'Εκφώνησις· "Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμή, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Γεννητῷ, καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

'Ο Χορός· 'Αμήν.

Καὶ ψάλλεται παρὰ τῶν Ψαλτῶν τὸ πρῶτον 'Αντίφωνον, ἡ δ' α' ψαλμὸς τῶν Τυπικῶν, κατὰ τὴν τυπικὴν διάταξιν· ὃν ψαλλομένων, δὲ Διάκονος προσκυνήσας, μεθίσταται ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ, καὶ ἀπελθὼν ἵσταται ἐνώπιον τῆς Εἰκόνος τῆς Θεοτόκου, βλέπων πρὸς τὴν τοῦ Χριστοῦ Εἰκόνα, κρατῶν καὶ τὸ 'Ωράριον τοῖς τρισὶ δακτύλοις τῆς δεξιᾶς χειρός.

‘Η Θεία Λειτουργία’ Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Ἀντιφώνου, ἐλθὼν ὁ Διάκονος, καὶ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ καὶ προσκυνήσας, λέγει·

“Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

‘Ο Χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων μνημονεύσαντες, ἐκυρώντες, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

‘Ο Χορός· Σοί, Κύριε.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου β'. Μυστικῶς.

Κύριε, ὁ Θεός ἡμῶν, σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου ἐν εἰρήνῃ διαφύλαξον· ἀγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου· σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπης ἡμᾶς, ὁ Θεός, τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σὲ.

‘Εκφώνησις· “Οτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Γενοῦ, καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

ΩΣ ΙΩΑΝΝΗ

ΣΤΟΣ ΒΛΑГОΒΗΣΤΕΩΚΑΝΙΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ
Ἐὸν λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν,
καὶ Θεὸς ἦν ὁ λόγος.

2. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς
τὸν Θεόν.

3. Πάντα δὲ αὐτοῦ ἐγένετο,
καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ
ἐν ᾧ γέγονεν.

4. Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ
ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων·

5. Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ
φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸν οὐ
κατέλασθεν.

6. Ἐγένετο ἀνθρώπος ἀπε-
σταλμένος παρὰ Θεοῦ, ὄνομα
αὐτῷ Ἰωάννης.

7. Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυ-
ρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ
φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσι
διὰ αὐτοῦ.

8. Οὐκ ἦν ἔχεινος τὸ φῶς,
ἀλλὰ ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ
φωτός.

9. Ἡν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν,
ὅ φωτίζει πάντα ἀνθρώπον,
ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον.

ΓΛΙΚΑ Ι.

Πρὶ μαράλτε ἐὰν Σόλοβο, ἢ
Σόλοβο ἐὰν καὶ Εγγύ, ἢ Εγγύ²
ἐὰν Σόλοβο.

2. Σένι ἐὰν ιέκονη καὶ
Εγγύ.

3. Μιέλα τεῖκα εύίσια, ἢ εγγύ³
ηγγώ ηηγτόζι εύίστη, ἔπει
κύιστε.

4. Εἰς τόμις ψηφότες ἐὰν,
ἢ ψηφότες ἐὰν εἰέται χλεύ-
κιμις:

5. Ἰ. Ἰ εἰέται εο τὰὶ ειέ-
τηται, ἢ τὰὶ ἔγω νε ωέάται.

6. Εύίστη χλεύκις πόσλικ
ω Εγγά, ἢ μα ἐμή Ἰωάννης.

7. Σένι πρήδε ρο ειν-
δέτελετε, δα εινδέτελ-
ετεύηται ω ειέτε, δα βεὶ
ειέρθ μιδται ειδ.

8. Ηε ἐὰν τοΐ ειέται,
κο δα εινδέτελετεύηται ω
ειέτε.

9. Εἴδε ειέται ιστρινή,
ηή προειριάεται ειλίκαρο χε-
λοβίκα, γραδύηραο εκ λιέρ.

10. Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος διὰ αὐτοῦ ἐγένετο· καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω.

11. Εἰς τὰ Ιδιαὶ ἤλθε, καὶ οἱ Ἰδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον.

12. "Οσοι δὲ ἑλαφον αὐτὸν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἔξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

13. Οἱ οὐχ ἔει αἰμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκός, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρός, ἀλλ ἐκ Θεοῦ ἐγεννηθησαν.

14. Καὶ ὁ λόγος σάρκε ἐγένετο, καὶ ἐστήγνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ εὐεασάμενα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ως μονογενοῦς παρὰ πατρός, πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας.

15. Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ καὶ κέχραγε, λέγων· Οὗτος ἦν ὁν εἶπον· Ὁ ὅπιστος μου ἐρχόμενος, ἐμπροσθέν μου γέγονεν· ὅτι πρώτος μου ἦν.

16. Καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος·

17. "Οτι ὁ νόμος διὰ Μωϋσέως ἐδόθη· ἡ χάρις καὶ ἡ ἀληθεία διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο.

Γ. Βιζ μίρε εἴτε, ή μίρε τέλικ είστε, ή μίρε ἐγός οὐ ποδὰ.

ΔΙ. Κιό εβολή προΐδε, ή εβονήρος οὐ πράσια.

ΕΙ. Βλάψι ότι πράσια ἐγός, λαδεὶ ήμα σέλαστα ταῦτας βιζίμις βιζίγη, βέρβονιριμις εο ήμα ἐγώ:

ΓΙ. Ιήσε οὐ ψή κρόνε, ην ψή πόχοτι πλοτεκία, ην ψή πόχοτι μάζεκεκία, ου ψή Βιζαρδίνιασα.

ΔΙ. Η Σλόβο πλότη είστε, ή εβελίσα εξ ημί, ή ενδέκομε ελαβύ ἐγώ, ελαβύ τίκω εδινορόδηνας ψή Όζα, ου πολίνη κλογόδατη ου ιστίνη.

ΕΙ. Ιωάννης εβιδέτελετεβέτη ψή ηλίσ, ή βοζζεβα γλαρόλα: σέν είτε, ειρόπε ρέχε, ηλέ πο μηέ γραδήν, πρεδο μηόκ είστε: τίκω πέρβετε μηνε είτε.

ΣΙ. Η ψή ουπολινένηα ἐγώ μη εσή πράχομε ή μαργολάτη βοζβαλοδάτη:

ΩΙ. Τίκω ζάκόνζ Μιχύ-σέομις λάνζ είστε: μαργολάτη η ου ιστίνη Ιησε Χρτόμις είστε.

Χριστὸς ἀνέστη! - Ἐληθῶς ἀνέστη!

Χριστος воскресе! - Воистину воскресе!

Εἰς πολλὰ ἔτη, δέσποτα! - Многая лета(тебе) , владыко!

Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἐνεκα. Ἀμήν.

Слава Богу за всё. Аминь.

(Слова св. Иоанна Златоуста)
